

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RUTHLESS KNIGHTS MC

**TAINTED
SOULS**

NORTH CAROLINA

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR
seven rue

Seven Rue'dan

Lekeli Ruhlar

Acımasız Şövalyeler MC Serisi

Ruthless Souls #1 (Remedy ve Fender)

Tainted Souls #2 (Aurora ve Jagger)

Telif Hakkı © 2023 Seven Rue
tarafından. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin.

Düzenleme: Jennifer Marie, Georgia O'Connor, Hope (littlewolfbooks on Instagram)
Kapak tasarımı ve biçimlendirme: Seven Rue

Seven Rue tarafından daha fazlası bulun

Web sitesi: www.authorsevenrue.com

Amazon: [Seven Rue](#)

Instagram: [@sevenrue](#)

TikTok: [@authorsevenrue](#)

Facebook'ta Okuyucu Grubu: [Seven Rue'nun Tabuları](#)

Kardeşlerimin hiçbirinden gelip yanımda durmalarını istemedim çünkü bunun üstesinden gelebileceğimi düşündüm. Acı beklediğimden çok daha büyüktü ve bunun tek başıma atlatmam gereken bir şey olmadığını çabucak kabul ettim.

Babam beni arayıp kazayı haber verdiğinde panik atak geçirdim ve duyduklarımı idrak edebilmem saatler sürdü. Küçük kız kardeşimin bir araba kazasında öldüğüne inanmak istemiyordum. Onu bir daha görememeyi kabullenmek istemiyordum.

JT oradaydı, beni sessizce tutuyordu. O da acı çekiyordu. Birlikte büyüdük ve kız kardeşimi doğduğundan beri tanıyordu. O zamanlar dört yaşındaydık ve ona karşı ne kadar korumacı olduğumu hatırlıyordum. Daha küçük bir çocukken bile karavan parkındaki herkese kimsenin kız kardeşime zarar veremeyeceğini açıkça belirtmiştim.

Battaniyeye sarılı haldeyken onu kucağına almaya çalışanlara dik dik baktığımı hatırlıyorum. İyi insanlar olduklarından yüzde yüz emin olmadıkça kimsenin ona dokunmasına izin vermezdim.

Babam bana Lia'nın ölümünü haber vermek için aradığında arka planda annemin ağladığını duyabiliyordum ve onun ağlamalarını dinlerken kalbim milyonlarca parçaya bölündü.

Onların yanında ve cenaze töreninde olmalıydım, bu yüzden eşyalarımı topladım ve memleketim Fayetteville'e gittim.

JT sorgusuz sualsiz peşime takıldı ve Fender de geldi. Orospu çocuğu hiçbir zaman duygularını belli etmezdi ama benim gözlerime her baktığında gözlerindeki acıyı görebiliyordum. Ne kadar incindiğimi biliyordu ve JT de yas tuttuğu için, ikimizin de iyi olduğundan emin olmak için bizimle geldi.

Ailem Lia'nın cenazesinde çok fazla insan olmasını istemedi. Sadece yakın ailesinin orada olmasını istiyordu ve yeraltına indirildikten sonra birbirimizi teselli etmek için büyükannem ve büyükbabamın evine gittik.

Lia'nın resmini elimde sıkıp durdum, tuttuğum elin onun eli olmasını diledim. Birkaç yıl önce MC'ye katılmak için ayrıldığımda, Lia'yı her zaman arayıp onunla görüşmek istiyordum. Okulda nasıl olduğunu görmek ve iyi olduğundan emin olmak için. Karavan parkında büyümek her zaman kolay olmamıştı ama Lia zaten orada çok fazla zaman geçirmiyordu. Annesi ve babası günün büyük bölümünde çalışıyordu ve Lia okuldan sonra zamanını arkadaşlarının evinde geçiriyordu.

Bu arkadaşlardan biri onun ölümüne sebep oldu ve bu sabah onu cenazede görmek beni neredeyse çıldırtıyordu.

JT gerginliği hissetti ve kız kardeşimi yerin altına sokan kişiyi görmezden gelmem için beni çabucak ikna etti.

Şu anda burada, dedemlerin evinde olması ve kendini beğenmiş anne babasının sanki hayatını kaybeden kendi kızlarıymış gibi davranması da hiç yardımcı olmadı.

"Bugün burada olmamızın sebebinin o olduğunu biliyorum ama ona böyle bakmaya devam edersen ağlamaya başlayacağından eminim," dedi Fender kısık bir sesle. Elinde bir bardak burbonla yanımda duruyordu ve bakışlarıyla karşılaştığımda kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"Burada olmamalıydı," diye tükürdüm dişlerimi sıkarak. Aurora Alden'in burada olmaması gerekiyordu. Farlara yakalanmış bir geyik gibi davranarak buraya gelme cüretini nereden bulduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Masum değildi ve melek gibi yüzü de hiç masum değildi.

Annem bize yaklaştığında gerildim ve sırtımı dikleştirdim. Hiç makyaj yapmamıştı ve gözlerinin altındaki torbalar koyu renkti. Bütün gün yüzünden aşağı yuvarlanan kurumuş gözyaşlarını görebiliyordunuz ve siyah saçları sürekli kulaklarının arkasını okşadığı için dağınıktı.

Gülümsemesi zayıftı. Yapması gereken son şey bu olduğu halde cesur bir yüz ifadesi takınmaya çalışmasından nefret ediyordum. Küçük kızı gitmişti ve kızgın ve üzgün olmak için dünyada her türlü hakka sahipti.

Elini koluma koyup hafifçe ovuşturdu, sonra gülümsemesi hafifçe artarken gözleri Fender ve JT'ye kaydı. "Siz ikiniz akşam yemeğine kalmak ister misiniz?" diye sordu, sesi her zamankinden daha yumuşaktı.

Annem inanılmaz ve nazik bir kadındı. Benim ve Lia için her zaman en iyisini istedi ve bizi yetiştirirken çok iyi bir iş çıkardı. Elbette babam da öyle. Ama her zaman annemi örnek almışımdır.

"Bu çok cömertçe, Amelia. Teşekkür ederim," dedi Fender. Onun teklifini geri çevirmeyecekti. İnsanları ağırlayarak dikkatini dağıtmaya ne kadar ihtiyacı olduğunu biliyordu.

"Elbette." Ağzının kenarları kalktı, sonra tekrar bana baktı ve kardeşlerimin önünde güçlü kalma çabası hemen başarısız oldu. Gözleri daha fazla yaşla doldu ve hıçkırıklarla ağlamaya başladığında onu kollarıma çektim ve sıkıca sarıldım, ona onu ne kadar çok sevdiğimi fısıldadım.

Ne olursa olsun onun yanında olduğumu bilmesine ihtiyacım vardı ve Lia burada olmasa bile yaşamaya devam etmeliydi. Sadece Lia için değil, kendisi için de.

Geri çekilmeden önce başını öptüm, yanaklarındaki yaşları sildi ve yorgunluktan bir iç çekti. "Büyükanne masayı on kişilik hazırlamasını söyleyeceğim."

O gittiğinde hemen Aurora'ya baktım, onun ve ailesinin de akşam yemeğine kalacağını biliyordum. Etrafımda olmalarına dayanamıyordum ama olay da çıkaramazdım. Şu anda olmazdı. İçimde bu kadar öfke varken olmazdı.

Fender bana sert bir bakış atarak, "Sakin ol, dostum," diye mırıldandı. "Kendini toparla. Ailen için. Onu görmezden gel."

Onu görmezden gelmeye çalışıyordum ama o odanın karşısında durmuş, kendisi yüzünden ölen en iyi arkadaşı için ağlarken bu çok zordu.

"Kaza olduğunda o da oradaydı, değil mi?" JT gözlerini Aurora'ya dikerek sordu. Başımı salladım. Bu konuda konuşmak istemedim.

"Nasıl olur da o da yaralanmaz? Araba hurdaya dönmüştü." "Jersey. Şimdi olmaz." Fender'in sert sesi onu susturmaya yetmişti.

JT'nin sadece iyi niyetli olduğunu biliyordum. O da bu durumu en az benim kadar merak ediyordu. Hayır.

Aurora'nın burnu bile kanamadan kaçmasının ve küçük kardeşimin ölmesinin lanet bir yolu.

Yüzünde bir işaret aradım. Çürükler için. Yara izi için. Ama solgun yüzünde hiçbir şey yoktu. Uzun, neredeyse beyaz saçları yüzüne gölgeler düşürüyordu ve o parlak mavi gözler hala başını kaldırmaya cesaret ettiği her seferinde benimle alay ediyordu. Üzerinde, hiçbir erkeğin altında ne olduğunu merak etmesine neden olmayacak kadar vücudunu örten siyah bir elbise vardı. Aurora Alden olabildiğince saftı ve ona hiçbir erkeğin dokunmadığından emindim. Babası buna izin vermezdi.

Herif o kadar zengindi ki sadece şehrin golf kulübünün değil, eyaletin dört bir yanına yayılmış beş otelin ve on iki restoranın da sahibiydi. Nigel Alden zenginliğini saklamazdı ve neredeyse kendisi kadar zengin bir kadınla evlenmiş olması beni hiç şaşırtmadı.

Arabella Alden eski paranın içinde doğmuştu ve kızına karşı Nigel kadar korumacıydı. Ve sahip oldukları tüm para sayesinde, kız kardeşimin ölümüne neden olan her ne yaptıysa, kızlarını cezadan kurtarmak için kanunla bağlantıları olduğu açıktı.

İşte o zaman onun neyi yanlış yaptığını bulmaya karar verdim. Bu işin aslını öğrenecek ve Aurora Alden'a kız kardeşime yaptıklarını ödetecektim.

Bölüm 1

AURORA

Üniversiteye başlamadan önce bir yıl izin almam için ailemi ikna etmem çok zaman aldı. Doğrusu üniversiteye gitmeyi hiç istememiştim ve şimdi bile evden uzakta geçirdiğim bir yılın ardından eve dönüp hayatın ve büyümenin gerçekleriyle yüzleşmek istemiyordum.

Ailem beni doğrudan üniversiteye gönderecekti. Bir Ivy League üniversitesine kabul edilmiştim ve geçen yaz gitmem gerekiyordu. Ama gitmedim ve bu hayatımda verdiğim en iyi karardı.

Bunun yerine, en iyi arkadaşımın bir zamanlar ziyaret etmek istediği her yeri görmek için ülkenin dört bir yanına gittim.

Lia öldüğünde on beş yaşındaydım ve o zamandan beri hayat aynı değildi. Liseden tüm sınıfın en yüksek notlarıyla mezun olmuş ve okul birincisi olarak bir konuşma yapmışım. Bana başarı vaat edilmişti ve öğretmenlerim bir gün büyük bir şey olmam için çabalıyorlardı.

Okulu her zaman sevmiştim ve ders çalışmanın en büyük hobilerimden biri olduğunu itiraf etmekten nefret ediyordum. Ama mezun olduktan sonra geri dönmek istemedim. Yeni şeyler keşfetmek ve görmek istiyordum. Lia'nın hep istediği buydu ve ben bunu onun için yapıyordum.

Ona mektuplar yazdığım bir günlük tuttum ve ziyaret ettiğim tüm yerlerin fotoğraflarını koydum, orada benimle birlikte olmasını diledim.

Ama değildi.

Eve dönmeden önceki son durağım olması gereken Jacksonville, Florida'dan ayrılırken altı saatten fazla bir süredir araba kullanıyordum. Ancak beni Wilmington, Kuzey Carolina'ya davet eden tabelanın yanından geçerken durmam gerektiğini biliyordum.

Geçen yıl boyunca neredeyse her gün burayı düşünmüştüm. Burası Lia'nın kardeşinin yaşadığı yeri ve benden nefret ettiğini bilmeme rağmen onu bulmaya çalışmadan ilerleyemiyordum.

Jagger'dan yıllardır haber almamıştım. Onu en son cenazede görmüştüm ve o zaman bile bana dik dik bakmaktan vazgeçmemişti. O zamanlar, onunla bir odada yalnız kalsaydım beni öldüreceğinden emindim.

Lia'nın ölümünün tamamen benim hatam olduğuna inanıyordu. Jagger bana açıklama şansı vermedi ama zaten bana açıklama şansı vermeyeceğini biliyordum.

Yıllardır yaşadığı kasabada olmanın heyecanı her evin önünden geçişimde daha da artıyor, acaba daha önce onun evine rastlamış mıydım diye merak ediyordum.

Etrafıma bakınıp manzarayı seyrettim ve beşinci fast food restoranını geçtikten sonra midem guruldayarak durmamı istedi.

Tavuk kanadı balonlarının havada uçuştuğu bir lokanta dikkatimi çekti ve arabamı otoparka park ettikten sonra dışarı çıkıp etrafa bir göz attım.

Etrafta fazla insan yoktu ama olanlar da arkadaş canlısı görünüyordu. Sırt çantamı

almak için Jeep Wrangler'ıma uzandım ve arabanın camına hızlıca baktıktan sonra girişe yöneldim ve lokantaya adım attım.

Nefis kokuyordu ve midem bir kez daha guruldadı. Elimle üzerini kapattım,

Keşke daha önce durmayı düşünseydim. Gerçekten acıkmıştım.

"İstedığınız yere oturun," diye seslendi tezgâhın arkasından bir kadın.

Gülümsedim ve teşekkür ettim, sonra da arka tarafa yakın bir masaya oturmaya karar verdim. Sırt çantamı yanımdaki bankın üzerine koydum, sonra masanın üzerindeki menüye uzandım ve incelemeye başladım.

"Size içecek bir şey getireyim mi?" diye sordu aynı kadın, şimdi masamda duruyordu.

Ona baktım ve tekrar gülümsedim. "Ev yapımı buzlu çay istiyorum, lütfen."

"İyi seçim. Ne yemek istediğinizi biliyor musunuz?" diye sordu.

Bakışlarımı onun isim etiketine indirdim. Jeannie. Jeannie benden en fazla iki yaş büyük olabilirdi. Ayrıca çok güzeldi. Bir podyum bu lokantadan çok daha uygundu.

"Dışarıdaki tavuk kanadı balonları beni burada durdurdu. Onları öğleden sonra mı yapıyorsunuz?" diye sordum. Saat neredeyse dörttü ve bazı yerlerin daha geç saatlere kadar pişirmeye başlamadığını biliyordum.

"Elbette! Başka bir şey ister misiniz? Patates kızartması?"

Dudaklarımı büzdüm ve menüye baktım. "Tatlı patates kızartması kulağa harika geliyor. Ve..." Gözlerim menünün her yerinde dolaştı. "Bir de peynirli makarna alacağım."

Jeannie eğlenerek, "Birileri acıkmış," dedi.

"Evet, şey. Bütün gün araba kullandım. Bu da beni aşırı derecede acıktırdı," diye açıkladım.

"Anlıyorum. Geçen hafta bir hafta sonu gezisine çıktım ve size söyleyeyim, erkek arkadaşımı neredeyse her saat başı durdurdum çünkü çok sıkıldım. Can sıkıntısı da acıkmama neden oluyor." Omuz silkti, sonra da sırtarak bana baktı. "Yemek için doğru yeri seçmişsin. Babam en iyi kanatları yapar."

Demek burası bir aile tarafından işletiliyormuş. Daha da iyi.

"Sabırsızlanıyorum," dedim ona.

Masamdan ayrılıp bana buzlu çay getirdikten sonra ailemden mesaj var mı diye kontrol etmek için telefonumu çıkardım. Bugün ilerleyen saatlerde Fayetteville'e varmamı bekliyorlardı ama ben altı saatten fazla araba kullandığım için çok yorgun olduğumdan geceyi burada geçirmeyi planlıyordum.

Sanki aklımı okuyormuş gibi, ekranda annemin adı belirdi.

Açmak için parmağımı alttan kaydırdım, sonra telefonu kulağıma götürdüm. "Merhaba anne."

"Merhaba, sevgilim. Hâlâ yolda mısın?" "Uh, hayır. Yiyecek bir şeyler almak için durdum."

"Ah, doğru ya. Neredesiniz? Baban ve ben Ridge'de akşam yemeği yemek istiyoruz."

Ridge Golf ve Kır Kulübü babama aitti ve çocukluk ve gençlik yıllarımdan çoğunu golf sahasına bakan masalardan birinde oturarak geçirdim. Orayı çok severdim ama bu gece orada olamayacaktım.

"Aslında bu gece eve gelmeyeceğim anne. Wilmington'dayım ve bu gece için bir otel odası tutacaktım. Çok yorgunum."

"Wilmington mı? Evden arabayla yaklaşık iki saat uzaklıkta, sevgilim. Gelemez misin?" "Üzgünüm anne. Bu kadar yorgunken iki saat daha araba kullanabileceğime

inanmıyorum." Bu bir yalandı. O kadar da yorgun değildim. Sadece burada kalmak istiyordum ve bunu yapacak kadar aptal olmak.

Jagger'ın yoluma çıkabileceğine inandım. Bu da saflıktı. Jagger beni burada görürse öldürürdü. Aslında kendimi bir tuzağın içine itiyordum.

"Oh..." Sesindeki hayal kırıklığını duydum. "Baban ve ben seni tekrar göreceğimiz için çok heyecanlıydık. Bu sabah uyandığımız için çok heyecanlıydık."

"Biliyorum. Özür dilerim. Şu anda gerçekten iki saat daha araba kullanamam."

"En azından mantıklı davranıyor ve vücudunu dinliyorsun. Bir şey olmasını istemem. Kendine bir otel odası tutacak kadar paran var mı?"

Yeterince param vardı. Babam son bir yıldır banka hesabıma para aktarıyordu ve bu para her zaman çok fazlaydı. Hiçbir zaman lüks otellerde kalmadım ya da yemeklerin pahalı olduğu restoranlarda yemek yemedim. Sade bir yıl geçirdim ve bazen arabamda bile uyudum. Bunu ona söyleyemezdim. Çıldıırdı.

"Ben iyiyim anne. Ama teşekkür ederim. Seni sonra tekrar arayabilir miyim?"

Yemeğim geliyor." "Elbette canım. Kendine dikkat et."

"Seveceğim. Seni seviyorum." Telefonumu kapatıp sırt çantama attım ve Jeannie elinde bir tepsiyle yanıma geldiğinde başımı kaldırdım.

"Sevgilin mi?" diye sordu, başını telefonumun saklandığı yere doğru sallayarak.

"Oh hayır. Arayan annemdi. Bu gece evde olmamı bekliyordu ama ona bu gece burada kalacağımı söyledim."

Sipariş ettiğim yemeği önümdeki masaya koydu. "Evin nerede?" "Fayetteville."

"Peki siz neredeydiniz ki buraya altı saat araba sürerek geldiniz?"

Tüm bunları ona anlatmaktan çekinmedim. Hoş biriydi ve bir süredir gerçek bir konuşma yapmamıştım. "En son ziyaret ettiğim yer Jacksonville'di. Ondan önce Montgomery. Ondan önce de..." Montgomery'den önceki durağımın ne olduğunu hatırlamaya çalışarak durdum. "Gerçekten hatırlayamıyorum."

"Vay canına. Yolculuk mu yapıyordun?"

Başımı salladım.

"Tek başına mı?"

"Evet."

"Ne kadar süreyle?" Tepsiyi yanında tuttu ve diğer elini kalçasına dayadı.

Başını yana eğmiş, söylediklerimle gerçekten ilgileniyordu. "Bir yıldan biraz fazla."

"Bu çok havalı. Keşke ben de böyle bir şey yapabilseydim ama babam asla izin vermezdi."

Onun yerine bu cehennem çukurunda
çürümek zorundayım." "Ağzından
çıkanı kulağın duysun Jeannie!"

Sesin sertliği karşısında irkildim. Ses arkadan geliyordu ve babası olduğunu anladım.

Jeannie gözlerini devirerek, "Yaşlanıyor olabilir ama kulakları iyi işitiyor," diye fısıldadı.

Babasını kızdıracak bir şey söylemekten korkarak gergin bir şekilde güldüm.

"Biraz daha sohbet etmek isterdim ama sizi yemeğin tadını çıkarmanız için yalnız bırakayım. Bana ihtiyacınız olursa seslenmeniz yeterli. Ben Jeannie," dedi.

Ona gülümsedim. "Aurora. Ya da Rory. Hangisini tercih edersen."

Lia yeni arkadaşlar edinmemi isterdi ve Jeannie çok tatlı b i r i olduğu için onu en az benim kadar seveceğini biliyordum.

AURORA

Jeannie sonunda benimle birlikte kabinde oturdu ve bana hayatıyla ilgili her şeyi anlattı. Görünüşe göre babası burada tek başıma oturduğum için üzülmüş ve bana eşlik etmesi için kızını göndermiş.

Chester ellili yaşlarının ortasında idi ve bu lokantanın onun için her şey olduğu açıktı. Jeannie'ye saat beşten önce mutfağa dönmesini, böylece bu akşam için kekleri hazırlamasına yardım edebileceğini söyledi.

Jeannie, yoğun saatlerin sabah altı buçuk ile on arasında ve her akşam altıdan geç saatlere kadar olduğunu açıkladı. Tek başıma bütün bir kabini kaplayamazdım ama bana tezgâhta oturup akşam vardiyasında çalışmasını izleyerek ona eşlik etmemi s ö y l e d i .

Ona bunu yapacağımı söyledim çünkü gerçekten de bu gece gidecek bir yerim yoktu ve Jagger'ın buralarda bir yerlerde olduğunu bildiğim için yerel MC hakkında biraz bilgi almayı umuyordum.

"O günlüğün içinde ne var?" Jeannie sırt çantamdan çıkan günlüğü başıyla işaret ederek sordu.

Ona baktım ve gülümsedim, sonra çıkardım ve ona doğru uzattım. "Yolculuğum sırasında yazdığım bir günlük. Her gün yazdım ve hatırlamanın eğlenceli olduğunu düşündüğüm şeylerin polaroid resimlerini ekledim. Çok fazla şey gördüm ama resim eklediğim sayfalar en çok sevdiğim yerlerdi."

Jeannie ilk sayfayı çevirdi, sonra gözlerinde sorularla başını kaldırdı. "Bakabilir miyim?"

"Evet, tabii ki." Günlüğe bakmasına aldırmış etmedim. Yazdığım her şey Lia içindi ve bu günlükle amacım bir gün onu Amelia ve Owen Devlin'e, yani ailesine göstermekti.

Onlarla iletişim halindeydim. Büyürken hep yanımda oldular. Ailelerimizin yaşadığı farklı dünyalara rağmen, ebeveynlerimiz iyi anlaşıyordu. Devlin'leri Şükran Günü ve Noel kutlamaları için evimize davet ettiğimiz zamanlar oldu ve ne zaman Lia ya da ailesi doğum günlerini kutlasa, günü karavanlarında geçirmeye davet edildik. Çok güzel küçük bir sebze ve meyve bahçeleri vardı ve Amelia'nın en iyi turta tarifleri vardı. Özellikle limonlu keklerini çok severdim ve kendimi Lia'ya yakın hissetmek istediğimde sık sık bir tane pişirirken bulurdum.

Jeannie'yi günlüğe bakarken izledim, ne zaman bir polaroid olsa dikkatle inceliyor ve gülümsüyordu. Birkaç cümle okuyor olmalıydı çünkü sayfaları çevirdikçe gülümsemesi daha da hüzünleniyordu.

Sonuna geldiğinde bana baktı ve iç geçirdi. "Çok üzgünüm. Onun... gittiğini şimdi fark ettim."

Gülümsedim ve başımı salladım. "Sorun değil. Sana söyleyebilirdim." "Ne zaman olduğunu sorabilir miyim?"

Başımı salladım. Lia hakkında konuşmayı seviyordum. Artık yanımda olmasa bile, konuşmalarımızda ondan bahsetmek onu canlı tutuyordu. "Dört yıl önce. On altı yaşındaydı ve küçüklüğümüzden beri benim en iyi arkadaşımdı."

"Çok üzgünüm. Ama eminim ki bu yolculuğa çıktığın için seninle gurur duyardı.

onu."

Lia'nın ona yazdığım her şeyi okuyabilmesini dileyerek gülümsedim ve günlüğe baktım. "Onu deli gibi özlüyor olmalısın. Benim hiç en iyi arkadaşım olmadı.

Neredeyse doğuştan

ve ayaklarımın üzerinde durabildiğim anda burada çalışmaya başladım." "Evde mi eğitim gördün?" diye sordum.

"Hayır, ama bu kasabadaki lise berbat. Kelimenin tam anlamıyla. Önemli olan tek şey futbol ve eğer kalçalarınızın arasında sallanan bir penisiniz yoksa, pek de değerli değilsiniz," diye açıkladı gözlerini devirerek. "Bir keresinde bir adamla tanıştım, büyük, kötü bir motorcu gibi bir adamdı ve beni tam anlamıyla motosiklet kulübünün etrafında takılacak bir sürtük haline getirmeye çalıştı. Hiç bu kadar çabuk kaçmamıştım."

Böyle bir deneyim yaşamış olmasından nefret ediyordum ama ona sormayı umduğum bir konuyu gündeme getirmişti. MC'ler hakkında televizyonda gördüklerim dışında pek bir şey bilmiyordum. Bir keresinde Sons of Anarchy'nin birkaç bölümünü izlemiştim ve ana karakter delicesine çekici olsa da, kulüple birlikte gelen tüm karanlıktan hoşlanmamıştım.

Jagger'ın karanlık bir şeyin parçası olduğunu düşünmekten nefret ediyordum. O her zaman iyi bir adam olmuştu. Görünüşe göre bu kasabayı yöneten MC'nin bir üyesi olana kadar.

Boğazımı temizledim ve dudaklarımı büzdüm, söyleyecek doğru kelimeleri bulmaya çalışıyordum ama Chester mutfaktan çıkınca sözüm kesildi.

"Jeannie, gel de mutfakta yardım et."

Jeannie içini çekti ve bana sıkı bir gülümseme vererek kabinden kalktı. "Daha fazla konuşamadığımız için üzgünüm ama gelip tezgâhta oturabilir ve gece için hazırlıklarımı izleyebilirsin."

Başımı salladım, sonra beni inceleyen Chester'a baktım. Stresli görünüyordu ve Jeannie de çalışmakla pek ilgilenmiyordu. "Ben... Ben yardım edebilirim. Turta yapman gerektiğini söylemiştin. Sen diğer her şeyi hazırlarken ben de bunu yapabilirim."

Chester bana kaşlarını kaldırdı. "Turta mı yapıyorsun?"

Omuz silktilim. "Tarifleri takip edebilirim ve yemek pişirmeyi severim." "Bunu bedavaya yapar mısınız?"

"Evet."

Chester kaşlarını çattı. "Emin misin?"

Başımı salladım. Daha fazla paraya ihtiyacım yoktu. Ayrıca, bu lokantada sadece bir akşam yardım edecektim. "Yardım etmeyi çok isterim," diye söz verdim.

"Tamam. Buraya gel. Saçını topla ve bir önlük al."

Jeannie babasının arkada kayboluşunu izledi, sonra bana döndü ve sırıttı. "Kahretsin, normalde aileden olmayan insanların orada olmasından nefret eder. Sanırım onun üzerinde iyi bir ilk izlenim bıraktın."

Bunu ilk kez duymuyordum. Kolayca arkadaş edindim ve herkesle iyi geçindim ve başkaları beni hoş karşıladığında, nazik ve yardımcı olmakta hiç zorluk çekmedim.

Jeannie bana arka tarafı gösterirken ben de saçımı düşük bir topuz yaptım. Mutfak görgü kuralları hakkında birkaç şey biliyordum ve saç kimsenin yemeğinde olmasını isteyeceği bir şey değildi.

Bana bir önlük verdikten sonra kollarımı sıvadım ve ellerimi yıkadım.

Yapmam gereken üç turtta için tüm malzemeleri aldım.

"Hemen dışarıda masaları temizliyor ve her şeyi hazırlıyor olacağım. Herhangi bir konuda yardıma ihtiyacınız olursa bana haber verin," dedi Jeannie.

O gitti ve Chester arkamda her şeyi daha sonrası için hazırlarken ben kabuklarla başladım. Jeannie bana bu gece çok sayıda insan beklediklerini söyledi ve ben de yardıma ihtiyaçları varsa oturup izlemek yerine yardım etmeye karar verdim.

Saat neredeyse altı olmuştu ve insanlar gelmeye başlamıştı. Jeannie dışarıda sipariş alıyordu.

Turtaları fırından yeni çıkarmıştım ve ne kadar güzel olduklarını görünce gururla gülümsedim.

Chester üç turtaya bakarak, "Tıpkı büyükannemin bu lokanta için yaptığı turtalara benziyorlar," dedi. "Onları yapmak için her gece buraya gelmen gerekebilir."

Bunun bir olasılık olmasını dileyerek usulca güldüm. Teknik olarak henüz eve dönmek istemiyordum. Belki de Chester ve Jeannie'ye yardım etmek için burada kalmak, bir yıl süren yolculuğumdan sonra ihtiyacım olan şeydi.

Chester yaklaşıp turtaları koklamak için eğildi ve tekrar doğrulurken gözlerindeki memnun parıltıyı fark ettim. "Mükemmel. Jeannie asla bu kadar mükemmel yapamazdı."

Jeannie'nin yaptığı turtaların onun söylediği kadar kötü olmadığından emindim. Gülümsedim. "Umarım tadı da kokusu kadar güzeldir."

"Eğer tarifi aynen uygularsan, tatları aynı olacaktır." Chester'ın bakışları turtadan bana kaydı ve bir süre beni inceledikten sonra boynumun yan tarafına baktı. Neye baktığını biliyordum ve kendimi ona ne olduğunu söylemeye hazırladım.

Araba kazasından zarar gördüğüm tek bir şey vardı. Lia hayatını kaybederken, bende sadece sağ şakağımdan başlayıp kulağımı geçerek boynumun yan tarafına kadar uzanan derin bir kesik vardı.

Saçlarım çoğu zaman yara izini gizleyecek kadar uzundu, ancak topladığımda yara izi çok görünür oluyordu.

"O yara izini nereden aldın?"

"Bir araba kazası," dedim ona sıkı bir gülümsemeyle, ne kadarını bilmek istediğinden emin değildim. Ona anlatacak olmama rağmen daha fazla soru sormadı. Başını salladı, sonra arkasını döndü ve ızgarada biftek ve hamburger pişirmeye devam etti.

"Turtaları ön tarafa getirebilirsiniz. Jeannie size onları nereye koyacağınızı gösterecek." "Tamam."

Bir seferde birden fazla turtta taşıyarak herhangi birini düşürme riskini almak istemediğim için vişneli turtayı aldım. Ön tarafa yöneldim ve Jeannie'yi bulmak için etrafa bakındım ve onu gördüğümde turtayı havaya kaldırdım.

"Oh!" Hızla tezgâhın etrafından dolaştı ve yanıma geldi. "Harika görünüyor! Babam gördü mü?"

Başımı salladım. "Nereye koymamı istersin?"

"Tam şurada, pasta standının üzerinde. Göreceksiniz, bu turtalar çok çabuk satılıyor."

Umarım öyledir. Üç turta da mükemmel bir şekilde sergilendikten sonra, Chester'ın yardıma ihtiyacı olup olmadığını görmek için mutfağa döndüm.

"Sen git ön tarafta otur ve yaptığın turtaları ye. Biraz ara ver, evlat."

Tartışmak ve ona gerçekten yardım etmek istediğimi söylemek istedim ama her şey kontrolleri altında gibi görünüyordu. Yine de işler stresli hale gelirse, kesinlikle gider ve yardım ederdim.

Yardımcı olmak hoşuma gidiyordu ve eve gitmeden önce bir süre kalma fikri kafamda fazlasıyla mükemmel görünmeye başlamıştı.

JAGGER

Öfkemle başa çıkmama yardımcı olan birkaç şey vardı. Bir boks torbasını tekmelemek ve yumruklamak bir yoldu ama ben birinin yavaş ve acı dolu bir şekilde ölmesini sağlamak gibi daha acımasız bir seçeneği tercih ettim.

Geçirdiğim günden sonra, kulübün en sadık dostlarından birini vurup öldüren o orospu çocuğunu öldürmek tam da ihtiyacım olan şeydi. O piç kurusunun işini kolaylaştırmadım. Kulübümüze sadakatinden başka hiçbir şeyi olmayan bir adamın canını alarak masum bir aileyi yok etti ve bu yüzden onun da ölmesi gerekiyordu.

Sigarayı dudaklarıma götürdüm ve uzaklara bakarak çektim. Bisikletime yaslanmış, bugünü ve bundan daha iyisinin olamayacağını düşünüyordum.

JT dudaklarında her zamanki aptal sırıtışıyla bana doğru yürüdü ve önümde durduğunda ellerime doğru başını salladı. "Gidip şu kanı yıkamak ister misin?" diye sordu.

Kurumuş kanla kaplı ellerimi inceledim. Omuz silktim. "O pisliğin kanının mümkün olduğunca uzun süre tenimde kalması fikri hoşuma gidiyor. Bu konuda uğursuz bir şey var."

"Sen hasta bir orospu çocuğusun."

Senden daha hasta değilim.

"Bir şey ister misin?" Kaşlarımı kaldırarak sordum, sigaramdan bir nefes daha çektim.

"Evet, şişman bir hamburger ve yağlı patates kızartması. O adama işkence edişini izlemek beni aç."

Evet, kimse JT'den daha hasta değildi. İnsanların öldürülmesini izlemekten zevk alıyordu ve öldüren kişi olmaktan biraz fazla keyif alıyordu.

Bu benim için öfkeyle başa çıkmanın bir yolu olsa da, JT bunu tamamen zevk için yapıyordu.

Ona bakmaya devam ettim ve nerede yemek yiyebileceğimize dair önerisini bekledim. "Chester's'ı düşünüyordum. Geç oldu ama hâlâ açık."

Başımı salladım. Chester lokantasından nadiren ayrılırdı. H e m e n üstünde bir dairesi vardı ve bu kasabada yapacak başka bir şey olmadığı için çoğu zaman çalışırdı.

"Pekala."

"Diğerlerine de gelmek isteyip istemediklerini soracağım. Sen temizlensen iyi olur. Chester her tarafın kan içindeyken içeride oturmana izin vermez."

Haklıydı.

O gitti, ben de sigaramı bitirdim ve temizlenmek için içeri girdikten sonra dışarı çıkıp JT'yi ve peşime takılan başka kim varsa onları bekledim.

Fender dışarı çıktı ve yaklaşırken ona başımı salladım. "Sen de geliyor musun?"

"Chester'lara mı? Hayır. Eve gidip Remi'yi kontrol etmeliyim." Ona kaşlarımı kaldırdım. "O iyi mi?"

Birkaç ay önce Remedy Sloane'un iyi olduğundan emin olan bendim. Önce babası bize ihanet etti, sonra da amcası. Zor bir dönemden geçiyordu ve o piç kurusuna aşık olduğundan beri Fender ona yakın duran tek kişiydi.

Remi benim için küçük bir kız kardeş gibiydi. Ona karşı bu kadar korumacı olmamın sebepleri vardı,

ve Fender'in onu alıp götürmesine izin vermek benim için kolay değildi.

Yine de en iyisi buydu. Kısa bir süre içinde birbirlerine aşık olmuşlardı ve ben her zaman böyle çiftlerin sonsuza kadar birlikte kaldığını biliyordum. Birbirleri için yaratılmışlardı ve onu koruyan kişi olmayı özlesem de Fender'in kollarında güvende olduğunu biliyordum.

"O iyi. Sadece Agnes'in Myra'yı ziyarete gelmek istememesine üzülüyor. Woodrow'un artık emir vereceği başka kimse kalmadığı için hayatlarını dikte ettiğinden oldukça eminim."

"Remi'nin onları görmesi için Utah'a gitmeyi mi planlıyorsun?"

"Bugün bunu düşündüm ama oraya vardığımızda Woodrow'un bir şey yapmayacağından emin olmalıyım. Bize yaklaşmaması gerektiğini biliyor ama eğer kadınının kuzenini görmesini istiyorsam onu onlara götürmeliyim."

"Bir yolunu bulacaksın," diye güvence verdim.

"Evet, kesinlikle. Buffalo'nun yarın garajda yardıma ihtiyacı var. İçeri girebilir misin?"

"Orada olacağım." Birkaç araba üzerinde çalışmak bugün yaptıklarımı aklımdan çıkarmama yardımcı olabilir. Öldürmek anlık olarak yardımcı oluyordu ama ertesi gün zihnim daha da karanlık yerlere sürükleniyordu.

Fender yüzümün yan tarafını okşadı, sonra motoruna bindi ve tüm kasabayı uyandıracak kadar gürültülü bir motor sesi çıkararak uzaklaştı.

JT, Ace ve Tiny bana doğru yürüdüler. Her birinin kollarında tatlı birer popo vardı ve JT'ye kaşlarımı kaldırmama neden oldular. "Chester'ın evinde grup seks yapmayı mı planlıyorsun?"

"Sakin ol dostum. Sadece etrafta olmalarının eğlenceli olacağını düşündüm. Senin için de bir tane var," dedi ve diğer tarafındaki dördüncü kızı işaret etti.

Bana sırttan Savannah'ya baktım, gözleri heyecandan kocaman olmuştu. "Bu akşam seninle yemek yemekten çok bisikletinin arkasında olmak beni heyecanlandırıyor."

Kızların bizimle lokantaya gelmesi o kadar da kötü bir fikir değildi, ama bu gece havamda değildim.

"Üzgünüm, kedicik. Bu gece olmaz." Bisikletime döndüm ve bisikletime binmeden önce kaskımı aldım.

"Ama Jagger..." Sesi tiz ve sinir bozucuydu. Bir adım daha yaklaştı ve keskin tırnaklarını kolumda gezdirdi. Dudaklarını büzdü ve kirpiklerini bana doğru kırıştırdı ki bu hiçbir zaman işe yaramadı zaten. Havamda olmadığım zaman, hiçbir kadın bunu değiştiremezdi.

"Bana kendimi tekrar ettirme Sav," diye uyardım, ona sert bir bakış attım. "Geri çekil."

Sanki onu reddetmem onu çok şaşırtmış gibi bir nefes verdi. Birkaç kez dizlerinin üzerine çöktürdüm ama onun dışında onu hiç yatağa götürmedim.

Ace ona, "Seni de yanımıza almak isterdik bebeğim ama bu motor üç kişi için değil," dedi. Arkalarında birer kızla birlikte Harley'lerine oturmuşlardı bile. Sadece Savannah orada durmuş, hâlâ somurtuyordu.

Tekrar bana döndü. "Eğer Ace benim de gitmemi istiyorsa, seninle gelemeyim miyim? Söz veriyorum bütün gece seni rahatsız etmeyeceğim."

Sesi şaşırtıcı derecede dürüst geliyordu. Bir süre düşündüm, sonra içimi çektim ve

başımlı arkaya eğerek devam etmesini işaret ettim.

Savannah sanki lanet bir yunusmuş gibi mutlu bir çığlık attı, sonra bindi ve ben

motoru çalıştırdı. JT'ye baktım ve hızlıca başımı salladım, sonra arabayı sürdük ve doğruca Chester'ın evine gittik.

Tek istediğim yemek yemek ve gecenin geri kalanını dairemde yalnız geçirmekti. Gecemin sonucu bu olduğu sürece her şey yolunda gidecekti.

On dakika sonra lokantaya vardık ve bisikletlerimizden iner inmez kızlar bize oturacak bir yer bulmaya ve çok fazla beklemememiz için sipariş vermeye başladılar. Çocuklar ve ben sigara içmek için dışarıda kaldık ve bu gece burada çok fazla insan tarafından rahatsız edilip edilmeyeceğimizi görmek için etrafa baktım.

Otoparkta çok fazla araba yoktu ama lokanta kasabanın merkezine yakın olduğu için insanlar buraya yürümeyi seviyordu.

Bakişlarımı lokantaya doğru kaydırıp pencerelerden içeriye baktım. Birkaç kişi kabinlerde, bazıları da tezgâhta oturuyordu.

JT başını arkamdaki bir şeye doğru sallayarak, "şu araca bak," dedi.

Başımı çevirip kırmızı Jeep Wrangler'a baktım ve hemen aklıma eskiden böyle bir arabaya kimin sahip olduğu geldi.

"Eğer gerçekten buradaysa çok kötü olur."

Kimden bahsettiğini anlamam için adını söylemesine gerek yoktu.

Vücudum gerildi ve elimi cebime attım. JT'ye baktığımda ona uyarıcı bir bakiş attım.

İki elini de kaldırdı ve kıkırdadı. "Sakin ol dostum. Seni zmek istememiştim.

Eğer gerçekten burada olsaydı çok büyük bir tesadüf olurdu."

Tesadflere inanmazdım. Her şeyin bir sebebi vardı. Üzerime ürkütücü bir his çöktü ve kendimi fkelenmekten alıkoymak için gözlerimi kapattım.

Sezgilerim her zaman doğruydu ve Aurora Alden'in içeride olduğunu anlamak için lokantadaki herkese daha yakından bakmama gerek yoktu.

Burada bulunma sebebi her ne olursa olsun, yakında ona bu kasabada hoş karşılanmadığını gsterecektim.

AURORA

Chester, Jeannie'nin müşterilere servis yapmasına yardım etmeme izin vermedi. Jeannie'nin bu işi kendi başına halledebileceğini söyledi ve gelen insan sayısı arttıkça, Jeannie'nin gerçekten de çok stresli görünmeden bu işin üstesinden gelebildiğini görmek beni memnun etti.

Jeannie bu işte profesyoneldi. Vardiyası bitene kadar, yani gece yarısından sonra kalmamı istedi ve ondan çok hoşlandığımı için kalmaya karar verdim. Bu gece için yatağım yoktu ama geçen yıl birçok kez yaptığım gibi cipimde uyuyabilirdim.

Ve yarın, henüz eve gitmediğimi bildirmek için ailemi arayacaktım.

Jeannie müşterilere hizmet etmeye devam ederken ben de kulaklıklarımı takmış tezgâhta oturmuş, son uğradığım kitapçıda bulduğum bir romanı okuyordum.

Vurgulamaya değer olduğunu düşündüğüm her alıntı için bir fosforlu kalem bulundurmayı severdim. Sık sık daha önce okuduğum kitapları elime alırdım ve bana bir şekilde ilham veren tüm alıntılarını okuyarak sayfaları gözden geçirirdim.

Okuduğum kitapların zaman zaman oldukça... baharatlı olduğunu ve bazı alıntılarda ana erkek karakterin beni kıvrandıran şeyler söylediğini itiraf etmek zorundaydım.

Bu aşk kitapları benim seksle tanışmamı sağladı ve bunların hepsi Lia'nın okumayı sevmesi sayesinde oldu. Ne zaman eline bir kitap alsaydı, bana o kitap hakkında her şeyi anlatırdı. Eskiden genç yetişkin fantezi kitapları okurdum çünkü ailemin onayladığı tek kitaplar onlardı, ama Lia on beş ve on altı yaşlarımızdayken beni bir aşk romanı okumaya zorladıktan sonra, benim için geri dönüş yoktu.

Artık sadece kendi keyfim için değil, Lia'nın keyfi için de okuyordum. Yukarıda bir yerlerde bana sırtıttığını, seveceğini bildiğim tüm kitapları okurken beni gururla izlediğini biliyordum.

Lia'nın yolculuğum sırasında okuduğum kitaplardan bazılarını okuyacağı düşüncesiyle gülümsedim. Onlar edepsizdi ve içlerindeki erkekler de ağız bozuk ve ateşliydi. Daha önce hiçbir erkek tarafından dokunulmamışken bu kitaplardan neden bu kadar hoşlandığımı hiç anlamamıştım. Lisedeyken bazı sınıf arkadaşlarımla öpüşmüştüm ama bunu bir adım öteye taşıyacak doğru erkeği asla bulamamıştım.

Karşıma çıkan en iyi erkeğe kendimi vermek istemiyordum ve bunun için bu kitapları suçluyordum. Ben beyaz atlı prense inanıyordum. Beni ben olduğum için seven ve saygı duyan, benim için pek kimsenin anlayamayacağı kadar özel olan bir adama.

Okuduğum kitaplardaki tüm o kadınlar mutlu sonlarına kavuşmuştu ve ben de bir tane istiyordum. Sadece on dokuz yaşındaydım ve hayallerimin erkeğini bulmak için hâlâ zamanım vardı.

Kitaptaki kahramanın söylediği başka bir cümlenin altını çizmek için bebek mavisi kalemi kullandım, sonra Jeannie'nin önümde durduğunu ve önümdeki tezgâha vurduğunu fark ettim.

Bir şey söylemek istediğini fark ederek ona baktım. Kulaklığımı çıkardım. "Evet?"

Daha yakına eğildi ve konuşmak için daha alçak bir ses kullandı. "Bu kasabada düşmanlarınız var mı?"

Neden böyle bir soru sorduğunu merak ederek kaşlarını çatmıştım. "Uh... Sanmıyorum öyl

e." Bana kaşlarını kaldırdı ve ben de gözlerinde parlayan eğlenceyle yüzünü inceledim.

"Lokantanın karşısından size bakan bazı adamlar var ve sizi canlı canlı yemek istiyorlarmış gibi görünüyorlar. Seni telaşlandırmak istemem ama oldukça korkutucular."

Kalbim daha hızlı atmaya başladı ve neden bahsettiğini görmek için başımı çevirmeden önce bile boğazımda bir düğüm oluştu.

"Buraya sık sık geliyorlar ama onları hiç bu kadar kızgın görmemiştim."

Dilimde biriken tükürüğü yuttum ve arkama bakmaya cesaret ettiğimde Jeannie görmeyi beklediğim şeyi doğruladı. "Onlar Acımasız Şövalyeler MC'nin üyeleri. Bence onları görmezden gelersen bir şey olmaz. Ama gelip seninle konuşurlarsa, sert davranmaya çalışma. Hayır cevabını kabul etmezler."

Ne dediğini duydum, sonra etrafımdaki her şey bulanıklaştı. Başımı çevirdiğim anda onun gözleriyle karşılaştım.

Jagger Devlin.

Ondan her zaman etkilenmişim ve benden nefret etse bile ona bakmaktan kendimi alamıyordum. Bana ters ters bakıyordu. Beni burada istemediği yüzünden okunuyordu ve içimde hissettiğim telaş işleri daha iyi hale getirmiyordu. Artık daha yaşlıydım ve işler zaten hassasken ortalığı karıştırmamam gerektiğini biliyordum.

Belki bir gün beni affedebilir diye düşünmüştüm. Kalbini açacağını ve onunla konuşmama izin vereceğini. Kaza gecesini olanları açıklamak için.

Ama görünen o ki Jagger benim hakkımdaki fikrini değiştirmemişti. Bana olan nefreti yok olmamıştı ve beni burada görmekten açıkça nefret ediyordu.

Gözlerimi ondan ayırdım ve taburemden kalkıp eşyalarımı toplamadan önce kitabı kapattım. "Ben, uh... Ben gitmeliyim, uhm-"

"Vay canına, iyi misin Rory?" Jeannie sordu. Endişeli görünüyordu ve birdenbire bu kadar tuhaf davranmamdan nefret ediyordum.

"Evet, her şey yolunda. Sadece benzin almam lazım. Bilirsiniz, arabam için. Şimdi hatırladım."

Sırtımdan soğuk terler boşaldığını hissettiğimde beni dikkatle inceledi. Buradan gitmem gerekiyordu. İstenmiyordum.

"Vardiyam bitmeden dönecek misin?" diye sordu, kafasının karıştığı belliydi.

"Ah, evet. Ya da...belki. Üzgünüm, gerçekten gitmem gerek." Sırt çantamı bir omzuma astım ve telefonumu elime aldım.

"Rory." Jeannie içini çekti ve ben de durup ona tekrar baktım. "Eğer onlar yüzündense, korkma. Seni endişelendirmek istememiştim. Eğer seni rahatsız ederlerse, babam halleder. Onları yıllardır tanıyor."

Başımı çevirdiğimde Jagger'ın hâlâ bana baktığını gördüm. Jersey de aynı bakışlarla onun yanında oturuyordu ama öfkesine rağmen gözlerinde bir eğlence vardı. Jersey her zaman tuhaf bir kişilik olmuştu. Onunla hiç konuşmadım ama hakkında duyduğum hikâyeler mesafemi korumam için yeterince çalgıncaydı.

Kabinde kesikleri olan iki adam daha vardı ve etraflarında dört muhteşem kız. Jeannie'ye döndüm ve başımı salladım. "Sadece benzin alacağım ve sonra

cipi park edecek bir yer bulmaya çalışıyorum. Ama sonra tekrar görüşeceğiz. Söz veriyorum."

Jeannie pek mutlu değildi ama başını salladı. "Tamam. Al. Beni ara ki numaran bende olsun. Vardiyam bittiğinde sana haber veririm."

Numarasını yazdığı peçeteyi aldım, teşekkür ettim ve koşup saklanmak için lokantadan çıktım.

Gecemin böyle biteceğini hayal etmemiştim. Wilmington'da kalışımın da böyle olmasını hayal etmemiştim.

Jagger'ın beni kollarını açarak karşılayacağını düşünecek kadar saftım. Bunun yerine, benim hakkımda tam olarak ne hissettiğini gösterdi.

Hiçbir şey değişmemişti ve buraya gelmenin şimdiye kadar yaptığım en büyük hata olduğunu anlamaya başlamıştım.

Bu ve Jagger Devlin'in bir gün beni affedeceğini düşünmek.

Cipime bindim ve arkama bakmadan uzaklaştım. Park edecek bir yer bulup sakinleşmem gerekiyordu. Paniğin üzerime çöktüğünü hissediyordum ve gözlerim sulanırken, görüşüm bulanıklaşıp kendimi ve başkalarını tehlikeye atarken direksiyon başında oturamazdım.

Duygularımı içimde tuttum ve yan tarafta bir benzin istasyonu görene kadar cadde boyunca sürdüm ve kenara çekip park yerlerinden birinde durduktan sonra sonunda tüm duygularımın benden daha iyi olmasına izin verdim.

JAGGER

Ne kadar zaman geçtiği önemli değildi. O kız her zaman ölmesini istediğim insanlar listemde olacaktı.

Kendini ne kadar masum gösterdiğini umursamadım. Ne kadar değiştiği de umurumda değildi. Benim için Aurora her zaman küçük kız kardeşimi öldüren kişi olacaktı ve kanun onun tarafında olsa bile onu asla affetmeyecektim.

Hışım la lokantadan çıkarken, bu kasabada ne aradığına dair bir açıklama yapmadan ortadan kaybolmasına izin veremeyeceğimi biliyordum. Artık burada yaşadığımı biliyordu ve henüz genç bir kızken kendim için seçtiğim hayatı da biliyordu.

Gitmesini istedim ama yüzünü gösterdiği için onunla alay etmeden ve onu korkutmadan önce değil.

Motosikletimden inerken cipine bir bakış attım. Çok uzağa gitmemişti ve otoyola çıksa bile Harley'imle ona yetişebilirdim.

JT yanıma geldi ve eğlenen bir sırıtişla benzin istasyonuna baktı. "Onu bir daha göreceğimi hiç düşünmezdim. Kahretsin, çok güzel göğüsleri var. Ve o kış-"

Onu susturmak için elimin tersiyle göğsüne vurdum. "Buraya onun ağzının suyunu akıtmaya gelmedik. Wilmington'a neden geldiğini öğrenmek için buradayız, sonra onu tekrar kaçmaya göndereceğiz."

Onun görünüşü umurumda değildi. Yaşlıydı ve ben de daha akıllı olacağını düşünmüştüm. Meğer Rory eskisi kadar zeki değilmiş.

Önünde umut verici bir hayat vardı. Ne kadar çok çalıştığını biliyordum. Bir keresinde doktor olmak istediğini söylediğini duymuştum ama hayatın onun için başka planları varmış gibi görünüyordu.

Kahretsin, şu anda neyin peşinde olduğu umurumda değildi. Tek umursadığım, bir benzin istasyonunun ortasında lanet bir cinayet işlemekten önce onu benden uzaklaştırmaktı.

JT başını dükkâna doğru sallayarak, "Şurada," dedi.

Bakışlarımı kaydırdım ve Aurora'nın bizi fark etmesiyle durmasını izledim. Gözleri büyüdü ve neredeyse elindeki su şişesini düşürüyordu.

Bakışlarını kaçırdı ve aceleyle cipine doğru koşmaya başladı ama daha cipe binemedi yanına gidip onu durdurdum.

Nefes nefese kaldı ve neredeyse ayağı takılıyordu; yüzünü bana döndüğünde ne kadar korktuğunun kokusunu alabiliyordum.

Onu inceledim, sarı, neredeyse beyaz saçlarının hafifçe esen rüzgârda uçuşmasını izledim. Gri gözleri ayaklarımın yanındaki yere yapışmış, elleri anahtarlarını ve suyunu sıkıca kavramıştı.

Ona bakmaya devam ettim, tek istediğim ona bağırarak olduğu halde neden kendimi tuttuğumu merak ediyordum.

Lia öldüğünden beri hissettiğim acı hiç yok olmadı. Nereye gidersem gideyim benimle kaldı ve Aurora'nın burada durduğunu görmek acımı daha da arttırdı.

Çenem sıkıştı ve ellerim yanımda yumruk oldu. Aurora irkildi, dudaklarından küçük

bir inilti çıktı.

Tepkisi karşısında kaşlarımı kaldırdım. Gerçekten ona vuracağımı mı düşünmüştü?
Lanet olsun, ne kadar kızgın olsam da

asla bir kadına saldırmayacağımı. Bundan daha iyi yetiştirildim. Sadece ondan nefret etmeyi bu kadar zorlaştırmamasını diledim.

"Kahretsin, Rory. Burada büyük taşaklar var." JT yanıma geldi ve ben ona söylemek istediğim tüm kötü sözleri tutmak için elimden geleni yaparken, onunla konuşmakta hiçbir sorun yaşamadı.

JT de onu hayatı boyunca tanıdı. Hepimiz şehrin aynı bölgesinde büyümüştük. Başını eğmiş, yukarı bakmaya cesaret edemiyordu.

Benim istediğim de buydu. Bana bakmaya çok korkuyordu. İyi oldu. Bu kasabadan gitmesini sağlamak daha kolay olurdu.

"Sanırım konuşma yetisini kaybetti. Yazık gerçekten. Az önce çıkardığı o nefes çok tatlıydı. Neredeyse sikim seğirecekti."

Bunun benim için ne kadar üzücü olduğunu bildiği halde nasıl olur da bunu cinsel bir şeye dönüştürmeye cüret eder?

"Kapa çenen!" Ona doğru uyarıcı bir bakış fırlatarak kükredim. Aurora tekrar irkildi ve bir adım geri çekildi.

JT savunmak için elini kaldırdı, sonra kıkırdadı. "Hakkını vermek lazım. Hâlâ masum rolü yapıyor ve kurbanı oynuyor. Herkesi yanlış bir şey yapmadığına ikna etmesi hiç de şaşırtıcı değil. Ona Oscar'ı verin artık."

Yumuşak bir çığlık attı. Bu bile onu ağlattıysa, konuşmaya başladığımda nasıl tepki vereceğini bilmek istemezdim. Gözlerimi kıstım ve başımı yana eğerek ona söyleyecek doğru kelimeleri bulmaya çalıştım.

En kötüsünden başka bir şeyi hak etmiyordu. Küçük kız kardeşimi öldürdü ve sanki hiçbir şey olmamış gibi yaşadı. Pişman değildi ve ben her zaman birini öldürdükten sonra umursamayan kişinin ben olduğumu düşünmüşümdür.

"Sanırım ortak bir noktamız var," dedim sessizce, elimi uzatıp iki parmağımı çenesinin altına koyarak başını kaldırdım. Kolayca teslim oldu ve gözleri sonunda benimkilerle buluştu.

Gözlerindeki dehşeti gördüm. Benden o kadar korkmuştu ki, ben daha fazla bir şey söylemeden ağlamaya başlamıştı bile.

Yüzünü inceledim, yüzünün her santimetresine baktım. Bir zamanlar, biz daha gençken, onun gördüğüm en güzel kız olduğunu düşünmüştüm. Tabii ki benim için hâlâ çok gençti ve kız kardeşimin en iyi arkadaşı olarak ona dokunmamam gerekiyordu. Ayrıca, bekaretimi kaybetmeden önce bile yaşlı kadınlardan hoşlanıyordum.

Aurora kasabanın dilindeydi. Her zaman. Erkekler onun için kavga ederdi. Gerçek anlamda. Onu okul dansına kimin götüreceğine karar vermek için sırayla birbirleriyle kavga ederlerdi. Aptalca ve çocukçaydı. Ve bu onu hiç rahatsız etmedi.

Bizim karavanda çok takılırdı ve Lia ile konuşmalarına kulak misafiri oldum. O oğlanların onun için kavga etmelerinden nefret ettiğini ve birinin ona kibarca çıkma teklif edecek kadar cesur olmasını, eline çiçek tutuşturmasını dilediğini söylüyordu.

Hiçbir zaman fazla bir şey istemedi, içine doğduğu dünya düşünülüğünde bu her zaman garipti. Ailesi zengindi. Kulüpleri, otelleri ve restoranları vardı. Yine de, tatlı Aurora'nın tek istediği güzel, basit bir hayranlık jestiydi.

O zamanlar beni kandırabilirdi. Şimdi ise tek gördüğüm melek kılığına girmiş bir

şeytandı.

"Bana ne olduğunu sormayacak mısın Aurora?" Onun adını söylemek ağzımda kötü bir tat bıraktı. Gitmesini istiyordum ama ben onunla alay ederken o burada, korkudan ölmek üzereydi.

Yavaşça başını salladı.

"Kelimelerini kullan," diye ısrar ettim. Amacım ona doğruyu söylemesi için baskı yapmak değildi. Buna ihtiyacım yoktu. Onun kız kardeşimin katili olduğunu zaten biliyordum. Detaylar umurumda değildi. Sadece bana karşı durmasını istedim. Benimle dövüşsün ki ben de karşılık verebileyim.

"İstemiyorum." Sesi çok yumuşaktı ve bakışlarımdan kaçmak için bakışlarını kaçırdı.

Çenesini parmağımla başparmağım arasında sıkıştırarak tekrar bana bakmaya zorladım. "O zaman sana söyleyeyim. İkimiz de insanları öldürdük ve hiç pişmanlık duymadık. Aradaki farkın ne olduğunu bilmek ister misin?"

Dudakları titredi, bu da beni çok öfkелendirdi.

Bir adım daha yaklaştım ve yüzüm onunkiye sahte, tuzlu gözyaşlarının kokusunu alabileceğim kadar yakın olana kadar eğildim. Gözlerinin içine baktım ve öfkemin gözlerine yansımastan başka bir şey görmedim.

"Benim öldürdüğüm insanlar masum değildi, sen ise hayatını dolu dolu yaşamayı hak eden birinin hayatını aldın."

Sesim neredeyse çatlayacak gibi olsa da beni net bir şekilde duydu. Yıkılamazdım. Şimdi olmaz. Benden çok değerli bir şeyi alan kızın önünde olmaz.

Ve ben duygularımı dizginlerken, Aurora tam orada, gözlerinin önünde ağlamaya başladı.

Ben.

Ve bir kez daha, pişmanlığın kırıntısını bile göstermedim.

AURORA

Dört yıl önceki adamla aynıydı. Benden nefret ediyordu. Muhtemelen ölmemi istiyordu.

Gözlerimdeki paniği görmesine rağmen bana eziyet etmeye devam etti.

Bana karşı kalpsizdi ve beynimin yavaş yavaş onun beni ele geçirmesine izin vermesinden, gerçekten yanlış bir şey yaptığımı düşünmesinden nefret ediyordum.

Dizlerimin bağı çözüldü ve kollarımı bacaklarıma dolayarak ve yüzümü kolumun kıvrımına bastırarak bir topun içine kıvrıldım. Bana kendimi bu kadar değersiz hissettirmesinden nefret ederek hıçkırığa hıçkırığa ağladım.

Tanıdığım Jagger bu değildi ve hikâyeyi benim açımdan dinlemeye hazır değilken bana karşı çıkması beni çok incitti.

Küçük kız kardeşini kaybetmişti ve tek odaklandığı şey buydu. Konuşmama izin vermedi.

Açıklamama izin vermedi. *Tanrım, buraya gelmemeliydim.*

"Şimdi ne olacak?" Jersey'nin söylediğini duydum. Ağlamamın onun da umurunda olmaması benim için şaşırtıcı değildi. Jersey her zaman bir yalakaydı, özellikle de Jagger'a karşı. Yaptığı hiçbir şey kendi fikirlerinden kaynaklanmıyordu. Başkalarını takip eder, bu da onu zayıf ve küçük gösterirdi.

Yine de onda da bir şeyler değişmişti. Gözlerindeki çılgınlığı gördüm. Bu adamlar MC'de her ne yaptıysa karanlıktı.

Jagger'ın ayakları yerde sürünüyordu. Gözlerimi açmaya ya da ona bakmaya cesaret edemedim. Eve gidebilmek için beni yalnız bırakmasını istiyordum. Artık tek seçeneğim buydu. Kalıp onunla konuşmayı umuyordum. Belki ona aylarca yazdığım günlüğü gösterebilirdim. Ama burada istenmiyordum. Birden geldiğime pişman oldum.

"Ayağa kalk," diye buyurdu Jagger, sesi öncekinden daha sakindi.

Bacaklarım çok fazla titriyordu ve kendimi ayağa kaldıramıyordum. Hıçkırıklarım daha da arttı ve eli kolumu kavradığında, sıkı tutuşu karşısında şok içinde haykırdım. "Ayağa kalk Aurora!"

İrkildim ve ayağa kalkmayı başardım. Parmakları derime batarken eli hâlâ kolumu kavırıyordu. Orada bir iz bırakacağını zaten biliyordum.

"Bana bak."

Gözleriyle buluşmak için bakışlarımı kaldırdım ve gözlerinde gördüğüm acı kalbimi kırdı. Benim de en az onun kadar incindiğimi göremiyor muydu? Lia'yı kaybetmenin beni de kırdığını göremiyor muydu?

Sonunda kolumu bıraktı ama hemen elini çeneme koydu ve beni incitecek kadar sıktı. Yüzü tam önüme gelene kadar yaklaştı, sonra ciddi bir sesle dişlerini sıkarak konuştu. "Beni dikkatle dinlemeni istiyorum evlat. Buraya neden geldiğini bilmek istemiyorum. Nedenlerin her neyse, onları duymak istemiyorum. O cipe binip gideceksin. Sakın bir yerde durmaya kalkma. Bu kasabadan gitmeni istiyorum ve eğer sabah seni hala buralarda görürsem, seni öldürürüm."

Son sözlerinde ciddi değildi. Jagger Devlin'ın asla kimseyi öldürmekle tehdit etmez ve

bunu gerçekten kastetmezdi... değil mi?

Yanılmışım. Hiç bu kadar ciddi görünmemişti. O sertlikten ürkmedi

AURORA

Fayetteville'e döndüğüm gece Jeannie'ye mesaj atarak acilen eve dönmem gerektiğini bildirdim. Ne olduğu hakkında soru sormadı ama bana güvende kalmamı söyledi.

Bu neredeyse altı ay önceydi ve o zamandan beri Jeannie'den haber alamadım.

Ben de onunla tam olarak iletişim kuramadım. Hayat araya girdi ve ben de yeni işime odaklandım.

Ailemle Üniversite hakkında uzun uzun konuştuk ve onları bir şekilde babamın yanında çalışmanın benim için Üniversiteye gitmekten çok daha iyi bir seçenek olduğuna ikna etmeyi başardım.

The Ridge'de çalışarak kazandığım parayla şehirde kendi dairemi alabilecek durumdaydım. Beni Üniversiteye gitmeye zorlamak yerine hayatta ne yapacağımı seçmeme izin verdikleri için onları sevsem de, annem ve babamdan uzak kalmaya ihtiyacım vardı.

Kulübün fırıncısı olmak benim fikrim değildi, ancak annem babama yazın yaptığım tüm fırıncılık işlerinden bahsedince, birkaç şeyi değiştirdi ve benim için kulübün büfesi için kek ve tatlı yapabileceğim bir alan yarattı.

Hayatımın geri kalanında yapmak istediğim şey bu değildi ama şimdilik bu işe sahip olduğum ve kazandığım parayla kiramı ödeyebildiğim için mutluydum.

Çok da fazla değildi. Babama bana çok fazla para vermemesi için yalvarmak zorunda kaldım çünkü zaten o parayla ne yapacağımı bilemezdim.

Bugün Cuma'ydı ve öğleden sonra izin istedim çünkü Lia'nın yirminci doğum günüydü. Ailesi, Amelia ve Owen, öğleden sonrayı onlarla geçirmemi ve daha sonra akşam yemeği yememi istediler ve ben de onlara Lia'yı kutlamak için orada olacağımı söyledim. Bizimle olmasa bile onu mümkün olan her şekilde onurlandıracaktım.

Hızlı bir duş almak ve daha rahat bir şeyler giymek için daireme gittim, sonra Lia'nın doğum günü için yaptığım pastayı almak için The Ridge'e geri döndüm.

Dışarı çıkıp otoparka doğru ilerlerken babam ikinci kattaki ofisinin penceresinden bana seslendi.

Arkamı döndüm ve güneşe karşı gözlerimi kısarak yukarı baktım.

"Evet, baba?" "Bir dakikan var mı?" diye sordu.

"Pek sayılmaz. Amelia ve Owen beni bekliyorlar. Geç kalmak istemiyorum."

İç çekişini yukarıdan duyabiliyordum. Her neye ihtiyacı varsa, bu çok önemli olamazdı ya da benden başkası tarafından halledilemezdi. Yine de onu neyin rahatsız ettiğini sorma ihtiyacı hissettim.

"Ne oldu?"

"Ah, yok bir şey. Annene soracağım. Onu o girdaptan çıkarıp almak kolay olmayacak."

Her neyse, sormaya devam etmezsem öğrenemeyecektim ama gitmem gereken bir yer vardı. "Tamam, gitmem gerek. Yarın görüşürüz baba."

Elini salladı ve bana küçük bir baş selamı verdi. "Pekâlâ. Amelia ve Owen'a benden selam söyle. Seni seviyorum, tatlım."

"Ben de seni seviyorum, baba." Cevap verdiğimde çoktan arkamı dönmüştüm ve

Jeep, arka kapıyı açtım ve pastayı dikkatlice koltuğa yerleştirdim. Kaymayacağından emin olmak için emniyet kemerini etrafına bağladım.

"İşte," dedim kendimden memnun bir şekilde, sonra kapıyı kapatıp arabaya tırmanmadan önce kek taşıyıcısının tepesine vurdum.

The Ridge'den Devlin'lerin yaşadığı karavan parkına arabayla sadece on dakika uzaklıktaydı ve oraya vardığımda Owen'ın eski kamyonetinin yanına park ettim.

Burayı her zaman sevmişimdir. Ailem Lia'da kalmama izin verdiğinde her zaman çok mutlu olurdum ve bizim evde çok daha fazla alanımız olmasına rağmen Lia ve ben onun odasında ya da karavanın önündeki küçük bahçede oynamaktan mutlu olurduk.

Arabadan inip arka koltuktan pastamı aldım ve dar verandaya çıkan iki basamağı çıkarken kapı açıldı ve Amelia parlak bir gülümsemeye orada durdu.

Lia her zaman annesine çok benziyordu ve eğer hala burada bizimle olsaydı, ikiz sanılırlardı. Amelia'nın güzel, uzun, siyah saçları yumuşak dalgalara sahipti ve badem şeklindeki ela gözlerinin içinde hayranlık duyduğum bir sakinlik vardı.

"Ah tatlım, bunu yapmamalıydın," dedi pastayı alırken.

Ona gülümsedim, her halükarda pastayı takdir ettiğini biliyordum. "Biliyorum ama gerçekten istedim. Kırmızı kadife," dedim ona. Lia'nın en sevdiği pastaydı.

Amelia elini uzatıp başımın arkasını avuçlarken gözleri yumuşadı, sonra eğilip alnımdan öptü. O benim ikinci annem gibiydi. Çok şefkatli ve tatlıydı. Büyürken iki evim olduğu için yeterince şanslıydım. "Teşekkür ederim. Owen bunu saniyeler içinde bitirecek."

Hafifçe güldüm ve içeri girdim. "Sorun değil. Nasılsın?"

"Güzel. Ofiste işler biraz yavaşladı." Amelia emlak işi yapan bir kadının asistanıydı. Tam zamanlı çalışmıyordu ama yine de ihtiyaçlarını karşılayacak kadar kazanıyordu. Owen bir kamyon şoförüydü ve ya erken kalkıyor ya da geç saatlere kadar çalışmak zorunda kalıyordu. Basit bir hayat yaşıyorlardı ve bu da belli oluyordu. Her zaman çok mutlu ve iyi bir ruh hali içindeydiler ve işler zorlaştığında bile, bir çöküşten kurtulmanın yollarını buldular. Onlarla birlikte büyüdüğüm onca yıl boyunca hiç kavga ettiklerini görmedim. Annemle babamın aksine.

Öte yandan, ailemin tamamen farklı bir dinamiği vardı. Pek kimsenin anlayamadığı bir dinamik.

Annemle babam tıpkı Owen ve Amelia gibi birbirlerinden ayrılmazlardı. Sadece farklı şekilde seviyorlardı. "Owen duş alıyor ama birazdan bizimle olacak. Bir şeyler yemek ister misin?"

"İçki?" Amelia sordu.

Pastayı yuvarlak yemek masasının üzerine koydum ve başımı salladım. "Su, lütfen."

Elimizde içecek bir şeyler ve bir dilim kekle oturduk ve Owen'ın bize katılmasını bekledik. Aradan yaklaşık yirmi dakika geçmişti ki Owen nihayet dar koridordan geçip bize doğru geldi ve ben de ona sarılmak için sandalyemden kalktım.

"Zaman geçtikçe daha da güzelleşiyorsun. Büyümeyi bırakmalısın, sevgilim."

Güldüm ve ona baktığımda dudaklarımı büzdüm. "Bunun mümkün olmadığını biliyorsun."

Yine de her zaman seni ziyarete geleceğim. Bu asla bitmeyecek."

Owen yüzünde aynı nazik ifadeyle bana gülümsedi. Saçları Amelia'nınki kadar koyu renkti ama sakalında şimdiden kırlar belirmeye başlamıştı. Burbon rengi gözleri

Sıcak yaz günlerini. Mutlu zamanları ve güneş ışığını. Ama aynı zamanda bana bir zamanlar beni öldürmekle tehdit eden bir adamı da hatırlattılar.

Lia tüm güzel yüz hatlarını annesinden almışken, Jagger da babasıyla aynı yakışıklı yüze sahipti.

Gülümsemem sıkılaştı ve tekrar oturmada n önce kolunu hafifçe ovaladım. "Kırmızı kadife kek yaptım. Biraz ister misin?"

Masanın üzerindeki pastaya baktı ve başını salladı. "Bütün gece ayakta kaldıktan ve sabah uyuduktan sonra tam da ihtiyacım olan şey."

Ona bir dilim kestik, sonra öğleden sonrayı aklımıza ne gelirse konuşarak geçirdik ama çoğunlukla Lia'yla ilgili anılarımız vardı.

AURORA

Akşam yemeğini birlikte pişirdik ve işimiz bittiğinde Owen bulaşıkları yıkamaya başlarken Amelia ve ben de bahçesinden biraz çilek toplayabilir miyiz diye bakmak için dışarı çıktık.

İki küçük kaseyi ahududu ve birkaç çilekle doldurduk, ancak son zamanlarda güneş çok fazla parlamadığı için toplayacak daha fazla meyve yoktu.

"Yaban mersinleri için çok üzgünüm. Geçen sene çok vardı. Yaptığım yaban mersinli turtayı hatırlıyor musun?" Amelia sordu, ben de başımı salladım.

"Çok lezzetliydi. Hâlâ çok güzel meyveler veren bir şeftali ağacın var. Hazır olduklarında şeftalili tarta yapabilirsin," dedim, üzerinde yaklaşık altı-sekiz şeftali olan şeftali ağacına bakarak.

"Bu iyi bir fikir. Yakında olgunlaşırlar."

İçeri girip meyveleri yıkadık ve Owen bulaşıkları bitirdikten sonra buzdolabından krem şantiyi çıkardı. Bize sırtıttı ve göstermek için kutuyu havaya kaldırdı. "Bu evde çilek sadece kremayla yenir."

"Buna hayır demeyeceğim," dedim ona.

Owen hava kararmadan önce Lia'nın mezarını ziyaret etmeyi önerdiğinde tekrar oturduk ve küçük tatlımızın tadını çıkardık.

Gülümsedim. "Çok isterim."

Bu günlerden birinde onu ziyarete gidecektik ama öğleden sonrayı birlikte geçirdikten sonra bu gece mükemmel bir zaman gibi görünüyordu.

Tatlımı henüz bitirmiştim ki bir motosiklet sesi beni sıçrattı. Gözlerim kocaman açıldı ve aklım hemen Jagger'a gitti.

Lütfen buraya gelme.

Beni burada görmek istemezdi.

Amelia ve Owen'a baktım, ikisinin de yüzünde memnun bir ifade vardı. "Sonunda başardı," dedi Owen ve en büyük korkum daha da büyüdü.

Amelia bana baktı ve gülümsedi. "Jagger'a öğleden sonrayı Lia'nın doğum gününü kutlayarak geçireceğimizi söyledik. Gelebileceğinden emin değildi ama görünüşe göre küçük kız kardeşine zaman ayırmış."

Bunu onlar için ne kadar istesem de kalamazdım.

Ayağa kalktım ve endişeyle gülümsedim. "Belki de gitmeliyim."

"Saçmalık. Kal. Bizimle mezarlığa gelmek isteyecektir," dedi Owen masadan kalkıp açmak için kapıya yönelirken.

"Hayır, ben..." Boğazımın arkasında oluşan kalın yumruyu yuttum. "Sanmıyorum-"

"Seni görmek güzel evlat." Owen'ın sözleri beni böldü ama sesimin hiçbirinin duyamayacağı kadar kısık olduğundan emindim.

Jagger'ın giriş kapısını doldurduğunu gördüğümde donakaldım ve babasına sarılırken gözleri benimkileri buldu. Saf bir öfkeyle doluydular. Cipimi dışarıda görmüş olmalıydı ve bana dik dik bakmasına bakılırsa, çocukluğunun geçtiği evde bulunmamdan hiç memnun

değildi.

"Selam baba," dedi, Owen'ın sırtını sıvazlarken sesi kısıktı. "Nasılsın?" Geri çekildi ve babasına bakmak için gözlerini benden ayırdı. Owen'ın gözleriyle karşılaştığı anda ifadesi değişti ve yüzü yumuşayarak beni burada istemediğini doğruladı.

"İyi dim. Gelebilmene sevindim."

Jagger başıyla onu onayladı, sonra elini uzatarak Amelia'yı kollarının arasına aldı. "Merhaba anne. Çok güzel görünüyorsun."

Jagger'ın kendi şeytanları olduğunu biliyordum. Lia'nın ölümünden beri değişmişti ve aylar önce Wilmington'a gelecek kadar aptal olduğumda bana içinde sakladığı canavarı göstermişti. Davetsiz olarak.

Ellerini hala üzerimde hissedebiliyordum. O gece bıraktığı izler ve morluklar birkaç gün boyunca cildimde kaldı ve ailemin şüphelenmemesi için onları makyajla kapatmak zorunda kaldım.

O gece Jagger'ı son görüşüm ve duyuşum oldu. Bir gün yollarımızın tekrar kesişeceğini bilmeliydim.

Bana söylediği son sözler hâlâ zihnimde yankılanıyor. Bir daha asla yüzünü görmek istemiyorum. Bu sözleri söylerken çok kararlıydı ve ben de ona tamamen inanmıştım. Ve şimdi onun önünde dururken, gözlerindeki pişmanlığı görebiliyordum. Bana bakıyordu. Oysa tek istediği beni bir daha hiç görmemektir.

Kötü şans, diye düşündüm, bir anlığına ona karşı koyabileceğime inanmış olmaktan nefret ederek. İçimdeki bu korkuyla savaşabileceğime.

Amelia endişeli bir sesle, "Yorgun görünüyorsun tatlım," dedi ve Jagger'ın yüzünü nazıkçe okşadı.

Onun gözlerinin içine büyük bir sevgi ve hayranlıkla baktı. Bir zamanlar Lia'ya da böyle bakmıştı. Her zaman sahip olmayı dilediğim türden bir ağabeydi ve tek çocuk olarak büyümek, Jagger'ın Lia'ya karşı olduğu gibi koruyucu birini özlememe neden olmuştu.

Gözlerimin yaşardığını hissedebiliyordum ama kendimi tutmam ve zayıflık göstermemem gerekiyordu.

Jagger Amelia'ya "Uzun bir gündü," dedi, sonra gözleri tekrar benimkilere kaydı ve o nefret geri geldi. "Bütün gün burada mıydı?"

Amelia dönüp bana baktı ve gülümsedi. "Evet, hatta kek bile getirdi. Bir dilim istersen biraz kaldı."

Gözlerimi ondan ayıramıyordum. Çıldıracak diye korkuyordum. Bu günün benim yüzümden mahvolmasını istemiyordum.

"Ne kadar tatlı, değil mi?" Amelia Jagger'a tekrar gülümseyerek ekledi.

"Evet. Çok tatlı," diye mırıldandı dişlerini sıkarak. "Gidiyor muydun?" diye sordu sonra.

Bu bir soru değildi. Gitmemi istedi.

Başımı salladım, ondan kaçmaktan çok mutlu olduğumu söylemeye hazırdım. Onun yerine Owen benim yerime cevap verdi. "Biz de tam Lia'yı ziyarete gitmek üzereydik."

Başımı sallamaya başladım ve Jagger kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Öyle mi?"

Tanrım, üzerimde bu kadar kontrol sahibi olmasından nefret ediyordum. Bu onun için

kolay bir oyundu. Gitsem de kalsam da çekilmez olacak ve buraya geldiğime pişman olmamı sağlayacaktı.

"Gidelim o zaman," diye devam etti. Gözlerinde meydan okuma vardı ve ona bağırıp bu kadar saldırgan olması için hiçbir neden olmadığını söylemek istedim. Dışarıda bisikletinin sesini duyar duymaz oradan ayrılacaktım ama ailesi soru soracaktı ve bana karşı olan nefretini bilmelerini istemiyordum.

"Hırkımı alayım." Amelia koridorda kayboldu ve Owen da Jagger'ın peşinden dışarı çıktı. Bir an orada durdum, kaçmayı ve bir bahane bulmayı düşündüm. Ama sonra bunu gerçekten kimin için yaptığımı hatırladım.

En iyi arkadaşımı ebedi istirahatgahında ziyaret etmek için her türlü hakka sahiptim. Onu özlemiştim ve en azından bu özel gününde ona mutlu yıllar dilemek istiyordum.

Başımı geriye doğru eğdim ve Jagger'ın bisikletinin üzerinde oturduğu yere gitmeden önce duruşumu değiştirdim.

Owen sırtarak, "Atlamalısın," dedi ve Jagger'ın bisikletine doğru başını salladı.

"Hayır." Hiçbir şeye bu kadar çabuk karar vermemiştim. Owen kaşlarını çatı ve cevabımın ne kadar sert olduğunu fark ettiğimde iç çektim. "Özür dilerim. Ben sadece... Bundan sonra eve dönecektim. O yüzden arabamı almayı tercih ederim."

Owen bir an beni inceledikten sonra Jagger'a bir bakış attı ve başını salladı. "Yeterince makul."

Jagger motorunu çalıştırdı ve ağaçlardaki kargaları ürkütecek kadar yüksek bir sesle kükremesine izin verdi. Başını kaldırıp annesinin dışarı çıkmasını bekledi, sonra başıyla hızlıca selam verdi. "Orada görüşürüz."

Arabasına bindi ve biz de arabalarımıza bindikten sonra onu mezarlığa kadar takip ettik.

Oraya giderken kendime sürekli onun gözümü korkutmaması gerektiğini hatırlattım. Oraya Lia için gidiyordum. Doğum gününde onu onurlandırmak için.

İşkenceci kardeşi bana ters ters bakarken odaklanmam gereken tek şey Lia'ydı.

JAGGER

Ailemin önünde ona karşı çekilmez olabilirdim, ama geçirdiğim günden sonra ve annemle babamı üzmemek istemediğim için sakın kaldım.

Orada olacağını bilmeliydim ama farkında olsam bile aileme ben gelmeden önce gitmesini söyleyemezdim.

Ailemin Aurora'yı ne kadar çok sevdiğini biliyordum ve ondan nefret etsem de onları da nefret ettiremezdim. Lia'nın ölümünden sonra bile ona inanmak ve desteklemek onların kararıydı. Kaza gecesi kimin hatalı olduğu konusunda herkesin kendi doğruları vardı ve ailem Aurora'nın anlattıklarına inanmayı seçti.

Lia'nın mezarı başında durduk ve babamın onun küçüklüğüne dair anlattığı hikâyeleri dinledik. Annemle babamın çocukluğumuza dair anılarını dinlemekten asla bıkmazdım. Ben de oradaydım. Her şeyin gerçekleştiğini görmüştüm. Lia'nın büyümesini, zeki ve nazik bir ruh haline gelmesini izledim. Ne zaman kötü bir gün geçirsem o benim ışığım olmuştu ve tüm bu parlaklık kısa bir anda yok oldu.

Gerildim ve küçük kardeşimin artık yanımda olmamasının beni ne kadar incittiğini göstermek için Aurora'ya ters ters bakmamak için elimden geleni yaptım. Ama ona bakamıyordum bile. Burada olmazdı. Lia'nın altında gömülü olduğu halde burada dururken olmazdı.

Annem hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu, ben de onu yanıma çekip sarıldım ve teselli ettim. Babam Lia'yla ilgili hikâyeleri anlatmayı bitirmişti ve annem gözyaşlarını silip bana gülümsemeden önce bir süre sessizce durduk. "Burada olduğun için çok mutlu olduğumu biliyorum."

Başımı salladım ve başını öptüm. "Biliyorum. Onu özlüyorum," diye fısıldadım.

Lia'ya veda etmeden önce bir süre daha orada durduk. Ona yakında tekrar ziyaretine geleceğime söz vermiştim ve bu kez sözümü tutmak zorundaydım. Buraya son gelişimden bu yana çok uzun zaman geçmişti ve ona daha fazla zaman ayıramadığım için nefret ediyordum.

Park yerine geri döndük ve ben bisikletime yaslanıp bir sigara çıkarıp yakarken annemle babamın Aurora'ya sarılışını izledim.

Annem ona "Bir ara tatlılarını denemek için The Ridge'e geleceğiz," dedi ve Aurora gülümsedi.

Kendimi o gülümsemeye çok uzun süre bakarken buldum. Aurora Alden'in güzel olmadığını asla inkâr edemezdim. Öyleydi. Bazen beyaz görünecek kadar açık sarı saçları ve kristaller kadar berrak, yuvarlak, parlak mavi gözleriyle tam bir prensese benziyordu.

Burnunun kenarındaki birkaç çil onu daha az güzel yapmıyordu ve açık, yumuşak teni o kadar baştan çıkarıcıydı ki, gözlerimi ondan ayırmak için zihinsel olarak kendimi tokatlamak zorunda kaldım. Kız kardeşimin katiline ağzımın suyu akarak bakamazdım.

Babam omzumu sıvazladığında düşüncelerimden sıyrıldım. Aurora'yı aklımdan çıkarmak için ona baktım.

"Karavana geri mi dönüyorsun yoksa çoktan gittin mi?" diye sordu.

Planım Wilmington'a geri dönmektir. Pazar günü Buffalo'nun doğum günü için orada

olacaktım ama hafta sonu burada kalma fikri hoşuma gitmeye başlamıştı. Ailem için tabii ki.

"Ben kalacağım. Eski odamda kalabilir miyim?"

Babamın gülümsemesi heyecanla büyüdü. "Elbette oğlum. Ne zaman istersen." "Harika. Siz ikiniz gidin. Sizinle evde buluşuruz."

Annemle babama sarıldım ve onlar uzaklaşırken, kaçmaya çalışan Aurora'ya bakmak için döndüm.

Sırtı bana dönüktü, arabanın kapısını açmaya çalışıyor ama anahtarlarıyla boğuşuyordu. Sonunda kapıyı açana kadar onu izlemeye devam ettim ve içeri tırmanmaya başladığında kaşlarımı çattım.

"Benden korktuğunu biliyorum ama bu kabalık etmen için bir sebep değil."

Donup kaldı ve ben de sigaramdan son bir nefes çektim. Sigarayı yere attım ve gözlerimi ondan ayırmadan üzerine bastım.

Yavaşça arkasını döndü, gözleri iri ve kararsızdı. Başımı eğdim. "Veda etmeyecek misin?"

Bakışlarını ellerine indirmeden önce bir an beni inceledi. Kararlı görünüyordu ve buradan düşündüğünü duyabiliyordum, sonra alt dudağı titremeye başladı ve her ne patlaması olacaksa ona hazırlandım.

Kollarımı kavuşturdum, konuşması için hazırdım, sonra gözleri yaşlarla dolu olarak tekrar başını kaldırdı. *Kahretsin, bu iyi olacak.*

"Bana söylediğin son şeylerden biri yüzümü bir daha görürsen beni öldüreceğin iken sana karşı nazik olmamı bekleyemezsin."

Dudaklarım eğlenen bir sırıtışla kıvrıldı. "Öyle söyledim," diye itiraf ettim, dudaklarımı büzerek, "Ama bir şeyi gözden geçiriyorsun," diye ekledim.

Kalın kaşlarını çattı ama daha fazla soru sormadı.

"Yüzünü bir daha Wilmington'da görürsem seni öldüreceğimi söyledim. Bunu belirtmek önemli."

Kaşları çatıldı ve sanki sözlerim kafasını karıştırmış ve bir açıklama bulması gerekiyormuş gibi yavaşça başını salladı.

"Ama bunun bir önemi yok. Yine de beni öldürmekle tehdit ettin. Bana zarar verdin. Bunu geri alamazsın."

"Ve yapmayacağım." Cevabım hemen geldi. "O gece sana söylediğim her kelimedede ciddiydim."

Gözlerindeki yaşlar akmaya devam etti ve yüzü sertleşti. Çenesini sıktı ve sanki bir şeyi yumruklamaya hazırmış gibi ellerini yumruk yaptı. "O zaman benden bu kadar nefret ederken neden seninle konuşmamı istiyorsun?"

Güzel soru. Henüz cevabını bulamadığım bir soru. Kaçmasına izin verebilirdim. Jeep'ine binip bana hiç bakmadan uzaklaşmasına izin verebilirdim. Ama işte oradaydık, yüz yüzeydik.

Omuz silktim. "Çünkü insanların acı çektiğini görmek hoşuma gidiyor."

O anda aklıma gelen en iyi cevap buydu. Karanlık bir cevap olsa da gerçek buydu. Hak ettiklerinde insanların acı çektiğini görmek hoşuma gidiyordu.

Yüzünden tek bir damla gözyaşı süzülürken bana baktı. Ne düşündüğünü tahmin etmek zorunda olsaydım, muhtemelen yanılırdım. Gözleri ne kadar büyük ve duygu

doluysa da onları okuyamıyordum. Çıkarabildiğim tek şey hayal kırıklığıydı.
"Değişmişsin," diye fısıldadı ve beni yüksek sesle güldürdü.

"Tabii ki değiştim. Ve hepsi senin yüzünden oldu," diye tükürdüm, sesim sertti. Yavaşça başını salladı ve gözyaşlarını sildi. "Bu doğru değil."

"Hayır mı?" Kaşlarını kaldırdım ve bisikletimden inerek ona doğru    uzun adım attım. Geri çekildi ve sırtını arabasının yan tarafına çarptı ve başını eğerek bana baktı.

Tam önünde durdum ve tekrar bakışlarıyla buluşmadan önce gözlerimin yüzünde ve vücudunda dolaşmasına izin verdim.

Ona dokunma ihtiya ı içimi kapladığında ellerim titredi ama ellerimi yanlarımda tuttum. Lia'nın mezarına bir psikopata d n şemeyecek kadar yakındım. O ölmüştü, evet, ama onun beni izlemediğini kim kanıtlayabilirdi ki?

"Hayatta en çok değer verdiğim insanı benden aldın. Küçük kız kardeşimi benden koparan sendin. Onu yeraltına koyup bir zamanlar olduğu gibi sadece bir anıya d n şt rd n. Senin yüzünden, asla geri alamayacağım bir par amı kaybettim ve bunu hayatımın sonuna kadar sana karşı kullanacağım. Buna emin olabilirsin."

Sözlerim etrafımızdaki havada asılı kalırken tavrı değişti. Omuzlarını dikleştirdi ve çenesini sıkılaştırdı, gözlerini benimkilerden ayırmadı.

Cesur olmaya çalışıyordu. Bana karşı durmaya ve sözlerimin ve varlığımın onu korkutmasına izin vermemeye. Eğlenceliydi.

"Kendine söylediğin yalanlara inanmaya devam etmek istiyorsan seni durdurmayacağım. Ama beni her gördüğünde bana eziyet etmen doğru değil."

Kaşlarını kaldırdım, bu kadar kısa sürede bu kadar cesaretli olmasına şaşırmıştım. "Yalan mı? Bebeğim, ben gerçeği biliyorum."

"Hayır, yapamazsın!" Titrek bir sesle konuşurken gözlerinde öfke parlıyordu. "Gerçeği bilmiyorsun ve bunu sana söylememe izin vermiyorsun! Sana gerçekte ne olduğunu anlatmam için bana hiç şans vermedin ve eğer beni dinlersen, düşündüğün gibi bir canavar olmadığımı göreceksin. Annen ve baban bunu yaptı ve kazadan bu yana destekleyici ve sepatik olmaktan başka bir şey yapmadılar."

Yüzünden daha fazla gözyaşı aktı ve bakışlarını göğsüme indirdi, gözlerimin içine bakmaya devam edemiyordu. Ona inanmamamın bir nedeni de buydu. Dürüst davranmıyordu. Gözlerini kaçırmadan benimle konuşabilecek kapasitede değildi. O lanet bir yalancıydı.

"Ailemin sana inanması onların kararı. Lia'nın ölümünü kabullenmeleri için buna ihtiyaçları varsa, onlara senden uzak durmalarını söylemiyorum. Seni daha önce çocukluk evimde gördüğümde kovmak istedim. Bana kalsaydı, hoş karşılanmazdın. Ama kalmana izin verdim çünkü seni orada istediler. Onları kontrol etmeyeceğim ve sana her baktığımda tek gördüğüm  l  kız kardeşimken bana nasıl davranacağımı söylemene izin vermeyeceğim!"

 rkildi, gözleri kapalı bir şekilde başını yana çevirdi. Yumuşak çığlıklar attı ve ben de ellerimi ondan uzak tutmak için tüm gücümü topladım.

Burnumdan derin bir nefes aldım, sonra ona doğru bir adım daha attım ve daha da yaklaştım. "Hikâyeyi bir de senden dinlemek istemiyorum. Bu hikâyeyi anlatmasını istediğim tek kişi Lia'dır ama bu mümkün olmadığına göre senin hakkındaki fikrimi asla değiştirmeyeceğim. Pazar gününe kadar şehirde olacağım, o yüzden ailemin evine gelme. Sen

Anladın mı?"

Başıyla küçük bir selam verdi ve ben de bugünlük ona yeterince işkence ettiğime karar verdim. Geri çekildim, arkamı dönüp bisikletime doğru yürümeden önce onu son bir kez daha süzdüm.

Arabaya bindim, kaskımı taktım ve ona dönüp bakmadan yola çıktım. Ve yolda hızla ilerlerken, o gözlerin neredeyse altı ay önce onu son gördüğümünden beri olduğu gibi beni rahatsız etmemesini diledim.

JAGGER

"Geçen hafta aileni ziyaret ettiğinde bana hiçbir şey olmadığını söyleyemezsin. Mahvolmuş görünüyorsun kardeşim. Neler oluyor?"

Gözlerimi kapattım ve parmağımla başparmağımı burnumun kenarına sıkıştırdım. Dirseklerimi dizlerime dayamıştım ve diğer elimde bir bira tutarken başımı öne eğmiştim. Konuşmak istemiyordum. Kötü bir hafta geçirmiştım.

JT'ye "Son beş gün içinde iki adam öldürdüm," dedim ama o zaten biliyordu. Sadece bu yüzden bu kadar sinirli ve üzgün olduğumu düşünmesine ihtiyacım vardı.

"Biliyorum. Oradaydım, hatırladın mı?"

Yanıma oturup bir sigara yaktı ve bir süre sessiz kaldıktan sonra tekrar konuştu. "Rastgele bir tahminde bulunacağım ve şu anda seni rahatsız eden şeyin Rory yüzünden olduğunu söyleyeceğim. Ailenin karavanında olduğunu söylemiştin. İkiniz konuştunuz mu?"

Ve işte yine oradaydı. Yakınımda bile olmadan o mavi gözleriyle beni avlıyordu.

Vücudum gerildi. "Yapma."

"Ah, yani bu onunla ilgili. İlginç."

Onu tokatlamaya hazırdım. Ama yapmadım. O da bana karşılık verirdi ve sonunda yaptığı aptalca bir yorum yüzünden birbirimizi döverdik.

"Onu yine tehdit mi ettin?" diye sordu.

Sorusu karşısında içimi çektim, elimi saçlarımda gezdirdim ve sandalyemde arkama yaslanmak için kendimi yukarı ittim. "Ne düşünüyorsun?"

Omuz silkti. "Bence orada pek çok şey olmuş olabilir. Önce ailenle kavga etmiş olabileceğini düşündüm çünkü onu orada görmenin seni kızdıracağını biliyordum. Sonra Rory'yle tartıştığını, bunun ateşli bir öpüşme seansına dönüştüğünü, sonra da sekse dönüştüğünü ve şimdi duyguların konusunda kafanın karışık olduğunu düşündüm. Ama sonra senin nasıl bir psikopat olduğunu ve ona asla o şekilde dokunmayacağını hatırladım çünkü bir, o senin küçük kız kardeşinin en iyi arkadaşıydı ve iki, kaza gecesi oradaydı. Yani her neyse-"

"Dur!" Çenesini kapatmasını isteyerek inledim. "Ne olduğunun bir önemi yok. Kötü bir hafta geçirdim, hepsi bu. Daha geçen gün bir kurbanın kanını yüz boyası olarak kullanan bir adamın terapi seansına ihtiyacım yok."

JT sırtıttı. "Kabul etmelisin ki bu çok komikti."

"Hayır, Jersey, bu çok manyakçaydı, seni salak."

"Her neyse," diye mırıldandı sigarasını çekerken. "Yani bana ne olduğunu anlatmayacak mısın?"

Sadece başımı salladım. O benim çocukluğumdan beri en iyi arkadaşımdı ve ona çoğunlukla her şeyi anlatsam da bu konuda açılmıyordum. Çünkü içimdeki bu kaosu neden yaşadığıma dair hiçbir fikrim yoktu. Bunu önce kendim çözmeliydim.

Sigaramı içmeyi bitirdim ve önümüzde yanan ateşe attım. İki el omuzlarımı hafifçe sıktı ve arkamda kimin durduğuna bakmak için başımı çevirdim.

Remi'nin gözleriyle karşılaştığımda gerginliğin azaldığını hissettim. "Hey, aşkım."

Gülümsedi ve bir süre beni inceledi. "Hey! Nasıl hissediyorsun?"

Fender ona yaşadığımız günleri anlatmış olmalı. Ayrıntılı olarak değil çünkü kadınlarımıza yaptığımız şeyler hakkında nadiren konuşurduk. Bu onları ilgilendirmezdi ve zaten çoğu gerçeği kaldıramazdı.

Remedy güçlü fikirlere sahipti ama Fender çoğu şeyi ondan saklıyordu. Onun iyiliği için.

Elimi bileğine koydum ve önümde durmasını sağlamak için kolunu çektim ve onu kollarıma çekmek için sandalyemden kalktım. "Şimdi daha iyiyim," diye fısıldadım, yüzümü boynuna gömdüm.

Geçtiğimiz yıllarda yakın bir arkadaş olmuştum. Kafamı boşaltmaya ihtiyaç duyduğumda beni dinledi ve ne zaman birinin yanımda olmasına ihtiyaç duysam hep yanımdaydı. Yaşadığım her şeyi anlayan kardeşlerim vardı. Şeytanlarımı biliyorlardı. Remi de biliyordu ama ona içimdeki bu karanlığın nedenlerini hiç anlatmadım.

Remi kız kardeşimin ölümünü bilmiyordu. Hatta bir kız kardeşim olduğunu bile bilmiyordu. Yine de benim için neredeyse Lia'nın yerine geçmiş gibiydi. Kimse küçük kız kardeşimin yerini tutamazdı ama Remi gibi ailem diyebileceğim birinin olması güzeldi.

Özellikle de bu lanet yerde.

Kardeşlerimi severdim. Gerekirse onlar için ölürdüm ve onlar da ailemdi. Kız kardeşimin öldüğü gün beni rahatlatmak için harika bir iş çıkarmış olsalar da, belki de Remi'ye bu konuda açılmamın zamanı gelmişti. Belki de sonunda Lia'nın ölümüyle başa çıkmama ve içimdeki şeytanların büyümesini durduramama yardım edebilirdi.

Onu bir süre kollarımda tuttum, sonra geri çekilip ona tekrar baktım. Tekrar gülümsedi ve beni yakından incelediğinde bir şeylerin ters gittiğini anladığımı biliyordum.

"Konuşmaya ihtiyacın var mı?" diye sordu yumuşak bir sesle, elleri kollarımı hafifçe ovuyordu.

Ona küçük bir baş selamı verdim, sonra babasının etrafta olup olmadığını görmek için yanından geçtim. "Başkan nerede?"

"Rodney ile içeride. Bir şey hakkında konuşuyorlar. Ne olduğundan emin değilim. Yukarı çıkmak ister misin?" diye önerdi ve ben yine başımı salladım.

"Şaka yapıyor olmalısın," diye mırıldandı JT, kaşlarını kaldırarak bize bakarken. "En iyi arkadaşın yerine onunla konuşmayı mı tercih ediyorsun?"

Remi'nin harika bir yanıt hazırladığını bildiğim için dudaklarımı büzdüm.

"Bir farenin kış deliğindeki kürk kadar empatiniz var. Tabii ki benimle konuşmayı tercih eder."

Sırıttım, son birkaç ayda bu kadar cesur olmasından gurur duyuyordum. JT'den hiçbir zaman hoşlanmamıştım ve şimdi Fender'le birlikte olduğu için kendini savunmak konusunda her zamankinden daha cesurdu. Ya da JT'nin bazen kendini aptal gibi hissetmesine neden oluyordu.

"Onu duydun," dedim omuz silkerek, bana şaşkınlıkla baktığında. "O yaramaz ağzıyla Başkan'ı mı öpüyorsun?"

Remedy sırıttı. "Evet."

Elimi tuttu ve beni kulüp binasına geri götürdü, orada üst kattaki yatak odalarından birine yöneldik. Birine girdik ve rahatsız edilmemek için kapıyı kilitlediğimde Remi

ayakkabılarını çıkardı ve yatağına girdi.

Bu bizim için normaldi. Fender'e aşık olmadan önce onu en çok yatağımda tutuyordum.

Geceleri. Hiç seks yapmadık ve yapmayacaktık da. Son birkaç yılda çok fazla saçmalık yaşadı ve ne zaman ona sarılacak birine ihtiyaç duysa, ben yanıdaydım. Şimdi, içimde çok derinlerde tuttuğum tüm olumsuzluklardan kurtulurken bana sarılacak kişinin o olmasının zamanı gelmiş gibi görünüyordu.

Lia'yı öğrenmesinin ve karanlıkta bana rehberlik ederek yeniden bir ışık bulmamı sağlamasının zamanı gelmişti.

Yatağa doğru yürüyüp ayakkabılarımı çıkarırken Remedy beni yakından izliyordu ve yatağa girdiğimde hemen yanıma yaklaştı.

Bacaklarının üzerine çektiği battaniyeyi kaldırdım ve altına girerek rahatladım, sonra kollarımı ona doladım ve başını göğsüme yaslayarak ona sarıldım.

Derin bir nefes aldım ve düşüncelerimi toparlamak için bir süre bekledim, sonra ona Lia hakkında her şeyi anlatmaya başladım ve hayatının sadece on altı yaşında nasıl kısa kesildiğini.

JAGGER

"Kadınımın sana neden öyle bakıp durduğunu açıklamak ister misin?" Fender yanıma yaklaşırken sordu.

Ona kaşlarımı kaldırdım ve büyük masada oturmuş beni izleyen Remedy'ye baktım. Ona gülümsedim, sonra tekrar Fender'e baktım. "O benim arkadaşım. Neden bana bakmasın ki?"

"Bu bakışı biliyorum. Senin için endişeleniyor ve onu bu kadar üzecek ne söylediğini bilmem gerekiyor."

Dudaklarımı büzdüm ve kahvaltımı koymak için kâğıt tabağa uzandım. Yalan söylemek ya da ondan saklamak için hiçbir neden yoktu. Eninde sonunda öğrenecekti. "Ona Lia'dan bahsettim."

"Öyle mi?"

Başımı salladım. "İçimi dökmeye ihtiyacım vardı. Bilirsiniz, tüm bunlarla nasıl başa çıkacağım konusunda bana tavsiyelerde bulunabilecek, akli dengesi yerinde biri beni dinlerken."

Fender kıkırdadı. "Başına geldiğinde bununla başa çıkmaya yardım ettim." "Aynı şey değil," dedim tabağıma bir sosis daha koyarken.

"Anladım. Umarım bugün aklın başındadır çünkü benimle Jacksonville'e gelmene ihtiyacım var."

İçimi çektim, tabağımyı elimde tutarken ona doğru döndüm. "Böyle şeylere asla hayır demem ama bu hafta bir cinayet daha işleyemem. Onun yerine JT'yi al."

Fender başını salladı. "Bugün birini öldürmene gerek yok kardeşim. Darko ile buluşacağım ve biraz desteğe ihtiyacım var."

"Darko mu? O adam hala hayatta mı?"

Fender sırtıttı. "Görünüşe göre. Tabii son bir haftadır lanet bir hayaletle konuşmuyorsam. Darko kartelden gelen bazı pisliklerle uğraşıyormuş ve bizden yardım istedi. Bu konuda dürüst olup olmadığını bilmiyorum, o yüzden gidip durumu kontrol etmek istiyorum. Bizimle uğraşmadığından emin olmak istiyorum."

Küçük bir baş sallama hareketi yaptım. "Pekâlâ. Ben de seninle geleceğim." "Güzel. Ve Jagger."

"Öyle mi?"

"Bir dahaki sefere kadınımı üst kata çıkarır ve kendini onunla bir odaya kilitlersen, o lanet suratını dağıtırım."

Ciddi davranıyordu ama tehditleri beni hiç etkilemedi. Güldüm ve onu kovmak için bir el salladım. "Sen nasıl istersen, dostum."

Fender'le uğraşmak için Remedy'nin yanına oturmaya gittim ve onun diğer tarafına geçtiğinde kulağına bir şeyler fısıldamak için daha yakına eğildi.

"Böyle söyleme. Gerçekten bir şeyler yaşıyor ve bunu sadece benim ilgimi çekmek için yaptığını varsayman hiç hoş değil."

Remi'nin sözleri üzerine kaşlarımı kaldırdım ve Fender'e ters bir bakış attım.

"Ciddi misin?" Fender omuz silkti ve sırtıttı. "Kabul et dostum. Beni seçtiği

için kıskanıyorsun."

Gerçekten kıskanmıyordum çünkü Remedy ile aramızdaki ilişki hiçbir zaman arkadaşça olmaktan öteye gitmemişti. Ne kadar güzel olursa olsun, cinsel olarak ondan etkilenmiyordum. Çoğunlukla

Çünkü onu küçük kardeşim olarak görüyordum.

"Jagger ve ben her zaman sadece arkadaşık," diye açıkladı Remi, kaşları çatılmıştı ve onun da benimle aynı düşüncelere sahip olduğunu biliyordum. O çizgiyi asla geçemezdik. Fender geçmişte ona bok gibi davranmış olsa da, aklının başına gelmesine ve bir şekilde onu kendisine aşık etmeyi başarmasına sevinmişim.

"O zaman kendini bir odaya kilitlemen için hiçbir sebep yok." Ah. Demek kıskançtı.

Dudaklarımı büzdüm ama hiçbir şey söylemedim. O zaman her şey açıktı ve kimsenin bir şey eklemesine gerek yoktu.

Kahvaltımızı ettik ve Remi mutfaktaki yaşlı kadınlara yardım etmeye giderken Fender ve ben Rodney ile konuşmak için dışarı çıktık. Bizimle Jacksonville'e gelmiyordu ama insanlarla uğraşmamamızı ya da gereksiz şeyler yapmamamızı açıkça belirtmişti. Fender'in kötü şöhretli olduğu bir şeydi bu. Onu hizada tutmak için onunla birlikte gittim ve Darko ile konuştuktan sonra doğruca eve gidip biraz uyuyacaktım.

"Artık bizim başkanımızsın, evlat. Bunu aklında tut," dedi Rodney Fender'e. "Ben değişmiş bir adamım," diye cevap verdi Fender eğlenen bir tonla.

Rodney başını sallayarak, "Saçmalık," diye mırıldandı, sonra bana baktı. "Kendini kaybetmesine izin verme."

"Elimden geleni yapacağım."

Rodney içeri girmeden Önce Fender'e ciddi bir bakış daha attı ve biz bisikletlerimize binmeye hazırlanırken Remedy dışarı çıktı.

Doğruca Fender'e gitti ve kollarını onun omuzlarına dolayarak ağzını almasına ve onu vücuduna sıkıca sarmasına izin verdi.

Ona doğru eridi ve insanlar bu kulüpte ne zaman aşağı inip kirlenirse izlemekten hoşlansam da, onlara biraz mahremiyet vermek için başka tarafa baktım. Remi yüzünden tabii ki.

Öte yandan, arkamızda bisikletin yanında duran JT tüm gösterinin tadını çıkardı.

"Oraya vardığında beni ara, tamam mı?" Remi'nin dediğini duydum. "Arayacağım. Seni seviyorum, bebeğim."

Tekrar öpüştüler ve ona kendisini de sevdiğini söyledikten sonra bana dönüp gülümsedi. "Jacksonville'e giderken sana düşünmen için bir şey verebilir miyim?"

Kaşlarımı kaldırdım. "Duruma göre değişir. Genelde araba kullanırken aklımda hiçbir şey olmamasını severim." "Biliyorum. Ama bence bu senin karar vermen gereken önemli bir konu." "Kahretsin."

Bir adım daha yaklaştı ve tekrar konuşmadan Önce bir süre beni inceledi. Sesini alçak tuttu ama JT ve Fender onu yine de duyabilirdi.

"Bana kız kardeşinin ölümünden ve o gece onunla birlikte o l a n kişinin kazayla hiçbir ilgisi olmadığına nasıl inanmadığını anlattın. Seni hala rahatsız eden şey Lia'nın ölümü değil. Dün gece onun hakkında konuşma şeklin bana onun ölümünü uzun zaman önce kabullendiğini gösterdi ve sanırım çözmen gereken tek bir şey kaldı."

Onu dikkatle izledim ve bununla nereye varmak istediğini anlamaya çalıştım.

Remi kendi iyiliği için fazla akıllı ve nazikti. "Peki bu ne?"

"Bence bu şeytanları içinizde taşımanızın nedeni tüm gerçeği bilmemeniz. Ne olduğu ya da neden olduğu konusunda haklı olman önemli değil. O gece Lia'nın yanında olan kişi her kimse gerçeği ondan duyman gerekiyor."

Dün gece ona her şeyi anlatmıştım ama Aurora'nın adından ya da kim olduğundan kız kardeşime hiç bahsetmemiştim. Ondan bahsetmenin gerekli olduğunu düşünmedim. Ancak Remi'ye Lia'nın ölümüne birinin neden olduğunu söyledim.

Arkamda JT'nin kıkırdadığını duydum ve suratının ortasına bir yumruk atmak istesem de ona bakmadım. Gözlerimi Remi'den ayırmadım, bana nasıl böyle aptalca bir tavsiyede bulunabildiğini merak ediyordum.

"Çocuk kız kardeşine yaptıkları yüzünden ondan nefret ediyor. Oturup Lia'yı öldürdüğü için ne kadar *üzgün* olduğunu anlatmasını dinlemesine imkan yok."

Remedy ona kaşlarını çattı, sonra gözleri tekrar benimkilere kaydı. Ellerime uzandı ve bir adım daha yaklaştı. İçinde taşıdığı merhamet asla yok olmayacaktı. Aurora'yı ya da yaptıklarını bilmiyordu, yine de bir gün karşılaşırlarsa ona açıklama şansı verecekti.

"Adı ne?" diye sordu, sesi yumuşaktı.

Çenem gerildi ve adını söylerken ona bakamadığım için bakışlarımı kaçırdım. "Aurora. Kız kardeşimin en iyi arkadaşıydı."

Duruşunda bir değişiklik olduğunu fark ettim ve tekrar yukarı baktığımda gözlerinde bir tür aydınlanma vardı. Sanki ona Lia'nın ölümüne kimin sebep olduğunu söylediğimde beyninin içinde bir şeyler aydınlanmıştı.

"Kolay olmayacak ama bence gidip onunla konuşmalısın. Bildiği her şeyi sana anlatması için ona fırsat ver. Olay olduğunda o da oradaydı ve bunu duymak ne kadar zor olsa da sen orada değildin."

Bu kelimelerin Remi'nin ağzından çıktığını duymaktan nefret etsem de, derinlerde haklı olduğunu biliyordum.

Ona hak veremeyerek yavaşça başımı salladım. "Evet, bu kesinlikle önümüzdeki bir saat boyunca beni düşündürecek," dedim ve ellerini bırakarak kaskımı almak için ona sırtımı döndüm.

İç çektiğini duydum ve sırtımı ovduktan sonra uzaklaşıp Fender'e son bir kez sarıldı. "Bu gece görüşürüz," diye fısıldadı.

Motoruma bindim ve motoru çalıştırdım, sonra JT ve Fender'in de aynısını yapmasını bekledim. Fender'in bir şeyler söylemek istediğini hissedebiliyordum ama ona bakmadım. Jacksonville'e gitmeye ve Remi'nin söylediği her şeyi hatırlamaya hazırdım. Kendime zaman ayırmaya ihtiyacım vardı ve duygularımla baş başa kalmak için boş bir otoyolda bisiklet sürmekten daha iyi bir yol yoktu.

"Jagger."

Tabağımdaki yemekten başımı kaldırdığımda Fender'in standda yanımda durduğunu gördüm.

Wilmington'a dönmeden önce akşam yemeği için mola vermiştik ve bu yolculukta Fender'i kontrol altında tutması gereken kişi ben olsam da, aklımdan çıkaramadığım şeyler vardı

Remi dedi ki.

Fender ve Darko'nun ne konuştuklarını ve sonunda nasıl bir anlaşma yaptıklarını dinlemedim bile.

Tek bildiğim kötü bir şey olmadığı ve herkesin sakın kaldığı.

"Hm?"

"Remedy telefonda. Seninle konuşmak istiyor."

Kaşlarımı çatarak elindeki telefona baktım, sonra içimi çektim ve telefonu kulağıma götürmeden önce ondan aldım.

"Evet."

"Hey, özür dilemek istedim."

Kaşlarımı kaldırdım ve bifteğimden bir ısırık daha aldım. "Neden?"

"Fender bana bugün pek odaklanamadığını söyledi ve bunun sebebinin bu sabah söylediklerim olduğunu düşünüyorum. Seni üzme istememiştim. Sadece sana yardım etmeye çalışıyordum."

"Biliyorum." Tekrar karşımda oturan Fender'e baktım. Bu yolculukta pek destekleyici olmadığımı biliyordum ama elimde değildi. Tüm bu lanet Aurora meselesi hakkında ne yapacağımı bulmaya çalışırken kendi düşüncelerimle boğuşurken olmazdı.

"Bana kızmanı istememiştim."

"Kızgın değilim, Remi. Sadece iyi niyetliydin. Birinin bunları söylediğini duymaya ihtiyacım vardı."

Tekrar konuşmadan önce bir duraklama oldu ve sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum. "Gerçekten mi? Peki... bir çözüm bulabildin mi? Gidip onunla konuşacak mısın?"

Derin bir nefes aldım ve iç çektim. "Evet, evet. Evet, ben de öyle yapabilirim."

"Bence bu iyi bir karar. Onu görmeye gitmeden önce bu konu hakkında daha fazla konuşmak istersen, ben buradayım, tamam mı?"

"Biliyorum. Teşekkür ederim, bebeğim."

Ona bebek dediğim için Fender'den sert bir bakış kazandım ve sırtıma gizleyemedim. "Gitmem gerek. Aradığın için teşekkürler. İyi olacağım."

"Tamam. Fender'e sana fazla yüklenmemesini söyledim. Sadece yorgun ve muhtemelen hüsrânını sizden çıkaracak."

"Merak etme. Güle güle."

Telefonu kapattık ve telefonu Fender'e geri verdim. Hâlâ o ölümcül bakışıyla bana bakıyordu ve ben de kaşlarımı kaldırarak sessizce ona meydan okudum.

"Ona bir daha asla öyle deme. Özellikle de benim yanımda."

"Her neyse," diye mırıldandım, onunla uğraşmak ve hayal kırıklığını zorlamak için bir dürtü hissediyordum. Sonu iyi bitmeyecekti ama onun bu yönünden hoşlanmaya başlamıştım. "Kıskançlık bir sürük, ha?" Sonra ona sırtarak ekledim.

"Lanet bifteğinin her tarafını kanatmak mı istiyorsun, evlat?" Fender tehdit etti.

JT elini kaldırıp onu işaret etti, yüzü ciddiydi. "Burada olmaz, dostum. Onu bir güzel pataklamayı destekliyorum ama bırak da yemeğimin tadını çıkarayım. Bütün gün açlıktan öldüm."

Fender yavaşça başını salladı ve önündeki yemeğe geri döndü. Bunu bir zafer olarak

kabul ettim. Onu ateşlemek çok kolaydı.

Yemeğe devam ettik ve zihnimin tekrar dalıp gitmesine izin verdim. Remi gerçeği bilmem gerektiği konusunda haklıysa, Aurora'yı yalnız yakalamanın bir yolunu bulmalıydım.

Ne iş yaptığı ya da nerede çalıştığı hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Üniversitede miydi?

Kahretsin, hala o büyük süslü evde sümüklü ailesiyle mi yaşıyordu?

Öğrenmek zorundaydım. Ve oradayken, geçen hafta sonu çok erken ayrıldığım ailemle daha fazla zaman geçirebilirdim.

"Bu gece Fayetteville'e gidiyorum," diyerek sessizliği bozdum.

Fender başını kaldırıp bir süre beni inceledikten sonra başını salladı. "Birimizin seninle gelmesini ister misin?" Bu gece neden eve gitmediğimi sorgulamasına gerek yoktu. Remi'nin sözlerinin beni etkilediği ve onun tavsiyesine göre bir karar verdiğim çok açıktı.

Sorusuna cevap vermek için başımı salladım. "Orada ne kadar kalacağımdan henüz emin değilim."

Tek bildiğim, çok uzun zamandır içimde taşıdığım bu öfkeyle başa çıkabilmek için Lia'nın ölümüyle ilgili gerçeği öğrenmem gerektiği idi. Ve Aurora'yla, onu son iki görüşümde yaptığım gibi kendimi kaybetmeden yüzleşebileceğimi umuyordum.

AURORA

Bütün sabah kek yaptıktan sonra ailemle öğle yemeği yiyordum ve annem ve babamla vakit geçirmeyi sevmeme rağmen, yatağımda olmayı diliyordum. Her gün o kadar erken kalkmaktan o kadar yorgundum ki tek istediğim yatağıma uzanıp film izlemek ya da kitap okumaktı.

Pencereden dışarı bakıyor, güzel yeşil sahalardaki golfçüleri izliyordum. Annemle babam konuşuyorlardı ve ben bir yandan makarnamı bitirirken bir yandan da sohbete ayak uydurmaya çalışıyordum.

"Rory, hayatım, her şey yolunda mı?" Babam neredeyse masanın üzerinde yattığımı fark edince sordu.

Başımı kaldırdım ve birkaç kez göz kırptım, sonra başımı salladım ve ona küçük bir gülümseme verdim. "Üzgünüm, biraz yorgunum."

"Dün gece iyi uyuyamadın mı?" Annem sordu.

"Yaptım. Son bir haftadır her sabah dört buçukta kalkıp buraya geliyorum ve yarın için tüm o pastaları pişiriyorum. Eve döndüğümde bütün öğleden sonra uyumaya hazırım."

Yarın babamın kendisi ve aynı zamanda zengin olan en eski arkadaşları için düzenlediği özel bir golf etkinliği idi.

Bu tür etkinliklerden hoşlanmazdım. Küçüklüğümde beri, babam arkadaşlarıyla eğlenirken annemin yanında durmak ve güzel elbiseler giymek zorundaydım.

"Ah tatlım." Annem elimi sıkmak için masanın üzerinden uzandı. "Neden bir şey söylemedin? Seni bizimle yemek yemeye zorlamazdık. Biraz dinlenmelisin."

Gülümsedim. "Sorun değil. İki hafta önce seninle öğle yemeği yiyeceğime söz vermiştim ama sözümü tutmadım."

"Neden, şimdi yaptın ve eğer yorgunsan eve gitmelisin. Nasıl olsa yarın görüşeceğiz," dedi babam ve ben de başımla onayladım.

Masadan kalkıp sandalyemi ittim ve çantamı alıp sağ omzuma attım. Her birinin yanağına bir öpücük kondurduktan sonra onlara veda ettim ve aceleyle dışarı çıkıp otoparka gittim.

Pijamalarımı giyip yorganın altına girmek ve nihayet rahatlamak için sabırsızlanıyordum. Jeep'ime binip yola koyuldum ve eve varır varmaz sadece dün aldığım cipsleri değil, bir şekilde sepetime düşen çikolatalı dondurmaya da almaya karar verdim.

Planım ne kadar tatlı olsa da, Jagger'ı apartmanımın otoparkında gördüğümde tüm heyecanım uçup gitti. Yanından geçerken gözlerim onunkilere takılı kaldı ve yerimi bulup arabayı kapattığımda, sadece rüya görüyor olmayı dileyerek gözlerimi sıkıca kapattım.

Tanrım, ama neden *onu* hayal edeyim ki?

Gözlerimi tekrar açtım ve dikiz aynasına baktığımda onu orada durmuş, bisikletine yaslanmış ve sigara içerken buldum.

Onun burada ne işi var?

Onunla yüzleşmek istemediğim için dakikalarca arabamın içinde kaldım. Neden burada olduğuna dair hiçbir fikrim yokken olmazdı. Onu son gördüğümde hissettiklerimden bahsetmişim ve bu konuşma iyi bitmemişti. Bana hâlâ kızgındı. Hâlâ Lia'nın ölümünden beni sorumlu tutuyordu.

Sertçe yutkundum, sonra nihayet kapıyı açtım ve dışarı çıktım. Çantama uzandım ve omzuma astım, sonra kapıyı kapattım ve bana atacağı öfkeli bakışa karşı kendimi hazırladım.

Döndüğümde beni yakından izliyordu.

Ben arabamda otururken beni izliyordu ve yüzümü göremese de gözlerinin koltuğumun arkasından içime doğru baktığını hissettim.

Nereye bakacağımı bilemedim. Gözlerine çok uzun süre bakamadım ve vücudunun diğer her parçası omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi.

Belki de ailesini ziyaret ediyordu ve gelip beni kontrol etmeye karar verdi. Hâlâ hayatta olup olmadığını ya da onu üzecek başka bir şey yaparsam beni yeraltına koyma onuruna sahip olup olmayacağını görmek için.

Tanrım, böyle düşünmemeliydim.

Kendim için ayağa kalkmalı ve onunla yüzleşmeliydim. Ona burada ne aradığını sormalı ve beni rahat bırakması için yalvarmalıyım çünkü bana bu şekilde musallat olması doğru değildi.

Jagger Devlin'in içten içe iyi bir adam olduğunu bilsem bile beni hâlâ korkutuyordu.

Girişe giden yürüyüş yolunun yakınında durdum ve yerden başımı kaldırıp ona baktım. Gözleri hâlâ benimkiler üzerindeydi ve kısa bir bakışmadan sonra bisikletinden inip bana doğru yürüdü.

Dondum kaldım ve yeterince uzakta durmasını umdum ama tam önüme gelene kadar yürümeye devam etti. Gözleri gözlerimden dudaklarıma, oradan da göğsüme kaydı ve sonunda tekrar gözlerimin içine baktı.

Vücudumun her yerinde gezinen bakışlarının beni ürkütmemesi şaşırtıcıydı. Belki de yorgunluğumdandı. Yorgun olduğumda daha az umursuyor ve duygularımla o kadar temas halinde olmuyordum, bu yüzden suçu ona yükledim.

İşten zihinsel ve fiziksel olarak tükenmemiş olsaydım şimdiye kadar geri adım atmamış olmamın imkanı yok.

Sigarayı dudaklarına götürmesini ve uzun bir nefes çekmesini izledim. Derin bir nefes çekti, sonra dumanı yana doğru üfledi.

Sigaradan nefret ederdim. Kokusundan ve dumanın herkesi kokutmasından nefret ederdim.

Köt

Ü. Ama Jagger değil.

Tabii ki Jagger değil.

Ona bu kadar yakın dururken koklayabildiğim tek şey odunsu, sıcak bir kokuydu. Nereye giderse gitsin yanında taşırdı. Her zaman nereye gittiğini bildiğimden değil. Kokusu beni gençliğime götürürdü ve çocukluk karavanının dar koridorunda sık sık yanından geçerdim.

Bir keresinde Lia'larda kaldığımda onun şampuan şişesini kokladığımı da

hatırlıyorum. Gecenin bir yarısı banyodaydım ve Lia'nın odasına dönmeden önce bir şekilde Jagger'ın şampuan şişesini açıp koklamanın eğlenceli bir fikir olduğunu düşündüm.

Aptalcaydı ama daha on yaşındaydım. Etrafa burnumu sokmaktan daha iyisini bilmiyordum.

Garip.

"Burada mı yaşıyorsun?" Jagger'ın sözleri beni düşüncelerimden kopardı.

Neden bu kadar küçümseyerek söylediğini merak ederek başımı salladım. Muhtemelen hâlâ ailemin malikânesinde yaşayacağımı düşünüyordu. "Evet."

Binaya baktı, sonra gözleri tekrar benimkilerle kilitlendi. "Yalnız mısın?"

Kaşlarımı çattım. "Evet."

"Erkek arkadaşın
yok mu?" "Neden
umursuyorsun ki?"

Bana kaşlarını çattı. "Çünkü yukarıda senin eve dönmeni bekleyen biri olup olmadığını bilmem gerekiyor."

Pek mantıklı konuşmuyordu. "Neden?"

Bu konuşmayı oldukça eğlenceli bularak kıkırdadı. "Çünkü konuşmamız
gerekiyor." Kaşlarım çatıldı. "Neden?"

"Eğer bir kez daha neden diye sorarsan, yemin ederim bunu senin için kolaylaştırmayacağım. O kaza gecesi neler olduğunu bilmek istiyorum. Neden sen hayatta kalırken kız kardeşim öldü?"

Lia hakkında konuşmak için buradaydı. Buraya gelip hikâyenin benim tarafımı soracağını hiç düşünmemiştim. Her zaman tüm hikayeyi bildiğinden ve Lia'yı benim öldürdüğümünden çok emindi. Kazayı her ne sebeple olursa olsun benim planladığımdan.

Gözlerimi kısmıştım. "Neden şimdi?"

Çenesi sıkıştı ve elleri iki yanında yumruk oldu. Bu onun için kolay değildi. Benimle yüzleşmek. Benimle konuşmak. Belki de bu konuda üstünlük bendeydi. Aslında ben gerçeği biliyordum ama o kendini inanmaya ikna etmişti.

"Fikrimi değiştirdim," dedi
umursamazca. "Saçmalık."

Kaşlarını kaldırdı ve ağzının kenarları hafifçe yukarı kıvrıldı. "Aurora Alden ne zamandan beri küfür ediyor?"

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve iç çektim. "Konuyu değiştirme. Burada olmanızın bir nedeni olmalı."

"Gerçeği bilmek istemek dışında, pek değil. Yani?"

Kaşlarımı bir kez daha çatmıştım. "Ne olmuş yani?"

"Motosikletimin arkasına atlayıp benimle birlikte Lia'nın mezarına gelecek misin, böylece bana hikayeyi kendi açımdan anlatabilirsin?"

"Neden Lia'nın mezarı?"

Ölüm makinesinin arkasına bineceğimi neden düşündüğünü sormalıyım.

Jagger daha yakına eğildi ve beni bakışlarını tutmaya zorladı. Burbon rengi gözleri o kadar güzeldi ki, bir anlığına kendimi gözlerinde kaybetmekten nefret ettim. Gözlerimin içine bakmaya devam ederken, tüylerimi diken diken eden bir cevap verdi. "Çünkü gerçeği bilmek istiyorum. Ve sen kız kardeşimin mezarı başında yalan söylemeye cesaret edemezsin."

AURORA

"Ona binmeyeceğim." Ayağımı yere koyup kollarımı kavuşturdum ve motosikletine binmemekte ne kadar kararlı olduğumu göstermek için başımı arkaya doğru eğdim.

Kıkırdadı ve bisikletten kaskı aldı. "Korkarım başka seçeneğin yok, bebek surat."

Bundan nefret ederdim.

Ona kaşlarımı çattım. "Bana bebek suratlı deme."

Yüzünde eğlenen bir ifadeyle bana doğru döndü. Dudakları, göstermeyi sevdiği o aptalca yakışıklı sırıtışıyla kıvrılmıştı. Bu kadar güzel olmaya hakkı yoktu.

Ama kimi kandırıyordum ki? Küçükken Lia'yla yatak odasında takılırken hep koridora bakar, Jagger Devlin'in geçip gideceğini umardım. Onu küçük bir an görmek günümü güzelleştirmeye yeterdi ama bunu Lia'ya asla söylemezdim.

Kardeşine aşık olmanın iğrenç olduğunu söylerdi ve o zamanlar ben de buna katılırdım.

Şimdi ve Lia hâlâ hayatta olsaydı, Jagger'ı hiçbir şekilde düşünmeye cesaret bile edemezdim. Her şey farklı olurdu zaten.

"Sana istediğim ismi takarım. Şimdi bana kaşlarını çatmayı bırak ve bisikletime bin."

Başımı salladım ve bakışlarımı onun bisikletine çevirdim. Büyük ve korkutucuydu ve onu sürerken kendini tehlikeye atmayacağını bilsem de, arkasında ben varken güvenli bir şekilde sürebileceğinden pek emin değildim.

Ne de olsa beni daha önce birkaç kez öldürmekle tehdit etmişti. Motoruna binmek konusunda temkinli olmakta haklıydım.

"Rory." Sesi beni düşüncelerimden kopardı ve bir adım daha yaklaşırken ona tekrar baktım. "Konuşmaya geldim. Hikâyeyi senin açımdan dinlemek istiyorum ve eğer inanırsam seni rahat bırakacağım. İçimdeki bu öfkeden bıktım ve içimdeki bu karanlık olmadan hayatıma devam edebilmem için tam olarak duymam gereken şeyi bana söylemeni umuyorum. O yüzden bunu giy ve bisikletime bin."

Kaskı karnıma doğru itti ve ben de o uzaklaşırken düşmesin diye tuttum. Ona baktım, sözleri hala kafamın içinde yankılanıyordu. "Ya bana inanmazsan? Bana eziyet etmeye devam edecek misin?"

Çoktan bisikletine doğru dönmüştü ama ben konuşunca geri döndü ve bana ters ters baktı. "Sana inanmamı sağlamak senin elinde. Ama yalan söylersen, öğrenirim. Ve eğer içimde bu şeytanlarla yaşamaya devam etmek zorunda kalırsam, seni öfkem için bir çıkış noktası olarak kullanacağım."

Güzeldi.

Tam da duymak istediğim şey.

İçimi çektim ve kaskı taktım. Çok büyüktü ama kafamda kalmasını ve kaymamasını sağlayacak kadar sıkıydım.

"Öfke sorunlarıyla başa çıkmanın başka yolları da var."

Kaşlarını kaldırdı, çatık kaşları aniden kendini beğenmiş bir ifadeye dönüştü. "İnan bana, biliyorum." "O zaman neden beni rahat bırakmıyorsun? Gerçeğe inanıyorsan bu benim suçum değil."

yaşadım. Beni kum torbası olarak kullanamazsın."

Cevap vermedi. O motosikletine binip motoru çalıştırırken ben orada öylece durmuş, neden içeri kaçıp kendimi kilitleyerek ondan saklanmadığımı merak ediyordum.

Başını çevirip bana baktı, sonra sabırsız bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı. "Ne için bekliyorsun?"

Binmek için üzerine güvenle basabileceğim bir şey bulmak için bisikleti inceledim. Bisikletlerde genellikle bu tür ayaklıklar olduğunu biliyordum ama Jagger'ın bisikletinde bulmakta zorlanıyordum.

İçini çekti ve aşağı uzanarak bir şeyi yan taraftan çıkana kadar itti. "Daha iyi misin?"

"Evet." Sol ayağımı ayak dayama yerine koydum ve diğer ayağımı bisikletin üzerinde sallayarak omuzlarına dayadım. Diğer ayaklıkları buldum ve sağ ayağımı dayamak için aşağı ittim ve beni uyarmadan sürmeye başladı.

Omuzlarını sıkıca kavradım ama kısa süre sonra ona tutunmak için ellerimi koyacak başka bir yer bulmam gerektiğini fark ettim. Ben kıvranırken ve rahat etmek için mücadele ederken diğer kadınların onun bisikletinin arkasında ne kadar rahat olduklarını hayal edebiliyordum.

"Onları belime dola," dediğini duydum.

Etrafımızda esen rzgrdan sesini duyabilmem için başını yana çevirmişti. Bir süre onu izledim, kollarımı beline dolama önerisinden emin değildim ama yaptım ve bu bisiklet üzerinde güvende olmanın en iyi yolunun bu olduğunu hemen anladım.

Onu çok sıkı tutmak istememiştim ama parmaklarımı kilitleyip ellerimi karnına sıkıştırdığımda elini benimkinin üzerine koyup gevşetti. "Sakin ol. Dşmeyeceksin."

Bunu söylemek onun için kolaydı. O yıllardır bu canavarı kullanıyordu ve ben ilk kez bir motosiklete biniyordum. Hem de şimdiye kadar duyduğum her şeyden daha gürültülü bir Harley Davidson'a.

Rahatlayamıyordum ve şimdiden bacaklarımın titrediğini hissediyordum ama bu yolculuğu onun için cehenneme çevirmemek için elimden geleni yaptım. Mezarlıktan eve dönmek zorundaydım ve onun beni orada bırakmasını göze alamazdım.

Oraya cipimle gitseydik varacağımızdan daha çabuk vardık ve trafiği kesmek ve sıradaki arabaları geçmek güzel olsa da, kendime bir daha asla bisiklete binmeyeceğime söz verdim. Beni eve bıraktıktan hemen sonra.

Motosikleti park ettikten sonra indim ve yüzüme doğru esen soğuk hava sayesinde yüzümden aşağı yuvarlanan gözyaşlarımı sildim.

İnerken ona baktım ve onda aynı sorun yok gibiydi. Muhtemelen rüzgara karşı bağışıklığı vardı.

Düşüncelerim karşısında sırtıtmamak için kendimi zor tutarken buldum ve Jagger eğlendiğimi fark ederek kaşlarını kaldırdı.

Bu kadar komik olanın ne olduğunu sormak yerine başını salladı ve mezarlığın girişine doğru yürümeye başladı.

Kaskı hızla çıkarıp koltuğa yerleştirdim, sonra Jagger'ı Lia'nın mezarına kadar takip ettim ve mezara vardığımızda onun yanında durdum.

İkimiz de sessizdik. Mezar taşındaki Lia'nın resmine bakıp gülümsedim. Onu çok özlemiştim ve Jagger burada olmasaydı onunla çoktan konuşmuş olurdum. Ona her şeyi anlatırdım.

ve sonunda eve gidip uyumak için ne kadar heyecanlı olduğumu hatırladım. Hâlâ çok yorgundum ama Şimdi Jagger beni buraya sürükledi.

Alt dudağımı emdim ve Jagger'a baktım. Ellerini önünde birleştirmiş, kız kardeşinin mezarına bakıyordu. Düşüncelerini toparlaması için ona zaman verdim ve sonunda bana baktığında hızlıca başını salladı ve "Konuş. Başından sonuna kadar her şeyi bilmek istiyorum."

Kalbim göğsümde daha sert çarpmaya başlamıştı. Ona gerçeği söylemek konusunda endişeli değildim. Ağlamadan bunu başaramayacağımdan endişeleniyordum. Lia'nın önünde zayıf görünmek istemiyordum. Jagger'ın önünde de. Ağlarsam her şey daha da zorlaşacaktı. Derin bir nefes alıp gözlerimi bir saniyeliğine kapattım ve tekrar açtığımda Lia'nın mezar taşına baktım, kaza gecesi olan her şeyi kardeşine anlatmaya hazırdım.

JAGGER

İçten içe hikâyeyi duymaya hazır değildim. Her konuda dürüst olmasını umuyordum. İnsanları okumakta iyiydim ve biri yüzüme karşı yalan söylerse kesinlikle anlardım.

Yumruklarımı ceplerime soktum ve zihinsel olarak konuşmaya hazırlanırken onu yakından izledim. Sarı saçlarını geriye doğru at kuyruğu şeklinde toplamıştı ve yüzünde gereksiz bir makyaj yoktu. Pembeleşmiş yanakları ve gözlerindeki kızarıklık buraya gelirken yaptığı yolculuktan kaynaklanıyordu. Bisikletten indiğimizde birkaç damla gözyaşını silmişti. Gözlerini korumak için güneş gözlüklerimi vermeliydim ama o kadarını düşünmemiştim.

Başını çevirip bana baktı ve kalın kirpiklerinin çerçevelediği parlak mavi gözlerini görmeme izin verdi. Aurora kendi iyiliği için fazla güzeldi ve tüm öfkemi bir kenara itip o güzel ağza sahip çıkmamak için her şeyimi verdim.

İç çekerken dudakları aralandı, sonra konuşmaya başladı ve ben de orada durup onu zorlamadan dinlemek için elimden gelen her şeyi yaptım.

"Lia o öğleden sonra beni almaya geldi. Cumartesi günüydü ve ailem beni onlarla ve bazı eski aile dostlarıyla öğle yemeği yemeye zorladı. Lia ve ben markete gidip atıştırmalık bir şeyler almayı ve günün geri kalanını film izleyerek geçirmeyi planlamıştık. Markete vardığımızda Lia bir şişe votka çalmakla ilgili şaka yaptı. Sadece şaka yaptığını biliyordum çünkü o asla içki içmezdi. Çok gençtik ve ailelerimiz bizi cezalandırırdı. Dükkândan cips ve dondurma alarak çıktık ve karavana vardığımızda mükemmel bir pijama partisi için her şeyi hazırladık." Anlattıklarına gülümsedi, bakışlarını ellerine indirdi ve parmaklarıyla oynadı.

Gözlerimi yüzünden hiç ayırmadan ona bakmaya devam ettim. Gözlerim dudaklarında, sonra burnunda gezindi, sonra yüzünün yan tarafında bir şey fark etmeden önce o pembe yanakları tekrar aldım. Saçları engel oluyordu ama hikâyesini anlatmaya devam ederken o şey her neyse onu görmeye çalıştım.

"O gece yalnızdık. Baban isteydi ve annenin de bir arkadaşını ziyarete gittiğini hatırlıyorum. Sen orada değildin çünkü... bir süre önce Wilmington'a taşınmak için ayrılmıştın."

Bakışlarımla buluşmak için bana baktı ve gözlerimi yüzünün yan tarafından ayırdım. Orada bir çeşit doğum lekesi vardı. Daha önce hiç fark etmediğim bir şeydi ve onun hikâyesine odaklanmak isterken, yüzüne ne olduğunu öğrenmek için sabırsızlanmaya başlamıştım.

"O gecenin ilerleyen saatlerinde Lia kurabiye pişirmek istediğine karar verdi ama hiç malzememiz yoktu, bu yüzden ihtiyacımız olanı almak için tekrar dışarı çıkmaya karar verdik. Hava kararmıştı ama elbette bizi dükkâna ve eve güvenli bir şekilde götüreceğine güveniyordum. Ne de olsa Lia'ydı. Lia her zaman çok sorumluluk sahibiydi. Mağazaya vardık ve içeri girdik, Lia yumurtaları almaya giderken ben de çikolata parçaları aradım. İhtiyacımız olan her şeyi bulduk ve doğruca kasaya gittik, arabaya döndüğümüzde Lia içeri girmeme engel oldu. Birine eşek şakası yapmış gibi sırıtıyordu ve ben neden bu kadar tuhaf davrandığını anlamaya çalışırken kapüşonunun altından bir şişe çıkardı."

Durdu ve devam etmesi için onu zorlamak isteyerek kaşlarımı çattım. Ama Aurora

Sonra ne olduğunu anlatmadan önce bunu anlamam için bana zaman verdi. Noktaları birleştirdiğimde yavaşça başımı salladım ama ona inanmak istemedim.

"Kız kardeşim asla bir bok çalmazdı," dedim, çenem gerilmişti. "Bunu asla düşünemezdim-"

"Bana doğruyu söylemeni söylemiştim!"

"Öyleyim!" Gözleri çaresizlikle dolu bir şekilde sızlandı.

Başımı salladım ve ellerimi saçlarımda gezdirdim. "Yalan söylüyorsun. Lia asla böyle bir şey yapmazdı."

"Ama o yaptı."

Söylediği tek kelimeye bile inanmak istemeyerek ona ters ters baktım. Ona doğru bir adım attım ve parmaklarımı boğazına dolayarak başını geriye eğip gözlerini bana dikmesini sağladım. "Lia iyi bir kızdı. Doğru yetiştirildi. Asla kurallara karşı gelmezdi. Yemin ederim Aurora, eğer yalan söylemeyi bırakmazsan hayatını cehenneme çeviririm!"

"Zaten yaptın!" diye haykırdı. İki eliyle göğsümü iterek beni üzerinden kaldırmaya çalıştı. Ama ben bırakmıyordum. Bırakamazdım. Birine zarar verme dürtüsü beni ele geçirmişti ve Aurora'ya zarar vermeden önce kendimi kontrol altına almak için çok az zamanım vardı.

Aklım başıma geldiğinde pişman olacaktım ama o anda öfkeyle savaşıma şansım yoktu.

"Jagger." Sesi zayıftı ve gözleri yaşarmaya başlamıştı. Durmak zorundaydım. *SIKTIR!*

Bıraktım ve ondan uzaklaştım. Ona dokunamayacak kadar uzağa. İki elimle saçlarımı kavradım ve zihnim biraz olsun berraklaşmaya başlayana kadar ileri geri volta atarak saçlarımı çektim.

"Sana yalan söyleme demiştim."

Cevap vermedi. Orada öylece durdu, boğazını ovuştururken yere baktı. Onu incitmek istememiştim ama elimde değildi. Sakinleşmem gerekiyordu. Lia beni böyle görmekten nefret ederdi. Ona karşı saygısızca davranıyordum.

"Sana doğruyu söylemen için bir şans daha veriyorum. Eğer söylemezsen, bunun için seni cezalandıracağım." Ona baktım ve bakışlarıma karşılık vermesini bekledim ama o yere bakmaya devam etti.

"Aurora." Dikkatini çekmek için sesimi sakın tuttum ama bana bakmadı. Derin bir nefes aldım ve ellerimi iki yanımda birleştirdim. "Bana bak."

Başını iki yana salladı. İçinden bir hıçkırık kaçtı. "Hikaye aynı kalacak. Ben doğruyu söylüyordum." Sesi titriyordu.

"Sana inanmıyorum," diye fısıldadım.

Sonunda gözlerinde tiksinti ve acıyla başını kaldırdı. Hiçbir şey beni daha sonra söyleyeceklerine hazırlayamazdı.

"O zaman bu senin suçun! Bana inanmadığın için beni cezalandıramazsın. Benden sana her şeyi anlatmamı istedin. Kazayla ilgili her ayrıntıyı ve ben de bunu yapıyorum. Bana hâlâ kâbuslar gördüren ve hâlâ ilk günkü gibi acı veren bir geceyi hatırlatıyorsun. Bana inanmıyorsan, tamam! Ama öfkeni benden çıkarma! Sen korkunç bir insansın!"

Topuklarının üzerinde döndü ve çıkışa doğru yürümeye başladı. Gitmesine izin vermeye hazırdım. Belki de Remedy yanıliyordu ve ben gerçeğe hazır değildim. Belki

de ihtiyacım olan

Tüm bunları kabullenmek için daha fazla zaman. Lia'nın bana asla geri dönmeyeceğini. Onu bir daha asla kucağıma alamayacağımı.

Vücudum gerildi ve ellerim saçlarıma dolandı. "Rory, bekle."

Benden uzaklaşmaya devam ederken başını salladı.

Kahretsin, onu gerçekten incitmişim ve ilk kez ona verdiğim acıyı kabul ediyordum.

"Rory, buraya gel!"

Durdu ve arkasını döndü. Yüzü ve gözleri kızarmıştı ve yanaklarından yaşlar süzülüyordu. "Hayır, ne yapacağımı sen belirleyemezsin. Wilmington'da ortaya çıktığımdan beri bana kötü davrandın, tek yapmaya çalıştığım seninle konuşmaktı. Beni incittin. Beni iki kez öldürmekle tehdit ettin ve şimdi de gerçeği istedin ama beni dinlemiyorsun bile! Bana açıklama şansı vermiyorsun! Senin oyununu oynamak istemiyorum. Bu zalimce ve çarpık bir oyun ve ister inan ister inanma Jagger ama ben de bu durumdan en az senin kadar incindim. Onu ben de özlüyorum ve seçme şansım olsaydı, o gece onun yerinde olmak isterdim. Ama olamadım. Şimdi ikimiz de bununla yaşamak zorundayız."

Konuşması sırasında dudakları titriyordu ve sesi birkaç kez çattı. Söylemek istediği daha çok şey olduğu belliydi ama sözlerini tuttu. Böylesi daha iyiydi. Söylediği her şey kalbime saplanan bir bıçak gibiydi ve daha fazlasını kaldıramazdım.

Zihnim ve kalbim hızla çarparken onu yakından izledim. "Özür dilerim," diye nefes aldım, kendimi yenilmiş hissediyordum.

Başını sallamaya başladı ve yüzündeki kararsızlığı görebiliyordum. Düşüncelerini toparlaması için ona zaman verdim, bana geri dönüp hikayenin geri kalanını anlatmasına izin verdim, ama sonra bir adım geri çekildi ve aramıza daha da fazla mesafe koydu. "Üzgünüm ama bunu yapamam."

Özür dileyen o olmamalıydı. Tüm öfkemi ondan çıkararak bunu kendim için mahvetmişim. Onu incittim ve sonuç hayal edebileceğimden de kötüydü.

Arkasını dönüp gitti ve ben de sadece kendimi değil Aurora'yı da iyileştirmek için pek çok kırık parçayı toplamam gerektiğini bilerek gitmesine izin verdim.

Bunca zaman onu kum torbam olarak kullanmak yerine yanında olmalıydım ve tam da o anda kendime kırdığım şeyleri düzeltmenin bir yolunu bulacağıma dair söz verdim.

AURORA

Babamın arabasını uzaktan görene kadar yol boyunca yürüdüm. Durup bana ulaşmasını bekledim ve arkasını döndüğünde içeri girdim.

"Ne oldu hayatım?" diye sordu. Endişeliydi ve tekrar ağlamamak için elimden geleni yaptım. Mezarlıkta olanları bilmesini istemiyordum ve bana zarar verenin Jagger olduğunu bilmesini kesinlikle istemiyordum.

"Hiçbir şey olmadı, baba."

"Daha önce yorgundun. Uyumak için eve gideceğini sanıyordum."

"Eve geldiğimde artık o kadar yorgun değildim, bu yüzden yürüyüşe çıktım ve kendimi burada buldum. Lia'yla konuşmam gerekiyordu." Nadiren yalan söyledim. Yalancı olmak kanımda yoktu ama ona gerçeği söyleyemezdim. Şu anda söyleyemezdim.

"Hava kararmadan önce aradığına sevindim." Arabayı sürmeye başladı ve Jagger'ı bir yerlerde görüp göremeyeceğimi görmek için yan aynaya baktım. Ondan uzaklaşırken arkama bakmamıştım ve görünüşe göre Lia'nın mezarının yanında kalmıştı. Yolda yürürken motorunun kükrediğini duymadım.

Ağır bir iç geçirdim ve söylediklerimin onun duyamayacağı kadar sert olup olmadığını merak ederek ellerime baktım.

O anın sıcaklığıyla ona korkunç şeyler söyledim ama o da beni aynı şekilde incitti. Daha kötüsü olmasa bile.

"Aklında ne var Aurora?" Babam sordu, sesi endişeyle doluydu. "Benimle her şey hakkında konuşabileceğini biliyorsun."

"Biliyorum." Ona sıkı bir gülümseme verdim, sonra tekrar ellerime baktım. "Beni rahatsız eden birkaç şey var ama önce kendim çözmeye çalışmak istiyorum. Yardıma ve tavsiyeye ihtiyacım olursa sana geleceğim."

Bana baktı ve gözlerinin beni incelediğini hissettim, sonra ellerime uzandı ve onları nazikçe sıktı. "Güzel. Şimdi seni eve bırakmamı ister misin yoksa benimle The Ridge'e gelmek ister misin?"

"Eve gitmek istiyorum." "Pekala."

Başka soru sormadı ve beni daireme geri götürdü. Ona kocaman sarıldıktan ve bir şeye ihtiyacım olursa onu arayacağıma söz verdikten sonra arabadan indim ve daireme girmek için içeri yöneldim.

Yatağa girdiğimde içimde suçluluk duygusu büyümeye başladı. Tüm bu duyguları uyuyarak unutmak ve yarın daha iyi bir gün geçirmeyi ummak istiyordum ama Jagger'ı ve onun neler hissetmiş olabileceğini düşünmeden edemiyordum.

Ona karşı pek nazik olmasam da, iyi olacağından emindim. Tek yapması gereken bana olan nefretini yenmek ve Lia'nın ölümünde benim suçum olmadığını kabul etmektir. Her şey için beni suçlamadan sadece söylediklerimi dinlemesi onun için daha kolay olurdu.

Onu kontrol etmek istesem bile numarası bende yoktu ve o anda dışarı çıkıp cipimle onu bulmaya gidemeyecek kadar yorgundum.

O iyi olacak.

Tıpkı onun sözlü ve fiziksel saldırılarından kurtulduğumda benim olacağım gibi.

Odamın karanlığında uyandım ve bugün erken saatlerde olan her şeyi hatırlayana kadar tavana baktım.

Jagger'ın bana fırlattığı tüm kelimeler ve ona söylediğim her şey yüzünden kalbim hala acıyordu, onu da incittiğimi biliyordum.

Eğer beni dinleseydi ve söylediklerimin doğru olduğunu kabul etmeye çalışsaydı işler farklı bir yöne gidebilirdi. Ama o beni kendinden uzaklaştırdı.

Beni dinlemeye hazır olduğunu söyledi. Kaza gecesini olan her şeyi öğrenmeye. Ama şimdi, bir daha ortaya çıkacağından pek emin değildim.

İki elimle yüzümü ovuşturdum, sonra yataktan kalkmak için kendimi ittim. Ağzım kurumuştur ve suya ihtiyacım vardı. Dişlerimi de fırçalamam gerekiyordu çünkü babam beni eve getirdikten sonra hemen yatağa girdim ve uykuya daldım.

Mutfağa gitmeden önce dişlerimi fırçalayıp yüzüme su çarptım ve mutfağa girdiğimde bir bardak alıp soğuk suyla doldurdum.

Saatın kaç olduğunu öğrenmek için fırının saatine baktım ve gece yarısını çoktan geçtiğini görünce şaşırdım. Çok uzun süre uyumuştum ve hâlâ yorgun olsam da tekrar uykuya dalmakta zorlanacağımı biliyordum.

Bardağı boşalttım ve tekrar doldurarak oturma odama getirdim. Dairem ayrı odaları olan bir daire sayılmazdı. Eski bir sanayi binasında yer alıyordu. Mutfağı açık olan büyük bir oturma alanı ve bu alanı yatak odamdan ayıran büyük bir sürgülü kapı vardı. Tuğla duvarlar paslı ve soğuk görünüyordu ama evim daha sıcak olamazdı.

Mobilyalarımın çoğu ikinci el mağazasından alınmaydı ve halıları çok severdim, bu yüzden yerde üst üste binen birkaç farklı halım vardı.

Bardağı sehpaya bırakıp yorganımı almak için yatak odama döndüm ve geri döndüğümde pencerenin açık olduğunu fark ettim. Hava soğuk değildi ama gece yağmur yağmaya başlarsa içeriye de yağardı.

Pencereyi kapatmak için yanına gittiğimde, dışarıda park yerinde duran birini fark ettim. Genelde hareketle yanan ışıklar kapalıydı ve dışarıdaki figürü seçmeye çalıştım.

Kesinlikle kafasında kapüşon olan bir adamdı ve motosiklet olduğunu hemen anladığım bir şeye yaslanmıştı. Parçaları birleştirdiğimde kalbim hemen çarpmaya başladı. Jagger aşağıdaydı, karanlıkta tek başınaydı ve başı öne eğikti.

Burada olmasının sadece iki nedeni olduğunu düşünüyordum.

Bir, söz verdiği gibi hayatımı zindan etmek için buradaydı. İki, özür dilemek ve hikayemin geri kalanını dinlemek için buradaydı.

İlk seçenek daha makul görünüyordu ama yine de onu orada karanlıkta bırakamazdım.

Ağır bir iç geçirdim ve ön kapıya doğru yürümeden önce pencereyi kapattım.

Kilidi açtım.

Tüylü terliklerimi giydikten sonra zemin kata inene kadar aşağıya yöneldim. Koridorun ışıkları yanıyordu ama Jagger kafasını kaldırıp bakmamıştı. Uyuyor muydu?

Elbette, bu çok rahat olamazdı. Bisikletinin yan tarafına yaslanmıştı, başı öne eğikti ve ellerini önünde kavuşturmuştu.

Kapıyı itip açmadan önce bir süre onu inceledim, sonra beni fark etmesini bekledim. Kapının açıldığını duymuş olmalı. Bir süre daha bekledim, sonra nihayet kafasını kaldırdı.

Gözleri benimkilerle buluştu ve ben kapı aralığında durdum, ağır cam kapıyı sol omzum ve ayağımla açık tuttum. Daha önce hiç görmediğim bir ifadeyle beni dikkatle izliyordu.

Daha yumuşaktı. Zayıftı. Yenilmiş görünüyordu.

Dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırdım, söyleyecek doğru kelimeleri bulmaya çalışıyordum. "Ne zamandır buradasın?"

Omuz silkti. "Fark eder mi?"

Tamam. Sorulacak doğru soru değil.

Onu incelemeye devam ettim, sonra bu konuşmayı farklı bir yola taşımaya karar verdim. "Burada ne yapıyorsun?"

"Burada ne yaptığımı sanıyorsun?"

Pekala. Bu işe yaramayacaktı. Ayağımı kapıya dayadım ve ellerimi kalçalarımaya koyup kaşlarımı çatarak başımı yana eğdim. "Buraya bana meydan okumaya mı geldin? Eğer öyleyse, o zaman bunun için burada değilim. Bu kadar savunmacı olmayı bırak ve benden ne istediğini söyle. Aksi takdirde gitmeni istemek zorundayım çünkü burada kılını bile kıpırdatmadan durman ürkütücü."

Kapüşonu ve saçları yüzüne gölge düşürüyordu ama yine de dudaklarının hafifçe kıvrıldığını görebiliyordum. Bisikletinden indi ve durmadan önce bana doğru iki adım attı.

"Hikayenin geri kalanını dinlemek için buradayım."

Vücudum gerildi ve sinirli bir inilti çıkarmamak için iç yanaklarımı ısırdım. Bunu sadece birkaç saat önce yaşamıştık ve yorgun olmasam da kaldığımız yerden devam edebileceğimden emin değildim.

"Buna inanmadın. Fikrini değiştirdiğine ve bana tekrar saldırmayacağına neden güveneyim? Boynumdaki parmak izlerini saklayarak bir gün daha geçiremem."

"Bana güvenmemek için her türlü hakka sahipsın. Seni daha önce birçok kez incittim ve sana ne kadar korkunç bir adam olduğumu gösterdim. Öfkemi senden çıkardım, derini morarttım ve seni ağlattım. Seni öldürmekle tehdit ettim ve sana ne kadar karanlık ve acımasız olabileceğimi gösterdim. Ama bana hikayenin geri kalanını anlatmanı istiyorum. Sana yalvarıyorum. Kahretsin, önünde diz çöküp teslim olana kadar yalvaracağım. Lütfen Aurora. Lia o votka şişesini çaldıktan sonra neler olduğunu anlat bana."

Söylediği her kelimeyle biraz daha yaklaşıyordu ve şimdi tam önümde duruyordu, elleri iki yanında ve gözleri gözlerimin içine bakıyordu. Nefesim kesildi ve sözleri zihnimde yankılanırken biraz zamana ihtiyacım vardı.

Onu yüksek sesle ve net bir şekilde duydum ve son birkaç kelimeyi söylediğinde beni

bana inandığını anladım.

Onun bu kadar yakınımda olması, üst kata çıkmasına izin verip vermeyeceğime karar vermemi kolaylaştırmadı. Aklım ve kalbim savaşıyordu. Biri kapıyı kapatıp yukarı kaçmamı ve kendimi içeri kilitlememi söylüyordu. Diğeri ise onu içeri almamı ve tüm gerçeği öğrenmesine izin vermemi söylüyordu.

Parmak eklemlerinin yüzümün yan tarafına değmesi işleri daha da kötüleştirdi. Nefesimi tuttum ve konuşmadan ya da hareket edemeden ona baktım.

"Söyle bana Aurora. Ne olacak? Büyük bir olay çıkarmama gerek kalmadan beni içeri mi davet edeceksin yoksa dizlerimin üzerinde yalvartacak mısın?"

Cevap vermedim. Nasıl cevap verebilirdim ki? Ağzım çalışmıyordu ve düşüncelerim çılgına dönmüştü.

Dilim damağıma yapışmıştı ve onun tek yaptığı orada durup yanağıma dokunmakken birdenbire bedenim üzerinde bu kadar az kontrol sahibi olmaktan nefret ediyordum.

Ağzının kenarları tekrar yukarı kıvrıldı ve daha yakına eğilirken bakışlarımı dudaklarına indirdim.

"Karar vermek için acele etme, bebek surat. Beni yalvartırsan, dizlerimin üzerindeyken o tatlı amcığın tadına da bakabilirim."

JAGGER

Hiçbir zaman kolay anlaşılır olduğumu iddia etmedim ve bazen kafamda neler olup bittiğini anlamayı kendime zorlaştırdım.

Dizlerimin üzerine çökmüş olsaydım ne yapacağımı ona söylememeliydim ama ona yaklaştığımda alabildiğim tek koku onun tatlı kokusuydu.

Aurora'nın ne kadar güzel olduğunu bir kez bile inkâr etmemiştim ve kızgın olduğunda bile çok nazik olması onu daha az çekici kılmaya yardımcı olmamıştı.

Aurora sadece on dokuz yaşındaydı ama olayları çoğu yetişkinden daha zarif bir şekilde ele alıyordu. Neden böyle davrandığımı anlamak istiyordu ama aynı zamanda beni içeri almak için de mücadele ediyordu. Tam anlamıyla.

Üçüncü kattaki dairesine vardığımızda kapıda durdu ve bana döndü, endişeli gözlerle bana baktı.

"Sadece konuşacağız, sonra gideceksin," dedi ve hikayesini anlatıp gitmemi sağlamaktan başka bir şey istemediğini açıkça belirtti.

Ellerimi savunmak için kaldırdım ve sırtışıma gizlemek için dudaklarımı büzdüm.

"Anlaştık."

İçeri girmem için bir adım atmadan önce bir süre beni izledi. Geniş, açık alanı inceledim, sonra dönüp tekrar ona baktım. "Ben de hep senin bir gün kendine ait bir kalen olacağını düşünmüştüm."

Burnunu kıvırdı ve kapıyı arkasından kapattı. "Ben zengin değilim. Ailem zengin."

"Yine de. Bahse girerim onlardan büyük, süslü bir ev isteseydin sana alırlardı. bir tane."

Buna cevap vermedi ama ikimiz de bunun doğru olduğunu biliyorduk. Ailesinin mülk satın alacak ve yeni evler inşa edecek kadar parası vardı ve Rory bunu kendi yararına kullanmak yerine tuğla duvarlı ve soğuk zeminli eski bir binada yaşamaya başladı.

Bu hoşuma gitti.

Onu daha da sevimli yaptı.

"İçecek bir şey ister misiniz? Çay yapabilirim."

Onu oturma odasına kadar takip ettim ve başımı salladım. "Su iyi."

"Tamam."

O mutfığa giderken ben de dairenin geri kalanına göz attıktan sonra kendimi evimde hissettim ve koyu yeşil kanepeye oturdum. Zevki hayal edebileceğimden çok daha farklıydı. Mekânı aydınlatan ve özel kılan çok fazla renk vardı.

Burayı bu kadar ev gibi yapan, birbiriyle uyumlu mobilyalar olabilirdi ama Aurora'nın burada yaşaması gerçekten fark yarattı.

Elinde bir bardakla geri döndü ve bardağı bana uzatırken gözlerinin vücudumda gezinmesine izin verdi. "Şu şeyini çıkarmak istemiyor musun?"

Kaşlarımı kaldırdım ve bardağı ondan aldım. "Benim şeyim mi? Kesiğimi mi kastediyorsun?" Başını salladı. "Evet. O."

Kıkırdadım ve suyumdan birkaç yudum alıp bardağı onunkinin yanına koymadan önce başımı salladım. "Devam etsem iyi olur," dedim ona göz kırparak.

Yanakları kızardı. "Tamam."

Yanıma oturdu ve yorganı üzerine çekti, ben de beni dışarıda fark etmeden önce kanepede uyuyup uyumadığını merak ederek yorganı inceledim. "Burada mı uyuyorsun?"

Başını iki yana salladı. "Yatak odam şurada. Eve döndükten sonra uyuyakalmışım ve erken uyandığımda televizyon izlemek için buraya geldim. Ama şimdi sen buradasın, o yüzden..." Sıkı bir gülümseme verdi ve bakışlarını ellerine indirdi.

Ellerini incelerken yüzüne baktım ve bir anlık sessizlikten sonra gözlerinde tereddütle tekrar yukarı baktı. "Devam edeyim mi?"

Başımı salladım, sonra biraz daha arkama yaslandım ve sol kolumu kanepenin arkasına koydum. "Devam et."

Emin olmayan bir ifadeyle beni izledi ve alt dudağını emdikten sonra bir şey söylemek için ağzını açtı ama hiçbir şey çıkmadı.

Kaşlarını çattı ve ben de kıkırdamama engel olamadım. "Şimdi ne olacak?"

"Sana hikayenin geri kalanını anlatmadan önce sözümü kesmeyeceğine söz vermelisin. Ve sinirlenmeyeceğine. Bu konuda konuşmama izin vermen için sana bir şans daha veriyorum ama bitirmeme izin vereceğine söz vermezsen konuşmayacağım."

Sözleri ciddi olmasına rağmen sesi titrekti. Benden uslu durmamı istiyordu ki bu daha önce kimsenin benden istemeye cesaret edemediği bir şeydi. Bunu biliyor olmalıydı, bu yüzden gergindi.

Kıkırdadım ve sağ elimi kalbimin üzerine koydum, ona yaklaşmak ve kristal mavisi gözlerine bir kez daha bakmak için öne doğru eğildim. "İyi olacağım, söz veriyorum."

Dudakları ayrılırken gözleri benimkiler arasında gidip geldi, sonra sertçe yutkundu ve başını salladı. "Tamam."

Tekrar arkama yaslandım ve konuşmaya başlamasını bekledim ve o konuşurken dudaklarına çok fazla bakmamak için elimden geleni yaptım. Odaklanmam gerekiyordu. Kaza gecesi neler olduğunu öğrenmek için buradaydım.

Burada olmamın tek sebebi buydu.

"Ne yaptın sen?!" Lia'nın elindeki şişeye baktım, sonra iri gözlerle ona baktım. "Lia, onu geri getirmelisin!"

"Tanrım, her zaman böyle davranmayı bırak. Bir kez olsun gevşe Rory," diye gözlerini devirerek karşılık verdi.

Çaldığını fark eden olmuş mu diye dükkâna dönüp baktım ama saat geç olmuştu ve etrafta pek kimse yoktu. Ona tekrar baktığımda şişeyi çoktan açmış, dudaklarına götürmeye hazırlanıyordu.

"Lia!" Şişeye uzandım ve elinden almaya çalıştım. "Neyin var senin?"

Neler olduğunu anlayamadım. Karavanda film izlerken o kadar eğlenceli vakit geçirmiştik ki şimdi çalınan bir şişe votka yüzünden tartışıyorduk.

Bırakmadı ve gözlerinde yanıp sönen bir kızgınlıkla bana baktı. "Hiçbir şey! Sadece biraz eğlenmek istiyorum."

Şişeyi çekip benden uzaklaştı ve ben de bir yudum almasını izledim.

"Lia, bu çok tehlikeli. Bizi eve kim götürecekt?" Ona biraz akıl vermek için elimden geleni yaparak sordum. Onu bu hale getirecek bir şey olmuş olmalıydı ama onu bu kadar üzecek, bu kadar isyankâr hale getirecek bir şey düşünemiyordum.

"Sadece üç dakikalık yol. Sakin ol. Bu beni sarhoş etmeyecek."

Kaşlarımı çatarak ona yaklaştım, şişeyi almaya çalışıyordum ama her uzanışımnda bana sırtını dönüyordu. "Lia, lütfen. Seni üzecek bir şey mi yaptım? Yaptıysam özür dilerim. Öyle demek istemedim. Ethan'dan bahsettiğim için mi? Yemin ederim ona aşık değilim. Ondan hoşlandığını biliyorum-"

"Bir kez olsun çeneni kapatabilir misin? Tanrım, sana kızgın değilim ve Ethan gerçekten de takılacağım son çocuk. On altı yaşımdayım. Şimdiden içip eğleniyor olmalıydım."

Yavaşça başımı salladım ve bir yudum daha almasını izledim. Yüzünü buruşturdu, sonra bir yudum daha aldı. Bu iyi bir şey olamazdı. Güçlü kokuyu buradan alabiliyordum ve şimdiden midemi bulandırmaya başlamıştı.

"Ama bu şekilde değil, Lia," diye nefes aldım, elimi omzuna koyarak. "Ailen öğrenirse bu hiç hoşlarına gitmez."

"Öğrenmeyecekler." Bana döndü ve ciddi bir bakış attı. "Bana söz ver, Rory. Bunu öğrenmeyecekler. Sadece biraz eğleneceğiz, uyuyacağız ve sabah hiçbir şey olmamış gibi kalkacağız, tamam mı?"

Gözlerindeki hayal kırıklığını gördüğümde başımı sallamaya başladım. İç çekti. "Ben de senin en iyi arkadaşım olduğunu sanıyordum."

"Öyleyim! Ama bu-" Şişeyi gösterdim ve bir çığlık attım. "Bu aileden saklayabileceğim bir şey değil. Bu senin için kötü, Lia!"

Güldü ve yüz ifadesi gerginleşti. "Doğru. Ben de birlikte her şeyi yapabileceğimizi sanıyordum. Yaşlanıyoruz, Rory. Artık çocuk değiliz."

Henüz on beş yaşımdaydım ve son birkaç yılda vücudumda çok şey değişmiş olsa da kendimi henüz bir yetişkin gibi hissetmiyordum. Belki Lia kadar olgun değildim ama büyümek için hâlâ zamanım vardı.

"Beni korkutuyorsun," dedim sessizce, keşke o şişeyi bir kenara bıraksa ve o anda ona bir yükmüşüm gibi bana bakmayı kesse. "Lütfen... hadi eve gidelim. Kurabiye yapmak istiyorduk."

Lia yine güldü. "Gerçekten kurabiye yapmak istediğimi mi sanıyorsun? Tanrım, gerçekten büyümen gerek. Bizim yaşımızdaki çocuklar böyle yapar. İçiyorlar. Sarhoş olurlar ve bütün gece ayakta kalırlar. Ya sen de bir yudum alırsın ya da eve gidersin. Umurumda değil."

Arabaya doğru döndü ve elinde hala şişe varken içeri girdi, ben de içeri girmek için koşturdum.

"Lia, lütfen."

"Dur!" diye bağırdı, ellerimi tokatlayarak uzaklaştırdı. "Bu geceyi benim için mahvetmeye çalışmayı bırak. Eğlenmek istiyorum, ya benimle gelersin ya da defolup gidersin!"

Sesinin yüksekliğiyle beni ürküttü ve birbirimize bakarken dışarı çıkacak gücü kendimde bulamadım. Onu yalnız bırakamazdım. Şimdi olmazdı. Sertçe yutkundum ve dikkatlice kalçalarının arasındaki şişeye uzandım. "Bırak şişeyi ben tutayım."

Kekemeliğimden nefret ediyordum. Sadece korktuğum ve emin olmadığım zamanlarda ortaya çıkıyordu ve bu durum bana tüm bunları hissettirdi.

Gözlerini devirdi ve şişeyi bana uzattı, sonra arabayı vitese taktı ve sürmeye başladı. "Görünüşe göre tüm o konuşma terapisi işe yaramamış."

Bu acıttı. Özellikle de bu dünyadaki en iyi arkadaşşımdan geldiği için. Kabalığını alkole bağlamak istedim ama bambaşka bir insana dönüşecek kadar içmemişti.

Asla itiraf etmese de onu rahatsız eden başka bir şey daha vardı.

Emniyet kemerimi taktım ve şişeyi ellerimde sıkıca tutarak önüme baktım ve kaderimizden sorumlu olan her kimse bu gece bize iyi bakmasını istedim.

Kanında bulunan alkol yakında etkisini gösterecekti ve çok fazla içmemiş olsa da ilk kez içiyordu ve büyük olasılıkla üzerinde büyük bir etkisi olacaktı.

Yola çıktık ve ilk başta Lia her şeyi kontrol altına almış gibi görünüyordu. Etrafta çok fazla araba yoktu ama yanımdan her geçişinde çarpışma olmamasını umuyordum. Odaklanmasına ihtiyacım vardı ve ona her baktığımda daha da rahatlamış görünüyordu.

Radyonun sesini açıp şarkı söylemeye başladı ve o eğlenirken ben de kendimi daha güvende hissetmek için sağ elimle koltuğumun kenarını kavradım.

"Gördün mü? Boşuna dramatik davranıyorsun. Bunu yapabilirim. O kadar içmedim bile." Ona tekrar baktım ve hiçbir sorun yokmuş gibi davranmaya çalıştım. Hiç eğlenmiyordum.

Karavana dönüp kurabiye yapmak ve on beş, on altı yaşlarında olmak istiyordum. Bu tür şeyleri yapmak için hala vaktimiz vardı.

Sonra şişenin boynuna uzanarak, "Ver onu bana," dedi. "Lia, hayır. Sen sürüyorsun."

İçini çekti ve gözlerini devirdi, sonra karanlık bir yan yola beklenmedik bir dönüş

yaptı. "İşte, bu toprak yolda hiç araba yok. Şişeyi bana ver."

"Hayır."

"Rory! H a d i a m a , şu anda çok sinir bozucu davranıyorsun!"

"Neden eve dönene kadar bekleyemiyorsun? Gerçekten yapmamalısın-"

Yüksek sesli bir inilti çıkardı ve şişeyi çekti. "Ver şunu bana artık!" "Önce arabayı durdur!"

"Sonra ne olacak? İçmeme izin verip sonra arabaya binip sürmeme izin mi vereceksin? Hiç mantıklı konuşmuyorsun. Ver şu lanet şişeyi bana!"

Araba şimdi daha hızlı gidiyordu ve el frenini çekme dürtüsüyle savaştım. Çekmenin güvenli olup olmadığını bilmiyordum ve sonucu bilmeden bizi tehlikeye atmak istemiyordum.

"Arabayı durdur," diye rica ettim, sesim istediğimden daha yumuşaktı. Gözlerim yaşarmıştı ve kendimi her zamanki gibi rahatsız hissediyordum. Beni hiç böyle bir duruma sokmamıştı ve tek istediğim bunun sona ermesiydi. Korkuyordum ve ne zaman böyle hissetsem Lia'nın bana destek olması gerekiyordu, ama durumu daha da kötüleştiren oydu.

Şişeyi çekti ve bu sefer benden almayı başardı ve dudaklarına götürürken, gerçekten bize doğru gelen kimsenin olmadığından emin olmak için önüme baktım.

At gözlüğü takılı olsa bile hiçbir şey göremeyecek kadar karanlıktı ve gözlerimden yaşlar süzülerek Lia'ya bakarken, keşke bunun onun yüzünü son görüşüm olacağını bilseydim dedim.

JAGGER

Akmayan gözyaşlarım yüzünden görüşüm bulanıklaşmıştı. Hikayeyi anlatışını dinlemiştim ve duygularımı içimde tutmak benim için zor olsa da sözünü kesmeden bitirmesine izin verdim.

Sesindeki samimiyeti duyabiliyordum ve her çatladığında kalbimin bir parçası paramparça oluyordu. Kızgındım ama ona değil.

Rory'yi buna zorladığı için Lia'ya kızmıştım. Yaramazlık yaparak yaşlanmanın nasıl bir şey olduğunu öğrenebileceğini düşündüğü için. Ama aynı zamanda bir tür sempati de hissettim. Aurora'nın hikayeyi anlatma şekli, Lia'nın bir sorunu olduğunu anlamamı sağladı. Bir şeyler canını sıkıyor olmalıydı ve kimse ona bu konuda konuşma fırsatı vermemişti. Belli ki kafasında onu bu hale getiren bir şeyler vardı ve annemle babamın kaza olmadan önce onun davranışlarında bir değişiklik fark edip etmediklerini merak etmeye başladım.

Onlarla konuşmam gerekecek,

Aurora'nın yumuşak kokusu beni düşüncelerimden uzaklaştırdı ve gözyaşlarını silerken onu izledim. Kazanın tüm travmasını hâlâ içinde taşıyordu ve ben ona karşı bir pislikten başka bir şey olmamıştım. Kız kardeşimi durdurmak için elinden gelen her şeyi yapan oyken Lia'nın ölümünden onu sorumlu tutmuştum.

Suyunu alıp ona uzattım ve sakinleşip nefes alması için ona zaman tanıdım. O içerken elimi dizine koydum ve onu nazikçe okşadım. Onu rahatlatmak istiyordum ama çizgiyi aşip onu korkutmak da istemiyordum.

Hatalarımı düzeltmem gerekiyordu. Remedy haklıydı. Gerçeği bilmek daha iyi anlamama ve sadece kendime değil Aurora'ya karşı da daha az acımasız olmama yardımcı olacaktı.

"Özür dilerim," diye fısıldadım, gözlerime bakması için başımı hafifçe yana eğdim. "Bunun senin için pek bir şey ifade etmeyeceğini biliyorum çünkü tüm öfkemi boşaltmak için seni kullandım. Ama öfke sorunlarımla başa çıkmayı öğreniyorum ve daha iyi bir insan olmak için kendim üzerinde çalışacağım. Seni incittiğim için özür dilerim."

Bardağı indirirken gözleri benimkilerde kaldı, sonra dudaklarında nazik bir gülümseme belirdi ve sanki söylediklerim gerekli değilmiş gibi başını salladı. "Üzgündün. Eminim başkaları da aynı tepkiyi verirdi."

"Hayır." Sert bir kahkaha attım. Suyunu alıp sehpa geri koydum, sonra yaklaşıp iki elimle yüzünü kavradım. "Verdiğim tepki hiç de doğru değildi. Tüm öfkemi bir sonraki en iyi insandan çıkardım, o da sendin çünkü oradaydın ve bunu önleyebileceğini düşündüm. Ama buna inanmam yanlıştı. Olanları durdurmak için hiçbir şansın yoktu ve hâlâ benim korkunç davranışımı haklı çıkarmaya çalıştığını inanamıyorum. Ben hatalıydım ve sen bana yardım etmeye çalışmaktan başka bir şey yapmadın. Sana çok kötü davrandım ve bunca zaman bana karşı nezaketten başka bir şey göstermedin. İnanılmaz derecede özverili bir insansın ve bu yönüne saygı duyuyor ve hayranlık duyuyor olsam da, kendini savunmaya başlamanı istiyorum yoksa benden daha kötü biri gelip seni benim yaptığımdan daha fazla mahvedecek. Kendini korumalısın, sen koruyamazsan ben korurum."

Sözlerim havada asılı kalırken gözlerimin içine baktı. Sözlerimin altında yumuşadığını hissettim.

dokundum ve başparmaklarımla yanaklarını okşayarak güzel yüzünün her santimini inceledim. Sol parmak uçlarımda altında bir şey hissettiğimde burun köprüsündeki birkaç çili saymaya başladım.

Saçlarını geriye doğru taradım ve yüzünün yan tarafına baktım; şakağından kulağına ve boynunun yan tarafına kadar uzanan uzun bir yara izi vardı.

Pürüzlü deriyi nazikçe okşadım. "Bu o geceden mi?" Gözlerim soluk yara izinde gezinirken sordum.

Başını salladı. "Geyik bir anda ortaya çıktı ve arabayla ona çarptığımızda, arabanın ağaca çarpana kadar birkaç kez dönmesine neden olan bir çite çarptık. Camlar kırıldı ve büyük bir cam parçası derimi kesti. Derin bir kesik değildi."

Bunun Lia'nın ölümü kadar kötü olmadığını düşündüğü için önemsemyormuş gibi davranıyordu. Başımı salladım ve gözlerinin içine bakarak iç çektim. "İyi olmana sevindim. Olanlar için üzgünüm. Hikâyenin tamamını bilmeden bunun için seni asla suçlamamalıyım." Yanağına bir öpücük kondurdum ve özrümü kabul edeceğini umarak tekrar ona döndüm.

Gözleri yumuşadı ve dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. Cevap vermedi. Bunun yerine başını eğdi ve alnını göğsüne yasladı.

Hiç sorgulamadan onu kendime çektim ve kollarımı ona doladım, içimde erirken sırtını hafifçe okşadım.

Gözlerimi kapattım ve bu anın tadını çıkardım. Lia'nın cenazesinde ona sarılmalıyım. Ona desteğimi göstermeli ve ona karşı daha nazik olmalıyım. Bunun yerine, ona en kötü yanımı gösterdim.

Bu doğru hissettirdi ve Remedy'nin bu fikir değişikliğinden dolayı benimle gurur duyacağını biliyordum. Onu dört yıl önce kucağıma almalıyım ama bunun hiç olmamasındansa şimdi olmasına sevindim.

"Dinlediğiniz için teşekkür ederim," diye fısıldadı, sesi her zamanki gibi yumuşaktı.

Bir elimle başının arkasını kavradım ve yumuşak tellerini hissetmek için parmaklarımı nazikçe saçlarının arasına soktum. "*Senin* için teşekkür ederim."

Kulağa garip geliyordu ama ne demek istediğimi anladığını biliyordum. İnanılmaz derecede büyük bir kalbi olan özel bir insandı. İçi de dışı da çok güzeldi ve belki de ona karşı bu kadar aptalca davranmamın nedenlerinden biri de beni biraz korkutmasıydı.

Hiçbir kusuru yoktu ve ben mükemmel görünen insanların yanında her zaman dikkatli olmuşumdur. Böyle insanlar korkunç bir kişiliğe sahip olma eğilimindeydi ama ben konuşacak biri değildim.

Tek bildiğim Aurora'yı yakınımda tutmam gerektiği idi çünkü iyi olmak için gerçek bir nedenim olmadan hayata geri dönebileceğimden emin değildim. O benim içimdeki iyiliği ortaya çıkarmıştı ve ben de bunu devam ettirmek istiyordum.

Geri çekilip saçlarını yüzünden uzaklaştırmadan önce dakikalarca sarıldık. Yanakları yine kızarmıştı ve ne kadar sevimli görüldüğüne bakıp sııttım.

"Biraz daha su ister misiniz?" diye sordu.

Daha fazla suya ihtiyacım yoktu. Bardağıma bile bitirmemiştim. "Hayır, teşekkür ederim. Geç oldu. Gitsem iyi olacak."

"Nerede uyuyacaksın?"

"Karavanda."

Başıyla küçük bir selam verdi. "Peki... Wilmington'a ne zaman dönüyorsun?"

Bir an düşündüm ama tam olarak karar veremedim. Evdeki kardeşlerime yakında tekrar döneceğimi söylemiştim ama olanlardan sonra burada kalma isteği duydum. Aurora'ya yakın.

"Henüz emin değilim."

Alt dudağını emdi ve gözlerimle tekrar buluşmadan önce kesiğimi inceledi. "Eve dönmeden önce gelip veda eder misin?"

Gülümsedim. Çok tatlıydı. "Yapacağım. Söz veriyorum."

Aptalca bir jestti ama serçe parmağımı uzattım çünkü bir sözü tutmanın tek gerçek yolu buydu.

Bir kahkaha atarken elime baktı, sonra elini kaldırdı ve küçük parmağını benimkine doladı.

"Söz veriyorum," diye tekrarladım, bunu tüm kalbimle söylüyordum.

Tüm bunların nasıl sonuçlanacağını bilseydim, bundan sonra olacak her şey için kendimi daha iyi hazırlardım.

AURORA

Ertesi sabah çok uzun süre uyudum.

Jagger gittikten sonra uyuyana kadar iki saat daha Netflix izledim. Telefonumu kontrol ettiğimde saat on birdi ve saat on ikide ailemle The Ridge'de buluşmak için acele ediyordum. Babamın arkadaşlarıyla öğle yemeği yiyecektik ve daha sonra onları golf oynarken izleyecektim.

Kulübe vardığımda yemek salonuna doğru ilerledim ve annemle babamı her zamanki masalarında buldum. İkisine de sarıldım ve babam bana iyi olup olmadığını sordu. Ona her şeyin yolunda olduğuna ve dün gece çok uyumam gerektiğine dair söz verdim.

Geldiklerinde arkadaşlarına merhaba dedim ve hızlıca yiyecek ve içeceklerimizi sipariş ettik.

Annemle babam konuşurken dün gecedен başka bir şey düşünemiyordum. Bir şeyler değişmişti ve Jagger sürekli aklımdaydı. Artık daha iyi olduğunu biliyordum. Kendisini, birkaç ay önce onunla ilk karşılaştığımda bana tanıttığı canavar olarak görmüyordu. Kendisiyle ve yanında taşıdığı şeytanlarla mücadele ediyordu ama artık gerçeği bildiği için kaza gecesi olanları kabullenmeye başlamıştı.

Gelecekteki karşılaşmalarımızdan ne bekleyeceğimden emin değildim ama onu tekrar görmek istediğimi biliyordum. İyi olduğundan emin olmak ve konuşmaya ihtiyacı olduğunda yanında olduğumu bilmesini sağlamak için.

Wilmington'da konuşabileceği insanlar olduğunu umuyordum. Jersey'nin o MC'nin bir parçası olduğunu biliyordum ve Jagger'ın en iyi arkadaşı olmasına rağmen, açılmak için doğru kişi olduğundan pek emin değildim. Jersey her zaman umursamaz biriydi ve onu empati kurabilen bir tip olarak hatırlamıyordum.

Yine de yanılıyor olabilirim. Tüm bunlar olmadan önce ikisini de dört yıldan fazla bir süredir görmemiştim ve insanlar değişebilirdi. Tıpkı Jagger gibi.

Telefonum çantamda titredi ve ekranına bakmak için ona uzandım. Çok fazla bildirim almıyordum, aldığımda da ya bir satış kodu içeren bir e-posta ya da kendi belirlediğim bir hatırlatıcıydı.

Bu sefer bilinmeyen bir numaradan mesaj geldi.

Mesajda ne yazdığını görmek için telefonu yaklaştırdım ve Jagger'ın adını okuduğumda kendimi gülümserken buldum.

Hey, ben Jagger. Annemden numaranı istedim. Umarım sorun olmaz. Evde misin?

Sohbette açmak için metne dokundum, ardından onu bekletmemek için hızlıca geri mesaj attım.

Merhaba. Evet, sorun değil. The Ridge'de ailemle öğle yemeği yiyorum. Gidiyor musun?

Bunu yapmasını istemedim. En azından ona veda edebilmek için ayrılırken bana haber vermesini istemiştim ve çoktan bağlamış olduğu cevabını okumak için sabırsızlıkla bekledim.

Hayır. Birkaç gün daha kalacağım. Sonrasında vaktin var mı?

Kalbim göğsümde daha hızlı atmaya başladı. Kalıyordu. Benim için mi? Hayır. Muhtemelen artık burada olduğuna göre ailesiyle daha fazla vakit geçirmek içindi. Ama o zaman neden daha sonra zamanım olup olmadığını sordu?

Evet.

The Ridge'den ne zaman ayrılıyorsun?

Başımı kaldırıp bana dikkat eden biri olup olmadığını kontrol ettim. Kimse yoktu ve babamdan erken çıkmasını istesem izin vereceğini biliyordum. Bugün onu golf oynarken izleyeceğime söz vermiş olsam bile. Günü Jagger'la geçirmek kulağa daha eğlenceli geliyordu.

Ne zaman buluşmak istediğinize bağlı.

Mesajımı okudu ama hemen cevap yazmadı. Telefonu kucağıma koydum ve ev yapımı buzlu aydan bir yudum almak için bardağıma uzandım ve bardağı yerine koyduğumda telefonum tekrar titredi.

Onu aldım ve mesajını okudum.

Bir saat içinde gelip seni almama ne dersin?

Kulağa mkemmek geliyordu. Ailemle tatlı yemek için yeterli zamanım olacaktı. Gülümsedim ve bir cevap yazdım.

Kulağa hoş geliyor :)

Harika. Görüşürüz o zaman. Ve, Rory?

Evet mi?

Ekranıma baktım ve o  noktanın belirmesini izledim. Gözlerimi onlardan ayırmıyor, bir sonraki mesajında ne diyeceğini merak ediyordum. En yeni mesajını okuduğum an, koltuğuma gmldğm andı.

Dün gece çok güzel görünüyordun.

Yanaklarımın kızardığını hissettim ve yüzüme hücum eden kanın sıcaklığı neredeyse terlememe neden oluyordu. Bu kadar basit bir şeyi mesaj atıp beni nasıl bu kadar

kıvrandırabilirdi?

Dudaklarımda kocaman bir gülümsemeyle metni birkaç kez okudum.

Teşekkür ederim.

"Pastanın bir kısmını eve götürmek istemediğine emin misin?"

Dün sabah yaptığım keki inceledim ve Jagger'ın yemesi için dışarıya bir dilim götürmeyi düşündüm.

Belki bu, bana bir saat önce attığı o son mesajdan sonra ona karşı hissettiğim garipliği kırabilirdi.

Dudaklarımı büzdüm ve anneme baktım, sonra gülümsedim ve başımı salladım. "Bir ya da iki dilim alacağım."

Annem iki dilimi bir peçeteye yerleştirdi ve bana uzatmadan önce dikkatlice sardı.

"Al bakalım, hayatım. Seni almaya kimin geleceğini söylemiştin?"

Ona henüz tam olarak söylememiştim ama bunu ondan saklamak da istemiyordum.

"Jagger." "Devlin?"

Başımı salladım.

"Oh. Şehirde olduğunu

bilmiyordum." Sıkıca

gülümsedim. "Geldi."

Bir an için beni inceledi. "İkinizin iletişim halinde olduğunu bilmiyordum."

"Aslında değildik ama geçen hafta Lia'yı ailesiyle ziyarete gittiğimde tanıştık. O da oradaydı. Yani... iletişim halinde kaldık."

"Bu çok güzel. Ona pastadan bir dilim ver, tamam mı?"

Başımı salladım ve ona sarıldım. "Sarılacağım. Yakında görüşürüz

anne. Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum, tatlım. Kendine dikkat et."

Babamla vedalaşmaya gittim, sonra dışarı çıktım ve Jagger'ı park yerinde ayakta buldum. Merdivenlerin başında durup manzarayı seyrettim. Beni henüz fark etmemişti. Ağzımın kenarlarında bir gülümseme belirdi ve kalbim daha önce hiç olmadığı kadar hızlı çarptı.

Bisikletin yanında, güneş gözlükleri takmış ve beyzbol şapkasını ters takmış bir halde dururken inanılmaz yakışıklı görünüyordu. Kahverengi saçları, deri kesiminin altına giydiği uzun kolunu sıyıtarak altından görünüyordu.

Koyu renk kot pantolonu boldu ama çok fazla değildi. Kalçalarına tam oturuyordu ve beyaz spor ayakkabıları bir motorcu için tahmin edebileceğiniz kadar kirli değildi.

Bakışlarını kaldırıp gözlerimle buluştu ve birbirimize bakarken ikimiz de gülümsedik. Elleri pantolonunun ceplerine soktu ve başını yana eğdi.

"Orada durup bana mı bakacaksın, bebek surat?"

Yanağımın içini ısırdım ve başımı salladım. Merdivenlerden inip ona doğru yürüdüm, sonra birkaç adım önünde durdum ve kek dilimlerinin olduğu peçeteyi uzattım. "Sana kek getirdim."

Peçeteye baktı ve sırtıttı, sonra elimden aldı ve açtı. "Bunu kim yaptı?"

"Yaptım. Dün. Ama ikinci gün her zaman daha iyidir."

Dilimleri incelemesini izledim, sonra küçük bir parça kopardı ve ağzına attı.

Çiğnemesini ve çenesindeki kasların nasıl esnediğini izledim.

"Gerçekten çok iyi."

Gülümsedim. "Teşekkürler."

Bir ısırik daha aldı, sonra kalanını tekrar sardı. Bakışlarını kaldırdı ve benimkilerle buluşmadan önce gözlerinin vücudumda gezinmesine izin verdi. "Gitmeye hazır mısın?"

"Nereye?" Ben sordum. Pek de umurumda değildi.

"Henüz emin değilim. Sadece ata binip yolun bizi nereye götüreceğini görebileceğimizi düşündüm." Dudaklarımı büzdüm. "Kulüplerinizin sloganı bu mu?"

Kıkırdadı ve başını salladı. "Hayır, bebeğim. Sloganımızın bundan çok daha karanlık bir anlamı var." Göz kırptı ve bisikletine döndü, tekrar yüzüme baktığında bana bir kask uzattı. "Bunu tak."

O pastayı tekrar açıp daha önce başladığı tek parçayı bitirirken ben de dediğini yaptım. "İkisini de alabilirsin," dedim ona.

"Hiç istemiyor musun?"

"Dışarı çıkmadan önce biraz içmiştim zaten."

İkinci dilimi yemesini izledim, yeme şeklini büyüleyici bulduğum için kendimle eğlendim. Adam yanlış yapamazdı.

Tanrım, Lia hâlâ burada olsaydı bana ne kadar aptal olduğumu söylerdi. Ama yine de... Lia burada olsaydı, Jagger'la hiç karşılaşmamış olurum.

İşini bitirdikten sonra peçeteyi cebine attı ve bisikletine bindi. Kendi kaskını taktı, bu da benim için fazladan bir kask getirdiği anlamına geliyordu.

Bunu düşününce gülümsedim.

Belki de Jagger'la takılmak hayal edebileceğimden daha eğlenceli olurdu. Onunla zaman geçirmek bize bağ kurma şansı verecekti ve ben de buna hazırdım.

Ve o zamanlar bilmediğim şey, aramızdaki bağın inanılmaz derecede özel bir şeye dönüşeceğiydi.

JAGGER

Bu yolları kendimden daha iyi biliyordum ve aklımda kesin bir hedef olmadan etrafta dolaştıktan sonra, kimsenin bizi rahatsız etmeden oturup konuşabileceğimiz bir tepeye çıkmaya karar verdim.

Dün geceden sonra yapmam gereken bazı açıklamalar vardı ve Rory'ye duygularımı açmam onları daha iyi anlamama yardımcı olabilirdi.

Onu motorumun arkasında görmek iyi hissettirdi. İlk bindiğinde kaskatı ve gergindi ve doğrusu Lia'nın mezarı başındaki kavgamızdan sonra bir daha bineceğini hiç düşünmemiştim.

Bana aynı sıkılıkla sarıldı ama ne kadar rahatlamış olduğunu hissedebiliyordum. Artık bana güveniyordu ve bu şekilde devam etmeliydim.

Büyük bir ağacın yanında durdum ve onun inmesini bekledim ve yan sehpayı indirdikten sonra ben de indim ve kaskımı çıkardım.

Ona baktım ve saçlarını geriye taramasını izledim ve gözleri benimkilerle buluştuğunda utangaç bir şekilde gülümsedi. "Motosiklete binmeye alışabileceğimi hiç sanmıyorum. Bacaklarım titriyor."

Dudaklarımı büzdüm ve kirli düşüncelerimi içimde tutmak için elimden geleni yaptım. Ama sefil bir şekilde başarısız oldum. "Seni çıplak bile bırakmadan böyle hissetmeni sağlayabileceğimi bilmek güzel."

Yanakları kızardı ve onu rahatsız ettiğim için kendi suratıma bir tokat atmak istedim. Normalde flört ettiğim kadının bu şekilde davranması umurumda olmazdı. Her zaman istediğimi alırdım. Ama Rory'yle flört etmiyordum çünkü onu becermek istiyordum.

Şey...henüz değil.

Dün gece birkaç kez aklımdan geçmişti ama ona karşı ağırdan almak zorundaydım. O farklıydı. Kulüpteki tatlı popolardan biri gibi değildi. Onu farklı bir ışıktaki görüyordum. Görülmeyi hak ettiği bir ışıktı ve kafamdaki sapkın şeylerle onu mahvedemezdim.

Ayaklarına bakmaya devam ettiğinde iç çektim, bu durumu onun için garip hale getirdiğim için kendime kızdım. Elimle yanağını kavradım, tenini okşadım ve işaret parmağımla çenesini kaldırarak bana bakmasını sağladım. "Özür dilerim. Senin yanındayken böyle şeyleri kendime nasıl saklayacağımı hâlâ çözmeye çalışıyorum."

Gözleri iriydi ve içinden pek çok duygu geçiyordu ama en çok öne çıkan duygu meraktı. Emin görünmüyordu ama daha fazlasını istiyordu.

"Sorun değil. Sanırım böyle şeyler söylemen hoşuma gidiyor."

Dudaklarım bir sırıtışla kıvrıldı. "Kahretsin, bebeğim. O gözler ruhuma bakarken böyle şeyler söyleyemezsin."

Başparmağımla alt dudağını okşadım ve ağzını araladığında kendimi uzun uzun dudağına bakarken buldum.

Dün geceden sonra her şey hızla değişmişti ve o anda hissettiklerim, aylar önce onu ilk gördüğümde hissetmem gereken duygulardı.

Muhtemelen ben de böyle hissediyordum ama çok inatçı ve kızgındım.

fark etmemek için kendimi zor tuttum.

Yüzünün her santimetresine hayranlıkla bakmaya devam ederken, göğsümde yıllardır hissetmediğim bir şey hissettim. Ya da hiç. Kalbim kontrolsüzce çarpıyordu.

"Siktir..." Mırıldandım, sonunda elimi bırakmayı ve gözümü ondan kaçırmayı başardım. Şapkamı çıkardım ve parmaklarımı saçlarımda gezdirdim, sonra kaskımı ondan aldım ve ikisini de bisikletimin selesine koydum. "Gel benimle otur."

Oturması için onu banka götürdüm ve kolumu arkasına yasladım. İlk içgüdüm sigara paketimi çıkarıp içmekti ama onu rahatsız etmek istemedim. Başkalarının yanındayken düşünceli olmak hiç olmadığım bir şeydi ama görünüşe göre Rory bu özelliğimi de değiştirmişti.

İkimiz de şehre baktık, manzarayı ve altımızdaki şehir hayatını seyrettik. İkimiz de sessizdik ve kafamda geçmişin hatırlatıcıları belirterek beni gülümsetti. "Okuldan sonra JT ile buraya gelirdik. İlk sigaralarımızı burada içmiştik."

Rory başını çevirip gülümseyerek bana baktı. "O zaman kaç yaşındaydın?"

"İlk sigaramı içtiğimde mi?"

Başını salladı. "On iki."

Gözleri kısıldı. Tabii ki şaşırmamıştı. "Sigara içmek için çok genç."

Kıkırdadım. "Biliyorum. Ve aynı hafta bir paket sigara içtikten sonra, sonraki üç yıl boyunca babamdan başka bir paket çalmadım."

Dudaklarını eğlenerek büzdü. "On beş yaşında sigara içmek için hâlâ çok erken." "İnan bana bebeğim, biliyorum. Ama o koca, korkutucu çocukları başka türlü nasıl ikna edebilirdim ki?"

kulüplerine katılmaya hazır mıydım?"

Bir süre beni inceledi. "Bu motorculara nasıl bulaştın?" "JT'nin babası Fayetteville'deki Acımasız Şövalyeler'in bir üyesiydi. Onlar bir

Çok fazla üyesi olmayan küçük bir şubeydi ve JT hafta sonları beni kulüp binasına sürüklerdi. Orada büyüdü ve annesi Iris orada olmamızı hiç istemese de Rodney bizi orada görmekten her zaman mutlu olurdu. Özellikle de JT'nin bir gün üye olmasını istediği için. Orada daha sık takılmaya başladık ve bisiklete binecek yaşa geldiğimizde hangarlara girdik. Kısa süre sonra da aday olduk. Bu şehrin şubesi çeşitli nedenlerle dağıldı ve Rodney ailesini Wilmington'a taşıdı. Ben de onları takip ettim ve kısa bir süre sonra adaylıktan üyeliğe geçtim."

Ben hikâyeyi anlatırken dikkatle dinledi. Onu tedirgin etmek istemediğim için birkaç şeyi atladım. Şövalye olabilmek için yaşadığım tüm cinayetleri ve silahlı saldırıları ona asla anlatamazdım.

Beni incelemeye devam etti, dudaklarında tatlı bir gülümseme belirmeden önce hayatımla ilgili kararlarımı değerlendirdi. "Kulüpte çok kural var mı?"

"Çok fazla," diye cevap verdim gülerek.

Parmak ucunu göğsüme bastırarak "Gece gündüz bu kesimi giymek de o kurallardan biri mi?" diye sordu. Benimle alay ediyordu.

Kıkırdadım ve elini tuttum, kucağıma çektim ve parmaklarımı onunkilerin arasından geçirirken orada tuttum. "Bu yazılı olmayan bir kural. Ama biz bunu gururla

taşıyoruz."

"İnsanları korkutmak için mi?"

Dudaklarımı büzdüm. Adil bir soru. "Bazen."

Gözlerini kesiğime indirdi ve üzerindeki tüm yamaları inceledi, sonra bakışları ellerimize kaydđ. "Bu konuda güvenceye ihtiyacın varsa... Wilmington'daki o gece seni ilk gördüğümde beni korkutmuştı."

Kalbim göğsümde sıkışırken parmaklarını nazikęe sıktım. "zr dilerim. O gece tam bir pisliktim."

Bana katılmak için başıını salladı. Saçma sapan davranışlarını yüzüme vurmak için her türlü hakka sahipti. Ama ona karşı ne kadar korkunç olduğumu anlatmak yerine konuyu değiştirdi.

Bana gülümsedi ve diğer elini onunkini tuttuğum elimin üzerine koydu. "Henüz gitmediğine sevindim."

Ben de memnundum. Onunla ne kadar çok vakit geçirirsem, Wilmington'a dönme fikrinden o kadar az hoşlanıyordum. Fender ve diğerlerinin yakında bana orada ihtiyacı olacaktđ ama aramadıkları sürece burada kalacaktım.

Tam bu düşünce aklımdan geçerken telefonum aldđ ve Aurora ile baş başa geçirdiğim zamanđ bölen her kimse ona lanet ettim.

AURORA

Jagger aramayı sonlandırdığında, konuşmanın gidişatından hiç de memnun görünmüyordu. Cebinden telefonunu çıkardığında ekranda JT'nin adını gördüm ve Jagger'dan gelen iç çekiş bana en iyi arkadaşının onu aramasından mutlu olmadığını söyledi.

Ona engel olmak istemedim ve telefonu açıp Jersey ile konuşmasını söyledim. "Her şey yolunda mı?" Telefonunu cebine geri iterken sordum.

"Uh, evet. JT şehirde."

"Öyle mi?"

Jagger başını salladı ve siyah beyzbol şapkasını tekrar takmadan önce elini saçlarında gezdirdi. Ona bakmaktan kendimi alamadım. O şapkayı ters takınca çok yakışıklı görünüyordu.

"Beni kontrol etmeye geldi. Başka bir kardeşim de burada. Onlarla buluşup yemek yiyebilir miyiz? Aç mısınız?"

Onunla gitmemi ve motorcu arkadaşlarıyla takılmamı istedi. Bugünün böyle geçmesini kesinlikle beklemiyordum.

"Biraz açım ama sizi rahatsız etmek istemem. Onlarla tanışmalısınız. Ben The Ridge'e geri döneceğim."

"Hayır, senin gelmeni istiyorum."

Bu konuda ne kadar ciddi olduğunu anlamak için bir an onu inceledim. Neden bunu sorguluyordum ki? Beni gerçekten orada istiyordu, o halde neden kendime hoş karşılanmadığımı söyleyerek bu durumu manipüle etmeye çalışıyordum?

"Tamam." Ona gülümsedim ve banktan kalkışını izledim. Elini uzattı ve kendimi yukarı çekmek için tuttum, sonra beni bisikletine götürdü ve bana bir kask verdi. Kaskı takarken JT'nin Jagger'la birlikte olduğumu bilmediği aklıma geldi ve son karşılaşmamızdan sonra etrafımda olmaktan pek memnun görünmüyordu.

"Ya beni görmek istemezse?" Jagger

kaşlarını çattı. "Kim, JT mi?"

Başımı salladım.

"Seni görmek isteyip istememesinin hiçbir önemi yok. Sen benimlesin ve bu konuda şikayet etmek istiyorsa gidebilir."

Tamam. Yeterince makul. Ama kavga etmelerini de istemedim.

Endişelerimi bir kenara bırakıp gecenin bizi nereye götüreceğini görmeye karar verdim. Jagger'ın yanında kendimi güvende hissediyordum ve önemli olan da buydu.

Motosikletine bindikten sonra ben de bindim ve buraya gelirken yaptığım gibi ona sıkıca tutundum. Hızlı sürdüğünde bile yolda ne kadar dikkatli olduğunu bildiğim için artık onun bisikletine binmekten korkmuyordum ama yine de düşmeyeceğimden emin olmak için ona sıkıca tutunmam gerekiyordu.

"Hazır mısınız?" diye sordu.

"Hazır." Kestiği yeri daha sıkı kavradım ve kalçalarımı kalçalarına bastırdım, sonra bizi şehre geri götürmeye başlarken ona yaslandım.

JT ve diğer arkadaşıyla nerede buluşacağımızı bilmiyordum ama bir Irish Pub'ın önünde duracağımızı da tahmin etmemiştim. Burayı duymuştum ve sadece yaşlı erkeklerin bira içmek ve genellikle spor izlemek için buraya geldiğini biliyordum ve Jagger gibi motorcuların böyle yerlerde takıldığını hayal etmek zordu. Gerçi muhtemelen Wilmington'da takıldıkları kendi barları vardı.

Kasklarımızı çıkardık ve Jagger'inkinin yanına park etmiş diğer iki Harley'e baktım. JT hiçbir yerde yoktu ve çoktan içeride olduğunu düşündüm.

Jagger dikkatimi çekmek için yanımı dürttü ve ona baktığımda dudaklarında o yakışıklı gülümsemesi vardı. "Bir konuda gergin misin?"

Dudaklarımı büzdüm ve omuz silktilim. "Gergin olduğumu söyleyemem. Sadece... meraklıyım. Daha önce hiç bara gitmemiştim."

"Çünkü sen şehrin diğer ucunda, zengin insanların sadece babanın golf kulübünde takıldığı bir yerde büyüdün. Burası eğlencenin olduğu yer, bebeğim."

Kulağa ilgi çekici geliyor. The Ridge'in etrafında koşturarak büyüdüm ve orada içilen tek alkol pahalı şarap ve şampanyaydı. Havadaki bira kokusunu buradan alabiliyordum ve kapıdaki vitray pencerelerden baktığımda içeride sigara içildiğini görebiliyordum.

Jagger'ın hayatının tadına bakmak üzereydim ve daha bir hafta önce onunla böyle bir yere asla adım atmazken, şimdi Jagger'ın eğlence anlayışının ne olduğunu görmek için heyecanlıydım.

Elimi tuttu ve kapıyı itip içeri girmeden önce parmaklarını parmaklarımın arasından geçirdi. Hemen tek alabildiğim koku puro ve alkol kokusuydu ve bu kokulara alışmam gerekecek olsa da, bu yer tarafından kapatılmadım.

Jagger beni sağ tarafta insanların barda ayakta durduğu, sol tarafta ise ahşap masaların etrafında koyu kırmızı deri koltukların bulunduğu bara götürdü. Çok rustik görünüyordu ve garip bir şekilde, sanki burası benim dairem gibi bir araya getirilmiş gibi hissettim. Dekorasyonlar birbirine uymuyordu ve duvarların her yerinde içinde eski resimler olan farklı renklerde resim çerçeveleri vardı.

Birkaç kupa da orada asılı duruyordu ve geyik kafaları garip bir şekilde dostça bana bakıyordu.

Jagger durdu ve beni kendine doğru çekti, kolunu omuzlarıma dolayarak yanında durmamı sağladı.

"Çocuklar," dedi ve başımı kaldırıp JT'ye ve kabinde oturan diğer adama baktım. "Kahretsin," diye mırıldandı JT, yüzü her zamanki gibi eğlenmişti.

"Ne halt kaçırdım ben?"

Yanağımın içini ısırdım ve Jagger'a baktım, buna cevap vermem gerekip gerekmediğini merak ediyordum. Gözlerime baktı, sonra başını çevirip JT'ye baktı. "Hem de çok," dedi ve sonra başını diğer adama doğru salladı. "Bu Tiny."

Ufacık.

Kaya gibi bir adamken böyle çağrılmak ironikti. Tiny'nin kocaman kasları ve korkutucu bir yüzü vardı, ama konuştuğunda onda bir tür nezaket seziyordum. "Tanıştığımıza memnun oldum, Aurora."

Yani Jagger daha önce benden bahsetmiş olmalıydı. Bu biraz garipti ama daha önce hayatında büyük bir yer tutmuşken benden bahsettiği için onu suçlayamazdım.

Tiny'ye gülümsedim ve küçük bir baş selamı verdim. "Memnun oldum." Sonra JT'ye baktım, onu doğru dürüst selamlamamıştım. "Merhaba Jersey."

Dudakları bir sırtıyla kıvrıldı. "Kahretsin, adımlı söylemesine izin verilen tek kişisi o. O mükemmel ağızdan çıkan ses çok tatlı."

Bir şeyleri gözden kaçırmış olmalıyım çünkü birdenbire, benzin istasyonundaki o geceki gibi nefretini hissetmedim. Jagger'ın beni boğduğu ve tehdit ettiği, Jersey'nin ise orada öylece durup gözlerinde tiksintiyle izlediği o geceki gibi.

Belki de bu durumu değerlendirmesi gereken kişisi bendim. Bana söyledikleri ve yaptıkları onca kötü şeyi nasıl unutabilirdim? Ama sonra kendime kin tutacak biri olmadığımı hatırlattım. Kuskün bir insan değildim ve Jagger'a gerçeği söyleme şansım olduğu için her şey daha iyi hale gelmişti. Bana inandı ve özür diledi ve görünüşe göre ona tekrar güvenmem için gereken tek şey buydu.

Jagger elini belime bastırarak, "Otur," dedi.

Kabine geçip Tiny'nin karşısına oturdum, Jagger da yanıma oturdu ve elini kalçama koymadan önce hiç tereddüt etmedi.

"İçecek bir şey ister misin?" Yaşlı bir kadın bize doğru gelirken Jagger sordu.

"Evet, lütfen. Kola harika olur."

Başını salladı, sonra masamıza geldiğinde kadına baktı. "Merhaba Farrah."

Biraz daha yaşlı olmasa da altmışına yaklaşmış olmalıydı ve beni içeri aldığında yüzünde dostça bir gülümseme vardı. "Seni tekrar görmek güzel, Jagger. Oraya kimi getirdin?"

"Bu Aurora, Nigel Alden'ın kızı," dedi Jagger ona ve Farrah yine şaşkın bir ifadeyle bana baktı.

"Ah, doğru ya. Nigel'ın adından bahsettiğine göre, benzerliği görebiliyorum. Tıpkı annene benziyorsun. O harika bir kadın," dedi ve ben de nazikçe gülümsedim.

"Teşekkür ederim. Ona söyleyeceğimden emin olabilirsiniz."

Farrah başıyla onayladı, sonra ne içmek istediğimizi sordu. O gitmeden önce Jagger bir menü istedi ve bize bir tane getirdikten sonra içkilerimizi almak için geri döndü.

JT parmağını elimdeki menüye vurarak, "Angus bifteği burger harika," dedi. Ona baktım ve gözlerimi kısarak istediğimin burger olup olmadığını anlamaya çalıştım. Menüde çok fazla seçenek vardı ve her şey kulağa harika geliyordu.

Jagger daha yakına eğildi ve eliyle kalçamı sıktı. "Ne istersen sipariş et, tamam mı?"

Ona gülümseyip başımı salladım ve içkilerimizi aldıktan sonra yanında patates püresi ve fasulye olan küçük bir biftek almaya karar verdim.

Yemeğin gelmesini beklerken, duymaya iznim olduğundan pek emin olmadığım bir şey hakkında konuşmalarını dinledim. Silahlar ve mühimmat hakkında bir şeyler söylediler ve kulüp başkanları Fender'in bazı insanlara saldırmayı nasıl planladığını anlattılar. Her şeyi sıradan tuttular ve ben de dinlemiyormuş gibi davrandım. Kulüpleri ve ne yaptıkları hakkında hiçbir fikrim yoktu ama kulağa pek de eğlenceli gelmiyordu.

Kaşlarımı çatarak Jagger'ın hâlâ kalçamda duran eline baktım ve dikkatimi dağıtmak için parmaklarıyla oynamaya başladım.

Jagger'ın etrafında olmayı gerçekten seviyordum ama onun daha önce hiç görmediğim bir yönünü görmeye başlamıştım.

daha önce görmemiştim. Benim kesinlikle uymadığım bir hayat yaşıyordu ve aramızdaki şey tamamen platonik olsa bile, Wilmington'a döndüğünde birbirimizin hayatına ayak uydurabileceğimizden pek emin değildim.

şimdilik, yakın gelecek hakkında endişelenmeden akşamın tadını çıkaracak ve yemeğimi yiyecektim.

JAGGER

Rory'yi neden yanımda tuttuğumu kimseye açıklamak zorunda değildim. JT'nin beni izleyişinden bu durumla ilgili kafasının karıştığını anlayabiliyordum ama ona işin bu noktaya nasıl geldiğini anlatmaya hiç niyetim yoktu. Hele de Rory yanımda otururken.

Her zamanki gibi çekilmez biri değildi ama iyi huylu da değildi. Barda oturan kadınlardan biriyle flört etmeye devam etti ve biz farkına bile varmadan kadın bizim standımızda onun kucağında oturuyordu.

Bu durumdan rahatsız olup olmadığını anlamak için Aurora'yı birçok kez kontrol ettim ve pek de rahatsız olmuşa benzemiyordu. Yine de Aurora insanları memnun eden biriydi. Bu onu gerçekten rahatsız etseydi tek kelime etmezdi.

Yemeye devam etti ve bitirdiğinde arkasına yaslanıp konuşmamızı dinledi. Bu kadar sessiz olması hoşuma gitmiyordu ama onu sohbetimize dahil edemezdim. Kulüp işleri hakkında konuşurken olmazdı.

MC'ler hakkında fazla bir şey bilmediğini biliyordum ve bilmemesi gereken bir şey duymasından endişe etmiyordum ama sohbetimiz sona erdiğinde ve Tiny konuyu değiştirdiğinde memnun oldum.

Birasından bir yudum daha alarak, "Yarın bizimle eve dönecek misin?" diye sordu.

Burada ne kadar kalmak istediğime dair bir planım yoktu ama Aurora ile birlikte olduğum süre uzadıkça burada daha fazla zaman geçirmek istedim.

"Bir ya da iki gün daha kalmayı düşünüyordum."

"Onun için mi?" JT başını Rory'ye doğru sallayarak sordu.

"Evet." Saklamaya gerek yoktu. Masanın altında elini sıktım ve ona baktım, yanaklarının pembeleşmesini izledim.

Gülümsemesini gizlemek için dudaklarını birbirine bastırdı ve gözlerimden kaçmak için başını eğdi. Kıkırdadım ve onu kendime çekmek için elini bıraktım, sonra elimi kalçasına koyup bacağını hafifçe sıktım. "Şimdi benden utanıyor musun, bebeğim?"

"Bütün gece sessizdi. Sanırım onu hâlâ korkutuyorsun. Onu rehin tuttuğunu düşünmeye başlıyorum," dedi JT kaşlarını kaldırarak. "Yardıma ihtiyacın olursa ayağınla beni dürt," dedi.

İçimi çektim ve onun aptallığı karşısında başımı salladım, sonra Rory konuştu ve dikkatimi ona çevirdim. "Burada olmak istiyorum," diye itiraf etti ve gururla sırıtmama neden oldu.

Benden korkmaktan etrafımda olmak istemeye geçmek büyük bir sıçramaydı. Bu adım attığı için mutluydum çünkü bana güvenmeye başlamasaydı kendimi affedebileceğimden emin değildim.

Yanlış yaptığım her şey için hâlâ kendimi suçlu hissediyordum. Onu zihinsel ve fiziksel olarak incittiğim ve zaten olduğundan daha derin yaralar açtığım için.

Lia'nın ölümü benim için olduğu kadar onun için de zordu ve ona karşı asla böyle bir canavara dönüşmemeliydim. Bunu hak etmemişti ve ona değişmiş bir adam olduğumu göstermeye devam etmek için elimden gelen her şeyi yapardım. Hepsi onun yüzünden.

"Lanet olsun. İkinizi de önümde diz çöktürme şansım var sanmıştım."

bu gece."

JT'nin Rory'ye daha önce yaptığı teklifi kabul ettim ve onu masanın altından tekmeleyerek kaval kemiğine sertçe vurdum.

"OROSPU ÇOCUĞU!" JT kükreyerek isimsiz kadını kucağından itti ve bacağına uzanmak için öne doğru eğildi. "Dövüşmek mi istiyorsun? Seni paramparça edeceğim," dedi olabilecek en ciddi sesiyle. Onu kızdırmıştım. İyi olmuştu. Şimdi ayağa kalkıp serinlemek için dışarı çıkması an meselesiydi.

O başlattı ve benimle tartışmaya girmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Özellikle de toplum içinde.

"Sen iyi misin?" Rory sordu. Onun için endişeleniyordu ve yüz ifadesi acılı görünüyordu.

Burbonumdan bir yudum almadan önce "O iyi," diye mırıldandım.

"Bok herif," diye tısladı JT, sonra kaşlarını kaldırarak Rory'ye baktı. "O pisliği istediğine emin misin? Şu anda sana iyi davranıyor olabilir, ama onu etkileyecek bir hata daha yaptığın anda seni çıplak elleriyle öldürür. Bunu yapabileceğini biliyorsun."

Çok ileri gidiyordu. Camı sıkıca kavradım ve vücudum gerildi. Sakin kalmam gerekiyordu. Rory için.

Tiny sonunda, "Onu üzme dostum," diye araya girdi. Başını sallayarak Aurora'ya baktı. "Onu dinleme. Belli ki Jagger'ın senin hakkındaki fikrini değiştirmeyi başarmışsın. Hikâyenin tamamını bilmiyorum ama yeterince biliyorum ve eğer şu anda onun yanında oturuyorsan, ellerini ve gözlerini senden alamıyorsa, o zaman kesinlikle bu herifin fikrini değiştirmesini sağladın. Ve sana şunu söyleyeyim evlat, bizim gibi adamlarla bunu yapmak hiç de kolay değil."

Tiny'nin konuşmak için ağzını açması pek sık rastlanan bir şey değildi ama o anda konuştuğu için çok mutluydum.

Aurora'nın yanımda rahatladığını hissettim ve Tiny'nin sözlerinin içine işlemesine izin verdikten sonra nazik gözleri ve yumuşak bir gülümsemeyle bana baktı. Elini benimkinin üzerine koydu ve parmaklarının benimkilerin arasından geçmesi için elini çevirdim.

Bazı durumlarda nasıl tepki verdiğimle her zaman gurur duymuyordum ve JT'yi tekmelemekten kolayca kaçınılabilirdi. Ama Aurora'nın ona sakso çekmesi hakkında söyledikleri beni çileden çıkarmıştı. Onun üzerinde hak iddia etmemiştim ve JT'nin yaptığı aptalca bir şaka yüzünden bu kadar kıskanç olmaya hakkım yoktu. Doğrusu, eskiden küçük kız kardeşimin en iyi arkadaşı olan kıza karşı sahiplenici bir orospu çocuğu olmaya başlamıştım.

Aurora'nın ne düşündüğünü bilmek için kelimelere gerek yoktu. Etkileyici gözleri her şeyi anlatıyordu. Tiny'nin söylediklerinden gurur duyuyordu ve ben de ona basit bir bakış atarak teşekkür ettim.

Parmaklarımız iç içe geçmişken Aurora'nın başparmağını kendiminkiyle birleştirdim ve ne olduğunu anlamadan çeneme bir öpücük kondurmak için yaklaşmaya başladı.

O zamanlar itiraf etmek istememişim ama Aurora Alden'a aşık olduğum an tam da o andı. Aniden oldu ama kesinlikle beklenmedik bir şekilde değil.

Er ya da geç, kalbim bu kızın başından beri benim için olduğunu anlayacaktı.

AURORA

Gecenin sona ermesini istemiyordum ama bar yakında kapanacaktı ve daha fazla kalamazdık. Saat neredeyse üçtü ve altıda işe dönmeden önce uyumak faydalı olacakken, uyanık kalmanın sadece üç saat uyumaktan daha etkili olup olmadığını düşünüyordum.

Dışarı çıktığımızda Jagger uzun kollu kazağı bana sardı ve giymemi söyledi. Gece hava serindi ve yanıma bir kazak almayı düşünmeliydim. Ona gülümsedim ve kollarımı kolların içine soktum. "Üşümeyecek misin?" Dövme kaplı kollarına bakarak sordum. Üstünde beyaz bir tişört vardı ve bu haliyle son derece yakışıklı görünse de üşmesini istemiyordum.

"İyi olacağım," dedi ve kaskları almadan önce sırtımı ovuşturdu. Bana bir tane uzattı ve Tiny ile JT izlerken ben de taktım.

"Ona kask mı aldın?" JT eğlenerek sordu.

O zaman aklıma Jagger'ın muhtemelen bisikletiyle iki kaskla dolaşmadığı geldi. İkisine de ihtiyacı yoktu ama JT bu soruyu sormadan önce Jagger'ın bisikletinin arkasına sık sık insanları -kadınları- bindirdiğini varsaymıştım.

Jagger'a baktım ama Jersey'nin sorusuna cevap vermedi. En iyi arkadaşına kızgın görünüyordu ve ben onun sessizliğini evet olarak algıladım.

Gülümsememi gizlemek için yanaklarımın iç kısımlarını ısırdım. Eğer kask gerçekten sadece benim için aldıysa, bu sadece güvenliğimi önemseydiği anlamına gelmiyordu, aynı zamanda muhtemelen beni bisikletine daha sık bindirmek istiyordu.

"Seni daha sıkmedi mi?" JT sordu.

Sorusu karşısında donakaldım ve Tiny kafasının arkasına bir tokat attı. Jagger, JT'yi bir kez daha görmezden gelerek bisikletine binmeden önce başını sallayarak bir küfür mırıldandı.

"Ne var? Sadece onu bu kadar kamçılayan şeyin ne olduğunu öğrenmek istiyorum. Eğer onu romantik bir kıza dönüştüren sihirli bir amcığı varsa, o zaman ben de tadına bakmak istiyorum. Ben de tasarruf yapabilirim, biliyor musun?" JT bana sırtıyordu ve ben de ona kaşlarımı çatıttım.

Tiny, "Senin yardıma ihtiyacın var, kurtarılmaya değil," dedi.

Gülmek istedim ama kendimi tuttum. Birbirleriyle didişmelerinin aslında iyi bir şey olup olmadığından emin değildim. Bütün gece birbirlerine hakaretler yağdırıp durdular ve zaman zaman komik olsalar da, er ya da geç içlerinden birinin patlayacağından endişe ediyordum.

Ama bu konuda yanılmışım. Sadece birbirleriyle özellikle kaba bir şekilde dalga geçiyorlardı. Ama belli ki buna alışmışlardı.

"Tırman bebeğim," dedi Jagger bana.

Binmeden önce Tiny ve JT'ye baktım. "İyi geceler. Yemek için de teşekkürler."

Tiny herkesin yemeğinin parasını ödemişti. Hızlıca başını salladı. "Bir şey değil."

JT bana göz kırparak, "Onu fazla oyalama," dedi ve ben de onun sözlerini duymazdan gelmeye karar verdim. Bakireydim ama bunu bilmelerine gerek yoktu. Geçmişte

erkeklerle birkaç şey yapmış olsam da, ilk deneyimimi hiç yaşamamıştım. Ve bu gece de yaşamayacaktım.

Ben Jagger'ın bisikletinin arkasına tırmanırken JT ve Tiny uzaklaştı ve ben ona sıkıca tutunduktan sonra dün arabamı bıraktığım The Ridge'e geri döndük.

Jagger beni doğruca eve götürmek için ısrar etti ama ona sabah işe gidebilmek için arabamı almam gerektiğini söyledim. Evimin anahtarı da arabamdaydı ve o olmadan eve gidemezdim.

Pes etti ve eve sağ salim varmamı sağlamak için beni takip edeceğini söyledi ve beni koruma dürtüsüne karşı koymak istesem de yapmadım. Bunu zaten yapacaktı, bu yüzden tartışmam için bir neden yoktu.

The Ridge'e vardığımızda park halindeki cipimden üç park yeri kadar uzakta durdu. İkimiz de indik ve kaskları kafalarımızdan çıkardık, sonra o bisikletine yaslandı, ben de kaskı ne yapacağımı bilemez bir halde onun önünde durdum.

Bana ait olması fikri hoşuma gitmişti. Beni almaya geldiğinde hazır olması hoşuma gidiyordu ama yakında şehirden ayrılacaktı ve başkaları için ihtiyacı olursa bende kalmasını istemiyordum.

Ona uzattım, almasını bekledim ama almadı. "Sende kalsın. Yakında ihtiyacın olacak."

Kaşlarımı çatmıştım. "Ne zaman?"

"Bu Cuma." Beni inceledi ve ben de daha fazla açıklama yapmasını bekledim. "Cuma günü benim doğum günüm ve kulüpte birinin doğum günü olduğunda her zaman büyük bir parti veririz. Senin de gelmeni istiyorum."

Dudaklarım aralandı. O anda aklımdan pek çok şey geçiyordu ve benden tam olarak ne istediğini anlamadan önce düşüncelerimi toparlamam gerekiyordu.

"Kulüp... MC'deki gibi mi?"

Sırıttı. "Evet."

"Bilmiyorum..."

"Korkuyor musun?" diye sordu eğlenen bir ses tonuyla.

Ona bakmaya devam ederken kaşlarım daha da çatıldı. "Evet? Biraz. Yani... Oraya uyum sağlayabileceğimi sanmıyorum. Orada hoş karşılanacak mıyım?"

"Bunların hiçbir önemi yok bebeğim. Seni orada istiyorum." Koluma uzandı ve beni daha yakına çekti. Kaskı hâlâ önümde tutuyordum ve bacaklarının arasında dururken karnına bastırıyordu.

Bakışlarımı göğsüne indirdim ve mandallarla oynadım. Beni gitmekten alıkoyan birkaç şey vardı. İşim vardı ama bir hafta sonu izin istemek sorun olmazdı. Beni kararsız kılan bir diğer şey de orada tanışacağım insanlardı. MC'ler hakkında televizyonda gördüklerim dışında pek bir şey bilmiyordum ve o şeyler de genellikle karanlık ve korkutucuydu. Ayrıca o şovlarda etrafta dolaşan pek çok az giyinen kadın vardı ve ben kesinlikle onlara uymuyordum. Seksi giyinebilirdim ama onların rakibi olduğumu düşünmelerini istemiyordum.

Jagger'ın eli yanağımı kavradığında düşüncelerimden sıyrıldım ve bakışlarını karşılamak için ona baktım. "Endişelenmeyi bırak, Rory. Ben senin yanında olacağım ve kimsenin sana fazla yaklaşmasına izin vermeyeceğim. Zaten hepsi başka şeylerle meşgul olacak."

Seks gibi diğer şeyler. Anlamam için açıklamasına gerek yoktu. Ama benim

endişelendiğim şey de tam olarak buydu. "Yaramaz şeyler göreceğ miyim?" Sadece bunları konuştuktan sonra

Ne kadar naif ve aptalca konuştuğumu fark ettim.

Jagger kıkırdadı ve kaskı aramızdan aldı. Gidona astı, sonra ellerini kalçalarımın koyarak vücudum onunkine değene kadar beni kendine çekti.

Beni inceledi ve bir an için şaka yaptığımı düşündüğünden emin oldum. Sonra farkına vardı ve gözleri kısıldı. "Kahretsin," diye mırıldandı, ben bakışlarımı tekrar indirirken yüzümün her santimini inceliyordu.

Yanaklarımın utançtan kızardığını hissettim. "Sana uyum sağlayamayacağımı söylemişim."

İçini çekti ve ellerini yüzümü kavrayacak şekilde kaldırarak beni tekrar ona bakmaya zorladı. "Hiç fark etmez. Orada benimle olacaksın ve seni rahatsız edecek hiçbir şey görmeyeceğinden emin olacağım. İnsanların istedikleri yerde sevişmesi bizim için normal, özellikle de partilerde, ama gelmek istememene neden olan şey buysa, o zaman kardeşlerime üst kata çıkmalarını söylerim."

Söylediği her kelimeye inandım ama sırf benim yüzümden böyle büyük bir değişiklik yapmasına izin veremezdim. Çıplak insanların en doğal şeyleri yaptığını görmekten korkan bir kız olarak görülebilirdim.

Başımı salladım ve iç çektim. "Özür dilerim. Bu kadar namuslu olmamalıydım. İnsanların edepsiz şeyler yaptığı kitaplar okuyorum. Gerçekten edepsiz şeyler." Kaşlarımı çattım ve bir elimle yüzümü kapattım. "Bunu sana söylememeliydim."

Güldü ve elimi yüzümden çekti ve gözleriyle tekrar karşılaştığımda benden ne kadar hoşlandığını gördüm. Tanrım, durumu daha da kötüleştiriyordum. "Şimdi okuduğun o kitaplar hakkında her şeyi bilmek istiyorum."

Başımı salladım. "Sana söylememeyi tercih ederim. Lütfen şu son üç dakikada söylediğim her şeyi unut."

Tekrar güldü. "Sakin ol, bebeğim. Hâlâ gençsin. Daha önce böyle şeyler yaşamamış olmak kötü bir şey değil. Hatta kimsenin sana böyle dokunmamış olmasından memnunum. Sana karşı daha da sahiplenici hissetmemi sağlıyor."

Oh.

Alt dudağımı ıstırdım ve dokunma konusunda haklı olsa da, daha önce birkaç şey yaptığımı bilmesine ihtiyacım vardı.

Çenemi kaldırdım ve ona ciddi bir bakış attım. "Daha önce de erkeklerle öpüştüm. Ama ben *o kadar* masum."

Yüz ifadesi değişti. "Şanslı piçler," diye mırıldandı, bakışları dudaklarıma kaydı.

Yaklaştığını fark ettiğimde yutkundum. Donup kalmıştım ve elleri kıcıma doğru inerken ben de ellerimi omuzlarına doğru götürerek ona tutundum. Kendimi sabitlemem gerekti çünkü aniden başımın döndüğünü hissettim.

Aramızdaki şeylerin bu kadar hızlı değişmesi çılgıncaydı ve kendimi düşmeye bırakmaya hazır olsam da, hiçbir şeyin bir daha asla eskisi gibi olmayacağından korkuyordum. Hayatlarımız delicesine farklıydı. Ama Jagger'ı öpmek gerçekten de her şeyi alt üst edecek miydi?

Öğrenmek istedim ama yüzü tam önümdeyken öpücük gerçekleşmedi. Dudakları yanağıma bastırdı, sonra geri çekilmeden önce boynuma doğru öpücükler bıraktı. Kıcımı

hafifçe sıktı, sonra kalkabilmesi için geri adım atmamı sağladı.

Hayal kırıklığım büyüktü ama bunu saklamak için elimden geleni yaptım. Belki de bizim hakkımızda yanlışmışım. Belki de beni bu şekilde istemiyordu ve ben bütün gece bir şeyler hayal etmişim. Çok naiftim ve muhtemelen beni sadece küçük kız kardeşiyle takılan küçük kız olarak görüyordu.

Harika.

En azından ne kadar aptal olduğumu anladım.

JAGGER

Onu öpmediğimde gözlerindeki hayal kırıklığını görebiliyordum ve az önce her şeyi berbat ettiğimi ve aramızdaki özel bir anı mahvettiğimi bilmek kalbimi kırdı.

Gerçek şu ki, ona bu kadar yaklaşmak beni çok korkutmuştu. Kalbim hâlâ göğsümde hızla atıyordu ve sanki patlayacakmış gibi hissediyordum. Yaşadığım hayatın anıları gözümün önünden geçiyor ve onu bu hayatın içinde hayal ettiğimde, yanımda mutlu olabileceğini hiç düşünemiyordum. Benim yüzümden değil, yaşadığım hayat yüzünden.

Onu sahiplenmek güzel ruhunu mahvederdi. Sırf benimle birlikte olmak için burayı geride bırakmak, ailesinden ve süslü hayatından uzaklaşmak zorunda kalacaktı. Ara sıra insanları öldüren hasta bir orospu çocuğu.

Yine de onu partimde görmek istedim.

"Cuma günü için sana mesaj atarım," dedim ona yavaşça geri geri yürürken. Cipine binip uzaklaşacak, büyük olasılıkla duygusallaşacak ve her şeyi berbat eden ben olduğum halde neyi yanlış yaptığını düşünecekti.

"Tamam." Sesi o kadar kısıktı ki neredeyse duymuyordum. Dudaklarını çekiştiren gülümseme gerçek bir gülümseme değildi ve gözlerindeki hüznü, yüzünde yazılı olan diğer her şeyin önüne geçti.

Lanet olsun.

"İyi geceler, Jagger."

Arkasını dönüp cipine doğru yürümeden önce bir adım daha geri çekilmesini izlerken çenem sıkıştı. Yapılacak en doğru şey onun için savaşmakken gitmesine nasıl izin verdiğimden nefret ederek ellerimi iki yanımda yumrukladım. Bizim için.

Her şeyin bir daha eskisi gibi olmayacağı kimin umurundaydı? Ben onu korumak için oradayken nasıl bir hayat yaşamak zorunda kalacağının ne önemi vardı? Gitmesine izin veremezdim.

Açık bir kalbe sahip olmanın ve bağışlayıcı olmanın ne kadar önemli olduğunu bana öğreten oydu. Bana sadece öfke ve nefret getiren bir şeye bakış açımı değiştirdi. Bana kendimi iyileştirmenin kendi içimde başladığını gösteren oydu. Gitmesine izin veremezdim. O benim kızımdı.

Bir küfür savurdum ve ona doğru üç uzun adım attım ve arabasının kapısını açmadan onu çevirdim ve iki elimle yüzünü kavradım. Hiç tereddüt etmeden dudaklarına yapıştım ve onu arabasının yan tarafına doğru bastırdım.

Şaşırmış ama olanlardan memnun bir şekilde inledi ve beni daha da yakına çekmek için kesiğimi kavradığında, onu ne kadar çok istediğimi göstermek için öpücüğünü derinleştirdim.

Dizimi bacaklarının arasına ittim ve kalçamı kasıklarına bastırdım, yoluma çıkan o lanet kotun altındaki sıcaklığı hissettim. Çok ileri gidemezdim. Bakire olduğunu ve daha önce sadece birkaç erkekle öpüştüğünü itiraf etmişken olmazdı.

Çok masumdu ama kendimi tutamadım. Dilimi alt dudağında gezdirdim ve açılmasını bekledim, açtığında da dilimi ağzına sokup onunkinin etrafında dolaştırdım.

Bir inilti daha çıkardı ve onu başka bir yerde öpüyor olsaydım başka hangi güzel sesleri çıkaracağını merak etmekten kendimi alamadım.

Sol elimi yanağında tuttum ve diğer elimi kışına attım, onu sıkmam gerekiyordu çünkü birkaç dakika önce ilk kez yaptığım yeterli değildi.

Yuvarlak poposu elime mükemmel bir şekilde oturdu ve parmaklarımı yumuşaklığın içine soktum, tenini tenimde hissetmeyi diledim. Yine de bunun beklemesi gerekiyordu. Şimdi fazla sabırsızlanamazdım.

Kalçalarımı vücuduna bastırıp sertliğimi hissetmesine izin verirken elleri göğsümde duruyordu. Hissedebildiğini biliyordum ve karnına karşı horozumun daha fazlasını hissetmek için altımda nasıl ayarlandığını sevdim.

Diliyle oynadım ve öpüşmeyi kesmeden önce elimi saçlarına sokup yumrukladım. İkimizin de nefes almak için biraz zamana ihtiyacı vardı ve göğüslerimiz inip kalkarken onun şehvetli yüzüne baktım.

Hayatımda daha önce yüzlerce kadınla öpüşmüştüm ama hiçbiri bana Aurora'nın hissettirdiği gibi hissettirmemişti. Aramızdaki şey özeldi ve eğer onu elimden kaçırırsam en aptal orospu çocuğu ben olurum.

Sakinleşmesini izlerken iki elimle kışını kavradım ve onu kendime yakın tuttum. Onu bırakmaya hazır değildim. "Artık hayatta neyi kaçırdığımı biliyorum."

Dudakları en tatlı gülümsemeyle kıvrıldı ve bakışları ağzımdan gözlerime kayınca onun da aynı şeyi hissettiğini anladım. Gözlerini kapadı ve alnını boynuma yaslamak için eğildi, ben de onu sıkıca tutmak için kollarımı beline doladım.

Aurora Alden asla benim düşmanım olmadı. O her zaman benim olmalıydı ama ben öfke ve acıdan kör olmuştum. Ve şimdi her şey geçtiğine göre, günlerimin geri kalanında o güzel gülümsemeyi görmek için her şeyi yapardım.

Bir şekilde onunla birlikte yukarı çıkma dürtüsüne karşı koymayı başardım. Birkaç saat içinde işe gitmesi gerektiğini biliyordum ve onu bu kadar uzun süre ayakta tutmuş olmaktan nefret ediyordum. Ona veda etmek ne kadar zor olsa da, işe geç kalmasını istemiyordum.

O güvenli bir şekilde üst kattaki dairesine çıktığında, tüm ışıkları sönene kadar dışarıda kaldım, sonra da biraz uyumak için ailemin karavanına geri döndüm.

Ertesi sabah sekiz sularında JT ve Tiny karavana yanaşp motorlarının gürültüsünü daha da artırarak sinirlerimi bozduklarında uyandım. Yataktan kalktım ve üzerimde sadece külotumla eski yatak odamdan çıktım ve kapıyı açtıktan sonra onlara kızgınlıkla kaşlarımı çattım. "Bu kadar erken kalkmak yerine yapacak daha iyi bir işiniz yok mu?"

JT sırtıttı. Hâlâ bisikletlerinin üzerinde oturuyorlardı ama motorları kapalıydı. "Gelip seni kontrol edelim dedik. Rory içeride mi?"

"Hayır." Elimini saçlarımin arasında gezdirdim. "Neye ihtiyacın var?" "Wilmington'a geri dönüyoruz. Fender'ın bize ihtiyacı var," dedi Tiny. "Bir sorun mu var?"

"Odessa'ya tecavüz edip öldüren herifi buldular. Serbest dolaşıyor ve gidip onu bulmamız gerekiyor."

Orospu çocuğu.

"Pekala. Eşyalarımı alayım." İçeri girdim ve kıyafetlerimi aldım, gece boyunca şarj olan telefonuma uzanmadan önce hızla giydim.

Aurora'ya başkanın eve dönmemi istediğini söylemem gerekiyordu. Sohbetini açtım ve ona bir mesaj gönderdim.

Günaydın, güzelim. Böyle gitmekten nefret ediyorum ama Fender'in bana kulüpte ihtiyacı var. Zamanım olduğunda seni ararım. Cuma günü geliyorsun, değil mi?

Telefonumu cebime geri ittim, işte olduğunu ve mesajımı okuyamayacağını biliyordum. Keşke onu görmeye gidebilseydim ve yüz yüze veda edebilseydim ama o şerefsiz dışarıda sorun çıkarırken vakit kaybedemezdik.

Aileme ayrıldığımı bildirmek için bir mesaj daha attım, sonra kapıyı arkamdan kilitledim ve bisikletime bindim.

"Uzun bir gece mi?" JT sordu.

"Evet." Bugün havamda değildim. Aslında havamda değildim çünkü bugün Aurora'yı göremedim. Kahretsin. Onu her özlediğimde bakmak için bir fotoğrafını çekmeliydim.

Arabayı sürmeden önce telefonumu tekrar çıkardım ve ona bir mesaj daha gönderdim.

Bana bir fotoğrafını gönder. Senin mükemmel yüzünü görmeden bir gün daha geçirmek istemiyorum.

Ben gidiciydim. Aurora beni parmağında oynatıyordu ve yanımda bile olmadan duygularımı kontrol ediyordu. Üzerimde inanılmaz bir gücü vardı ve ben de ona izin verdim çünkü o kadın için dizlerimin üzerine çökmüştüm.

AURORA

Bu sabah erken saatlerde bana gönderdiği mesajlara gülümsedim ama artık şehirde olmadığını öğrenince üzüldüm. Beni kapımda bırakıp gittiği andan beri onu özliyordum ve bu sabah işe gitmek için uyandığımda yanımda olmadığı için kendimi boşlukta hissediyordum.

Paylaştığımız öpücük inanılmazdı ve kalbim hâlâ çarpıyor, dudaklarım hâlâ karıncalanıyordu. Onu bu kadar çok düşünmemek için her şeyimi verdim. Zihnim bir kez daha dalıp gittiğinde şeker yerine tuz tutuyordum ve Jagger'ı aklımdan çıkarıp öğleden önce o kekleri bitirmeye odaklanmak zorunda kaldım.

Dışarıda, The Ridge'in girişine çıkan geniş merdivenlerde oturmuş, telefonumu elimde sıkıca tutmuş, mesajlarını tekrar okuyordum.

Doğum günü için Wilmington'a gitme fikrimi değiştirmemiştım, bu yüzden dudaklarımda bir gülümsemeyle cevabımı yazdım.

Merhaba :) Evet, geleceğim için heyecanlıyım.

Mesajı gönderdim, sonra kameramı açtım ve hızlı bir selfie çekmeden önce ekranda kendimi kontrol ettim. Benden bir fotoğrafımı istedi ve o olduğu için göndermekte tereddüt etmedim. Dağınık at kuyruğu yapılmış saçlarım ve makyajsız halimle biraz kaba görünüyordum ama o beni daha önce de böyle görmüştü - daha kötüsü olmasa da - bu yüzden bir selfie beni utandırmadı.

Gönder tuşuna bastıktan sonra bir süre bekledim ve mesajlarımı okuyacağını umdum ama birkaç dakika geçmesine rağmen hala mesajlarımı görmemişti. Meşgul olmalıydı, bu yüzden aileme merhaba demek için içeri girmeden önce onu özlediğimi belirten bir mesaj daha göndermeye karar verdim.

Annem beni öğleden sonra The Ridge'de kalmaya ikna etti ve dün gece yeterince uyuyamadığım için aşırı yorgun olmama rağmen saat beş buçuğa kadar kaldım.

Eve varmadan önce markete uğrayıp akşam yemeği için birkaç şey aldım, sonra eve gidip kendimi daireme kilitledim. Akşam yemeğini pişirdim - basit bir tabak köfteli spagetti - sonra hızlı bir duş aldım ve yatağa gittim.

Jagger hâlâ mesaj atmamıştı ama mesajlarımı da henüz okumamıştı. Endişelenmemeye karar verdim. Fender denen adamın ondan istediği şey önemli olmalıydı ve Jagger'ın iyi olacağını biliyordum çünkü yıllardır o kulübün üyesiydi. Kendini tehlikeye atmazdı ve MC'ler hakkında fazla bir şey bilmesem de, gerektiğinde birbirlerini desteklediklerini ve koruduklarını biliyordum.

Alarmımın yarın sabah için ayarlandığından emin oldum ve telefonumu kilitledikten sonra bir kenara koyup yorganın altında bir top haline geldim. Aklımda Jagger ve dudaklarının tadı varken kısa bir süre sonra uykuya daldım.

Gözlerimi alarmımın çalma sesiyle açtım ve telefona ulaşmadan önce bir an bekledim. Telefonu elime aldığımda alarmımın çalmadığını, birinin beni aradığını fark ettim.

Kaşlarımı çattım ve yan tarafıma döndüm, parlaklık karşısında gözlerimi kısarak baktım. Gözlerimi ayarlamak zorunda kaldım.

İşığa doğru yaklaştılar ve yaklaştıklarında ekranın üst kısmında Jagger'ın adını okudum.

Arıyordu ve saate baktığımda sadece iki saattir uyuduğumu fark ettim. Saat daha on bir buçuktu ve biraz uyumam gerekirken, aramasını görmezden gelemezdim.

Başparmağımı alt tarafa kaydardım, sonra telefonu kulağıma götürdüm. "Merhaba," diye mırıldandım, sesim uykudan kalınlaşmıştı.

"Kahretsin, uyuyor muydun?" Sesi üzgün geliyordu ama beni uyandırdığı için suçlu hissetmesini istemiyordum.

"Evet, ama sorun değil. Aradığına sevindim," dedim ona gülümseyerek.

İç çekti. "Seni uyandırdığım için özür dilerim. Az öncesine kadar yoldaydım. Çok çılgın bir gündü."

"İyi misin?"

"Evet, ben iyiyim. Seni özledim," dedi ve kalbim göğsümde daha hızlı atmaya başladı.

"Ben de seni özledim. Sana gönderdiğim resmi gördün mü?" Alt dudağımı ısırarak sordum.

"Evet, gördüm. Yüzüne bayılıyorum. Arka planımı onunla değiştirmek zorunda kalabilirim." "Benim için sakıncası yok," diye fısıldadım, vücudum her zaman olduğu gibi kıvranıyordu.

beni kızartacak bir şey söyledi.

Yumuşak bir şekilde güldü. "Benim de sana bir resmimi göndermem adil olur, değil mi?"

Yesyesyesyesyes bir milyon kere evet!

"Eğer istersen." Umursamaz görünmeye çalıştım ama başaramadım.

Tekrar güldü, sonra sesi daha da uzaklaştı. "Bana bir saniye ver." Tekrar konuşmasını bekledim ve o konuşmadan önce telefonum bir kez titredi.

"Gönderildi."

Ekrana bakmak için telefonumu hızla kulağımdan çektim ve sohbetimizi açtığımda bana gönderdiği resmi gördüm.

Saçları arkaya taranmış ve şapkası ters takılmış halde delicesine yakışıklı görünüyordu. Onun dudaklarına bakarken dudaklarımı yaladım ve dudaklarımın benimkilere değdiğini hayal ederek onun tadına bakabilmeyi diledim.

"Beğendin

mi?" "Mh-

hmm."

Kıkırdadı. "Güzel. O resme çok uzun süre bakmak zorunda kalmayacaksın. Cuma günü gelip seni alacağım. İşten ne zaman çıkıyorsun?"

Gözlerimi fotoğrafından ayırdım ve onu daha net duyabilmek için telefonumu kulağıma götürdüm. "Öğlen civarı."

"Mükemmel. Ve hafta sonu burada kalacaksın." Bu bir soru değildi ve ben de karşı koymadım. "Tamam."

"Göreceksin... eğlenceli olacak. Remedy'ye geleceğini söyledim. Seninle tanışacağı için heyecanlı."

Remedy'nin kim olduğunu bilmiyordum ve benim gibi normal bir kız olmasını umuyordum. Onun bir arkadaşı. Tanımadığım insanları kıskanmak istemiyordum, bu yüzden bu konuda bir yetişkin gibi davranmaya karar verdim ve sadece varsayımda

bulunmamayı istedim. "Remedy kim?"

"Fender'in yaşlı karısı. O benim iyi bir arkadaşım. Zorlandığım zamanlarda ona yaslanırdım.

Her şeyle birlikte. Lia'nın ölümüyle. Beni seninle konuşmaya iten Remi'ydi. Onu seveceksin."

Gülümsedim. "Kulağa harika geliyor." "Öyle."

Bir esneme kaçtı ve bir elimle ağzımı kapattım. Henüz telefonu kapatmak istemiyordum ama daha fazla uyanık kalamayacağımı da biliyordum. Yorgundum ve umutsuzca daha fazla uykuya ihtiyacım vardı.

"Bırakayım da uyu. Seni yarın tekrar arayacağım."

"Tamam. Lütfen dikkatli ol."

"Her zaman." Sesindeki sırtışı duyabiliyordum. "Tatlı rüyalar, bebeğim."

Sözlerine gülümsedim ve telefonumu daha sıkı kavradım. Ona sarılmak ve kollarının beni sardığını hissetmek istiyordum ama bunun için beklemem gerekecekti. "İyi geceler, Jagger."

Telefonu kapattık ve bana gönderdiği selfie'ye birkaç saniye daha hayranlıkla baktıktan sonra telefonumu kaldırdım ve aklımda o varken tekrar uykuya daldım.

JAGGER

Cuma çabuk geldi ve Fayetteville'e beklediğimden çok daha erken vardım. Ailemi ziyarete gittim çünkü Aurora henüz işten çıkmamıştı ve onu tekrar görmek için sabırsızlansam da The Ridge'e öylece dalıp onu arayamazdım.

Giyim tarzım yüzünden kovuluyordum. Oraya sadece zengin insanlar girebilirdi. Lanet olası işadamları gibi giyinen ya da tepeden tırnağa tasarımcı kıyafetleri olan insanlar. Sahip olduğum tek tasarımcı Harley'imdi ve o bile The Ridge gibi bir yerde hoş karşılanmazdı.

Babam saat on ikiden önce işe gitmek için ayrılmak zorunda kaldı ve doğum günümde benimle daha fazla vakit geçiremediği için özür diledi. Ona endişelenmemesini söyledim. Zaten bugün burada olmamam gerekiyordu.

O gittikten sonra annemle öğle yemeği yemek için kaldım. Bugün işten izinliydi ve bu kadar rahat ve mutlu görünmesi beni memnun etti. Lia artık yanında olmasa bile, kesinlikle hala içinde hissettiği acı için başkalarını suçlamadan hayata devam etmenin yollarını bulmuştu.

"Biraz daha ister misin? Çok fazla makarna yaptım."

Annemin yaptığı taze brokoli ve domatesli makarnadan zaten iki porsiyon yemiştım ama ben büyük bir adamdım ve gerekirse günlerce yiyebilirdim. Özellikle de annemin yemeğiye. Bir kere bile sevmediğim bir şey pişirmemişti.

Tabağımı ona uzattım ve ocakta doldurmasını izledim. Sırıttım ve ellerimi karnımın üzerine koydum. "Bu yemekten sonra iki kat daha sıkı çalışmam gerekecek."

"İyi olacaksın Jagger. O kulüp binasında çok daha fazla yerken benim yemeğimin sana tüm o kasları kaybettireceğini düşünemiyorum. O kadınların adı ne demiştin? Yaşlılar mı?"

Tabağımı bana geri verdi ve yanıma oturdu. Ailem kulüp hakkında pek bir şey bilmiyordu ve böylesi daha iyiydi. Eğer orada olan korkunç şeyleri öğrenirlerse, bu paydan mahrum kalmam için ellerinden geleni yaparlardı. "Yaşlı kadınlar, anne," diye düzelttim, ona gülümseyerek. "Ama hiçbirisi senin kadar iyi yemek yapamıyor. Eğer Sakıncası yoksa şeftalili turtadan biraz yanıma alacağım, böylece Aurora ve ben daha sonra tadını çıkarabiliriz."

"Elbette. Bu gece kutlanacak mısın?" diye sordu. Hak ettiğim doğum gününü göremediğim için endişelendiğini biliyordum.

"Evet. Birinin doğum günü olduğunda hep büyük partiler verimiz. Son doğum günüm harikaydı. Sana tüm süslemelerin resmini göstermişim, hatırladın mı? Benim için özel olması için çok çaba sarf ettiler."

"Evet, hatırlıyorum," dedi gülümseyerek.

Elbette, kulüpteki doğum günü partileri - ya da genel olarak partiler - sadece bol yiyecek ve içecekli eğlenceli akşamlardan daha fazlasıydı. Ayrıca seks, toplu tecavüz ve bir sürü kirli şey de oluyordu. Ama bunu ona söyleyemezdım. Tatlı annem kalp krizi geçirirdi.

"Ve sen ve Aurora," diye başladı, tüm dikkatini bana yöneltmeden önce tabağını

bitirdi. "O da benimle geldiğine göre aranızda bir şeyler mi var?"

Wilmington'a mı? Yanılıyor olabilirim ama ikinizin birkaç hafta önce pek iyi geçinemediğinize dair bir his vardı içimde."

Yalan söylemek için bir neden yoktu. Artık bir insanı nasıl affedeceğimi öğrendiğim için duygularım konusunda açık olacağıma dair kendime söz vermiştim. Aurora'yla aramızda neler olup bittiği konusunda açık olmak istiyordum. Annemin bu işe karışmasını istediğimden değil, Rory'ye karşı hissettiklerim konusunda kendime karşı açık ve dürüst olmak istediğimden.

"Haklısın. Lia'nın ölümüne çok üzülmüştüm ve Aurora'yı öfkem için bir çıkış noktası olarak kullandım. Bu doğru değildi ve kendim üzerinde çalışmak ve Aurora'nın tüm bu olanlarda hatalı olmadığını anlamak için zamana ihtiyacım vardı. O sadece bir kurban olduğu halde ben onu kaza için suçladım. Konuştuk ve iletişim halinde kaldık ve işlerin bizi nereye götüreceğinden emin olmasam da bunu öğrenmek istediğimden eminim."

Annem o güzel gözleriyle beni dikkatle izliyordu ve dudaklarını çekiştiren küçük gülümsemesi söylediklerimden memnun olduğunu gösteriyordu. "Olayları kendi başına çözmene sevindim, hayatım. Ama ona karşı nazik olmanı istiyorum. Onu başa çıkamayacağı durumlara sokma ve yapacağı seçimleri kabul et. Eğer ikinizin birlikte olması gerekiyorsa, kader sizi birbirinize yakın tutmanın bir yolunu bulacaktır."

Sözlerini aklımda tutmak için kaydettim. Annem her zaman destekleyici ve nazik olmak için ne söyleyeceğini bilirdi ve belki de her fırsatta Aurora'ya sataşan bu çekilmez pislik olmadan önce onunla kaza hakkında konuşmam gerektiğini düşünmeye başladım.

Masanın üzerindeki eline uzandım ve sıktım. "Teşekkürler anne."

Bir süre daha kaldım ve iki dilim turtayı paketleyip anneme veda ettikten sonra Harley'ime gittim ve Aurora'yı aramak için telefonumu çıkardım. İşten çıkıp çıkmadığını öğrenmem gerekiyordu.

Telefonu açana kadar üç kez çaldı ve sözlerine gülümsedim. "Selam.

Mutlu yıllar."

"Sağ ol, bebeğim. İşten çıktın mı?" Bir sigara çıkardım ve onun konuşmasını dinlerken yaktım.

"Şimdi. Zaten şehirde misin?"

"Evet. Bu sabah geldim ve ailemle biraz vakit geçirdim. Eğer istersen seni almaya hazırım."

Anahtarlarının şingırdadığını duydum, sonra arabasının kapısı kapandı. "Birkaç şey daha toplamam lazım, sonra hazırım. Beni evimden alır mısınız?"

"Tabii. Hemen geliyorum."

"Tamam. Görüşürüz."

Telefonu kapattık ve onun dairesine gitmek için kasabanın içinden geçmeden önce sigaramı içmeyi bitirdim. Vardığımda kırmızı cipi çoktan dışarıdaydı, ben de yanına park ettim ve girişe doğru yürüdüm. Zilini çaldım, sonra kapıyı açmasını bekledim.

Hoparlörden sesi geldi ve cevap vermek için eğildim. "Benim."

Zile bastı ve ben de birkaç kat merdiven çıkarak yarıya kadar açık olan daire kapısına ulaştım. Kapıyı iterek içeri baktım. "Hey," dedim, beni henüz duymamış olma ihtimaline karşı onu korkutmak istemedim.

Yaşam alanında görüş alanıma girdi ve bana gülümsedi. "Merhaba."

O bana doğru gelirken sııttım. Daireye bir adım attım, sonra

Kollarımı ona doladım, o da bana sarıldı. "Mutlu yıllar," dedi tekrar.

Tatlı kokusunu içime çekerek dudaklarımı şakağına bastırdım. Ya doğduğumdan beri şeftalilere takıntılıydım ya da Rory'nin kokusu beni bilinçaltımda şeftalilerin tatlılığına bağımlı hale getirmişti. "Teşekkür ederim, tatlım. Sabahın nasıl geçti?"

Vücutlarımız birbirine yaslanmış halde öylece durduk ve onu yakınımda tutmak için kollarımı ona doladım.

"Biraz stresli. Hafta sonu için heyecanlıyım."

Wilmington'da ne kadar kalacağı konusunda ona bir seçenek sunmamıştım ama hafta sonu dediğinde çok sevinmiştim. Bu gece yalnız kalmayacaktık ve Pazar gününe kadar kalırsa, onu iki gün boyunca kendime alabilirdim.

Tanrım, sesim takıntılı gibi geliyordu. Ama onu her kucağıma aldığımda kalbim göğsümde patlarken bunu nasıl yapmayabilirdim ki?

"Ben de," diye fısıldadım saçlarına. Ona sarılışımı hafiflettim ve iki elimle yüzünü kavrayarak bana bakmasını sağladım. Her zamanki gibi güzel görünüyordu ve eğilip dudaklarını almadan önce mükemmel yüzünü inceledim.

İçimde eridi ve iki elini göğsüme koydu, parmak uçları yamalarımı ve kesiğimin derisini sıyırdı.

Eskiden kadınların kesiğime dokunmasından nefret ederdim. Ne zaman yaklaşmalarına izin versem çok bağlanırlardı ve yamalarım dokunmayı bir tür ayrıcalık olarak görürlerdi. Sanki bana aitlermiş gibi. Ama ben hiçbirini istemedim. Yaşlı kadınımla olarak anılmaya layık olduğunu düşündüğüm hiç kimseyle tanışmadım ya da yatmadım ve Rory'yle aramızda uzun bir yol olmasına rağmen, kendimi bir yuva kurmaya hazır hissetmeme yaklaşan tek kişi o oldu.

Başımı yana yatırıp dilimi ağzına sokarak öpüşmeyi derinleştirdim ve bir inilti çıkana kadar onunkıyla oynadım. Bu tatlı sesler her zaman sikimi titretirdi ve ilk öpüştüğümüzde bunu belli etmemeyi başarmış olsam da bu sefer saklayamadım.

Aletim kotumun fermuarına baskı yapıyordu ve ellerimi kışına götürüp sıkarak daha da sertleşmenin iyi bir fikir olduğuna karar verdim. Vücudunu benimkine karşı hissetmek için onu kendime daha da sıkı çektim ve kollarını boynuma dolamak için kaldırdığında, mükemmel göğüslerinin göğsüme bastırdığını hissettim.

İşler kontrolden çıkmadan önce bunu durdurmam gerekiyordu. Tatlı Aurora bakireydi ve onun daracık amcığına aç bir hayvana dönüşerek onu korkutmak istemiyordum.

Dilimi son bir kez onunkine doladıktan sonra öpüşmeyi kestim ve geri çekilirken ellerimi onu orada tutmak için kışında tuttum.

Gözleri benimkilerle buluşmadan önce bakışları yavaşça yüzümde dolaşırken dudaklarını yaladı. Gülümsedi ve biraz nefes nefese kalmıştı. "Seni özledim," diye fısıldadı, çenesini göğsüme yaslayıp başını arkaya yatırdı.

"Ben de seni özledim bebeğim." Burnunun ucunu öptüm, sonra tekrar ağzını aldım çünkü ondan uzak duramıyordum. Dudaklarının benimkilere karşı verdiği hissi ve onu ne kadar sert öpersem öpeyim yumuşak kalmalarını seviyordum.

Tekrar geri çekilerek dairenin etrafına bakındım ve masanın üzerinde bir sırt çantası fark ettim.

mutfak tezgahı. Kaşlarımı kaldırdım. "Tüm ihtiyacın olan bu mu?"

Çantaya baktı ve omuz silktilti. "Valizimden başka büyük bir çantam yok."

Sırt çantasını inceledim, sonra onu mutfağa doğru çekmek için elinden tuttum.

"Pijamalarını aldın mı?"

"Evet."

"Buraya bırak."

Kaşlarını çattı, sonra gözleri büyüdü.

Yüzündeki ifadeye kıkırdadım. "Rahat ol. Sana içinde uyuman için bir tişört ve boxer vereceğim."

Zaten geceleri benim eşyalarımı çok uzun süre giymeyecekti. Aurora'yla yatağa girip onu çıplak bırakmamın imkanı yoktu.

Beni dikkatle inceledi, sonra sırt çantasına uzandı ve kremi beyaz, ipeksi bir iki parça çıkardı. "Başka neye ihtiyacım yok ki? Diş fırçasını ve tıraş bıçağını kullanabilir miyim?" diye alay etti.

Kıkırdadım ve başımı salladım. "Hayır ama bu akşam partiye gitmeden önce gidip o iki şeyi alabiliriz."

Diş fırçasını ve tıraş bıçağını çıkardı, ardından küçük bir tüp tıraş kremi ve diş macunu aldı. "Dairene gittiğimizde düzenleyebileceğimiz başka bir şey var mı?"

Düşündüm ve başımı sallayarak deodorant ve parfümü işaret ettim. "Onları da satın alabiliriz. Ne yapalım biliyor musun? Benim evimde sadece senin eşyalarının olduğu bir dolap da kurabiliriz."

Gülmekten başını geriye attı ve bu hayatımda gördüğüm en güzel şey olsa da ciddi bir ifadeyle onu izledim. Bana tekrar baktığında ne kadar ciddi olduğumu fark etti. "Sanırım bu hoşuma giderdi."

"Güzel. İhtiyacın olan tek şey bu gece, yarın ve Cumartesi için bir kıyafet."

"Peki ya ayakkabılar?"

"Spor ayakkabılar iş görür. Tabii bir çeşit botun yoksa. Motorcu botları kadınlarda çok seksi duruyor," dedim sırtarak.

Dudaklarını büzdü ve ayakkabı rafının en üstündeki siyah deri motorcu botlarını gösterdiğinde neredeyse utanmış görünüyordu. "Ailem bana hep aptalca göründüklerini ve zaten onları asla giymeyeceğimi söylerdi."

Sırıtişım daha da büyüdü ve botları çıkarmak için gösteri rafına doğru yürüdüm. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Bunlar çok seksi. Bunları alıyorsun ve bu gece giymeni istiyorum. Onları Harley'imın yan çantasına koyacağım. Ama daha fazlası oraya sığmaz."

"Yani yolculuk için sadece spor ayakkabılarımı mı giyeceğim?" "Evet. Daha rahat olur."

O kıyafetleri almaya giderken ben de Remedy'ye bir mesaj gönderdim. Aylar önce evimde bıraktığı birkaç şeyi alması gerekiyordu.

Geri mesaj atana kadar sadece birkaç saniye geçti.

Aman Tanrım, Aurora'yı almaya mı gittin?

İçimi çektim. Buraya gelmemin gerçek sebebini kimseye söylememiştim. Onlar

ailemi ziyaret ettiğimi düşündü ki bu pek de yanlış değildi. Ama Rory'nin geleceği hakkında tek kelime etmemiştim. Remedy'nin neden onun gitmesini istediğimi bu kadar çabuk anlaması tüyler ürperticiydi.

Evet. Ben gelmeden gidip eşyalarını alabilir misin? İki saat içinde evde olurum.

Tamam, yapacağım.

Aman Tanrım, çok heyecanlıyım! İkinizin konuşarak halletmenize çok sevindim. Kahretsin... Lütfen bana bu partilerin ne kadar çılgın olduğunu bildiğini söyle.

O biliyor. O iyi olacak ve eğer bu onun için çok fazla olursa, onu eve götüreceğim.

Cevap vermesini beklemeden telefonumu cebime geri ittim ve kafamı kaldırdığımda Aurora'nın sırt çantasının fermuarını çektiğini gördüm. "Tamamdır. Şimdi tek ihtiyacım olan yolculuk için bir ceket. Üşümek istemiyorum."

"Geçen gece sana benimkini vermiştim," diye hatırlattım.

"Tamam!" Aceleyle yatak odasına döndü ve ceketimi kollarına dolayarak geri geldi. "Onun yanında uyudum."

Eğlenerek gözlerimi kısıtım ve onunkiler de genişledi. "Bunu yüksek sesle söylemek istememişim."

Kıkırdadım ve onu kendime çektim, ağzını tekrar almadan önce yanağına bir öpücük kondurdum. Ona doyamıyordum ve doğum günü partime bile gelmeden daireme gidip onu orada tutma fikri gerçekten hoşuma gitmeye başlamıştı.

Onu hayatının sonuna kadar orada tutabilirdim, böylece arasına hiçbir şey giremezdi. Biz.

AURORA

Jagger izin verilenden daha hızlı sürdü ama güvenli bir şekilde sürdü, bu yüzden sessiz kaldım ve evine varana kadar ona sıkıca tutundum. Ondan önce evde bıraktığım eşyaları almak için bir dükkânda durmuştuk. Bina sadece iki katlıydı ve altında bir araba tamirhanesi vardı. Bisikletten indiğimizde etrafıma bakındım ve buranın iyi bir mahalle olduğuna karar verdim.

"Yalnız mı yaşıyorsun?" Ona bakarak sordum.

Bu MC'lerin nasıl çalıştığı ve gerçekte kaç *kardeşi* olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ayrıca nerede çalıştığını veya gerçekten bir işi olup olmadığını ya da bu kulüplerin üyelerini destekleyecek kadar mali açıdan istikrarlı olup olmadığını da bilmiyordum.

Jagger bana sırtıttı ve kolunu belime dolayarak beni kendine çekti. "Evet, yalnız yaşıyorum. Seni yukarı çıkarmadan önce bilmek istediğin başka bir şey var mı?"

"Evet." Onu inceledim, muhteşem yüzünün her santimetresine baktım. "Bir işin var mı?" Kıkırdadı ve omuz silkti. "Bazen çalışıyorum."

"Bazen mi?"

"Kardeşimin dükkanlarından birinde araba ve bisiklet tamirine yardım ediyorum." "Bu mu?" Arkasındaki dükkânı göstererek sordum.

"Hayır, burası yıllardır kapalı. Buffalo'nun dükkanı kulüp binasının yanında." *Buffalo*. Bu onun gerçek adı olamazdı. "Neden bir takma adın yok?"

Tekrar omuz silkti. "Hiç kimse bana bir yol ismi vermedi ve ben bununla iyiyim. Adım yeterince havalı," dedi sırtarak.

"Katılıyorum. Bu yol isimleri nasıl seçiliyor?"

Sohbetimiz devam ederken Jagger bisikletinin selesine yaslandı, ben de bacaklarının arasında durdum, o kıkırmı okşarken ben de onun kesiğiyle oynuyordum.

"Ya onunla birlikte geliyorlar ya da onları belirli rakiplere göre seçiyoruz. Bazıları ise sadece görünüşlerine göre."

"Tamam." Buffalo'nun yol adını nasıl aldığını sormadım. Görünüşe dayalı olup olmadığını kendim öğrenmeye karar verdim. Bir keresinde televizyonda MC'de de yer alan bir adam vardı ve adı Paint'ti. Çünkü görünüşe göre o bir ressamdı. Sons of Anarchy'de de bir adama pantolonundaki durumdan dolayı Half-Sack dendiğini hatırlıyorum.

"Seni kendi dünyama atmadan önce bilmek istediğin başka bir şey var mı?" diye sordu kıkırmı hafifçe sıkarak.

"Hmm, hayır. Sanırım şimdilik böyle iyiyim. Onlarla tanışacağım için heyecanlıyım." "Güzel. Eğlenceli olacak," diye söz verdi ve dudaklarına bir öpücük kondurdu.

Yukarı çıkıp bana dairesini gezdirdikten sonra ikimiz de hızlıca bir duş aldık ve aşağı inip bisikletine binmeden önce giyindik.

Giymemi istediği botları giyiyordum ve ağırlığına henüz alışmamış olsam da en azından biraz olsun uyum sağlayabileceğim için heyecanlıydım. Havadaki deri ve alkol kokusunu uzaktan alabiliyordum ve kulübün logosunun bulunduğu büyük tabelayı

gördüğümde kalbim hızlanmaya başladı.

Her yerde bisikletler vardı. Sayılamayacak kadar çok. Bazı adamlar girişin önünde duruyordu ve kimin geldiğini görmek için döndüklerinde tezahürat yapmaya ve alkışlamaya başladılar.

Jagger'ın kıkırdadığını duydum ve başını sallayarak bunun normal olduğunu söyledi. Motoru susturduktan sonra indi ve benim de inmemeye yardım etti. Tam önümde durarak beni diğerlerinden koruyordu.

Ellerini kaldırdı ve beni yakından incelerken kaskımın mandalını açtı. "İçerisi gürültülü olacak. Bu adamların her zaman görgü kuralları yoktur, özellikle de böyle bir parti olduğunda. Bana yakın durmanı istiyorum. Elimi tut ve eğer bırakırsam, bacağıma ya da kolumu tut. Asla benden uzaklaşmayın ve eğer biri sizinle konuşursa, sadece kendinizi rahat hissettiğinizde cevap verin. Yakında senin üzerinde hak iddia ettiğimi anlayacaklar ve bunu anladıklarında seni yalnız bırakacaklar. Tatlı popoların gözünüzü korkutmasına izin vermeyin. Biz üyelerin dikkatini çekmeyi başaran her kadını fazla zorlamadan aşağılarlar. Terbiyesiz olabilirler ama onları görmezden gelmenizi istiyorum. Yaşlı kadınlarla konuşabilirsin. Kim olduklarını bilirsiniz. Nazik ve yardımseverdirler ve bir süreliğine ortadan kaybolmam gerekirse onlarla kalırsın."

Bana uymam gereken tüm bu yeni kurallar hakkında ders verirken gözlerimi ondan ayırmadım. Beni körü körüne getirmede için minnettardım ama söylediği her şey beni bunaltıyordu. Söylediği her şeyi hatırlamaya çalıştım, sonra da anladığımı belli etmek için başımı salladım. "Tamam."

"Görmek istemediğiniz bir şey görürseniz, arkanızı dönün. Seni orada çok uzun süre tutmayacağım. Odadaki duman ve birbirlerine çarpan terli insanlar yüzünden nefes almak zorlaşacak. Arka bahçemiz var ve gecenin çoğunu orada geçireceğiz ama ne zaman ayrılmak istersen bana haber ver, seni eve götüreyim."

Sırf orada olmayı kaldıramadığım için gecesini mahvetmek ve kısa kesmek istemedim. Ayrıca insanların benim kendini beğenmiş ve sıkıcı olduğumu düşünmelerini de istemiyordum. Bu benim için yeniydi ve hiç de benim dünyam olmasa da, uyum sağlamanın bir yolunu bulmak istiyordum. Buraya Jagger için gelmişim, başka kimse için değil ve sabah benimle olduğu sürece, bu gece ne göreceğim umurumda değildi.

Gülümsedim ve ellerimi boynunun iki yanına koyup parmak uçlarımda durarak dudaklarını hafifçe öptüm. "Daha fazla açıklama yok. İçeri girip herkesle tanışmak istiyorum."

Yüzünde gergin bir ifadeyle beni inceledi ve rahatlaması için dudaklarına bir öpücük daha kondurdum. "Ben iyi olacağım. Benim için endişelenme."

Ağır bir iç geçirdi ve sonunda biraz gevşeyerek başını salladı. "Tamam. Hadi gidelim." İkimizin de kaskını gidona taktı, sonra pantolonunun arkasından kasketini aldı ve kafasına ters taktı.

Ona baktım çünkü yirmi sekiz yaşında bir adamın ters bir şapkayla nasıl bu kadar seksi görünebildiğine hâlâ çok hayrandım. Çılgıncaydı.

"Ne?" diye sordu sırtarak, elime uzandı ve parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi.

"Yok bir şey. Sadece çok iyi görünüyorsun."

"Öyle mi? Aynaya baktın mı?" diye sordu göz kırparak ve şakağıma bir öpücük kondurdu.

Aslında bakmıştım. Yaptığım hafif makyajın bu gece için yeterli olduğundan da pek emin değildim. Buradaki kadınlar muhteşem görünüyorlardı ve onlarla yarışmak istemesem de, yeterince makyaj yapmazsam saygı görmeyecekmişim gibi hissediyordum.

Saçımı açık bıraktım. Düz ve düzdü, fazla hacimli değildi ama ihtiyacım olduğunda yüzümü kapatacak kadar saçım vardı.

Girişte duran adam grubuna doğru yürürken Jagger elimi sıktı ve onlara yaklaştığımızda tekrar tezahürat yapmaya başladılar.

Ona *doğum günün kutlu olsun* ve başka şeyler diye bağırdılar ve elimi sol eliyle tuttuğu için bazılarıyla hızlıca tokalaşarak selamlaştı. Beni kulüp binasının içine çekmeden önce konuşmaları kısa tutarak onlara teşekkür etti ve bir duman bulutu üzerime çöktü.

Bunun sadece sigara dumanı olmadığına eminim. Ot kokusunu bilirdim ve o yerde oldukça keskindi. Burnumu kıvırdım ama yüz ifademi kimse görmesin diye Jagger'ın arkasına saklanmaya çalıştım. Belki de arka bahçeye çıkmak bu gece hayatta kalmam için gerçekten en iyi fikirdi.

"Hayatta olmaz!" JT son derece yaramaz bir şey görmüş gibi sırtarak bize doğru geliyordu. Kolunu Jagger'ın omuzlarına doladı ve eğilip yanağından şakacı bir şekilde öptü, ona mutlu yıllar diledi, sonra sırttı ve bana doğru eğildi. "Angel partiye gelmeyi başardı. Seni bir kez daha kaçırmadığına emin misin? Gerçekten burada olmak istiyor musun?"

Şaka yapıyordu ve Jagger'ın beni rehin tutma esprisinin biraz komik olduğunu düşünsem de buna tepki vermedim. "Merhaba Jersey. Seni gördüğüme sevindim."

Yüz ifadesi ciddileşti ve yüzümü kavrayıp yanaklarımı sıkarken dudakları gerildi. "Çok kibarsın. Kahretsin, neden sana daha önce sahip çıkmayı akıl edemedim?" "Bırak beni," dedi Jagger sakince ve dirseğiyle JT'nin göğsünü dürttü. "Gidiyorsun kızımın yüzündeki izler."

JT geri çekildi ve ben de onun tutuşundan kaynaklanan acıyı dengelemek için yanaklarımın iç kısımlarını ısırdım. Canımı çok yakmamıştı. Sadece yüzüme bu şekilde dokunulmasından hoşlanmıyordum. En azından çekici bulmadığım biri tarafından.

"Kahretsin, dostum. Bu sabah gideceğini bana neden söylemedin?" JT daha sonra dikkatini Jagger'a çevirerek sordu.

"Neden, doğum günüm için beni oral seksle mi uyandırmak istedin?" Jagger alay etti ve ben de kıkırdamamı tuttum.

JT kaşlarını çattı. "Evet."

Gülmeye başladılar ve birbirleriyle alay etmeyi bıraktıklarında, Rex adında bir adam hakkındaki konuşmalarını dinledim. Başka bir MC'nin parçası olması dışında o adamın kim olduğunu ele verecek pek bir şey söylemediler. Sesleri endişeli geliyordu. Silahlar hakkında konuşmaya başladıklarında daha fazla dinlememeye karar verdim ve Jagger'ın elini tutmaya devam ederken odanın etrafına bakındım. Elini sıkı sıkı tutuyordu ve bırakmasını istesem bile bırakmıyordu.

Gözlerim daha arkadaki bir kabinde oturan Tiny'ninkilerle buluştu ve ona dostça bir gülümseme vererek onu tanıdığımı ve hatırladığımı gösterdim.

Bir kez başını salladı ve birasını kaldırıp bana doğru uzattı, sonra bakışlarını başka

yöne çevirdi

Karşısında oturan iki adama döndü.

Gözlerim masalardan birinde oturan bir kadına takılana kadar kabinler ve bar alanı boyunca ilerledi. Önündeki sandalyede kimin oturduğunu göremiyordum ama vücudunu hareket ettirişinden ve başını geriye atmasından bacaklarının arasında birinin kirli bir şeyler yaptığını anladım. İlgimi çekti ama çok uzun süre bakmadım.

Jagger yaklaştı ve kulağıma fısıldayarak dışarı çıkmak isteyip istemediğimi sordu. Başımı salladım ve JT'yi dışarıda takip etmeden önce masadaki kadına baktım.

"Bu sadece başlangıç," dedi Jagger kulağıma.

Başımı çevirip ona baktım ve sorun etmediğimi belirtmek için başımı salladım. Olmak zorundaydım. Bu gece Jagger'ın gecesiydi ve ben onun için buradaydım. Etrafımızda dönen pornolar için değil.

JAGGER

Çocuklar Aurora'yla çok fazla ilgileniyorlardı ve onu kardeşlerimle konuşurken görmek hoşuma gitse de gecenin bu şekilde devam etmesini istemiyordum. Onu kendime istiyordum. Kimsenin kız arkadaşıyla konuşmasına izin vermeyen kıskanç bir piç olmak istiyordum. Ama onlara karşı ne kadar açık ve tatlı olduğunu görünce kendimi tuttum.

Son otuz dakikadır Riot ile konuşuyordu. İkisinin de zengin ailelerden geldiğini, para ve zenginlik içinde bir yaşam sürdürüklerini düşünürsek, iyi anlaşmaları hiç de şaşırtıcı değildi. Riot benden birkaç yaş küçüktü ve birkaç ay önce yamalı üye olmuştu. Bir süredir adaydı ve kurallara uyan geçmişine rağmen kısa sürede tam bir baş belası olduğunu kanıtlamıştı. Hiçbir şeyden korkmuyordu ve bu kulüp için savaşmaya her zaman hazırды. Aynı anda iki serseriyle birden başa çıktığında, Fender'e o çaylak armasını alıp ona gerçek olanı vermesini söyledim.

Sandalyemde arkama yaslandım ve elimi Rory'nin belinde tuttum. Riot'a bakacak şekilde kucağımda yan oturuyordu ve bakışlarımı ondan ayırdığımda Remedy ve Fender'in etrafında oturduğumuz ateşe doğru geldiklerini gördüm.

Aurora'nın dikkatini çekmek için kalçasının yan tarafına dokundum ve bana baktıktan sonra başkan ve yaşlı karısına doğru başımı salladım.

İkimiz de ayağa kalktık ve kollarıma ilk atlayan Remi oldu. "Mutlu yıllar! Geciktiğimiz için üzgünüz."

Ona sıkıca sarıldım ve sırtını okşadım. "Endişelenme. Biriyle tanışmanı istiyorum," dedim onu bırakırken. Tekrar Rory'nin eline uzandım ve onu kendime çektim, gülümseyerek ona baktım. "Aurora, bu Remedy. Benim iyi bir arkadaşım."

Birbirlerine gülümsediler ve aralarındaki bağı anında hissedebildim. İkisinin iyi anlaşacağından hiç şüphem yoktu ve ilk buluşmalarının sonucundan memnun kaldım.

"Tanrım, çok güzelsin! Seninle tanıştığıma çok memnun oldum," dedi Remi kollarını uzatarak. Hemen sarılmak istemiyordu, önce Rory'nin bunu sorun edip etmediğini görmek istiyordu.

Ama Rory aldırmadı. Remedy'ye sarılmak için elimi bıraktı ve birbirlerine tekrar baktıklarında Rory, "Gözlerini çok beğendim," diye ekledi.

Herkesin vardı. Remi'nin farklı renkteki gözleri eşsizdi ve dört yıl önce bağlanma sorunlarım olmasaydı, kesinlikle ona bir şans verirdim.

"Ben de onları gerçekten seviyorum." Fender bir adım öne çıkıp elini uzattı, Rory de çekingen bir tavırla elini onunkine koydu. "Ben Fender. Muhtemelen hatırlamazsın ama Lia'nın cenazesindeydim."

Konuyu Lia'ya getirmesinden nefret ediyordum ama kendime yorumunu bir kenara itmemi söyledim. Bunun eğlenceli bir akşam olması gerekirken Lia'nın hatırlatılmasına ihtiyacım yoktu.

Aurora kibar bir gülümsemeye ona "Hatırlıyorum," dedi. "Seni tekrar görmek güzel."

"Sen de Aurora. Kardeşimi burada kontrol altında mı tutuyorsun? Tiny bana onun üzerindeki etkiden bahsetti. Sana karşı dürüst olmalıyım evlat. Kulüp işleri söz konusu

olduğunda odaklanmasına ihtiyacım var ve işleri batırırsa seni suçlamayacağım, sadece onu lanet olası hassas bir orospu çocuğuna dönüştürme."

Sözleri tehditkârdı ama Fender'in tek yaptığı benimle alay etmektir. Başımı salladım ve kolumu Rory'nin omuzlarına dolayarak başının üstünü öptüm ve fısıldadım, "Onu dinleme. Remi'nin onu çoktan yumuşatmış olmasına dayanamıyor."

Remedy güldü ve alaycı bir parıltıyla Fender'e baktı. "Seni orada yakaladı."

Fender başını salladı ve güldü. "Her neyse. Bir an için ciddi olmama izin ver." Tekrar Rory'ye baktı ve o da yanımda gerildi. "Umarım Jagger sana bu kulüp hakkında bazı şeyler anlatmıştır. Bundan sonra buraya daha sık gelersen, bazen kontrol edemeyeceğimiz durumlar olduğunu anlamanı istiyorum. Telaşlı, yoğun ve çok nadiren de olsa kanlı olabiliyor. Eğer dövüşmemiz gereken bir durum olursa Remedy ile birlikte gitmeni ve seni güvende tutacağı konusunda ona güvenmeni istiyorum."

Fender'in sözlerinin Rory'yi tedirgin ettiğini anlayabiliyordum ve Fender konuşmasını bitirdikten sonra Rory'nin burada kendini hâlâ güvende hissedeceğini umuyordum. Yutkunduğunu duyabiliyordum ve ona baktığımda bakışlarımı karşıladı.

"Henüz bilmediğin bazı şeyler olduğunu görüyorum. Konuşmak için zamanınız olacak. Seni korkutup kaçırmak ya da ikiniz için işleri zorlaştırmak istemiyorum. Sadece nasıl olduğunu anlatıyorum ve hala gelip gelmeyeceğine sen karar vereceksin."

Aurora Fender'e tekrar bakarken başını salladı, sonra dudakları yumuşak bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Teşekkür ederim."

Fender başıyla onayladı ve Remedy'yi bizden biraz uzaktaki sandalyelerden birine oturtmadan önce bana sert bir bakış attı.

Aurora'yı kollarıma çektim ve alnından öptüm. "Bu çok fazlaydı, biliyorum. Ama yarın konuşmak için vaktimiz olacak. Gecenin tadını çıkaralım, tamam mı?"

Başını salladı ve yüzünü göğsüme gömdü ve uzun bir kucaklaşmadan sonra tekrar oturduk ve konuşmaya devam ettik.

Sonraki birkaç saat boyunca ondan herhangi bir endişe veya sıkıntı hissetmedim ve şenlik ateşinin etrafında oturup yemek yiyerek ve ailemle konuşarak gecenin tadını çıkarıyordum ve kollarımda bu kadar yakın olabileceğimi hiç düşünmediğim bir kadın vardı.

Gece henüz yeni başlamıştı ama Rory'nin arada bir esnediğini fark ettim. Ona daha önce birkaç kez eve gitmek isteyip istemediğini sormuştum ama kalmak istediğini söylemişti. Bunu sadece beni memnun etmek, doğum günümü kutlamama izin vermek için söylediğini biliyordum ama bir kez daha esnerse onu eve götürecektim.

Ağzını kapatmak için elini kaldırdığında, artık yeter dedim. Ayağa kalktım ve onu yanıma çektim, iki elimle yüzünü kavradım ve ona sert bir bakış attım. "Eve gidiyoruz. Yorgunsun."

Gözleri irileşti ve sözlerimin kulağa geliş şekliyle çok sert davrandığımı fark ettim. İçimi çektim ve saçlarını geriye doğru taradım. "Özür dilerim. Bu kadar sinirlenmek istememiştim. Yorgunsun ve burada sadece benim için kalmanı istemiyorum. Eve gitmek istiyorsan gidebiliriz."

Emin olmayan gözlerle beni inceledi. Bu kadar özverili olmasını severdim ama böyle anlarda bundan nefret ederdim. Ona daha önce bunun üzerinde çalışması gerektiğini

söylemiştim çünkü insanlar

kendi çıkarları için kötüye kullanmaya başlarlar.

Alt dudağını ısırды ve bakışlarını göğsüme kaydırды, gözleri tekrar yukarı çıkmadan önce orada oyalandı. "Biraz yorgunum," diye fısıldadı.

"O zaman gidiyoruz."

"Ama bu senin partin," diye mızımlandı ve ben de başka bir ciddi bakışla onu susturdum. Bu kez gözünü çok fazla korkutmamaya çalıştım.

"Artık benim doğum günüm değil. Gece yarısını geçti. Partimi yaptım, eğlendim ve şimdi seni eve götürmek istiyorum çünkü yorgunsun. O yüzden izin ver."

Kaşları çatılmıştı ve kaşlarını çatmamaya çalışırken bir esneme daha geldi. Sırıttım ve kaşlarımı kaldırdım, sonunda pes ettiği için bir şey söylemedim.

"Tamam. Hadi eve gidelim."

Alnından öptüm ve elini tuttum, sonra dönüp kardeşlerime baktım. "Parti için teşekkürler. Harikaydı," dedim onlara.

JT beni selamladı. Sarhoştı ama nasıl olduysa son saatler boyunca kıpırdamadan oturmayı başarmıştı. Birkaç kez Rory'ye bakmıştı ve onu her geri çevirdiğimde lanet bir aptal gibi sırıtıyordu.

"Iris yarın akşam büyük bir yemek olacağını söyledi. Siz ikiniz geliyorsunuz, değil mi?" Remedy sordu. Fender'in kucağına oturmuş, vücudunu saran yün bir battaniyeyle onun yanına sokulmuştu.

Onlara baktım, sonra başımı Aurora'ya çevirdim. Bu hafta sonu onunla yalnız vakit geçirmek istiyordum çünkü onu bir daha ne zaman göreceğime dair hiçbir fikrim yoktu ama herkesle birlikte yiyeceğimiz akşam yemeğinin bizim farklı bir yönümüzü görmesi için harika bir yol olacağına karar verdim. Biz sadece her gece parti yapan sarhoşlar değildik. "Evet, uğrarız."

"Mükemmel." Remi gülümsedi ve başını eğerek Rory'ye baktı. "Seninle konuşmak çok güzeldi."

İkisi çok iyi anlaşıyorlardı. Aurora'nın evde pek arkadaşı olmadığını biliyordum ve kulüpte konuşabileceği birini bulmasına sevindim.

"Ben de öyle. Bu kadar erken gitmesine neden olduğum için özür dilerim," dedi ve bir kez daha yapmaması gereken bir şey için kendini kötü hissettirdi. Neredeyse gitmesi için başının etini yiyordum ama kalmak isteyen oydu.

"Saçmalık. Tüm bu erkeklerin etrafında olmanın ne kadar yorucu olduğunu biliyorum. Duman ve alkol konusuna hiç girmeyeyim. Hâlâ bazı kokulara alışmaya çalışıyorum."

Aurora ona gülümsedi ve anlayış gösterdiği için sessizce teşekkür etti. Elini bıraktım ve kolumu omuzlarına dolayarak onu kendime çektim, sonra da nihayet ayrılmadan önce herkese veda ettim.

AURORA

Jagger'ın dairesine geri dönerken yüzüme üflenen temiz havadan sonra artık o kadar da yorgun değildim. Onu arkadaşlarından uzaklaştırdığımı düşünmekten nefret ediyordum ama bisikletinin yanında durduğumuzda, gitmek ve benimle yalnız kalmak istediğini bir kez daha açıkça belirtti.

Dairesine kadar sessizce yürüdük, parmaklarımız birbirine kenetlenmişti ve havada bir tür gerginlik vardı. Kötü bir gerginlik değildi ama beni geriordu.

Kapısını açıp beni içeri çektikten sonra bana doğru döndü ve beni duvara yasladı. Sağ kolunu başımın yanına koyarken diğer eli kalçamdan belime doğru hareket etti. Her şey çok hızlı geliyordu ve düşünmek için fazla zamanım olmamasına rağmen, sadece olmasına izin verdim. Niyeti her ne olursa olsun, onu durdurmayacaktım.

Dürüst olmak gerekirse, kulüp binasında öpüşen ve birbirlerine dokunan bazı insanları izlemek beni belli bir şekilde hissettirdi. Klitorisimin zonklamasını engellemek için birden fazla kez kalçalarımı birbirine bastırmak zorunda kaldım ve kendimi sık sık o erkeklerin üzerinde hareket eden çıplak kadınlara bakarken buldum. Erkeklerin siklerine bakmaya cesaret edememiştim.

Jagger eğildi ve alnını benimkine dayadı. Dili alt dudağını yalamak için dışarı çıktı ve gözleri benimkilerle buluştuğunda gözlerinde bilinmeyen bir şeyin parladığını gördüm. Daha önce hiçbir erkek bana bu şekilde bakmamıştı.

Eli daha da yukarı hareket edip başparmağı göğsümün altını sıyırdığında nefesim kesildi.

"Sana karşı dürüst olmalıyım bebeğim," diye fısıldadı, başparmağı göğüs ucunda gezinirken dudakları dudaklarımı okşadı. "Bütün gün seni yatağında düşündüm ve seni oraya soktuğumda ellerimi kendime saklayacağıma söz veremem."

Bir noktada nefes almayı bırakmıştım. Sezgilerim o kadar da yanlış değildi. Sarılıp uyumaktan daha fazlasını yapmak istiyordu. Seks yapmak istiyordu. Ben hiç seks yapmadım. Tanrım, bunda iyi olamayacaktım. Bu iyi ya da kötü olduğun bir şey miydi? Kulüp binasındaki kadınlar kesinlikle profesyonel görünüyordu.

"Şu anda aklından her ne geçiyorsa, daha sonra pişman olacağım bir şey yapmadan önce bana söylemen en iyisi." Sesini alçalttı ve öpücüklerini yanaklarımda ve çenemde gezdirdi. Gözlerimi kapadım ve kendimi sabitlemek için kollarına tutundum.

Sertçe yutkundum, sonra tüm cesaretimi toplayarak ona tam olarak nasıl hissettiğimi söyledim. "Senin için yeterince iyi olamayacağımdan korkuyorum."

Dondu kaldı ve gözleri beni dikkatle inceledi. Başını sallamaya başladığında, benden önce kaç kadınla yattığını merak ettim. Ve ben bir istisna mıydım yoksa listesinden silebileceği başka bir kız mıydım?

"Yeterince iyi mi? Bebeğim, o tatlı ağzından sadece bir tat aldım ve daha fazlası için yalvarmaya hazır bir şekilde dizlerimin üzerine çöktüm bile." Yaklaştı ve beni tutkuyla öptü, alt dudağımı emmeden önce dilini benimkinin etrafında döndürdü. "Hayatımda tattığım en tatlı dudaklar," diye mırıldandı ve ağzıma bir öpücük daha kondurdu. Tekrar gözlerimin içine baktı, sonra iki eliyle yüzümü kavradı.

"Bana ne yaptığını ve sadece yanımda olarak beni nasıl bu kadar iyi hissettirdiğini anlamaya çalışıyorum. Seni daha önce de incittim ama birbirimizi bulduğumuz için çok mutluyum. Ve tüm bunlar kendimi affettirmem için bana ikinci bir şans verdiğin için. Sana layık değilim ama yine de beni yanında istiyorsun. Sadece birkaç gün içinde bana kalbinin ne kadar iyi olduğunu ve içinde ne kadar sevgi taşıdığını gösterdin."

Sesi çatallaştı ve ben de onun gibi duygu seline kapıldım. Söylediği her kelimedede ciddi olduğunu gözlerinden okuyabiliyordum. Gözlerimin yaşardığını hissettim ve kelimeler bulamayarak ona usulca gülümsedim. Neyse ki konuşmaya devam etti.

"Senin sayende değiştim Aurora ve bunu sonsuza dek yaşatacağım. Bebeğim, daha önce hiç böyle hissetmemiştim ve gitmene izin verirsem aptallık etmiş olurum. İnan bana, sen benim için fazlasıyla iyisin. Önümüzde hala uzun bir yol var, ama sen benim için *o* yol olacaksın."

Bir Balık burcu olarak, içimde kabaran tüm duyguları tutamadım ve gözyaşlarım kontrolsüzce yanaklarımdan aşağı akmaya başladı.

"Özür dilerim," dedim gözyaşlarımı silerek.

Jagger kıkırdadı ve alnımdan öptü. "Yapma. Bu çok sevimli."

Ona doğru eğildim ve yüzümü göğsüne gömdüm. Ağlamamı durduramıyordum. Çok fazla duyguya kapılmışım ama neyse ki hepsi de güzel duygulardı.

Jagger bana sarıldı, kulağıma tatlı şeyler fısıldadı ve beni sakinleştirmek için sırtımı ovdu. "Az önce söylediğim romantik şeyleri anlattığımda çocukların bunu ne kadar komik bulacaklarına inanamazsın."

İçimde tutamayarak güldüm. Başımı keyifle arkaya attım ve gözleriyle karşılaştığımda o da en az benim kadar eğlenmiş görünüyordu. "Senin üzerinde bu kadar sahiplenici olduğum için bana çoktan güldüklerine eminim."

Mükemmel yüzünü gördüğümde bakışlarım yumuşadı ve başımı yana eğerek tüm duygularımın yavaşça yerleşmesini sağladım. Derin bir nefes aldım ve göğsümde kalp atışlarımın hızlandığını hissettim. "Teşekkür ederim."

Fazla bir şey değildi ama sözlerimin güçlü bir anlamı vardı. Jagger biliyordu ve ağzımı almadan önce bana gülümsedi.

Olmamız gereken yere ulaşmamız ne kadar uzun sürerse sürsün, umudumu kaybetmemem için bir neden olarak ona sahiptim.

İlişkiler ya da seks hakkında pek bir şey bilmiyordum.

Tek bildiğim Jagger Devlin'e ne kadar aşık olduğumdu.

JAGGER

Onu yatak odama götürdüm ve kucağıma oturttum. Ellerimi kıkırının üzerinde tuttum ve nazikçe sıktım, gözleri dudaklarımda oyalanırken güzelliğini seyrettim.

"Yavaştan alacağım. Kendimi tutmam zor olacak ama eğer durmamı istersen bana söylemeni istiyorum."

Başını salladı, gözleri artık benimkilerle buluşuyordu. "Tamam."

"Seni soymadan önce bir şey alıp almadığını bilmem gerekiyor. Hap kullanıyor musun?"

Evet demesini umuyordum. Prezervatiften nefret eden bir adamdım. Geçmişte çok fazla kadınla yatmamıştım ve yattığımda da temiz olduklarından emin olurdum. Ben de kontrol ettirdim ve aletimin üzerinde onun ıslaklığından başka bir şey hissetmek istemiyordum.

"Doğum kontrol hapı kullanıyorum," dedi bana sessizce ve ben de bunu kutlamak için lanet yumruğumu havaya kaldırmaya hazırdım.

"Mükemmel." Onu öpmek için eğildim ve bedenime alışması için kalçalarını kendiminkilere bastırdım. Henüz tam olarak sertleşmemiştim ama bu yakında değişecekti.

Üstümde hareket etmeye başladı, içime bastırırken amıyla beni kızdırdı ve aletim pantolonumun içinde çok büyüdüğünde, yatağa uzanmasını sağlamak için bizi çevirdim.

Kendimi yukarı itip önümdeki manzarayı seyrettim ve Rory ben soyunmaya başlarken beni izledi. Önce onun beni görmesini istedim, böylece ben hâlâ tamamen giyinikken orada çıplak yatmaktan rahatsız olmayacaktı.

Kesimi ve kazağımı çıkardım, ardından kemerimi çözmeye başlamadan önce gömleğimden kurtuldum. Gözleri hep ellerimi takip etti ama çıplak üst bedenime bakmaya devam etti.

Gülümsedi ve o konuşurken ben de gözlerinin içine baktım. "Dövmelerini beğendim."

Dudaklarıma bir sırtış yayıldı ve pantolonumu indirdiğimde gözlerimi indirdi ve bacaklarıma da dövmeli olduğunu görünce gözleri genişledi. "Sende de var mı?" Bunun cevabını zaten bildiğim için sordum.

Başını salladı ve tatlı tatlı gülümsedi. "Hayır. Ailem bundan hoşlanmaz."

Güldüm ve boxer külotumu çekiştirdim, sikimi ortaya çıkarmak için aşağı çekmeye hazırdım. "Bu senin vücudun, bebeğim. İstiyorsan bir tane al. Yine de... o küçük ateşli vücudunun mürekkeple kaplanmasını istediğimi sanmıyorum."

Teni kremesi ve yumuşaktı ve kaplanmasını istediğim tek şey dölümdü.

Külotumdan kurtulduğumda konuşma kesildi ve gözleri şaftıma düştü, korku ve heyecan karışımıyla onu içine aldı.

Alt dudağını ısırды, sonra tekrar bana bakarken gergin bir şekilde güldü. "Bunun uyacağını sanmıyorum."

Sikim çok büyük değildi ama endişelerini anlıyordum. Amına hiç kimse dokunmamıştı ve kendini hiç parmaklamadığına da adım gibi emindim. Acıtacaktı ama onun için olabildiğince iyi olmasını sağlayacaktım.

Boyumu yavaşça ovuşturdum. "Sığacak. Ama kanayacaksın."

Onu korkutmak istememişim ama bekâretini almak üzereysem, kandan kaçmanın bir yolu yoktu.

AURORA

Gözlerimi onun sikinden alamıyordum. Daha önce hiç görmemiştim ve kitaplarda okuduklarımı hayal etmek bile zordu. Aşk kitaplarındaki tüm erkeklerin kocaman sikleri var gibiydi. Her zaman kadın kahramanların canını yakan, ama her zaman kolaylıkla içeri kayan.

Hayali seks eylemlerine güvenemezdim ama benim bakire olmamın Jagger için bu işin eğlencesini kaçırmayacağını umuyordum.

Gözleriyle tekrar buluşmadan önce bir süre daha şaftını inceledim ve derin bir nefes aldıktan sonra oturmak ve kıyafetlerimden kurtulmak için kendimi yukarı ittim.

"Bırak ben yapayım." Yaklaştı ve ellerini uzattı ve ayağa kalkmak için benimkileri onunkilerin içine yerleştirdi. Botlarımın fermuarını açmak için bir dizinin üzerine çöküp onları çıkarırken gözlerimi ondan ayırmadım. Sırada çoraplarım vardı ve tekrar ayağa kalktığımda sikiğin ucu karnıma değdi. Elleri gömleğime gitti, başımın üzerinden kaldırıp yana attı, sonra kotumun önünü kavrayıp açtı.

Göğsündeki dövmelere baktım, hepsinin siyah mürekkeple yazılmış olduğunu fark ettim. Bir tanesi kırmızı renkte olsa da göze çarpıyordu ve daha yakından baktığımda Lia'nın adının göğsünün üzerine daha küçük harflerle yazıldığını gördüm.

Gülümsedim ve elimi kaldırarak parmak uçlarımla onun adına dokundum.

Başını eğdi ve yukarı baktığımda o küçük dövmeyle ne kadar gurur duyduğunu gördüm. "On altı yaşına bastıktan hemen sonra yaptırdım. Bu benim ilk dövmemdi."

Gülümsemem büyüdü. Hâlâ bizimle birlikteyken onu yanından ayırmıyordu ve nereye giderse gitsin göğsünde yazılı ismiyle onu yanında taşımaya devam ediyordu. O noktayı öpmek için eğildim, sonra ağzı benimkiyle çarpışana kadar boynu boyunca öpücükler izledim.

Elleri hâlâ kot pantolonumun üzerinde çalışıyordu ve fermuarını açtıktan sonra kalçalarımın altına doğru itti. Yere düşene kadar yardım ettim, sonra da yana doğru tekmeledim.

Jagger öpüşmeyi derinleştirirken elleri kalçalarımın altına duruyordu ve vücudum onunkine bastırırken ben de kendi ellerimi saçlarına doğru ittim.

Aleti aramıza girmiş, karnıma bastırıyordu ve ben hâlâ biraz gergin olsam da heyecanlı hissetmekten kendimi alamıyordum. Zaten sertleşmişti, bu da bunu gerçekten istediği anlamına geliyordu.

Öpüşmeyi tekrar kesti ve ellerini sırtıma götürerek sütyenimi çözdü ve yere düştüğünde bana daha iyi bakabilmek için bir adım geri çekildi.

Gözleri göğüslerimde oyalanırken dudaklarını yaladı ve umarım onları beğenmiştir. Kulüpteki diğer kadınlarınkiler kadar büyük değillerdi ama çok küçük de değillerdi. Annem her zaman göğüslerimin mükemmel boyutta olduğunu söylerdi. Bunun neden önemli olduğundan emin değildim. Jagger'ın beni ben olduğum için sevmesini istiyordum ve sırf başkalarını memnun etmek için vücudumu değiştirmeyeceğimden emindim.

"Çok güzel," diye fısıldadı, gözleri tekrar benimkilerle buluştu. "Kahretsin bebeğim... Beni öldüreceksin."

Umarım olmaz. Bundan sonra onsuz yaşamak istemiyordum. Ne kadar acı verici olursa olsun, kendimi ona verdikten sonra onu kaybetmek istemediğimi biliyordum.

"Buraya gel," diyerek yatağı oturdu ve beni bacaklarının arasına çekti.

Ellerimi omuzlarına koydum ve eğilip meme uçlarımdan birini ağzına götürdükten sonra tekrar dışarı çıkmasına izin vermesini izledim.

Haykırdım ve alt dudağımı ısırdım, sonra her ikisini de avuçlayıp birlikte sıkmadan önce diğer memeyle tekrar yapmasını izledim. "Lanet olası mükemmel," diye nefes aldı, dilini her bir meme ucunun etrafında dolaştırdı ve birini ağzına geri çekti.

Dizlerim büküldüğünde kendimi sabitledim. Bedenim nasıl bu kadar hassas olabilirdi? Belki de gerçekten deneyimsizdim ve daha önce kendime bu şekilde dokunmuş olsaydım tüm bu bunaltıcı duygular var olmazdı. Ama çok korkuyordum.

Bir süre göğüslerimle oynadı, sonra elleri külotuma gitti ve yavaşça aşağı çekti. Karşısında çıırılçiplak dururken, vücudumu tepeden tırnağa süzdü. Gözleri daha sonra amımda oyalandı. Orada hiç fazla kıl çıkmamıştı, bu yüzden hiç tıraş etmemiştim ve Jagger'ın bundan hoşlanmadığından endişelenmeye başlamıştım.

Parmakları kalçamda ve uyluğumda gezindi, sonra onları nazikçe yarığımıza yerleştirdi. Bakmaya devam etti ve kendimi güvensiz hissetmeye başladım. Seks yaparken orada kıl olmaması yazılı olmayan bir kural mıydı? Eğer öyleyse, bana hiç bildirilmemişti.

"Özür dilerim. Şimdi gidip tıraş olabilirim."

Gözleri yukarı fırladı ve kaşları çatıldı. "Ne? Hayatta olmaz. Bu mükemmel. *Sen* mükemmeldir."

Parmaklarını çekti ve beni yanına oturttu, sonra sırtüstü yatıp ona bakana kadar üzerime eğildi.

"Benim ya da başkası için tıraş olman gerektiğini düşünme. Vücudunu böyle seviyorsan, böyle kalsın. Şahsen ben çok seksi buluyorum."

Gülümsememi gizlemek için dudaklarımı sıkıca birbirine bastırdım. "Gerçekten mi?" "Evet. Yüzümü oraya gömmek için sabırsızlanıyorum."

Oh.

Ellerini tekrar bacaklarımdan arasında gezdirdiğinde yanaklarım ısındı ve vücudum karıncalandı. Bacaklarımı ayırarak aralarına yerleştirdi ve kıvrımlarımı okşadıktan sonra yatağın ucuna doğru ilerledi. Önümde diz çöktü ve bacaklarımı daha da ayırdı, sonra uyluklarımdan iç kısımları boyunca öpücükler bıraktı. Dudakları klitorisimin üzerinde gezindiğinde, kendimi yaşamak üzere olduğum bu bilinmeyen duyguya hazırladım.

"Rahatla. Seni çok iyi hissettireceğim bebeğim."

Ona güvenmiştim. Buna hiç şüphe yok. Kalbim durgunken, aptalca şeyler için zihnimle savaşıyordum.

Amımın tadını beğenecek miydi? Duş alırken oramı düzgünce temizledim mi? Ya doruğa ulaşamazsam? Bundan zevk almadığımı düşünmesini istemedim.

Dilinin kıvrımlarımı yaladığını hissettiğimde gözlerimi kapattım ve klitorisimle alay etmeye başladığı anda tüm endişelerim uçup gitti.

Lanet olsun, bu inanılmaz bir his!

Onun tatlı amcılığına baktığım an bağımlısı olmuşum. Vücudunun ona nasıl tepki verdiğini seviyordum.

Dilimin klitorisine her küçük dokunuşu ve dilimi girişine doğru ittiğimde kalçalarının nasıl kıpırdadığını. Göt deliğinin etrafında dikkatliydim, pek çok kişinin orayla dalga geçilmesinden hoşlanmadığını biliyordum ama hiç denemezsem onun neyi seveceğini asla bilemezdim.

Parmak uçlarımla onun dar deliğini kızdırdım ve tepki vermeyince başparmağımla deliğe bastırdım.

Küçük bir çığlık attı ve yüzüne baktığımda gözlerindeki zevki gördüm. Hoşuna gitmeyen bir şey yaparsam bana durmamı söylerdi ve beni henüz durdurmadığı için başparmağımla göt deliğini kızdırmaya devam ettim.

Klitorisini daha sert emdim ve beni yakından izlerken gözlerimi onunkilerden ayırmadım. Tatlı Aurora onu nasıl tatmin ettiğimi görmek istiyordu ve ben de onu sikerken gözlerinin sikimde olması için sabırsızlanıyordum.

Dilimi klitorisine daha hızlı değdirdikçe inlemeleri daha da arttı ve vücudunun gerildiğini hissettiğimde, gözlerini kapatıp başını geriye atana kadar devam ettim.

Nefesini tuttu ve ben de onu orada tutmak için elimi karnına bastırdım, dilimin üzerine boşalmasını istiyordum. Bir çığlık attı ve amı sıkıştı ve orgasmını hissetmek için bir parmağımı ıslaklığının içine kaydırđım.

Bacakları seğirdi, sonra kalçaları başımın etrafında sıkıştı ve başımı kaldırmadan önce kıvrımlarını birkaç kez daha yaladım. Suları ağzımın her tarafına yayılmıştı ve o yavaşça inerken ben de dudaklarımı yaladım. "Tanrım," diye fısıldadı nefes nefese, gururlu bir orospu çocuğı gibi sırtımama neden oldu.

"Lütfen bana bunun ilk orgazmın olduğunu söyle."

Gözlerini açtı ve benimkilere baktı, sonra dudaklarında utangaç bir gülümsemeyle küçük bir baş selamı verdi.

Lanet olsun.

Dudaklarım dudaklarına değene kadar vücudunun her yerinde öpücükler bırakarak hareket ettim. Onu derinden öptüm ve dilimi ağzına sokarak benimkinde kendini tatmasına izin verdim. Uzandı ve ellerini saçlarıımın arasına soktu, sıkıca kavradı ve başka bir tatlı ses çıkarırken çekıştirdi.

Sikim kıvrımlarının arasına yerleşmişti ve ıslaklığının üzerinde kaydırmak için kalçalarımı yavaşça ileri geri ittim. Ucum girişine bastırđığında öpücüğünü kestim ve gözlerine baktığımda tatlı kızımın ne kadar muhtaç olduğunu gördüm.

"İlk başta iyi olacağım bebeğim. Ama bedenime alıştıktan sonra kendimi tutabileceğimden emin değilim. Bu amcığı sertçe sikmem gerek. Başka bir yolu olduğunu sanmıyorum."

Bunu onun için olabildiğince iyi hale getirmek istiyordum. Benim onun ilk erkeğı olmamdan pişmanlık duymasını istemiyordum, gerçi başka bir erkeğın ilk erkeğı olmasını istemeyeceğinden de emindim. Eğer durum böyle olsaydı, bir sonraki en iyi fırsatın üzerine atlardı. Ama tatlı Rory hâlâ bakirdi. Kendini benim için saklamıştı ve ben de ne kadar şanslı olduğumu öğrenmek üzereydim.

AURORA

Gergindim ve kalbim göğsümde bir davul gibi çarpıyordu. Kalp atışlarımı boğazımda hissediyordum ama hiçbir şeyin beni bundan sonra olacıklara hazırlayamayacağını biliyordum.

Her zaman biraz aşık olduğunuz bir erkekle ilk kez seks yapmak gerçek dışı hissettiriyordu. Özellikle de benim gibi her seferinde böyle şeylerin yaşandığı aşk kitapları okuyan bir kız için. Buna hazır olabileceğimi düşünmüştüm ama beni getirdiği orgazm beni hiçbir şeyin sarsmadığı kadar sarstı. Nefes nefese kalmıştım ve klitorisim hâlâ zonkluyordu.

Jagger'ı bacaklarımın arasına yerleşirken izledim ve vücudumu inceledikten sonra hoşnutsuz görünüyordu.

Olamaz. Fikrini değiştiriyordu. Bu o aşk kitaplarında yazan bir şey değildi. Gerginleşiyordum ve tam ondan uzaklaşmak istediğimde, bir eliyle kalçamı, diğeriyle de sikini kavradı. "Seni incitmek istemiyorum."

Sözlerini anlamlandırmaya çalışırken kaşlarım çatıldı. "Yapmayacaksın," diye söz verdim ama başını salladı.

"Yapacağım. Bebeğim, bu ne kadar ateşli olursa olsun, daha önce hiç bakire bir amı sıkme zevkine erişmemiştim. Seni incitmeden bunu yapabileceğimi sanmıyorum."

Artık yumuşuyor muydu? Jagger Devlin ne zaman başkalarının duygularını önemsediydi? *Bekle...* Bunun cevabını biliyordum. Beni ne kadar incittiğini fark ettiği anda umursamaya başlamıştı.

Yüzüne dokunmak için elimi uzattım ve parmak uçlarımla yanağını sıyırdığımda bana incinmiş bir köpek yavrusu gibi baktı. Kıkırdamamı engellemek zorunda kaldım çünkü Jagger'ı böyle görmek benim için çok yeniydi.

"Bir kadının ilk kez seks yaparken acı hissetmesinin normal olduğunu düşünüyorum.

İncinmenin kasıtlı olmadığını biliyorum. Her şey yoluna girecek

Jagger. Bunu istiyorum." Gözleri benimkilerde oyalandı. Tanrım, o altın sarısı bal rengini seviyordum.

Elini kalçamdan kaldırdı ve ben yüzünü kavrarken o da benimkini kavradı. "İlk başta olabildiğince nazik olacağım."

Başımı salladım. "Tamam." Bu konuda kendini daha iyi hissetmek için ne yapması gerekiyorsa yapsın, benim için sorun değildi. Acıdan kaçmanın bir yolu yoktu ve ben acıyı hissetmeye hazırdım.

Üzerime eğildi ve beni usulca öptü, dudakları yavaşça benimkilerle birlikte hareket ediyordu. Sonra ucunu giriş yerimde hissettim ve yavaşça ileri doğru iterken, bana tekrar bakmak için öpücüğü kesti.

Bir an beni inceledi, sonra gülümsedi ve dudaklarıma bir öpücük daha kondurdu. "Çok güzelsin," diye fısıldadı.

Ona gülümsedim, saçları yüzüne dökülürken ne kadar yakışıklı göründüğünü fark ettim.

Ucunu kıvrımlarımın arasından geçirdi, sonra ucu amıma geri dönmeden önce elini

uzunluğunu ıslatmak için kullandı. Dikkatli davranıyordu ve yavaş hareketlerle ileri doğru itmeye başladı. İnç inç, onun horoz bana daha derin itti ve ben bir acı hissi hissetmeye başladığımda, onu durdurmak için sırtımı kemerli.

"Canın acıyor mu?" diye sordu, yüzü endişeliydi.

"Hayır, sadece biraz rahatsız edici. Ama durma."

Kaşlarını çattı. Ne düşündüğünü çok iyi biliyordum. Şu anda diğer kadınları düşünmek istemiyordum ama diğerlerine nüfuz etmenin her zaman kolay olmadığından emindim. Çoğu kadının orası dardı ve Jagger'ın onların canının yanıp yanmadığını soracak kadar umursamadığından emindim. Bunu ona karşı kullanmayacaktım. O bir erkekti ve seks yaptığı kadınlar da büyük olasılıkla MC'den kadınlardı. Ve dürüst olmak gerekirse, porno yıldızlarına benziyorlardı. Benden çok daha fazlasını kaldırabilirlerdi ve muhtemelen onun için daha eğlenceliydiler.

Ama Jagger'la aramızdaki şey seksten çok daha fazlasıydı. Birbirimizi sadece zevk için kullanmıyorduk ve bu geceden sonra birbirimize karşı ne hissettiğimizi daha iyi anlayacağımızdan emindim.

"Jagger."

"Evet, bebeğim?"

"Sik beni artık."

Gözlerindeki bir şey değişti ve vücudu gerildi. Bacaklarımın arasını ayarlamadan önce beni inceledi ve artık hiçbir şeyi sorgulamadan derin bir hamleyle içime girdi.

Bağırdım ve sonra nefesimi tuttum. Acı çok şiddetliydi ama kısa süre sonra zevk beni ele geçirdi. Aleti içimde zonkluyordu ve tüm kasları esnedi.

"Fuuuuuck!" Kalçalarını tekrar hareket ettirdi ve yavaşça geri çekti. Aşağı bakıyordu ve ben de gözlerini takip ederek sikişinin biraz kanla kaplı olduğunu gördüm.

Alt dudağımı ısırdım, onun bende bıraktığı izden önce benim onda iz bırakmış olmam hoşuma gitti.

Başparmağının ucuyla kana dokunarak, "Çok sıcak," diye mırıldandı. "Artık benimsin."

Göğsümde keleklerden oluşan bir kaleydoskop belirdi ve deli gibi uçtu. Bu kelimeler gözümün önünden geçti ve ne anlama geldiklerini anladığımda duygusal tarafım bir kez daha ortaya çıktı.

Gözlerim doldu ve hıçkırıklarımı tutmak için ağzımı kapattım.

"Kahretsin." Kaşları çatıldı ve eğlenmiş bir ifadeyle yukarı doğru döndü. "Seni ağlatmak istememiştin, tatlı kız."

"Özür dilerim," dedim içimden bir kahkaha yükselirken.

"Olma. Bu çok sevimli." Kendini alçalttı ve içime geri iterken ağzımı aldı. Kalçalarını sabit bir ritimle iterek hareket etmeye başladı.

İçimde ona alıştıktan kısa bir süre sonra acı geçti ve ona iyi olduğumu söyledikten sonra, kalçalarımı sıkıca kavramak ve beni daha sert becermek için kendini geri itti.

İçimde sertleştiğini hissettim ve içimde derinlerde bir yere her vuruşunda amım sıkıştı. İlk kez seks yaparken bu şekilde boşalacağımdan emin değildim ve ayrıca bir kadının seks sırasında doruğa ulaşması için ne gerektiğini merak ediyordum. Klitorisimi yaladığında orgazmın hızla büyüdüğünü hissettim. Aleti içimdeyken tam olarak ne hissetmem gerektiğinden emin değildim.

İçime girip çıkması hoşuma gidiyordu ve özellikle de beni itmesi hoşuma gidiyordu.

Daha sert.

İçimde bir şeyin büyüdüğünü hissettiğimde düşüncelerim yarıda kesildi. Bu o şey olmalıydı. Açıklayamıyordum ama küçük bir topun yavaşça büyüdüğünü hissediyordum. Odaklanmak ve her ne oluyorsa ona tutunmak için gözlerimi kapattım ve beni becermeye devam ederken, o top aniden karnımın içinin tamamını kapladı.

Bir eliyle çenemi kavrarken, "Bana bak," dedi.

Bu duyguyu içimde tutmayı umarak gözlerimi açtım. Sonrasında olacaklara hazırlıklı değildim ve Jagger'ın tepkisine bakılırsa, onun da hazırlıklı olmadığını biliyordum.

İçimde ani bir patlama oldu ve o kadar yüksek sesle haykırdım ki başka hiçbir şey duyamadım. Vücudum soğuk suyla yıkanmış gibi hissetti ve bu doruk noktasının en tepesinde sıkışıp kaldım, bacaklarımın arasında ıslak bir şey hissettim.

Jagger'ın da geldiğini tahmin ediyordum ama gözlerimi açıp ona baktığımda gözleri şaşkınlık ve hayretle doluydu.

"Lanet o l s u n , bebeğim." Sesi soluğu kesilmiş gibiydi.

Kalçalarımın altına aşağı bir şey damlamaya başladığında kaşlarımı çatmıştım ve aşağı baktığımda beyaz bir şey göremiyordum. Sanırım boşalmak böyle bir şeydi.

Sonra aklıma geldi. Aman Tanrım! "İşedim mi?!" Kaçmak ve bir daha ona bakmamak istedim. Kendimi nasıl böyle utandırabilirdim?

Bu benim için inanılmaz ve acı verici bir şekilde utanç vericiydi ama görünüşe göre Jagger'ın bir işeme saplantısı vardı.

"Hayır bebeğim, işemedin. Lanet olası fişkirttin."

Aklım karıştı. Fışkirtmek mi? Tanrım, fışkirtmanın ne olduğunu bilmemek için çok fazla müstehcen kitap okumuştum.

"Bu çok ateşliydi," dedi ve şaşkın yüzümü görünce kıkırdadı. "Boşaldın, bebeğim." *Kahretsin.*

Hayır, bekle.

Bu iyi miydi yoksa kötü mü?

"Ben... Ben bunu yapabileceğimi bilmiyordum."

"Tabii ki yapmadın. Daha önce hiç seks yapmadın."

Touché.

"Yatağın ıslak. Islanmışsın," dedim karnına bakarak.

"Bebeğim, umurumda değil." Tekrar içime kaydı, bu sefer yavaşça ve gözleri benimkilerde kaldı. "Bu çok güzeldi. Bunu geçebileceğimden emin değilim."

Benimle alay ediyordu. Bu erkekler hakkında bildiğim bir şeydi. Boşaldıklarında büyük miktarda döl boşaltabiliyorlardı. Tabii bu yine yazarların erkekleri daha seksi göstermek için uydurduğu bir efsane değilse. Yakında ben de öğrenecektim.

JAGGER

Hiçbir kadın benim yüzümden fişkırmamıştı. Tiny'nin sürekli fişkıran bir kızla ilgili hikayeler anlattığını duymuştum ama onunla hiç tanışmadık ve bu yüzden ona inanmamaya karar verdik. Muhtemelen doğruyu söylüyordu. Biz sadece kıskanç piçlerdik.

o.

Rory'nin boşalmasını ve sonra üzerime boşalmasını izlemek, yaşadığım en seksi şeylerden biriydi.

ve o anı hayatımın sonuna kadar hatırlayacaktım. Ona benim demiştim ama üzerime sularını fışkırtarak beni sahiplenen o oldu.

Doruk noktama yaklaşıyordum ama bunu mümkün olduğunca uzun süre engellemek istiyordum. Ondan çekilmeden, onu yan tarafına çevirdim ve elimi kığına bastırdım, sıkıca kavradım ve parmaklarımı derisine gömdüm. Onu yerinde tutmak için diğer elimi kalçasına koydum ve birkaç sert itişten sonra, boşalırken ilk döl patlamasının beni terk ettiğini hissettim.

"Fuuuck evet." Ona son bir kez daha çarptım, sonra yükümü o dar amcığın içine boşalttım.

Gözlerini benden ayırmadı ve gözlerini yüzümden aletime indirdiğinde, bana tam olarak nasıl hissettirdiğini göstermek için çektim.

Boşalmaya devam ettim, dölleri porselen tenini kapladı. Huşu içinde izledi ve sikime birkaç vuruş daha yaptıktan sonra yanına uzandım, onu kollarıma çektim.

Yüzünü boynumun kıvrımlarına gömdü ve ben de onu yakınımda tutarak başının üstünü öptüm.

İkimiz de nefesimizi tutana kadar bir süre sessiz kaldık ve bana bakmak için başını çevirdiğinde bakışlarını gülümseyerek karşıladım. "İyi misin?" Mükemmel yüzünü gözlemleyerek sordum.

Başını salladı, tatlı gülümsemesi utangaç bir sırıtışa dönüştü. "Bu inanılmazdı."

Kıkırdadım ve alnından öptüm, sonra amını okşamak için aramıza uzandım. "Muhtemelen birkaç gün ağrın olacak."

Bu onu rahatsız etmedi. İkinci raundu düşünmeye başlamıştım bile. Yine de onu yormak istemedim. Uykuya ihtiyacı vardı. Dün sabahın erken saatlerinden beri ayakta idi ve çalışıyordu ve buraya gelirken de çok yorulmuştu.

Ağızına yapıştım ve onu tutkuyla öptüm. Uzun bir öpüşmeden sonra geri çekildim ve yataktan kalktım. "Sen burada kal. Seni temizlemek için bir şeyler getireyim."

"Tamam."

Islak bir bez almak için banyoya gittim ve lavabonun yanında dururken aynada kendime baktım. Dış görünüşüm değişmemişti ama içimde değişmiş bir adamdım.

Ondan sonra başka biriyle birlikte olmak istemediğim konusunda haklıydım. Aurora benim için o kadardı. İyileşmeme yardımcı olduğu ve beni daha iyi bir adama dönüştürmek için yaptığı her şeyle, ondan vazgeçmemin hiçbir yolu yoktu.

Affetmeyi öğrendim ama en önemlisi dinlemeyi ve anlamayı öğrendim. Ama teşekkür etmem gereken tek kişi Rory değildi. Remedy beni Aurora ile konuşmaya ve onu gerçekten dinlemeye zorlamasaydı, öfke patlamamdan kısa bir süre sonra Fayetteville'e geri dönmezdim.

Bundan sonra her şey farklı olacaktı ve Aurora'yı daha sık yanımda görmeye hazırdım. Onun hayatımın bir parçası olmasını istiyordum ve hayatımda bir yer bulabileceğine dair hâlâ şüphelerim olsa da, onu evimde hissettirmek için elimden geleni yapacaktım.

AURORA

Ertesi sabah bacaklarımı hareket ettirdiğimde keskin bir ağrı vücuduma hücum etti. Gözlerimi zar zor açmıştım ve tek hissedebildiğim bacaklarımın arasındaki acıydı. Jagger haklıydı ve ben ilk seferimden sonra vücudumun bu kadar kötü bir tepki vermeyeceğini düşünecek kadar cahildim.

Bir başka keskin acıyla irkildim ve hareket ettiğimde Jagger'ın kollarının beni sardığını hissettim. "İyi misin?" diye sordu, sesi uyuklu ve kalındı.

"Hayır." Abartıyordum. Acı katlanılabilirdi ama onunla her seks yaptıktan sonra böyle hissedeceksem buna alışmam gerekecekti.

Jagger hızla hareket etti ve sağ kolunu başımın yanına koyarak kendini sabitledi. Bana baktı ve gözleriyle yüzümü inceledi. "Neyin var?"

Alt dudağımı emdim ve cevap vermek için bir an bekledim. Onun endişelenmesini istemiyordum. Bu acının yakında geçeceğini umuyordum. "Sadece biraz ağrım var."

Yüz ifadesi tekrar ciddileşmeden önce gözlerinde eğlence parladı. "Özür dilerim, bebeğim." Hâlâ çok yorgundu ama yataktan kalkıp banyoya doğru ilerlemeye başlamıştı bile.

Geri döndüğünde elinde başka bir bez vardı. Yatağa geri döndü ve elini yorganın altına sokarak sıcak bezi amıma yerleştirdi. Dün gece çıplak uyuduk ve bu benim için de bir ilkti. Uyurken her zaman saten pijamalarımı giyerdim ya da en azından büyük bir tişört ve külot giyerdim. Ama dün gece öyle değildi ve bunun son kez olmayacağını da biliyordum.

Elini bacaklarımın arasındaki kumaşın üzerinde tutarken ona gülümseyerek "Bu güzel bir his," dedim. Elimi onunkinin üzerine koydum ve gözlerimi kapattım.

"Kahvaltı yapmadan önce banyo yapacağız. Hiç ağrı kesicim yok, gerçi bunların yardımcı olacağından da pek emin değilim."

Çok tatlıydı. Ona bakmak için gözlerimi tekrar açtım ve gözlerindeki o endişeli parıltı görmek istediğim bir şey değildi. Ben iyiydim. Sertleşmem gerekiyordu. Sadece biraz acı çekmiştim.

Elimi kaldırıp yanağını avuçladım ve başparmağımı teninde gezdirdim. Jagger'ın MC'deki çoğu erkek gibi sakalı yoktu ama çenesinde hafif kirli sakallar belirmeye başlamıştı bile. Sık sık tıraş olurdu. Bunu gençliğimizden beri biliyordum. Onu hiç sakallı görmemiştim ve Lia her zaman Jagger'ın bir keresinde bir hafta boyunca tıraş olmadığını ve görünüşünden nefret ettiğini, bu yüzden bir daha asla sakal bırakmayacağına dair ona söz verdiğini söylerdi.

Eğlenceli bir hikayeydi. Onu sakallı ya da sakalsız severdim. Her şekilde yakışıklıydı. "Ben iyiyim. Banyo kulağa harika geliyor. Ve kahvaltı da."

Başıyla beni öpmek için eğildi. Bir süre daha yatakta kaldık ve kalktığımızda doğruca Jagger'ın banyo yapmaya başladığı banyoya gittik.

Lavabonun altındaki dolapta duran banyo sabunu beni şaşırttı. "Seni banyo yapan biri olarak düşünmemiştim," dedim gülümseyerek ve sabunu suya dökmesini izledim.

"Bilmiyorum." Bana baktı, sonra bakışlarını elindeki sabuna indirdi. "Bu Remedy'nin. Eskiden burada çok kalırdı."

"Oh. Siz ikiniz..."

"Hayır. Biz her zaman sadece arkadaştık. O ve Fender bir şey olmadan önce, Remi ve ben birlikte çok zaman geçirirdik. Ama aramızda hiçbir şey olmadı. O... o benim için küçük bir kız kardeş gibi ve bunu itiraf etmekten nefret ediyorum ama Lia'nın yerini almış gibiydi."

Kulağa olduğundan daha sert geliyordu. Remedy tatlı bir insandı ve onu neden yakınında istediğini anlayabiliyordum. Özellikle de o sırada mücadele ettiği tüm o olumsuz düşüncelerle birlikte.

Gülümsedim. "Yakınında birinin olmasına sevindim. Remi'den gerçekten hoşlanıyorum."

"O harika biri. Sadece o puştta aşık olmasından nefret ediyorum. Yine de başka kimse onun için yeterince iyi olamazdı."

Fender'in iyi bir adam olduğunu düşünmüştüm. Gerçi çok korkutucuydu. Ama bir motosiklet kulübünün başkanı olarak öyle olmalıydı.

"Buraya gel, bebeğim." Jagger elini uzattı ve beni küvete doğru çekti. İçeri girmeme yardım etti ve suya girdiğimde o da içeri girip arkama oturdu.

Beni kendine doğru çekti ve ben de ona doğru eğildim, sıcak su beni ısıtırken gözlerimi kapattım. Kollarını belime doladı ve yanağını başıma yasladı.

"Bu güzel bir his," diye fısıldadım. Sonsuza kadar burada kalmak istiyordum. "Güzel. Acıya iyi gelecektir. En azından biraz."

"Mh-hmm. Jagger?"

"Evet, tatlı kız?"

"Onca zaman sonra birbirimizi tekrar gördüğümüzde gittiğim lokantayı hatırlıyor musun?" Başımı çevirip ona bakarak sordum.

"Evet. Ne dersin bebeğim?" Lokantadan ve tekrar buluştuğumuz geceden bahsettiğim için mutlu değildi.

"Oraya geri dönmek istiyorum. Orada çalışan kız, Jeannie, gerçekten çok iyi biriydi ve ben veda bile etmeden oradan ayrıldım. Gidebilir miyiz?"

Bir an düşündü, sonra omuz silkti. "Gidip orada kahvaltı edebiliriz. Zaten mutfakta yeterince var mı emin değilim."

Parlak bir şekilde gülümsedim ve çenesini öptüm. "Teşekkür ederim!"

Jeannie'yi yakında tekrar göreceğimi bildiğim için heyecanım artmıştı. O gün bana karşı çok nazik davranmıştı ve ona gitmem gerektiğini söyleyen kısa bir mesaj gönderdiğim için bana kızmamış olmasını umuyordum.

Kendimce nedenlerim vardı ve onun beni anlayacağından emindim.

Lokantaya saat on buçukta vardık ve içeri adımımızı atar atmaz Jeannie ve Chester'in arka tarafta tartıştıklarını duydum. Cumartesi sabahı olmasına rağmen çok fazla insan yoktu, bu da şaşırtıcıydı.

"Bunu sonra konuşuruz. Müşterilerimiz var. Git onlara hizmet et!" Chester yüksek

sesle söyledi.

"En azından birimiz burada bir şeyler yapıyor! Neyse ki ben hâlâ buradayım," diye karşılık verdi Jeannie ve sonra mutfaktan çıktı.

"İstediğin yere otur," dedi ve sonra bakışlarını kaldırdı. Beni tanıdığı anda gözleri büyüdü. "Olamaz. Bu sensin!"

Beni gördüğüne sevinmiş görünüyordu, bu da beni rahatlattı. Buraya gelirken çok gergindim, nasıl tepki vereceğinden emin değildim. "Merhaba, Jeannie."

Tezgâhın etrafında yürüdü ve bana ulaştığında sarıldı. Ben de ona sarıldım. "Seni tekrar görmek çok güzel."

"Nerede olduğunu merak ediyordum. Nereye gittin? Ve neden? Sanki sana musallat olan bir şey varmış gibi hışımla çıkıp gittin."

Dudaklarımı büzdüm ve Jagger'a baktım. Hayaletli olmak o kadar da yanlış değildi.

"Bu benim hatamdı," dedi gözlerini benden ayırıp Jeannie'ye bakarak.

Kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Lanet olsun. Sebebin bir Şövalye olduğunu bilmeliydim. İnsanları hep kaçırıyorsun."

Jagger onun yorumuna bir tepki vermedi. Bunun yerine bir kabine doğru başını salladı. "Biz orada olacağız. İkinizin daha sonra konuşacak zamanı olacak. Kızımın yemeğe ihtiyacı var."

Bana baktığında Jeannie'nin gözleri büyüdü ve bana bilmiş bir bakış attı. Kaşlarını oynattı ve ben de gülmek için kendimi zor tuttum. Jagger her ne kadar ciddi görünse de Jeannie'yi ürkütmüyordu. Bu hoşuma gitmişti. Her kadın ondan korkmuyordu.

JAGGER

Yumurtalarımı ve pastırmamı bitirirken kızların konuşmalarını dinledim. Aurora hâlâ yaban mersinli waffle'ını yiyordu ama acele etmiyordu. Onları rahatsız etmek istemedim ama daha fazla müşteri geldiğinde ve Jeannie işe dönmek zorunda kaldığında çok sevindim.

Aurora bana baktığında kaşlarımı kaldırdım ve o da benim yüz ifademi çok sevimli bir şekilde taklit etti. "Sıkıldın mı?" diye alay ederek beni güldürdü.

"Dürüstçe mi? Birazcık. Ama sana bakmak yardımcı oldu. Çok güzelsin."

Burnunu kaşdı ve ben iltifatlarıma devam ettim.

"Saçını böyle yapmana bayılıyorum."

Saçlarını dağınık bir şekilde at kuyruğu yapmıştı ve yüzünü çevreleyen saç telleri mükemmel bir şekilde yerinde duruyordu. Yara izi bu şekilde daha iyi görülebiliyordu ve nasıl yaptırdığından nefret etsem de onu seksi gösterdiğini düşünüyordum.

"Kes şunu," diye mırıldandı, yanakları kıpkırmızı olmuştu.

Güldüm ve elini tutup sıkmak için masanın üzerinden uzandım. "Yapamam bebeğim. Kendime daha iyi bir adam olacağıma söz verdim ve buna sana ne kadar hayran olduğumu göstermek de dahil."

Bakışları yumuşadı ve elimi geri sıktı. "Tamam."

Sırıttım ve elini dudaklarıma götürdüm, yemeğimi bitirmek için bırakmadan önce parmaklarını öptüm.

Otuz dakika daha kaldık ve ödemeyi yaptıktan sonra kalkıp Jeannie'ye veda etmeye gittik.

"Yakında tekrar gelecek misin?" diye sordu Aurora'ya sarılırken.

"Kesinlikle döneceğim."

Konuşacak çok şeyimiz vardı. Burada benimle kalmasını, yanıma taşınmasını istiyordum ama bunun için çok erken olduğunu biliyordum.

"Tamam. Bana mesaj at. Numaram hâlâ sende var,

değil mi?" Aurora başını salladı. "Bende var. Söz

veriyorum sana mesaj atacağım."

"Güzel. Şimdi, hafta sonunun tadını çıkar. Umarım benimkinden daha iyi geçer," dedi Jeannie yüksek sesle iç çekerek.

Aurora gülümsedi ve bir adım geri çekilip elime uzanmadan önce kolunu ovuşturdu. "İyi olacaksın. Babana bu kadar yüklenme. O gerçekten çok çalışıyor."

"Biliyorum ama ben de biliyorum. Burada yardımcı olması için daha fazla insan tutmalı."

Bir parçası olmak istemediğim bir soruna benziyordu. Rory'nin elini çekiştirdim, sonra başımla kapıya doğru işaret ettim. "Hadi gidelim."

"Güle güle, Jeannie."

Lokantadan çıktık ve bisikletime doğru yöneldik, onu kendime doğru çektim ve kollarımı beline doladım. Bir süre onu inceledim ve hafta sonundan daha uzun bir süre benimle kalması için onu nasıl ikna edebileceğimi düşündüm. İşe dönmek zorunda

olduğu için onu gelecek hafta burada tutmanın imkânsız olduğunu biliyordum ama şimdi ona düşünmesi için zaman veririm, izin alıp bir süre benimle kalmanın bir yolunu bulabilirdi.

"İyi hissediyor musun?" diye sordu bana. Ellerini göğsümde birleştirdi ve beni dikkatle inceledi.

"Aklımda bazı şeyler var." "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Başımı salladım. "Ama burada değil. Şimdi olmaz. Bunun için yalnız kalmalıyız. Seni kulüp binasına götürmek istiyorum. Senin için sorun olur mu?"

Bunu düşünmesine gerek yoktu. Ben nereye gidersem o da oraya giderdi. "Tabii ki."

"Böylece kardeşlerimin her zaman sevişen sarhoş pislikler olmadığını göreceksiniz."

Aurora güldü. "Zaten onları o şekilde düşünmemiştim."

"Güzel." İki elimle yüzünü kavradım ve ağzını kaptım, dilimi dudakları boyunca kaydırıktan sonra tatlılığını tatmak için içine daldırdım.

Kestiğim yeri kavradı ve parmak uçlarında durarak kendini bana doğru bastırdı ki bu şimdiye kadarki en şirin şeydi. Kısa boylu değildi. Boyu beş-altı civarındaydı, ama ben altı-beş yaşındaydım ve kendime doğru eğilmek zorunda kaldım.

Öpüşmemiz uzadıkça, onu eve götürmeyi ve herkesten saklamayı daha çok istedim.

Etrafımızdan insanlar gelip geçiyordu ama ikimiz de onlardan rahatsız olmuyorduk. İkimiz de nefesimizi tutmaya ihtiyaç duyana kadar öpüşmeye devam ettik ve bir süre ona hayran kaldıktan sonra, ben bisiklete binerken onun kaskını takmasını sağladım.

Kulüp binasına giden yol kısaydı. Oraya vardığımızda JT ve Tiny'nin dışarıda kapının yanında durduğunu gördüm. Saat öğlen civarıydı ve ikisinin de çoktan kalkmış olmasına şaşırmıştım.

Yanlarına gittik ve ikisini de el sıkışarak ve kucaklaşarak selamladım. Aurora onları dostça karşıladı ve ağzını açtığı anda JT aptalca bir yorum eklemek zorunda kaldı.

"İkiniz de çok iyi dinlenmiş görünüyorsunuz."

"Bilmiyorsun. Uzun bir gece miydi?" Bir tane yakmak için sigara paketimi çıkararak sordum. Aurora yanımda duruyordu, eli sırtımda kesiğimin altındaydı ve başının yan tarafı koluma yaslanmıştı. Sırtımda küçük daireler çiziyor, dalgın bir şekilde tüm dikkatini bana veriyordu.

"Evet. Uzun zamandır geçirdiğim en güzel geceydi. Ve sen delicesine ateşli bir şeyi kaçırdın."

Kaşlarımı kaldırdım ve devam etmesini bekledim.

"Tiny'nin bahsettiği kadını hatırlıyor musun? Hani şu fişkırان? Aslında dün gece buradaydı. Ateşli bir parça kış. Kırklı yaşlarında ama bizim kadınlardan çok daha seksiydi."

JT'den Tiny'ye, oradan da Aurora'ya bakarak sırtıtmamak için kendimi zor tuttum. Dün gece Aurora vücudunun boşalma yeteneğiyle beni şaşırttığında fişkırان kadını düşündüğüm için bu durum beni eğlendirmişti.

"Benzer geceler geçirmişiz gibi görünüyor," dedim. Bunu söyleyerek Aurora'yı rahatsız etmek istememiştim ama o yanlış anlamadı. Dudaklarını sıkı bir çizgiye bastırdı ve tepkisini görmek için bakışlarını benden JT'ye çevirdi.

Jersey'nin yüzü düştü ve aptal gibi Rory'ye baktı. "Hayatta olmaz," dedi.

nefes aldı. Gözleri benimkilerle buluştu ve yorumuma daha fazlasını eklemeyi omuz silktim. "Lanet olsun. Bu orospu çocuğu aletini sana sokmadan önce sana bir şans vermeliydim."

"Onu görmezden gel. Hâlâ biraz büyümesi gerekiyor," dedi Tiny Aurora'ya, gözlerinde aynı eğlenceli parıltıyla.

Aurora başını salladı ve usulca gülümsedi, sonra bana daha fazla yaslandı. Onu yakın tutmak için kolumu omuzlarına doladım. Sigaramı çektim, sonra da dumanını üfledim. "Kızlar çoktan temizlendi mi?"

"Evet. Diğerleri içeride," dedi Tiny bana.

Sigaramı bitirdim ve Aurora'yla birlikte içeri girdim. Erkeklerin çoğu büyük masada oturuyordu ve Remedy bizi fark ettiğinde kalktı ve yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bize doğru geldi.

"Hey, uğrarsın diye umuyordum. Bugün için bir planın var mı?" diye sordu ikimizin arasına bakarak.

"Özellikle değil. Neden?" Ben sordum.

"Fender az önce bana Jacksonville'de bir motorcu buluşması olduğunu söyledi, orada yiyecek kamyonları ve eğlence fuarı da varmış. Bazılarımız gidiyor. Sen de gelmelisin. Eğlenceli olacak."

Her ne kadar Aurora ile yalnız kalmak istesem de, bunun onun yaşlı bayanları ve daha fazla üyemizi tanıması için iyi bir fırsat olduğunu düşündüm. Ayrıca MC'mizin yeni bir yönünü de görecekti.

Ona baktım ve kaşlarımı kaldırdım. "Sen ne düşünüyorsun?"

Aurora bana gülümsedi, sonra Remi'ye baktı. "Kulağa harika geliyor."

"Mükemmel! Öğle yemeğimizi bitirdikten sonra gideceğiz. Yemek yediniz mi?" "Kahvaltı yaptık," dedim ona. "Ama içecek bir şeyler alacağız."

Fender ve Remedy'nin karşısına oturduk ve Aurora ile bana birer bardak buzlu çay doldurdum. "Şehirde ne kadar kalacaksın Aurora?" Fender ona sordu.

"Oh, sadece yarına kadar. Pazartesi günü işe dönmem gerekiyor." "Ne iş yapıyorsun?" Remi sordu.

"Ailemin golf kulübünde pasta yapıyorum."

"Çok eğlenceli! Keşke bir işim olsaydı."

Fender ona kaşlarını çattı. "Bir işe ihtiyacın yok. Yakında yapacak daha önemli işlerin olacak."

Onlara kaşlarımı kaldırdım. "Bilmem gereken bir şey mi var?"

Remedy iç çekti, gözleri benimkilerle buluştu. "Beni hamile bırakmak istiyor. Bebek sahibi olmaya hazır değilim."

Fender'e ters ters baktım. "Sakin ol, başkan. Anne olmak için çok genç."

"Gördün mü? Bunu söyleyen tek kişi ben değilim!" Remedy haykırdı. "Ayrıca, hâlâ yaşam koşullarımızı belirlememiz gerekiyor. Her birimizin bir evi var ve sürekli gidip geliyoruz. Önce yerleşmemiz gerekiyor."

"Kolay. Tamamdır. Evimi satacağım." "Fender!"

"Ne? Kahretsin sevgilim, her Şey bu kadar zor olmak zorunda değil. Eğer senin evine taŐınmamı istiyorsan, taŐınırım."

Aurora'ya baktım ve tartışmalarını gözlemlemesini izledim. Gelecekteki ilişkimiz hakkında konuştuğumuzda böyle tartışmayacağımızı umuyordum. Bu bizim için Remi ve Fender için olduğundan çok daha zordu, ancak onlar bunu son derece karmaşık göstermeyi başardılar.

Elimi Rory'nin kalçasına koyup hafifçe sıktım, sonra eğilip şakağını öptüm. O anda, ona nasıl hissettiğimi anlatmak için söyleyebileceğim sözcükler olmasını diledim. Ona onu sevdiğimi söyleyemedim çünkü dürüst olmak gerekirse, henüz bu kelimeyi söylemeye hazır değildim. Ayrıca bunun onu bunaltacağından da emindim ve böyle ağır kelimeler kullanmadan önce ikimizin de duygularımız konusunda net olmasını istiyordum.

"Sana tapıyorum," diye fısıldadım kulağına. Ona daha önce söylediğim kelimeleri kullanmaya karar verdim ve tatlı bir gülümsemeyle tepki verdiğinde rahatladım.

Bana doğru eğildi ve çeneme bir öpücük kondurduktan sonra kollarını benimkilere doladı. Kelimelerle cevap vermesine gerek yoktu. Göğsünde hızla çarpan kalbi, ikimizin de aynı yolda olduğumuzu, tam bir pislik olduğum için beni affettiği gece tahmin ettiğim gibi birbirimize aşık olduğumuzu bilmem için yeterliydi.

AURORA

Konfor alanımın dışına çıkmayı seviyordum ve bunu bir yıllık yolculuğumda birçok kez yapmıştım. Bir motorcu buluşmasına gitmek aklımın ucundan bile geçmemişti, çünkü bir MC'de olan bir adamla çıkacağımı hiç düşünmemiştim. Ama Jagger'ın dünyası keşfetmem gereken ve bir parçası olmak istediğim bir dünyaydı.

Jacksonville'e yolculuk uzun sürmedi ve arkamızda ve yanımızda otuzdan fazla motosikletin olması farklı bir deneyimdi.

Oraya vardığımızda, bu buluşmaya ne kadar çok motorcunun geldiğini görünce şaşırdım. Kesimlerinde Acımasız Şövalyeler ile aynı renkleri taşıyan adamlar gördüm ve diğerlerinin üzerinde farklı kulüp isimleri vardı. Onlara çok uzun süre bakmadım. Kendimi biraz yabancı hissettim ama Jagger beni güvende hissettirmek için yanımdaydı.

"Bebeğim," dedi, ben ona bakarken bana doğru eğilerek.

"Evet?"

"Bana yakın dur. Kalabalığın içinde kaybolmanı istemiyorum."

Başımı salladım ve bana uzandığında elimi onunkinin içine kaydırды. Etrafıma bakındım, kesikleri ve sakallarıyla tüm bu motorcuları gözümün önüne getirdim. Birkaç kadın olmasına rağmen hiç bu kadar erkeği bir arada görmemişim.

Jagger bazı erkeklerle selamlaşırken sessiz kalıp onları dinledim ve yiyecek kamyonlarının yanına geldiğimizde gülümseyerek bana döndü ve saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Acıkmadın mı daha?"

Daha önce lokantada büyük bir kahvaltı yapmıştık ama o kamyonlardan gelen kokular yüzünden midem yeniden guruldamaya başlamıştı. "Birazcık."

"Hoşuna giden bir şey gördün mü?" diye sordu.

Etrafa bakındım, sonra taco kamyonunu işaret ettim. "Tacular kulağa harika geliyor." "Tamam. Gidip biraz alalım."

Beni kalabalığın arasından geçirdi ve sıra bize gelene kadar sırada bekledik. İkimiz de biftekli taco aldık ve oturmak için sessiz bir yer bulduktan sonra yemeye başladık.

Fender ve Remedy'nin de yiyecek bir şeyler almaya gittiklerini gördüm ve bize eşlik etmek için yanımıza oturmaya geldiler.

"Burası biraz çılgınca, değil mi?" Remedy gülümsedi ve ben de ona bakıp başımı salladım.

"Birazcık. Ama eğlenceli görünüyor," diye cevap verdim ve yemeğimden bir ısırık daha almadan önce ona gülümsedim.

"Daha sonra lunaparka gideceğiz ve adamlarımız olmadan biraz eğleneceğiz. Onların iş konuşması gerekiyor ve biz zaten hoş karşılanmıyoruz."

Fender Remi'nin sözlerine kaşlarını çatı ve Remi ona sırtınca dudaklarımı büzdüm. Onları birlikte izlemeyi seviyordum. Aralarında kedi fare ilişkisi vardı ve birbirleriyle uğraşmayı severlerdi. Fender çok huysuz biriydi ve Remi onun yüzünden sık sık kaşlarını çatsa da, erkeği kadar huysuz değildi.

"Öyle demeyin. Hoş karşılanmadığınızdan değil. Sadece kulüp işleriyle bir alakan yok."

Remi omuz silkerek, "Aynı şey," dedi ve Fender'den derin bir kaş çatma daha kazandı.

"Sürekli tartışıp durma. Her lanet gün tartışmanızı dinlemenin ne kadar can sıkıcı olduğunu biliyor musun?" Jagger eğlenmiyordu ve iki insanın sürekli tartışmasının çok can sıkıcı olabileceğine katılsam da Remi ve Fender arasında hiçbir şeyin değişmeyeceğinden emindim. Tartışmak onların sevgi dili gibi görünüyordu ve eğer bu onların sevgilerini gösterme yoluysa, kimsenin buna karşı bir şey söylemesine izin verilmemeliydi.

Yemeğimi bitirdiğimde Jagger'ın yanına yaslandım ve o da beni kendine çekmek için kolunu bana doladı. "Doydun mu?"

"Evet. Çok lezzetliydi."

"Güzel. Fuar için sana biraz para vereceğim. Ne istersen al. Bazı yaşlı hanımların karnaval oyunlarını oynamayı sevdiğini biliyorum, eğer sen de oynamak istiyorsan, durma oyna."

Onun parasını aptalca oyunlara harcamak istemiyordum ve atıştırmalıklar ve tatlılar için ödeyebileceğim kendi param vardı. Yine de onunla tartışmaya girmezdim. Kendi paramı kullanır ve gün bittikten sonra ona parasını geri verirdim.

Başımı salladım ve dudakları dudaklarıma değdiğinde ben de onu öptüm. Başını yana eğdiğinde öpücüğümüz derinleşti ama yaklaşan ağır ayak seslerini duyunca geri çekildim.

JT bize sırtarak bakarken, "Bu çok utanç verici, dostum," dedi. "Önce Fender sikini Remedy'den çıkaramıyor, şimdi de sen tam bir romantik gibi davranıyorsun. Eskiden olduğu gibi kadınlarımızı paylaşmaya devam edeceğimizi sanıyordum."

Jersey'nin sözlerinin beni etkilemesine asla izin vermedim ve söylediği her şeyin sadece bizimle dalga geçmek için olduğunu biliyordum. Başımı kaldırıp ona baktım, sonra bakışlarımı ellerime indirdim, onunla muhatap olmak istemedim.

Jagger başını sallıyor ve nefesinin altında küfürler mırıldanıyordu. Bugün JT'den bıkmıştı ama kavga etmeyeceklerini umuyordum.

"Üzgünüm kardeşim. Bugün kontrolden çıktık." Görünüşe göre Tiny, JT'ye bakıcılık yapmakla görevlendirilmişti. Yine de birinin ona göz kulak olmasına sevinmiştim.

Remedy bana sıkıca gülümseyerek, "Boş ver onu," dedi ve başparmağıyla arkasını işaret etti. "Gidip diğerlerini bulmaya ve sonra da fuara gitmeye ne dersin?"

Ona baktım ve başımı salladım. "Kulağa hoş geliyor."

Ayağa kalktık ve ben masanın etrafında yürümeye başlamadan önce Jagger beni durdurdu ve kendine çekti. "Bana ihtiyacın olursa beni ara. Hemen şurada olacağız ve her şey yolunda giderse seni bulmaya geleceğiz."

Her şey yolunda giderse mi? Bununla ne demek istedi?

Kaşlarımı çattım ama sonra endişelenmemeye karar verdim. Muhtemelen sadece birkaç şeyi halletmeleri gerekiyordu.

Biz kadınların bilmesine izin verilmeyen o şeyler her neyse. "Tamam.

Seni özleyeceğim," dedim ona.

Sırıttı ve yüzümü avuçladı, sonra eğilip beni sertçe öptü. "Seni daha çok özledim," diye mırıldandı ve sonunda beni bıraktı.

"Oh hadi ama. Kendi kendine konuşuyorsun herhalde. Tam şurada olacak," diye duyurdu JT ve eliyle fuarın yerini işaret etti.

Jagger'ın çenesi gerildi ve en yakın arkadaşına yumruk atmasını engellemek için

hemen keşiğinden tuttum.

"Artık ona bira yok. Eve dönebilecek kadar ayık olması gerekiyor," dedi Fender, sesi ciddiden çok lakayt çıkıyordu. JT'nin bu gece eve gidip gitmeyeceğinin umurunda olduğundan şüpheliydim. Muhtemelen onu burada bırakacaklar ve sabah geri dönmesini sağlayacaklardı.

Jagger bana sert bir bakış attı, sessizce dikkatli olmamı söyledi, sonra Remedy ile gitmeme izin vermeden Önce alnıma bir Öpücük kondurdu.

"Onu güvende tut," diye seslendi Jagger ve Remi başıyla onayladı.

"Söz veriyorum aşırı korumacılığa alışacaksın. Fender başlangıçta dayanılmazdı ama itiraf etmeliyim ki Fender'in sahiplenici tavırları oldukça seksiydi."

Ona baktım ve ne kadar mutlu göründüğüne gülümsedim. "Birbirinize aşık olmanız uzun sürdü mü?"

"Onun düşmanı olmadığımı anlaması biraz zaman aldı ve bir kere anladıktan sonra da s ı r ı l s ı k l a m o l d u . "

"Düşman mı?"

"Fender sonunda bana teslim olmadan önce birkaç ay boyunca sert ve benden rahatsız olmuyormuş gibi davrandı. Yıllardır ona aşıktım ve bu süre zarfında bana bakmamıştı bile. Onun gibi bir erkeğin bile sevgi vermeye ve almaya ihtiyacı olduğunu anladığında işler değişti."

Aşk hikayeleri karmaşık görünüyordu ama nasıl birlikte olduklarını görmek insanların değişebileceğini gösterdi. Ve birbirlerini değiştirebileceklerini.

Aynı şeyin Jagger ve benim için de geçerli olduğunu düşünmek hoşuma gidiyordu. Sonunda pes edene kadar yıllarca beni can düşmanı olarak gördü. Gerçeğimi dinledi ve bana kalbini açtı.

"Jagger'la birlikte kalacağınızdan hiç şüphem yok. Sen tam da onun ihtiyacı olan şeysin. Seni bilmem ama Jagger gibi bir adam bana bu kadar sevgi gösterseydi, gitmesine asla izin vermezdim. Gerçi... Fender de bu açıdan pek farklı değil."

Remedy ve benim benzer durumlarda olduğumuzu bilmek hoşuma gidiyordu ve Jagger ile aramızda gelişen şeyin kalıcı bir şeye dönüşmesini ben de umuyordum. Bunun geçici bir şey olmasını istemiyordum ama bunu yürütebileceğimize dair içimde iyi bir his vardı.

Remi'nin kulübün yaşlı hanımları olarak adlandırdığı bir grup kadınla buluştuk ve onlarla birlikte fuara doğru yola çıktık. Erkeklerimiz yakında bize katılacaktı ve ben de yaşlı hanımlarla vakit geçirme fırsatını onları daha iyi tanımak ve umarım yakında uyum sağlamak için kullandım.

JAGGER

Aurora'nın yaşlı kadınlarla birlikte, hiçbirimiz onları korumadan gitmesine izin vermek içimde kötü bir his uyandırdı. Bu yerde farklı MC'lerin yüzlerce üyesi vardı ve hepsi de dost canlısı değildi.

Pek dost canlısı olmayan kulüplerden biriydik ve herkes bize bulaşmaması gerektiğini bilirdi. Ama hak etmeyen hiç kimseye de bulaşmazdık. Yine de, sebepsiz yere ortalığı karıştırmayı seven bazı aptallar her zaman vardı.

Lone Serpents Mc'deki adamlar böyle adaylardı. Kulüpleri birkaç ay önce aniden radarımıza girdikleri günden beri sorun yaratıyordu. Hiçbirimiz bu adamları daha önce duymamıştık ama yine de ortalığı karıştırmalarına fırsat vermemek için gözümüzü onlardan ayırmıyorduk. Gerektiğinde bu bizim işimizdi.

Riot'ı yanıma çağırdım ve yanımda durduğunda sağ elimi omzuna, diğer elimi de göğsüne koydum. "Git kadınlarımızı kontrol et."

"Pekâlâ. Her şey yolunda mı?" diye sordu, benden Shovel Heads MC'nin başkanı Bruno ile konuşan Fender'e bakarak.

"Evet, sadece kızımın iyi olduğundan emin olmam gerekiyor."

Riot başını salladı, ben de gitmesine izin vermeden önce göğsünü okşadım. Diğerlerine döndüm ve Fender ile Bruno'nun iş hakkında konuşmalarını dinledim. Birkaç hafta önce bir kadına tecavüz eden bir adamın adından bahsettiler ve Rex denen adamın karıştığı başka olaylardan bahseden başka insanlar da vardı.

"Rex onun yol adı mı?" Herkesin dikkatini çekerek sordum.

"Evet. Henüz yasal adını bilmiyoruz. Ama öğrenmek için uğraşıyoruz," dedi Bruno.

Başımı salladım, sonra Fender'e baktım. "Bugün dikkat etmemiz gereken başka biri var mı?" "Şimdilik sadece o."

O piçin burada olması fikrinden nefret ediyordum. Öte yandan, geçmişte aptalca şeyler yapmış ve yaptıklarından dolayı cezalandırılmamış başka adamlar da vardı. Ama elimizde bu eylemlere dair kanıt olmadıkça hiçbir şey yapamazdık.

Fender'in telefonu çalmaya başladı, ekranı kontrol ettiğinde duruşu hemen değişti. Ciddi bir ifadeyle açtı, sert bir sesle Remedy'nin adını söyledi ve anında gerildim.

"Orada kal. Riot ne diyorsa onu yap. Yola çıkıyoruz."

Onu takip etmemizi söylemesine gerek yoktu. Zaten panayıra doğru ilerliyorduk ve yaklaştıkça kalbim göğsümde daha hızlı atmaya başladı. Aurora yaralanmış olsaydı, Fender bana çoktan söylerdi. Onu diğer yaşlı kadınların yanında gördüğümde yine de içimi bir rahatlama kapladı. Onu koruyorlardı ve Riot silahını önündeki üç adama doğrultmuş, onların önünde duruyordu.

"Orospu çocuğu," diye mırıldandı Fender ve hepimiz kesiklerimizin altından Glock'larımızı çıkardık. "Geri çekilin," dedim kadınlara, Remedy'ye ciddi bir bakış attım çünkü o

Riot'a çok yakın duruyorsun.

Geri çekildi ve gözle görülür şekilde titreyen Aurora'yı teselli etmeye gitti. Onu tutan kişi ben olmalıydım ama kardeşlerime destek olmam gerekiyordu.

JT yanımda "Bu o," diye mırıldandı ve ben neden bahsettiğini merak ederek kaşlarımı kaldırdım. "Rex. Aradığımız orospu çocuğu bu."

Vücudum gerildi ve ona doğru bir adım atarak silahımı piçin kafasına doğrulttum. "Sakin ol," diye uyardı Fender, gözlerini Rex ve arkadaşlarından ayırmadan. "O olduğuna emin misin? onu?"

"Evet. Boynundaki kafatası. Bunu bir süre önce duymuştum. O olmalı," dedi JT ve karşımadaki piç sırtıtmaya başladı.

"Hakkınızdaki her şeyi duydum çocuklar. Beni arıyordunuz, değil mi? Sonunda tanışmak için ne eğlenceli bir yer."

Sesi derin ve hırıltılıydı ve sigara içmenin ciğerlerine verdiği zararı duyabiliyordunuz.

Fender ilk başta ona tepki vermedi. Kızımı bu kadar korkutmak için ne yaptığını bilmek istediğini biliyordum.

"Kadınlarımıza dokundunuz mu?" Fender sakinliğini koruyarak sordu.

"Kadınlarınıza dokunmak mı? Çoğul mu? Tanrım, hayır. Sadece bir tanesine dokunmak istedim," dedi Rex, bizi ve arkamızdaki kadınları işaret ederek.

"Hangisi?" Fender bana nasıl bu kadar sakin kalabileceğimi öğretmek zorundaydı. Bunun için ona baktım ve bir gün benim de böyle pisliklere karşı bu kadar rahat olabilmeyi umdum. Eğer bana kalsaydı, şu anda vurularak öldürülmüş olurdu. Ama Fender'in aklında ne olduğunu biliyordum. Adamımızı bulmuştuk ve ona kolay bir çıkış yolu vermeyecektik.

"O silahları indirirsen sana söyleyeceğim. O şeylerle kimseyi korkutamazsın," dedi Rex. Güldü ve bu gülüş çirkin bir öksürüğe dönüştü.

Silahlarımızı bırakma riskini göze alamazdık. Silahlarımızı yüzlerine tutarak bir açıklama yapıyorduk ve buradaki herkesin bizimle uğraşmanın kötü bir fikir olduğunu bilmesini istiyorduk. Ama herkes biliyordu. Görünüşe göre Yalnız Yılanlar hariç herkes.

Biz silahlarımızı yukarıda tutarken, Rex'in yanındaki adamlardan biri kendi Glock'una uzanacak kadar cesurdu ve adamlarımız hızla hareket etti.

Rodney, Ace ve Iron silahlarını şakaklarına dayayarak her birini kafalarından yakaladı. JT, Riot ve ben diğerlerini korumak için yana döndük.

Bakışlarım Aurora'ya kaydı. İyi olduğundan emin olmam gerekiyordu ve gözlerim onunkilerle buluştuğunda, gözlerinde yanıp sönen şaşkınlık ve acıyı gördüm. Bunun bir parçası olmasından nefret ediyordum ama bir gün daha kötüsünü de görecekti. Bugünden sonra hâlâ benimle olmak isteyeceğini umuyordum.

Fender'in sesi beni düşüncelerimden kopardı ve başımı çevirip yanımda olup biten sahneye baktım. Fender, Rodney tarafından boğazı sıkılan Rex'e yaklaştı ve silahını pisliğin sol ayağına doğrulttu. Fender'in sorularına cevap vermezse ne olacağını biliyordum ve o orospu çocuğunun kanlar içinde acıdan ağladığını görmek beni heyecanlandırırsa da Aurora'nın bunu görmesinden nefret ediyordum.

"Sana bir kez daha soracağım, seni bok parçası. Hangi kadınıma o iğrenç ellerini sürmeye çalıştın?"

Rex bacağına dayanan silahtan etkilenmemişti ve Fender'in sözlerine de tepki

vermiyordu.

Bir el silah sesi duyulmadan önce JT, "Siktiğimin salağı," diye mırıldandı. "OROSPU ÇOCUĞU!" Rex dişlerini sıkarak tükürdü.

Aurora'nın yüksek sesle soluduğunu duydum, sonra kalbim sıkışırken onu bir ılık terk etti.

"Tekrar deneyelim. Hangi kadınıımıza o iğrenç ellerini sürmeye çalıştın?"

"Sarışın."

Duymaktan korktuğum cevap buydu ve işte o zaman kendim üzerindeki tüm kontrolümü kaybettim.

AURORA

"JAGGER!" Az önce Fender tarafından ayağından vurulan adamın üzerine atılışını izlerken adını haykırdım.

Daha dikkatli olmalıydım. Tuvaleti tek başıma bulmaya gitmemiş olsaydım, bu asla olmazdı. Remedy benimle gelmek için ısrar etmişti ama ben ne kadar bağımsız olduğumu göstermek istedim. Üç adım attıktan sonra etrafım üç adam tarafından çevrildi. Rodney, Ace ve Iron tarafından alıkonulan aynı üç adam.

Fender'in "Bırak alsın," dediğini duydum ve ona baktığımda sert bir ifadeyle beni izliyordu.

"Hayır." Sesim soluk soluğa çıkıyordu. Jagger'a tekrar baktım, yumruğunu sürekli geriye savurup adamın suratına indirirken sadece sırtını görebiliyordum. Her tarafa kan sıçırıyordu ve Jagger ona her vurduğunda adam ağır homurtular çıkarıyordu.

Durmasını istedim ama boğazımda bir düğüm oluşmuştu, konuşmamı ve nefes almamı zorlaştırıyordu. Bana dokunmaya çalıştığında adamın yüzündeki kötü niyeti görmüştüm ve insanların hak ettiklerini almasından yana olsam da, acımasız bir dayacağı ceza olarak düşünmüyordum.

Adam kanlar içinde yere düştüğünde ve Jagger onun üzerine bastığında arkamı döndüm ve yüzümü yanımda duran kişinin göğsüne sakladım.

Fender, "Ona bunu izlettir," dedi ve içimi bir korku kapladı.

Adam ellerimi yüzümden çekerken haykırdım. Tiny'nin bana baktığını görmek için başımı kaldırdım ve sert bir ifadeyle başını arkamdaki sahneye doğru salladı.

"Hayır. HAYIR!" Beni çevirip Jagger'la yüzleştiren çığlık attım. Hâlâ zar zor hareket eden adamın üzerinde duruyordu. Ölmüş müydü? Başka bir insanın hayatını kaybetmesini izlemeye dayanamazdım. Lia'nın ölümü benim için çok fazlaydı ve Jagger'ın birinin hayatına son verdiğini görmek beni mahvedecekti.

Fender, "Ne yapman gerekiyorsa yap kardeşim," dedi.

Nasıl bu kadar zalim olabilirler? Gözlerinde hiç pişmanlık yoktu. Jagger'ın da aynı şekilde baktığı düşüncesiyle kalbim sıkıştı. O da aynı derecede kalpsiz miydi? Bu kulüplerin her zaman yasal ve ahlaki olmayan şeyler yaptığını biliyordum ve bu dünyada Acımasız Şövalyeler gibi insanların yaşamadığını düşünerek gerçekten ne kadar saf ve bilgisiz olduğumu merak etmeye başlamıştım.

Yanılmışım.

Jagger'ın bir canavara dönüşmesini izletiyorlardı bana ve gözlerimi ondan hiç ayırmamam da, beynim bundan sonra ne olacağını algılayamadı.

Bir el silah sesi duyuldu ve ben sıçradım. Yerde yatan adam boşluğa bakarken yüzümden tek bir damla yaş süzüldü. Jagger onu öldürmüştü ve bununla kalbimi milyonlarca parçaya ayırmıştı.

Tiny'nin kollarımdaki tutuşu gevşedi ve ben orada hareket edemez halde dururken birinin benimle konuştuğunu duydum. Bir ses duydum ama hiçbir kelime bana ulaşmadı. Şoka girmiştım. Yaralanmıştım. Ama en önemlisi korkmuştum.

Kollar beni sardığında nihayet başımı çevirebildim ve yanımda kimin durduğunu görebildim.

Remedy endişeli bir ifadeyle beni izliyordu ve Riot eliyle sırtımı hafifçe ovarak sakin bir şekilde benimle konuşuyordu. "Seni buradan götürelim," dedi.

Etrafımızı saran çok sayıda insandan uzaklaştık ve motosikletlerle dolu otoparkı geçtikten sonra Riot beni bir banka oturttu.

Remedy yanıma oturup ellerime uzandı ve Riot önüme çömelip benimle tekrar konuşmadan önce beni dikkatle izledi. "Bunu görmek zorunda kaldığın için üzgünüm evlat. Yavaş nefes almaya çalış," diye teşvik etti.

Göğsüm hızla inip kalkıyordu ama nefes alıp verdiğimi bile fark etmemiştim. Sanki nefesim kesiliyormuş gibi hissettim ve başım dönmeye başladı.

"Sakin ol," dedi bana, kalçalarımı nazikçe sıkarak.

"Panik atak geçiriyor," diye fısıldadı Remedy yanımda, sesi her zamanki gibi endişeliydi.

"Aurora, bana odaklanmaya çalış. Bana bak."

Riot'un gözleriyle buluşmayı başardım ve o benimle konuşmaya devam ederken, kırılmamak için elimden geleni yaptım. Gördüğüm her şey benim için başa çıkılamayacak kadar fazlaydı. Jagger'ın o adamı öldürdüğünü görmek beni uçurumun kenarına itmiş, sonunda belki de yaşamam gereken hayatın bu olmadığını anlamamı sağlamıştı.

Tehlikeliydi. Bu dünya hakkında hiçbir şey bilmiyordum ve kalbim onun kollarının beni sarmasını arzularken, onun yanımda olmasına nasıl tepki vereceğimden emin değildim.

Neyse ki, sonunda tekrar sakin bir şekilde nefes almayı başarana kadar bir süre yalnız kaldık. JT'nin annesi ve Rodney'nin yaşlı kadını Iris bana bir şişe su getirdi ve yakında eve döneceğimize dair güvence verdi.

Bunun herkes için ne kadar normal olduğunu anlayamıyordum. Hepsi daha önce böyle bir şeye tanık olmuş muydu? Hepsi böyle bir zalimliğe karşı bağışıklı mıydı? Böyle bir sahneyi izlemeyi son derece zor bulan tek kişi ben olamazdım.

"Bir yudum daha al," dedi Remedy ve ben de dediğini yaptım.

Riot ayağa kalkmıştı ve uzaklara bakarken vücudunun gerildiğini gördüm. "Geliyorlar." Bana döndü ve eğilerek eliyle yanağımı kavradı. "Onunla yüzleşmeye hazır mısın yoksa biraz daha zamana mı ihtiyacın var?"

"Bilmiyorum," diye fısıldadım, vücudum yine titriyordu.

"Nerede o!" Jagger'ın sesi içimi bıçak gibi kesti ve Riot'ı kenara iterek tam önümde diz çöktü. Elleri kan içindeydi ve kıyafetlerinde kırmızı lekeler vardı. Çenesinde de kan vardı ama bu ona ait değildi.

Karnı dizlerime bastırırken ellerimi tuttu ve göğsüne doğru çekti. Benim için yere yatmış, daha konuşmaya başlamadan anlamlı gözleriyle yalvarıyordu.

"O korkuyor, Jagger. Durumu daha da kötüleştirme," dedi Remedy, hâlâ yanımda otururken. Yanımdan ayrılmıyordu ve bunun için minnettardım.

"Durumu daha da kötüleştirmeyeceğim," diye mırıldandı, gözleri yüzümden hiç ayrılmıyordu.

"Bebeğim, lütfen benden nefret etme. Bunu yapmak zorundaydım. Seni böyle görmekten nefret ediyordum ve çok üzgünüm ama başka seçeneğim yoktu."

Üzgünmüş gibi davranmıyordu ve gözlerindeki acıyı görebiliyordum. Ama mesele şu ki, ben ondan daha çok acı çekiyordum. Onu bir adamı döverken ve öldürürken görmek benim için çok fazlaydı. Ondan korkmayı uzun zaman önce bırakmıştım ama hayal kırıklığına uğramış ve incinmişim.

"Lütfen, bir şey söyle. Seni kaybedemem. Bu yüzden olmaz. Hiçbir zaman. Siktir, bebeğim, bir şey söyle!"

"Jagger!" Remedy tısladı ve ben ikisinin de sesinden irkildim. "YETER!"

Fender bize doğru yürürken hepimiz durduk. Jagger ayağa kalktı ve ellerini saçlarında gezdirerek başkanına dikkatini vermeden önce beni izledi.

Remedy yaklaştı ve kollarını bana doladı ve o anda tam da ihtiyacım olan şey buydu. Remedy asla kimseyi incitmezdi. Onun yanında güvendeydim.

"Bana bak ve iyi dinle Aurora."

Fender'in bakışlarıyla buluşmak için gözlerimi kaldırdım ve gözlerindeki yoğun parıltı beni sakinleştirmeye yardımcı olmadı.

Riot ona, "Üzerine fazla gitme," dedi.

Fender'in söyleyeceklerini duymaktan korkuyordum. Riot'a dik dik bakışı bana karşı hiç de yumuşak davranmayacağını gösteriyordu. Duymak üzere olduğum şeyi kabul etmek ve anlamak kolay olmayacaktı.

Fender bir adım daha yaklaştı ve elleri iki yanında, parmaklarından sarkan bir sigarayla önümde durdu. Henüz yakmamıştı.

Beni inceledi, yüzümün ve vücudumun her santimetrekaresine baktı ve sonunda gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda konuşmaya başladı.

"Jagger'ın öldürdüğü adam Rex'ti. Birden fazla kadına tecavüz etti ve eğer Riot seni kontrol etmeye gelmeseydi, o piçin sürekli büyüyen suç listesinde sıradaki sen olacaktın. Bir süredir radarımızdaydı ama burada olacağını bilmiyorduk. Bir MC'nin parçası olduğunu bilmiyorduk ama şimdi hangi salakların onu içeri aldığını ve o masum kadınlara tüm o pislikleri yapmasına izin verdiğini bildiğimizden, bir taneden çok daha fazlasını öldürmek zorunda kalacağız. Jagger tek doğru şeyi yaptı. Bunu kulüp için, buradaki her kadın için ve en önemlisi senin için yaptı. Bir insanı öldürmenin ne kadar korkunç olduğu hakkında sızlanmanı duymak istemiyorum. Bu bir suç, biliyoruz. Ama tatlım, biz kanun kaçağıyız ve Jagger'la birlikte olmak istiyorsan, yaşam tarzımızı kabul etmeye başlasan iyi edersin. Yaptığımız her şey kulübe sadakatimizdendir ve bunun bir parçası olan herkes korunacaktır. Ne kadar acımasız olabileceğimizi görmek için sana izlettim. Onunla birlikte olmak için sertleşmen gerekecek. Önünde uzun bir yol var ama onu gerçekten istiyorsan, onun için savaşacaksın. İşe yaramasını sağlarsın. Ama böyle bir hayat için uygun olmadığını zaten biliyorsan, bana hemen şimdi söyle ve Jagger'ın seni Fayetteville'e geri götürmesini sağlayayım."

Bir ültimatoma olduğunu anladığım şey karşısında kaşlarımı çatmıştım. Bu kadar çabuk nasıl karar verebilirdim ki? Jagger'la gördüklerim hakkında konuşmadan? Birlikte geleceğimiz hakkında?

Ama Jagger'a baktığımda tüm bu sorular yok oldu. Tek istediğimin o olduğunu anlamak için ona bir kez bakmam yeterliydi. Geleceğimle ilgili tüm endişelerime rağmen

ve bu adamların ne kadar ahlaksız ve acımasız olabileceğini bilmeme rağmen, Jagger benim için o adamdı.

Birimizin fedakârlık yapması gerekiyordu ve bu ben olacaktım.

Banktan kalkıp ona yaklaşıarak önünde dururken gözlerimi Jagger'dan ayırmadım. Bakışlarımı kesiğine indirdim ve kulübün sadık bir üyesi olarak kazandığı tüm yamaları okudum. Ellerimi kaldırıp parmaklarımı deri üzerinde gezdirdim ve gözlerim tekrar onunkilerle buluştuğunda ağızımla bir gülümseme oluşturmayı başardım. Söyleyecek doğru kelimeleri bulmaya çalışırken çenem seğirdi ve dudaklarım titredi.

Yanaklarımdan yeni yaşlar süzülürken "Seni seçiyorum," diye fısıldadım.

Jagger'ın yüzü yumuşadı ve gözleri o kadar çok duyguyla parladı ki onları tanımakta zorlandım.

Ellerimi tuttu ve göğsüne bastırdı. "Emin misin?"

Hiç düşünmeden başımı salladım. "Evet, çok eminim. Seninle birlikte olmak istiyorum ve Fender'in de dediği gibi, senin yaşam tarzınla yaşamayı öğrenmem gerekecek. Bazı şeyler henüz bana çok anlamlı gelmese de, her şeyi çözmek için senin yanında olmak istediğimi biliyorum."

Rahatlamış bir iç çekti ve parmaklarımı öpmek için ellerimizi ağzına götürdü. Konuşurken gözleri benimkilerde kaldı. "Yerleşmene yardım edeceğime söz veriyorum. Seni asla terk etmeyeceğim ve ölene kadar seni mutlu etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım. Hatta öldükten sonra bile gülümsemeni sağlamak için sana musallat olacağım."

İçimden bir kahkaha yükseldi ve alnını alnıma yasladığında gözlerimi kapattım, sonra kollarını bana doladı ve sıkıca sarıldı. Kokusunu içime çekerek derin bir nefes aldım.

Fender'in memnun bir ses tonuyla, "Onları biraz yalnız bırakalım," dediğini duydum. İnsanlar etrafımızda dolaşmaya başladı ve biz de kendimize biraz zaman ayırdık.

"Kararından asla pişman olmayacağına dair bana söz ver," dedi saçlarıma doğru. "Söz veriyorum," diye fısıldadım.

Kalplerimiz göğüslerimizde hızla çarpıyordu ve tek bir kalp gibi atıyorlardı. Şu an bulunduğumuz yere gelmemiz çok zaman almıştı ama onun kolları en başından beri ait olduğum yerdı.

JAGGER

O pisliği öldürdüğümü görmenin Aurora için zor olduğunu biliyordum ama bu dünyaya gerçekten uygun olup olmadığını görmek için gerekliydi. Onu hayatımda istiyordum ve bu karanlığı da beraberinde getiriyordu. Her zaman değil, ama bugün erken saatlerde o benim kurtulamadığım yanımdı.

Gördüğü canavar benim bir parçamdı ama onun yüzünden asla ortaya çıkmayacaktı. Artık çıkmayacaktı.

Ona ne kadar acımasız olabileceğimi göstermiştim ama o zamanlar onu dinleyip gerçeği öğrenemeyecek kadar cahildim.

Buluşma sona erdikten ve polis geldikten kısa bir süre sonra onu eve götürdüm. Fender ve Rodney her şeyi halletti ve polisin benimle de konuşmak isteyeceğini bilsem de önce Aurora ile ilgilenmem gerekiyordu.

Daireme döndüğümüzde hava kararmıştı ve içeri girer girmez onu yatak odama götürdüm ve soymaya başladım.

"Umarım artık çok ağrın yoktur."

Yatağın kenarında otururken bana baktı, elleri gömleğimin altındaydı ve tenime dokunmaya başlamıştı bile. Konu ona geldiğinde hep sabırsız olduğumu düşünmüştüm.

"Birazcık. Ama bunun seni durdurmasını istemiyorum."

Sözlerine sırtıttım ve iki elimle yüzünü kavradım, ağzını almak için eğildim. Dilimi dudaklarının arasında gezdirirken bana erişim izni verdi ve ben dilimi dudaklarının etrafında döndürürken küçük bir inilti duyuldu.

Bugün olanlar hakkında konuşmak için zamanımız olacaktı ama bu gece onun içinde olmak ve hiçbir şey hakkında endişelenmemek istiyordum. O benimle kalacaktı ve hayatım çok daha anlamlı olacaktı. Tek umudum ailesinin onun Wilmington'a taşınmasını sorun etmemesiydi.

Ellerimi saçlarına götürdüm ve onu ayağa kaldırdım, onu daha yakın tutarak öpücüğü derinleştirme ihtiyacı duydum. Bir inilti daha çıkardı ve ellerimi kalçalarına koyarak onu kaldırdım, bacaklarını etrafıma dolamasını sağladım.

Dönüp yatağın kenarına oturdum ve onu kucağıma oturttum. Ellerim şimdi onun kalçalarında ve o kalçalarını benimkilere bastırırken sıkıca sıkıyordu.

Üstüme çıktı, kalçalarını yavaşça çevirdi ve amını sertliğime bastırdı. Onun içinde olmak için sabırsızlanıyordum ama bunu yavaştan almak istiyordum. Hâlâ bedenime alışması gerekiyordu ve ben de bunun çok çabuk bitmesini istemiyordum.

Aurora'nın üzerimde muazzam bir gücü vardı ve sadece bana sürtünerek boşalmamı sağlayabilirdi. Onun sıcaklığını hissettiğimde sikim pantolonumun içinde sıkılaştı.

Öpüşmeyi kestikten sonra "Sana çıplak ihtiyacım var" dedim.

İkimiz de derin derin nefes aldık ve gömleğini çıkarmak için çekiştirmeden önce onu izledim.

Kollarını kaldırdı ve başının üzerinden çekmeme izin verdi, sonra sütyenini açmak ve o mükemmel göğüslerini ortaya çıkarmak için arkasına uzandım.

Gömleği ve sütyeni yerdeydi ve ellerim doğrudan göğüslerine gitti, onları avuçlayıp

sıktım. Meme uçlarını sıktım, sonra yüzümü göğüslerine gömmeden önce göğüslerini birbirine bastırdım.

Hassas tenini ve meme uçlarını öpüp yalarken "Mükemmel," diye mırıldandım. İnlemeleri sikimin tekrar tekrar seğirmesine neden oldu ve daha fazla dayanamadığımda memeleriyle oynamayı bıraktım ve sırtüstü yatması için bizi çevirdim. Ayağa kalktım ve önünde durup üstümdelikleri, gömleğimi ve kemerimi çıkardım. Beni dikkatle izlediğini gördüm.

"Çok güzelsin amına koyayım," dedim yüzünün ve vücudunun her santimetresini inceleyerek.

Bana en tatlı gülümsemesiyle gülümsedi ve mavi gözleri pek çok duygu ve anlatılmamış kelimelerle parladı.

"Aklında ne var, bebeğim?" Pantolonumu ve boxer külotumu çıkarırken sordum.

"Çok," diye fısıldadı. Dudaklarını yaladı ve gözlerinin şu anda okşadığım sikime kaymasına izin verdi. Gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda gülümsemesi büyüdü ve başını olabilecek en sevimli şekilde yana eğdi. "Sana ne kadar hayran olduğumu söyleyebilirim."

Ona sııttım ve başımı salladım. "Böyle şeyler söyleyemezsin bebeğim."

Kaşlarını çattı. "Neden? Gerçek bu."

"Olabilir. Ama burada gerçekten iyi olmaya çalışıyorum ve eğer böyle şeyler söylersen, kendimi tutabileceğimden emin değilim."

Kaşları muzip bir gülümsemeye dönüştü. "Şey, bu çok kötü. Senin için ne kadar deli olduğumu söylemeyi bırakmayacağım."

Çenem gerildi ve üzerine atlayıp onu çılgın bir erkek gibi becermemek için varlığımın her zerresini harcadım. Şaftımın etrafındaki tutuşumu sıkılaştırdım ve ona meydan okumaya karar verdim. "Öyle mi? Benim senin hakkında düşündüğümünden daha çılgın olduğunu mu düşünüyorsun?"

Hiç tereddüt etmeden başını salladı ve yüzündeki kararlılık çok eğlenceliydi. "Evet."

"Peki. Eğer öyleyse..." Bir sonraki sorumdan pişman olmayacağımı umuyordum. "O mükemmel ağzını sikimin etrafına koyarak benim için ne kadar deli olduğunu göstermek ister misin?"

Gözleri irileşti. Bunu sormamı beklemiyordu ama tıpkı hayal ettiğim gibi hayır demedi.

Kendini yukarı itti ve yüzü doğrudan sikimin önünde olacak şekilde önüme oturdu. Gözleri benimkinden elime kaydı, sonra iki eliyle uzandı ve uzunluğumun etrafına sardı.

Elimi bıraktım ve ellerini yavaşça hareket ettirirken onu izledim, gözleri shaftımdan hiç ayrılmıyordu. "Bunu daha önce hiç yapmamıştım," diye fısıldadı.

"Tahmin etmiştim," diye takıldım.

Bana gözlerini devirdi ve ben de kıkırdayarak saçlarını geriye doğru taradım ve tutamları kulaklarının arkasına sıkıştırdım. "Endişelenme bebeğim. Sadece peşinden git. Keşfet. Yapacağın her şeyi seveceğimi biliyorum."

Kararsız görünüyordu ve bunu nasıl devam ettirmek istediğine karar vermesi için ona zaman verdim. Eğilip sikimin ucunu öptüğünde beni şaşırttı ve tekrar sarsılmasını sağladı.

Dudaklarımı yaladım ve saçlarını taradım, sonra sikimi ağzına almasını izledim.

Aletim içinde kaybolurken kirpiklerinin arasından yukarı baktı.

"Çok güzel," diye fısıldadım, bir elimle başının arkasını kavradım. "Aynen böyle, bebeğim."

Onu sözlerimle cesaretlendirdiğimde ne kadar gururlandığımı görebiliyordum ve ben söyledikçe, sikimi emme yeteneğini daha çok keşfediyordu.

Kadınlar harikaydı. Ne kadar deneyimsiz oldukları önemli değildi. Eğer onları sevdiyseniz, yanlış yapmazlardı. Onlara karşı bir bok hissetmeseniz bile, yine de inanılmazlardı. Sik emsin ya da emmesin, biz erkekler kadınları daha sık takdir etmeliydik.

Ucum boğazının arkasına çarptığında boşalmaya yakındım ve geri çekildiğimde onu öpmek için eğildim, dilinde kendimi tattım.

Öpüşmeyi kestikten sonra ona "O daracık amcığı sikmem lazım," dedim. "Tamam."

Hızlıca hareket ettim, pantolonunu çıkardım ve külotundan kurtuldum, sonra onu yatağın daha yukarısına ittim ve üstüne çıktım. Bacaklarını benimkilerle ayırdım ve kalçalarımı onunkilere bastırarak uzunluğumu yarığından geçirdim. Islaklığı üzerimi kapladı ve bir elimle tabanımı tutarak ucumu girişine yönlendirdim.

"İyi olacağım," dedim ona, her ne kadar iyi olmak istemesem de. "Yapma. Lütfen yapma."

Gözlerinin içine baktım ve buna gerçekten hazır olup olmadığını anlamak için onu inceledim ve bakışlarındaki eminlik isteğini yerine getirmek için ihtiyacım olan tek şeydi.

AURORA

Arkamdan sertçe içime giriyordu ve ona söylememe rağmen, bacaklarımın arasındaki acı dayanılmaz hale geldiğinde muhtemelen onu durdurmalıydım. Yine de anı mahvetmek istemedim, bu yüzden devam etmesine izin verdim ve acıyı ısırdım.

Bir süre sonra, acı yoğun bir şehvet hissine dönüştü ve kendimi sırtımı eğip kıcımlı daha fazla kaldırıırken buldum, beni daha sert sikmesini istiyordum.

İlk orgazmım içimde derinlere doğru büyüdüğünde başımın döndüğünü hissettim ve ilkinde olduğu gibi tekrar fışkırtıp fışkırmayacağımı merak etmeye başladım. Bu beni şaşırtmıştı ve ilk başta şoka girmiş olsam da Jagger boşalma yeteneğimin ne kadar inanılmaz olduğunu düşündüğünü söyleyerek beni çabucak sakinleştirdi.

Bunu nasıl yaptığımı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama komutla yapamayacağımdan emindim. Bunu öğrenmek için daha çok seks yapmam gerekecekti ama artık Jagger'la birlikte yaşamaya başladığımıza göre, bir şeyleri keşfetmek ve denemek için yeterince fırsatımız olacaktı.

Elleri kıcımlının yanaklarına gömülüydü ve hamleleri yavaşladı ama eskisi kadar sert kalmaya devam etti.

Her homurdandığında amım sıkılıyordu ve beni sıkıca kavramasına rağmen kontrolü hâlâ bana bırakmasına bayılıyordum. Eğer bunun bitmesini istiyorsam, ona söylemem gerekiyordu. Bana saygı duyuyordu ama beni en çok tahrik eden şey de tam olarak buydu.

Doruğa ulaştığımda kalbim göğsümde çılgınca atıyordu ve sonunda boşaldığımda vücudum titriyordu. Parmaklarımı altımdaki çarşaflara geçirdim ve ayak parmaklarım kıvrılırken bacaklarım titriyordu.

"Fuuuck evet! Lanet olsun!" İnemeleri yüksekti ve ben yüksekliğimden geri döndüğümde yavaşladı ve sırtüstü yatmam için beni çevirdi.

Hâlâ içimdeydi ve ben nefesimi tutmaya çalışarak ona bakarken, yavaşça hareket etti, uzun itişlerle içime girip çıktı.

Elleri kalçalarımın göğüslerime doğru hareket etti ve onları yoğururken gözlerimin içine baktı, bakışlarında büyük bir hayranlıkla beni içine çekti.

"Boşalmamak için çok uğraşıyorum. Durmak istemiyorum," dedi bana. Henüz boşalmamıştı ama sertliğinin içimde titreştiğini hissediyordum. Çok yakındı ama daha fazla zevk almak için kendini tutuyordu.

Umursamadım. Bana kalsa sonsuza kadar içimde kalırdı. Ona gülümsedim ve kolunu okşadım, sonra yüzünü avuçlamak için uzandım. "O zaman durma."

Başını eğdi ve şefkatli bir hareketle yanağını avucuma yasladı. Gözlerinde endişe vardı. "Kendini iyi hissediyor musun? Biraz ara verebiliriz."

Çabucak başımı salladım. Onu rahatsız etmek istemedim. Tam şu anda olmaz. "Hayır, devam etmeni istiyorum."

Beni inceledi, sonra kalçalarını tekrar hareket ettirmeden önce hızlıca başını salladı. Sol elini belime götürdü ve diğer elini karnıma koydu, başparmağı klitorisime dokundu ve onu daire içine aldı.

Bakışları vücudumda gezinirken onu izledim. Hamleleri yavaş olmaya devam ediyordu ama içime her itişinde bunu kuvvetle yapıyordu.

Dövmelerine baktım ve derisinin altındaki her kasın nasıl esnediğini izledim. Bir tanrı gibi görünüyordu, eğer bu göreceğim son şey olsaydı, mutlu bir şekilde ölürdüm.

"Bana bak," diye emretti ve bakışlarımı gözleriyle buluşmak için kaldırdım. "Boşalmak üzereyim. O gözlerin benimkilerde olmasını istiyorum bebeğim."

Başımı salladım ve bakışlarımı ondan hiç ayırmadım, sonra vücudu gerildi ve boşalmasını görmek için heyecanlandım. Son seferinde tam içime boşalmıştı ve döllerinin içime dolma hissi inanılmazdı.

Ama Jagger bu sefer beni şaşırttı. Tam yüksek sesli bir inilti çıkardığında çekildi ve ben yardım edemedim ama karnımın üzerine cum dizileri inerken horozunu ovuştururken aşağıya baktım.

"GAAAH!"

Bu ipler sonsuzdu ve dölleri vücudumun üst kısmının her santimini kapladı.

"Tanrım evet. Sık beni, o kadar mükemmelsin ki," diye övdü beni öpmek için eğilirken.

Dudaklarına karşı gülümsedim ve tekrar yukarı kalktığına, sadece dakikalar önce düşündüğüm bir şeyi yapma dürtüsüne kapıldım. Tüm bunlar benim için yeniydi ama her şeyin bir ilki vardı. Parmak ucumu memelerimin arasındaki döl birikintisine daldırdım, sonra parmağımı ağzıma götürdüm ve Jagger gözlerini benden ayırmazken tadına baktım.

Parmağımdaki dölünü yaladıgımda dudaklarında bir sırtış belirdi ve ben tadının kalmasına izin verirken kaşlarını kaldırdı. "Bu nasıl?"

Elimi indirdim ve dudaklarımı büzdüm. "Güzel. Sperminin tadı güzel."

Kıkırdadı ve alnıma bir öpücük kondurduktan sonra ayağa kalkıp

boxer'ını geri giydi. "Güzel. Bir dahaki sefere o tatlı ağzının içine boşalacağım." "Söz mü?"

"Evet, söz veriyorum. Ve son damlasına kadar yutmanı sağlayacağım."

Bunun için sabırsızlanıyordum ve daha sonra ona bir tur daha isteyip istemediğini sormayı kendime hatırlattım.

Banyoya gitti ve bir bezle geri geldi ve beni temizledikten sonra bana yeni bir çift boxer ve tişörtlerinden birini giydirdi. Kollarına kıvrıldım ve gece boyunca bana sarılmasına izin verdim, defalarca uyandık ve iki kez daha seviştik.

Jagger'la hayat böyle devam edecekse, saatlerce süren güzel uykulara veda etmek zorundaydım. Yine de bu beni rahatsız etmedi. Jagger için sorgusuz sualsiz yapabileceğim şeylerin uzun bir listesi vardı ve Wilmington'a taşınmak bunların en başında geliyordu.

AURORA

Yaşadığımız geceden sonra yürümekte zorlanıyordum ve Jagger'ın tezgahın yanında durduğu mutfağa gittiğimde bana bilmiş bilmiş sırıttıyordu.

"İşte buradasın. İyi uyudun mu?" diye sordu ellerini bana uzatarak.

Yanına gittim ve o bana sarılırken ben de kollarımı beline doladım. Başımı göğsüne yaslayarak ona doğru eğildim ve başımı salladım. "Evet, sen?"

"Uyuduğum bir saat harikaydı, evet." Kıkırdadı ve başımın üstünü öptü. "Ağrın var mı?" diye sordu ve sırtımı hafifçe ovdu.

"Birazcık. Ama iyi olacağım. Kahve yaptın mı?"

"Evet, ama elimde sadece bu var. Fayetteville'e gitmeden önce kulüpte kahvaltı yapabiliriz diye düşündüm."

"Kulağa hoş geliyor." Ona bakmak için başımı çevirdim. Gözlerimiz buluştuğunda ona gülümsedim. Dağınık yatak saçlarıyla çok yakışıklı görünüyordu. "Jagger?"

"Evet, bebeğim?"

"Buraya taşınacağımı söylediğimi biliyorum ama sanırım ailemden ayrılmadan önce biraz zamana ihtiyacım olacak. Tüm bunlar için bir açıklamaya ihtiyaçları olacak."

Beni inceledi ve başını salladı. Ellerini kaldırdı ve yüzümü kavradı. "İhtiyacın olduğu kadar zamanın olacak. Bir hafta boyunca senin evinde kalmayı düşünüyordum, böylece biz buraya dönmeden önce her şeyi halledebilirsin. Ayrıca, ailenin onayına ihtiyacım var. Onlarla tanışmalıyım."

"Ailemle tanışmak ister misin?"

"Tabii ki. Yapmak zorundayım. Benden nefret ettiklerinden emin olsam bile. Bana hep önyargıyla baktılar."

Yumuşak bir şekilde güldüm. "Seni sevecekler. Annem ve babam sadece... tuhaf insanlar." Kıkırdadı. "Tuhaf mı? Ailene onların önünde de mi böyle diyorsun?"

"Tabii ki hayır. Ama onların *toplumunun* bir parçası olmayan diğer insanların onları nasıl algıladığını biliyorum. Onlar zengin insanlar ve öyle davranıyorlar ve bazen bu davranışları insanları rahatsız ediyor."

"İşini bırakıp Wilmington'a taşınma isteğini bir gecede kabul edeceklerini mi sanıyorsun?"

"Bu konuda mutlu olmayacakları kesin ama beni ne kadar mutlu ettiğini gördüklerinde bunu sorun etmeyeceklerdir."

Sırıttı ve beni öpmek için eğildi. "Böyle şeyler söylemeye devam edersen seni burada tezgâhın üzerine çıkarırım."

Bu fikir hoşuma gitmişti ama çalan kapı zili düşüncelerimi böldü. "Birini mi bekliyorsun?"

"Hayır, ama her kimse onu göndereceğim."

O ön kapıya gitti ve ben de kendime bir fincan kahve doldurdum. Kapı açıldığında önce Fender'in, sonra da Remedy'nin sesini duydum. Beni sordu, sonra mutfakın kapısında belirdi.

Beni gördüğünde gülümsemesi nazikti ve yüzünde şefkatli bir pırıltı vardı.

gözler. "Hey, sen. Nasıl hissediyorsun?"

Dün için sordu ve dürüst olmak gerekirse o ana kadar o korkunç sahneyi düşünmemiştim. Ve o zaman bile dünkü kadar dehşete kapılmamıştım.

"Ben iyiyim," dedim ona gülümseyerek.

Yanıma geldi ve bana sarıldı, sonra kaşlarını çatmadan önce beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Sanırım Jagger bütün gece dikkatini oldukça güzel dağıttı."

"Remi." Jagger'ın sert sesi hiç de eğlenmişe benzemiyordu. "Yanılıyor mu?" Fender sordu.

Bir kahkaha attım ve elimle ağzımı kapattım, diğer elimde hala kahvemi tutuyordum.

"Bunu hayır olarak kabul ediyorum." Fender masaya gidip oturdu ve Remi de onun yanındaki sandalyeye oturdu. "İyi hissediyor musun Aurora?"

Yaşadığımız gece hakkında değil de dün gördüklerim hakkında soru sorduğuna karar verdim. Jagger yanıma geldiğinde ona baktım ve Fender'e döndüğümde başımı salladım. "Ben iyiyim. Jagger her şeyle başa çıkmama yardım etti."

"Güzel. Buraya taşınma konusunda hala emin misin?"

Jagger'ın eline uzandım ve Fender'in gözleriyle tekrar buluşmadan önce ona bir kez daha baktım. "Evet, eminim."

"Olsanız iyi olur çünkü bir kez bu kulübün parçası oldunuz mu geri dönüşü yoktur. Bu kulübe bir kez üye olursan, bize ihanet etmediğin sürece ömür boyu kalırsın ki buna cesaret edemeyeceğinden eminim. Buna hazır olmalısın."

Hala öğrenmem gereken çok şey olsa da, MC'nin önemini ve sadakatini anlamıştım. Ve dün Fender'in Jagger'ın o adamı öldürmesini izleterek bana sadece bir ders verdiğini biliyordum. Beni herkesin önünde teste tabi tuttu.

"Ben hazırım. Jagger'la birlikte olmak istiyorum ve eğer bu ailemi ve memleketimi geride bırakmak anlamına geliyorsa, o zaman bunu yapacağım."

Jagger'ın eli benimkinin etrafında sıkılaştı. O bana bakıyordu ama ben Fender'in bakışlarını tutmaya devam ettim.

"Onları geride bırakmıyorsunuz. Onları hala görebiliyorsun. Sadece şimdi gördüğün kadar sık değil. Zamanının çoğunu kulüpte geçirecek, ihtiyaç duyduklarında yaşlı kadınlara yardım edecek ve işler ters gittiğinde Jagger ne derse onu yapacaksın. Ki bu nadir değildir. Ama en önemlisi, onun yanında olacak ve yaşadığı her şeyde ona destek olacaksınız. Soru sormayacaksınız, sorarsanız da cevap beklemeyeceksiniz. Her zaman kolay olmayacak ve muhtemelen sadece duyduğunuz şeyleri göreceksiniz ve işler zorlaştığında, güçlü kalmanız ve ortaya çıkabilecek herhangi bir duyguyu rahatsız etmemeniz gerekir. Kulübe sadık kalacaksınız. Bize. Jagger'a. Umarım bunu gerçekten düşünmüşsündür çünkü kulüp binama bir kez daha adım attığında geri dönüş yok."

Fender'in bana söylediği her şeyden korkmam gerekirdi, ama garip bir nedenden dolayı sözleri beni son derece heyecanlandırdı. Hâlâ gençtim ve öğrenmem ve görmem gereken çok şey vardı ama yanımda Jagger ve yakında yaşayacağım yeni hayat varken, bu yeni dünyaya adım atmaktan korkmuyordum.

Alt dudağımı emdim ve Jagger'a bakmak için döndüm. Onu yakından izledim, sonra

ellerimi göğsüne koyduktan sonra yüzünü kavrayacak şekilde yukarı kaldırdım. "Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım ve sana sadık kalacağıma söz veriyorum. Her zaman."

Jagger sırtarak kollarını belime doladı ve parmaklarıyla kışımı okşadı. "Güzel çünkü zaten sana ikinci bir seçenek sunmazdım."

Ağzıma sahip olurken kıkırdadım. Bu çoktan alıştığım bir şeydi. Başkalarının önünde onunla samimi olmak.

Öpüşmeyi kestikten sonra tekrar gözlerinin içine baktım ve altın gözlerinde kaybolurken başparmaklarımla yanaklarını okşadım. Kalbim göğsümde patlıyordu ve dün ona bu sözleri söyleyecek kadar kendime güvenememiş olsam da, şimdi söylemeye hazır olduğumdan emindim.

Ama o daha hızlıydı.

"Seni çok seviyorum bebeğim."

Etrafımda havai fişekler patladı ve ben de aynı şeyi söylemeden önce onu tekrar öptüm. "Ben de seni seviyorum."

JAGGER

Onu sevdiğimi söylemek için bir gün daha bekleyemezdim, bu yüzden Remedy ve Fender beni dinlerken söyledim. Etrafta kimin olduğu önemli değildi ama Rory'nin de aynı şeyi söylemek için kendini baskı altında hissetmesini istemiyordum. Ama gözlerinin içine baktığımda, onun da dilinin ucunda aynı kelimelerin olduğunu fark ettim. Neyse ki sevgilim de aynı şeyi hissediyordu ve artık onu resmen kadınımla kabul edebilirdim.

Remi ve Fender'in gitmesini sağladım, böylece Aurora ve ben kulübe gitmeden önce hazırlanıp eşyalarımızı toplayabilecektik. Kahvaltı ettikten sonra Fayetteville'e geri dönecektik.

Bir hafta boyunca onunla kalacağım için kamyonetimi almanın daha uygun olacağına karar verdim ve yanıma yeterince kıyafet almak için bir spor çantası hazırlamam gerekiyordu. Aurora'nın buraya taşınmasıyla birlikte, zaten buraya taşıyacak çok fazla eşyası olacaktı.

Kitaplarını almaya kararlıydı ve ne kadar çok kitabı olduğunu gördükten sonra zaten tüm cipini doldurmuşlardı.

Kulübe vardık ve doğruca yaşlı kadınların hazırladığı kahvaltıyı almaya gittik ve büyük masaya oturduğumuzda Aurora ve Remedy ikisinin de deli olduğu tek şey hakkında konuşmaya başladılar. Aşk romanları.

Remedy okuduğu ve bu sabah kulübe getirdiği kitabın konusunu anlatırken onları dinledim. Remi için burada yapacak pek bir şey yoktu, bu yüzden Fender kulüple ilgilenirken o da zamanını uzanarak ve kitap okuyarak geçiriyordu.

Ona baktım ve dikkatini çekmek için bekledim ve bana bakıp kaşlarını kaldırdığında, başımı kadınlarımıza doğru salladım. "Aurora resmi olarak burada yaşamaya başladığında onlara bir iş bulmalıyız. Bütün gün hiçbir şey yapmadan oturmak istemeyecektir ve Remi'nin de sıkıldığından eminim."

Bana kaşlarını çattı. "Remedy zaten Alistair'de çalışıyor."

"Evet, haftada birkaç saat. Bu gerçek bir iş değil."

Remedy'ye baktı ve başını tekrar bana çevirmeden önce onu inceledi. "Tanımadığımız insanlar için çalışmasını istemiyorum. İşler zorlaştığında işleri daha da zorlaştırır."

"O zaman onlara kulüple bağlantılı bir iş buluruz. Buffalo bir keresinde dükkânındaki tüm evrak işleriyle ilgilenecek birine ihtiyacı olduğunu söylememiş miydi?"

Fender omuz silkti. "Ona sordum. Senin kız taşındıktan sonra bu konuyu konuşuruz."

Başımı salladım ve yemeye devam ettim. Arada bir Aurora'ya bakıyor, Remedy ile konuşup gülerken onun güzelliğini seyrediyordum. İkisi çok iyi anlaşıyorlardı.

"Dün gece Jacksonville'den ayrılmadan önce polislerle konuştum," dedi Fender ve beni düşüncelerimden kopardı.

"Ne dediler?"

"İlk etapta o pisliği ortadan kaldırdığımız için bize teşekkür ettiler. Sonra bize Lone Serpents MC'nin tüm üyelerinin aylardır radarlarında olduğunu söylediler. Kadınlara tecavüz eden tek kişi Rex değilmiş. Kulübü kapattılar ve hepsini tutukladılar."

"Orada kaç kişi vardı?"

"En az otuz."

"Orospu çocukları," diye mırıldandım başımı sallayarak.

"Artık kilit altında olmaları iyi bir şey. Yine de o kulüple bağlantısı olan insanlara göz kulak olmamız gerekiyor. Böyle aşağılık şeyler yapanların sadece onlar olmadığına eminim."

Başımı salladım. En büyük önceliğimiz her zaman bu kasabayı güvende tutmak olmuştu. Ne kadar gaddar ve acımasız olmamız gerektiğinin bir önemi yoktu. Bu bizim adımızdı ve hiçbir şey bizi durduramazdı.

AURORA

O gün geç saatlerde daireme vardık ve kapımı açar açmaz telefonum çalmaya başladı.

"Muhtemelen annemdir. Ona bu gece döneceğimi söylemişim," dedim, ikimizin de çantasını taşıyan Jagger'a bakarak.

"Ben gidip yemeğimizi ısıtırken onunla konuş."

Buraya gelmeden önce bir Çin paket servisine uğradık çünkü sabahtan beri bir şey yememiştik. Başımı salladım ve mutfağa gitmeden önce şakağıma bir öpücük kondurdu.

Telefonumu çıkarıp açtım ve Jagger'ın mutfağında durduğunu net bir şekilde görebildiğim oturma odasına doğru yürüdüm.

Orayı özleyeceğim.

"Merhaba anne."

"Merhaba, Rory. Eve geldin mi? Yolculuğun nasıl geçti?"

"Harikaydı. İyi ki gitmişim. İki dakika önce eve geldik." "Biz mi?"

Dudaklarımı büzdüm ve o anda bu haberlerle onun üzerine fazla gitmemeye karar verdim. "Evet, Jagger ve ben. Burada benimle birlikte ve haftayı benim evimde geçirecek."

Bir an sessiz kaldı. "Onunla çıkıyor musun?"

Açık sözlü. Ona hiç benzemiyordu ama bu konuşmanın bu kadar açık olması hoşuma gitmişti. "Aslında biz aşığız. Sanırım çıkma faslını atladık," dedim kıkırdayarak.

Telefonda annemle konuşmamı dinlerken sırttan Jagger'a baktım.

"Oh. Bu harika, tatlım. Baban ve ben çocukla tanışabilecek miyiz?"

Çocuk doğru kelime değildi ve o da bunu biliyordu. Sadece nazik olmaya çalışıyordu ve ben de çabalarından dolayı onu alkışladım. Daha önce hiçbir erkek ailemle tanışma şerefine nail olmamıştı ve bunu yapan ilk kişinin Jagger gibi bir adam olmasına sevinmişim.

"Aslında yarın hep birlikte The Ridge'de akşam yemeği yiyebileceğimizi umuyordum. Babamla birlikte." "Elbette tatlım. Babana haber veririm. Erkek arkadaşın golf oynuyor mu?"

Sorulması gereken haklı bir soruydu ama Jagger'ın golf oynadığını düşününce gülmek zorunda kaldım. "Golf oynadığını sanmıyorum anne. Ama eminim babam Jagger'la konuşacak başka şeyler bulacaktır."

"Pekâlâ. Hayatım, onunla tanışacağım için heyecanlıyım. Yarın akşam görüşürüz o zaman. Sanırım yarın sabah mutfağa dönüp kek pişirmeyeceksin."

İşimi unutmuştum ama pastaları diğer aşçılara yaptıracaklarını biliyordum. "Hayır, yapmayacağım. Anne, gitmem gerek. Babama benden selam söyle."

"Yapacağım."

Telefonu kapattım ve sehpanın üzerine bıraktım, sonra mutfağa yöneldim. "Seninle tanışacağı için heyecanlı."

"Güzel. Ona taşınacağınızı söylediğinizde bunu iyi karşılayacağını düşünüyor musunuz?" "Bilmiyorum. Dürüst olmak gerekirse, buraya taşındığım gün çok heyecanlanmıştı.

Tek başıma yaşamanın harika olacağını söyledi ve ben de bunu seviyorum. Belki de

taşınmam

ondan daha da uzaklaşmak onun için büyük bir şok olmayacaktır. Yine de babam bunu duyduğuna sevinmeyebilir."

"Sence ailemin de orada olması daha mı kolay olur?"

Bunu daha önce düşünmüştüm ama ailesinin benimkilerle tanışmasını isteyip istemediğinden emin değildim. "Olabilir. Senin ailenin de orada olmasını çok isterim."

"Yarın zamanları olup olmadığını sorarım." "Tamam."

Yemeklerimizin ısınmasını bekledik ve tabaklarımızı ve içecek bir şeyler aldıktan sonra kanepeme oturduk. Jagger bana dairesine ne getirmek istediğimi sormaya başladı ve ben yatağımı ya da kanepemi getiremesem de kitaplarım, tüm kıyafetlerim ve belki bilgisayarımın olduğu masam gibi diğer şeyleri getirmeye kararlıyım.

Her şeyi düşünmek için hala bir haftam vardı ama onun evindeki eşyalarımı düşündükçe daha da heyecanlanıyordum. Ve çok geçmeden, akşam yemeğimizi bitirdikten sonra kitaplarımı kutulara yerleştirmeye başlamıştım bile.

"Yatağa gel, bebeğim. Geç oldu."

Ben yatak odamın zeminine oturup ikinci kitaplığımıdaki son kitabı bir kutuya yerleştirirken Jagger çoktan yorganın altına girmişti.

"Geliyorum." Ayağa kalktım ve kutuyu duvara doğru ittim, sonra onun yanındaki yatağa kaydım ve kollarını bana sıkıca sarmasına izin verdim. "Umarım her şey arabalarımıza sığar."

"Elbette. Olmazsa da ikinci kez geliriz." Başımın üstünü öptü ve eliyle yüzümü okşamadan önce sırtımı ovdu. Gözleriyle buluştum ve gülümsedim, sonra dudakları dudaklarımdaydı ve ben de onu o kadar tutkuyla öptüm ki kalbim bir kez daha göğsümde hızla çarpmaya başladı.

Ona o kadar aşkıttım ki hissettiğim tüm bu duyguları anlayamıyordum. Ben mutluydum, o da mutluydu ve önemli olan tek şey buydu.

Dilini ağzımın içine kaydırdı ve üzerime eğilirken öpücüğü derinleştirdi. Eli yanağımdan saçlarıma doğru hareket etti ve kalçalarını benimkilere doğru bastırırken kontrolü ele almasına izin verdim. Sertliğini hissettim ve kısa bir süre sonra ikimiz de çıplaktık. İki gece önceki acım geçmişti ve kendimi tekrar ona bastırmak için kalçalarımı kaldırdım.

Diziyle bacaklarımı ayırırken dudaklarıma, "Zavallı kız," diye fısıldadı. "Bu amcığы yine sikeceğim ama önce yüzümü içine gömmem gerek. Bunu yapmama izin verecek misin bebeğim?"

Gözlerine baktım ve tereddüt etmeden başımı salladım. "Evet."

Dudaklarında bir sırıtış belirdi ve hızla bacaklarımın arasına doğru ilerledi. İç uyluklarım boyunca öpücükler bıraktı, sonra ağzı amımı kapladı ve dili klitorisime sürtündü.

İnledim, gözlerimi kapattım ve beni iyi hissettirmesine izin verdim. İlk doruk noktama ulaşmam uzun sürmedi ve geri çekilmeden önce ikinci raunda gideceğini düşündüm. Kıvrımlarımı yalamaya ve klitorisimle oynamaya devam etti ve aniden geri döndü ve beni öptü.

Kendimin tadına baktım ve bacaklarımın arasını ayarlarken dilinin benimkinin

etrafında dönmesine izin verdim ve kısa süre sonra ucunu girişimde hissettim.

"Sana asla doyamıyorum bebeğim." Hiçbir uyarıda bulunmadan içime doğru kaydı ve siki beni gererken haykırdım.

Ellerimi saçlarının arasına soktum ve onu kendime yakın tuttum, dudaklarım dudaklarını sıyırdı. "Seni seviyorum," diye fısıldadım, ona başka bir şey söyleyemiyordum.

"Fuuuck." Kasları esnedi. "Ben de seni seviyorum. Hem de çok."

İticileri daha da hızlandı ve sertleşti ve içimde o kıvılcımı her hissettiğimde haykırdım. Tekrar yaklaşmışım ama bu sefer kendimi tutmaya çalıştım. Onunla birlikte boşalmak, beni doldururken sikiinin içimde zonkladığını hissetmek istiyordum. Bir dahaki sefere ağzıma boşalacağına söz vermiş olsa da, önce döllerinin amıma dolmasını istiyordum. Gece daha yeni b a ş l a m ı ş t ı ve bundan sonra uyumayacağımıza emindim.

İkimiz de doruk noktalarımıza yaklaştıkça, vücudu benimkine bastırırken bacaklarımı kalçalarının etrafında sıktım. Yüksek bir inilti çıkardı ve yoğun bir orgazm beni vururken inledim. O ılık döllerini içime boşaltırken, ben de onunla birlikte boşaldım ve meyve sularımın fışkırmasını sağladım.

"FUUUUCK YES!" İçimdeki sıvılar dışarı sızarken beni itmeye devam etti. "Siktir, bebeğim, bu ilk seferden bile daha ateşliydi."

Gözlerimi açtım ve nefesimi tuttum. Ona gülümsedim ve yüzüne düşen saç tellerini geriye doğru taradım. "Sanırım artık bunun nasıl olduğunu biliyorum."

"Evet?" Yavaşça içime girip çıkarken cevabımı bekledi. Eskisi kadar sert değildi, ama beni becermeye devam ederken horozunun tekrar sertleştiğini hissettim.

"Sanırım içinde bulunduğum pozisyondan dolayı," dedim ona, mükemmel dövmeli vücuduna hayranlıkla bakarak.

Gözleri vücudumda gezindi ve gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda sıırttı. "Muhtemelen budur. Sanırım yeni favori pozisyonumu buldum."

İçime girip çıkmaya devam ederken beni Öptü ve altımızdaki çarşafları kirletmiş olmamıza rağmen her şeyi tekrar yaptık.

JAGGER

Aurora'yı daha önce hiç bu kadar gergin görmemiştim. İçinde bulunduğumuz durumda, gergin olan ve titreyen ben olmalıydım.

Annemle babam akşam yemeği için bize katıldılar ve bu Rory'nin sinirlerini biraz yatıştırırsa da, anne babası bana soğuk bakışlar atarak durumu daha da kötüleştirdiler. Bunun Rory'yi rahatsız ettiğini biliyordum ama bir şey söylemedi. Geceyi mahvetmek istemiyordu ve ailesinin yakında benim hakkımdaki fikirlerini değiştireceklerinden emindim.

O kadar da kötü değildim ve Aurora'nın benimle ne kadar mutlu olduğunu anladıklarında, sıkı kışlarını gevşeteceklerdi.

Tatlısını bitirirken Aurora'nın elini masanın altından tuttum ve en iyi takım elbisesini giymiş olan babama baktığımda beni onaylayan bir baş selamı verdi.

"Evet, Jagger." Nigel şarap kadehini bırakırken boğazını temizledi. "Ne iş yapıyorsun? Sanırım bir motosiklet kulübüne üye olmak sana para kazandırmıyor."

Küçümseyici bir alt tonla zekice bir soru. Yine de görmezden geldim. "Hayır, bir MC üyesi olarak para kazanmıyoruz. Kendi işlerimiz var. Ben araba ve bisiklet tamir atölyelerimizden birinde çalışıyorum."

"Bir tamirci," dedi Nigel, sesi beklediğimden çok daha memnun geliyordu. Daha fazlasını söylemesini bekledim ama ondan başka bir şey gelmedi. Benim için sorun değildi. Kulüp işleri hakkında soru sormasındansa böylesi daha iyiydi.

Aurora çatalını bıraktı ve sıkı bir gülümsemeyle bana baktı, sonra gözleri masanın karşısındaki ailesine kaydı ve onlara taşınma planlarından bahsetme zamanının geldiğini anladım.

Desteğimi göstermek için elini sıktım ve konuşmadan önce derin bir nefes aldım.

"Anne, baba, size söylemek istediğim bir şey var."

"Ne o l d u , tatlım?" Arabella Rory'ye gülümsüyordu.

"Bunu söylemenin kolay bir yolu yok, bu yüzden sadece söyleyeceğim. Hafta sonuna kadar Wilmington'a taşınıyorum."

Onun ailesi pek memnun görünmüyordu ama benim ailem bunun harika bir fikir olduğunu düşünüyordu. Annem gülümsedi ve babam omzumu sıktı. "Bu harika çocuklar," dedi.

"Aurora." Nigel kızına kaşlarını çatı. "Bu fikir de nereden çıktı? Hem de çok ani oldu. Bunu iyice düşündün mü?"

Rory bana bakıp gülümsedi, sonra tekrar Nigel'a baktı ve başını salladı. "Bunu düşündüm ve gerçekten Jagger'la birlikte olmak istiyorum."

"Tatlım, kulüpteki işin ne olacak? Burada çalışmaya devam etmek istemiyor musun?" Arabella sordu.

Aurora yavaşça başını salladı. Bana tekrar bakarken alt dudağını ısırdı, sonra dudaklarında başka bir gülümseme belirdi. "Jagger'ın yaşadığı yere yakın bir yerde çalışmak istiyorum. Ve yakında benim de yaşayacağım yere."

Geceyi benim için daha iyi ama ailesi için daha kötü hale getiriyordu. Aurora'nın

seçimlerini ve taşınmanın bu hafta gerçekleşeceği gerçeğini kabul etmek zorundaydılar.
Anne ve babası, kararları kesinmiş gibi birbirlerine bakarken sessizdi.

Annemle babamın bakışlarını paylaşmadan önce bize tekrar baktılar. "Bunun hakkında ne düşünüyorsun, Amelia?" Arabella anneme sordu.

"Bence bu harika bir fikir. Birbirlerine aşıklar ve birlikte daha fazla zaman geçirmek istiyorlar ki farklı şehirlerde yaşamak kolay olmayacaktır. Aurora akıllı ve harika bir genç kadın ve eminim çalışacak bir yer bulma konusunda hiçbir sorun yaşamayacaktır."

Rory anneme gülümsedi. "Teşekkür ederim, Amelia."

"Eşimle aynı fikirdeyim. Eğer birlikte yaşamayı doğru buluyorlarsa, onları durdurmamalıyız derim. Oğlum Aurora'ya iyi bakacaktır, ancak onun kendi başına her şeyin üstesinden gelebileceğini biliyorum. Güçlü bir iradesi var. Bana hep küçük kızımı hatırlatıyor."

Lia hâlâ burada olsaydı, ikisinin şimdiye kadar dünyayı birlikte yönetiyor olacağından hiç şüphem yoktu. Ama o burada olmasa bile Aurora sokaklarda hak ettiği gurur ve hayranlıkla yürüyordu.

Nigel derin bir iç çekti ve Arabella dramatik bir şekilde tek bir damla gözyaşını sildi. "Hayatım," dedi ve elini uzatıp Aurora'nın masadaki elini tuttu. "Gitmene izin vermek baban ve benim için zor olacak ama eğer gerçekten istediğin buysa, seni tutmayacağız. Sadece sık sık gelip bizi ziyaret edeceğine söz vermelisin."

"Yapacağım anne, söz veriyorum." Annesine gülümsedi ve sonra bakışlarını tutamayan babasına baktı. Nigel Alden'ın ağladığını görmek üzereysem, bu tepedeki kiraz olurdu.

"Babacığım." Aurora'nın sesi babasına seslenirken yumuşaktı. "Bunu sana aniden söylediğim için özür dilerim ama Jagger'la gerçekten çok mutluyum ve onunla birlikte olmak istiyorum."

Nigel sonunda onun gözleriyle buluşmayı başardı ve gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlanmaya başladı. "Ve senin adına mutluyum, sevgilim. Senin büyümeni izlemek hiç kolay olmadı."

"Bunu anlıyoruz. Bu adamın gitmesine izin vermenin ne kadar zor olduğunu biliyor musunuz? Doğduğu günden beri baş belasıydı," dedi babam, sadece onun yapabileceği şekilde anlarını bölerek. Tüm bu durum beni eğlendirdi ve sadece oturup izledim.

Dairesine geri dönmeye ve yakında geride bırakmak zorunda kalacağı her mobilya parçasına karşı ve üzerinde onu becermeye hazırdım ve Cuma gününün gelmesine hazırdım, böylece sonunda onu daireme taşıyabilirdim.

Nigel, babam ona henüz dokuz aylıkken kazara çıkardığım yangını anlattıktan sonra boğazını temizledi; bir mumu masadan itmiştim ve halı yanmaya başlamıştı. Tekrar Aurora'ya baktı ve bir kez daha iç çekti. "Dikkatli olmanı istiyorum. Ve annenin dediği gibi, bizi sık sık ziyarete gel. Ve senden her gün bir mesaj ya da telefon istiyorum."

Mesaj atılabilirdi ama telefon görüşmesi daha zor olurdu. Yine de bunu ona söylemedim. "Söz veriyorum benden o kadar sık haber alacaksın ki bana sinir olacaksın."

O ailesine bu sözleri verirken ben de kendi aileme bakıp gülümsedim ve onların desteğinden memnun oldum. Geçmişimizi ve şu anda bulunduğumuz noktaya gelmemizin ne kadar zor olduğunu biliyorlardı ve eğer bir yol ayrımına gelirsek bize yardım

edeceklerine sonsuza kadar güvenebilirdim.

Ama o günden sonra hiçbir şeyin aşkımızın önüne geçemeyeceğini hissediyordum. Beni değiştirmiş ve daha iyi bir insan yapmıştı ve bunun için sonsuza dek minnettar kalacaktım.

Masanın altındaki elini sıktım ve başparmağımla parmaklarını okşadım, sabırsızlıkla bu gece onu tekrar kendime almak için bekliyordum.

Gecenin ilerleyen saatlerinde onun ailesiyle vedalaştık, sonra benimkilerle dışarıda kucaklaştık ve arabayla gitmelerini bekledik. Annem bizi yarın akşam karavanda yemeğe davet etti, biz de orada olacağımızı söyledik.

Kamyonetime tırmanmasına izin vermeden Önce onu kamyonete doğru ittim ve ellerimle onu engelleyerek Önünde durdum. Başımı eğdim ve o gömleğimi kavrayarak bana tutunurken dudaklarını Öptüm.

"Sence payımı şimdi geri takabilir miyim?" Ağzına karşı mırıldandım. Kulüpteki kimseyi korkutmamak için ama daha çok da ailesinin işini zorlaştırmamak için kesiği kamyonetimde bırakmıştım.

Öpüşürken güldü, sonra gözlerimin içine bakmak için geri çekildi. "Daha fazlasını giymek yerine kıyafetlerini çıkarmayı umuyordum."

Sözleri karşısında kaşlarımı kaldırdım ve sııttım.

"Öyle mi?" "Mh-hmm. Bütün gece bunu düşündüm."

Yaramaz kız.

Onu tekrar Öptüm, bu sefer daha derinden ve onu yukarı çekmeden Önce iki elimle kışını kavradım. Bacaklarını kalçalarımın etrafına sardı ve ben de aletimi onun sıcaklığına bastırdım, sıcak amını Üzerimde hissettim.

"Keşke seni buraya götürebilseydim." Ama götüremezdim. Otoparka ve golf sahasının bir kısmına bakan restoranda hâlâ yemek yiyen konuklar vardı.

"Belki burada değil ama arabanın içinde," diye önerdi.

Evet.

Kamyondan geri çekildim ve yolcu kapısını açtım, sonra o bankta yatana kadar hala bana sarılmış halde içeri girdim. Kapıyı kapatmak için geri uzandım ve üzerine eğilirken tekrar ağzını aldım. Çok fazla yer yoktu ama bunu başarabilirdik. Pantolonumu bir anda çıkardım ve külotunu indirirken eteğini beline kadar ittim.

Sikimi ovuşturdum ve içine kaymadan önce ucumla klitorisini okşadım. Benim boyutuma iyi uyum sağlamıştı ve beni lanet bir profesyonel gibi aldı. O dar amcığın beni sıktığını hissetmeyi seviyordum ve onu her boşalttığımda ne kadar güzel görüldüğüne doyamıyordum.

"Sikimin her yerine boşalacak mısın bebeğim?" Ona sertçe sokarak sordum. "Evet. Tanrım!" Haykırdı ve ben onu sertçe becerirken sırtını kamburlaştırdı. "İyi kız," diye övdüm.

Bu pozisyonda boşaldığı son iki seferde her tarafıma fişkirmişti. Kamyonetimin koltuklarının kirlenmesinden nefret etsem de, her içeri girdiğimde onun tatlı kokusunu alma fikri hoşuma gidiyordu.

Onu becermeye devam ettim, doruk noktasına ulaşana kadar duramadım ve boşalmasa da, altımda titreyen vücudunu hala hayranlıkla izledim.

"Çok güzelsin," diye fısıldadım, başımı eğdim ve boynunu öptüm. "Seni çok seviyorum bebeğim."

Ellerini saçlarımla arasına sokup taradı ve beni ne kadar çok sevdiğini fısıldadı.

Hâlâ onun içindeydim. Sınırdıydım ama daha Önce tatlı zamanımı almak istedim

onu d  llerimle dolduruyordum. Onunla birlikte olduğumda zaman yavaşlıyordu ve birlikte geçirdiğimiz her saniyenin tadını ıkarıyordum.

Yükümü içine boşaltmadan önce son bir kez daha içine girdim ve ona sonsuza dek tutacağım b i r söz fısıldadım. "Son nefesimi verene kadar seni seveceğim, bebeğim."

AURORA

Lia'nın mezarını ziyaret ettik ve arabalarımızı ayrı ayrı Wilmington'a sürmeden önce Jagger'ın ailesiyle son bir öğle yemeği yedik.

Her zamankinden daha kısa bir yolculuktuk ve bunun suçunu sonunda Jagger'ın yanına taşınacağım için duyduğum heyecana atıyordum.

Dönüş yolu boyunca gülümsedim ve ailemi özlesem de bensiz de iyi olacaklarını biliyordum. Hayatımda yeni bir sayfa açmaya hazırdım ve Jagger yanımdayken bunun kolay olacağını biliyordum.

Arabalarımız eşyalarım ile doluydu ve tüm bu kutuları onun dairesine merdivenlerden yukarı taşımanın ne kadar süreceğini merak etmeye başlamıştım, ancak oraya vardığımızda bizi bekleyen MC üyeleri beni şaşırttı.

Çenem düştü. Her birinin içinde taşıdığı tüm karanlığa rağmen bu adamların ne kadar nazik ve yardımsever olduklarını anlamak için bir dakikaya ihtiyacım vardı.

Jagger kamyonetinden indi ve kapıma doğru yürürken sırtıttı. Kapıyı açtı ve kıkırdadı. "Yardımcı beklemiyordun, değil mi?"

Başımı salladım ve yanaklarımın iç kısımlarını ısırdım. "Teşekkür etmek için hepsine pasta yapmam gerekecek."

"Bunu yapabilirsin. Eşyalarınızı içeri götürdükten ve onlara güzel bir yer bulduktan hemen sonra."

Gülümsedim ve ona baktım. "Anlaştık." Çıkmama yardım etti ve ben de her şeyi yukarı taşımaya hazır olan adamlara el salladım.

Jagger onlara "Geldiğiniz için teşekkürler," dedikten sonra kamyonetinin kutularla dolu kasasını işaret etti. "Her şeyi alın ve oturma odama yerleştirin. Oradan devam edeceğiz."

Elimi onun elinin içine kaydırdım ve arabalarımızı boşaltmaya başlamalarını izledim. "Çok hoşlar."

"Sana her zaman pislik olmadığımızı söylemiştim," dedi Jagger başımın üstünü öperek. "Bunun dışında. O her zaman bir pislik."

Başımı çevirdim ve JT'nin muhtemelen doğuştan sahip olduğu o kendini beğenmiş sırıtışıyla bize doğru yürüdüğünü gördüm. "Kahretsin, bana kötü davranmana gerek yok. Senin kızını çalmaya çalışmaktan bıktım. Artık kızıl saçlılardan hoşlanıyorum."

Dudaklarımı büzdüm, söyledikleri beni eğlendirdi. Tek tip kadın peşinde koşarak fazla uzağa gidemezdi. "Merhaba Jersey."

Ellerini ceplerine sokarken beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Yine de adımı söyleyişine bayılıyorum," dedi dudaklarını yavaşça yalayarak.

Jagger içini çekti ve beni kendine yaklaştırdı. "Yardım etmeye mi yoksa kadınım ile uğraşmaya mı geldin?"

"İkisi de değil. Bu salakların bir kez olsun düzgün davranmalarını izlemeye geldim. Siz ikiniz daha sonra kulübe geliyor musunuz?"

"Hiç sanmıyorum. Önce Rory'nin yerleşmesini istiyorum. Buraya taşındığı ilk gece çılgınlık yapmasın gerek yok."

Kulüpte küçük bir toplantı yapmayı umursamazdım, ama bunun böyle olmayacağını biliyordum.

bir Cuma gecesi. Evde kalıp Jagger'la birlikte eşyalarımı yerleştirmek ve belki de dışarıdan yemek yemek daha rahatlatıcı geliyordu.

"Yeterince adil."

Jagger, JT'ye anahtarlarını uzatarak, "Gidip bir işe yaramaya ve kapıyı açmak için yukarı çıkmaya ne dersin?" diye sordu.

İçini çekti ve anahtarları aldı. "Tamam. İşleri bitene kadar senin kanepende olacağım."

Gidişini izledim, sonra sırtarak Jagger'a döndüm. "Sence kıskanıyor mudur?"

Başını arkaya atarken güldü, sonra tekrar bana baktığında başını salladı. "Doğru anlamışsın. Remedy dün gece bana mesaj atarak JT'nin bütün hafta ne kadar mızımız olduğunu ve benim mutlu olmamı ve aşık olmamı istemediğini nasıl itiraf ettiğini anlattı. O herif yakında ihtiyacı olan şeyin dünyasını sallayacak bir kadın olduğunu görecek. İhtiyacı olan şey bu. Ve suratının ortasına sert bir yumruk."

"Eminim yakında birini bulacaktır," dedim, sesim fazla iddialı çıkıyordu. Hiçbir kadının Jersey gibi bir deliye kalbini açacak kadar çılgın olacağından emin değildim. Yine de bunu Jagger için yapmıştım ve o da bu süreçte değişmişti.

"Öyle mi? Hiç kızıl saçlı tanıyor musun?"

Güldüm ve başımı salladım. "Maalesef hayır. Ama bir gün bir tanesine rastlayacağımıza eminim."

Öpüştük, sonra yukarı taşıyacak pek bir şey kalmamış olsa da diğerlerine yardım etmeye gittik. Son kutu da daireye ulaştığında Jagger ve ben herkese teşekkür ettik ve bir dahaki sefere kulüp binasına gittiğimizde onlara pasta getireceğime söz verdim. Onlarla vedalaştık, JT Jagger tarafından kovulan son kişi oldu ve nihayet yalnız kaldığımızda kendimi hayatımın geri kalanında birlikte olacağım adama attım.

"Sonunda burada olduğum için çok mutluyum," diye mırıldandım boynunun kıvrımına.

Kollarını bana sıkıca doladı ve başımın yan tarafını öptü. "Ben de bebeğim. Bu dairenin biraz renge ihtiyacı vardı ve sen bunu sadece eşyalarınla değil, ruhunla da getireceksin."

Böyle şeyler söylemesine bayılıyordum. Sözleri kalbimi eritti ve henüz bırakmak istemediğim için ona daha fazla bastırdım.

Bana bakmak için arkasına yaslanmadan önce bir süre öylece durduk. Çenemi göğsüne yasladım ve gülümsedim.

"Yiyecek bir şeyler sipariş edip, biraz televizyon izledikten sonra bavulları boşaltmaya ne dersin?" "Kulağa mükemmel geliyor." Birbirimizi bırakmadan önce ona bir kez daha kocaman sarıldım.

Diğer. Ama çok uzun sürmedi. Çünkü tüm kutuları bir kenara itip pizza sipariş ettikten sonra kanepede birbirimize sarıldık ve birbirimizden uzak duramadık.

Jagger beni en mutlu insan yapmıştı ve şimdi geride bıraktığımız her şeyi fethettiğimiz için bizimle gurur duyuyordum. Birlikte geleceğimiz belirlenmişti ve hiçbir şey bizi birbirimizden ayıramazdı.

EPİLOG

AURORA

Üç ay sonra

Genelde çok yorulmadan kulüp binasından ayrılırdık ama dün gece Jagger biraz fazla eğlenmişti ve ben de Remedy ile şarabı biraz fazla kaçırmıştım.

Sarhoşken yüksek seslerle ve sigara dumanıyla baş etmek daha kolaydı ve etrafımda olup biten her şeyin hâlâ farkında olsam da gecenin sonunda kendimi hasta hissediyordum.

Jagger bizi güvenli bir şekilde eve götürebilecek durumda değildi, bu yüzden kulüpte kaldık ve üst kattaki yatak odalarından birini işgal ettik.

İç çamaşırlarımıza kadar soyunduktan sonra doğruca uyumaya gittik. Ben zaten külottan fazlasını giymiyordum ve gece boyunca Jagger kollarını bana dolamış ve göğüslerimi avuçlamıştı. Tabii ki bu beni rahatsız etmedi ve bana bilinçsizce dokunmasını sevdim. Beyni uyanık olmasa bile ben onun zihnindeydim ve mutlu olmak için bilmem gereken tek şey buydu.

Birkaç dakika önce uyandığımda elleri hâlâ vücudumdaydı. Remedy'ye bu sabah saat onda onunla buluşup kitap alışverişine çıkacağıma söz vermiştim ama Jagger'a veda etmeden gitmek istemedim.

Onu nazikçe dürterek ve kulağına tatlı şeyler fısıldayarak uyandırabilirdim ama ben farklı bir yol izlemeye karar verdim. Bacaklarının arasına diz çöktüm ve boxer'ını indirdikten sonra ellerimi tabanının etrafına sardım ve sertleşene kadar ovmaya başladım. İnlemeler ondan kaçtı ama gözleri kapalı kaldı ve ağzımı ucuna sardığımda kalçaları sarsıldı, nazikçe emdi ve prekumunun tadına baktı.

Bir şeyler mırıldandı ve ağzımı onun uzunluğunda aşağı yukarı kaydırmaya başladığımda, kaşlarının çatıldığını ve dudaklarının ayrıldığını gördüm.

Aletini emmeye devam ettim ve onu uyandırmak için yeterince şey yapıp yapmadığımı görmek için gözlerimi ondan ayırmadım. Yavaşça gözlerini açtığında geri çekildim ve sııttım, bana baktığında dudaklarına yorgun bir gülümseme yayıldı. "Bu inanılmaz, bebeğim. Bundan sonra beni böyle mi uyandıracaksın?" Sesi derin ve hırıltılıydı ve yeni uyandığında nasıl görüldüğüne bayılıyordum. Her zaman seksiydi ama hiçbir şey yataktaki dağınık saçları ve yorgun gözlerinden daha iyi olamazdı.

"Eğer beni her seferinde aynı şekilde uyandırırsan, evet."

"Yapacağımı biliyorsun." Gözlerini tekrar kapattı ve eliyle yüzümü kavradı. Ağzımı tekrar üzerine koyduğumda, "Bana günaydın," diye mırıldandı.

Benim için birçok ilk olmuştu ve hepsi de Jagger'la olmuştu. Ve ona oral seks yapmak, ona yapmayı en çok sevdiğim şeylerden biri haline gelmişti. Bir de üstte olmak ve ona binmek.

Aleti dilimin üzerinde zonkluyordu ve yakın olduğunu biliyordum. Ucu boğazımın arkasına çarptı ve öğürmemek için elimden geleni yaptım. Ağzımın derinliklerine her itişinde kusma isteğine alışmama yardım etmişti, ama çok fazla pratik yaptıktan sonra bu duygunun ortaya çıkmasını engellemeyi başardım. Ağzıma bir şey vermede ustalaştığımı

düşünmek hoşuma gidiyordu.

Oral seks, her zaman çok çabuk boşaldığı için.

"Sikimin etrafındaki o ağza bayılıyorum. Tanrım, bebeğim, emmeye devam et," diye teşvik etti.

Başımı daha hızlı bir ritimle aşağı yukarı salladım ve vücudu gerildike, yükünün ağzıma dolması için hazırlandım. İnledi ve başımı iki eliyle kavradı, saçlarımı yumrukladı ve beni orada tuttu. Şaftını okşamaya devam ederken ağzımı açtım ve dilimi dışarı çıkardım.

"İşte bu. Fuuuck, çok güzelsin. Bu ağzı dölleriyle doldururken bana bak."

Kirpiklerimin arasından yukarı baktım ve ilk dölün dilime gelmesini bekledim ve geldiğinde onu okşamaya devam ettim. Bu onun orgazmını daha yoğun hale getirecekti ve onun üzerinde bu kadar kontrol sahibi olmayı seviyordum.

"GAAAH!"

Dölleri dilimi kapladı ve sonunda yutmadan önce sabırla yükünü boşaltmasını bekledim.

"Sikeyim evet." Doğrulamak için geri çekildiğimde ağır bir şekilde nefes aldı ve o izlerken, hiçbir damlayı kaçırmamak için yutkundum ve dudaklarımı yaladım.

"Çok güzel. Gel buraya. Ağzının tadına bakayım."

Üzerine doğru ilerledim ve onu öptüm, dilimin üzerindeki kendi tadından bu kadar rahatsız olmamasına bayıldım. Öpüşmemiz derindi ve ikimiz de soluklanmaya ihtiyaç duyana kadar bana sarıldı.

"Günaydın bebeğim," diye fısıldadı alnımdan öperek.

Gülümsedim ve kolumu beline dolayarak ona sarıldım. "Günaydın. Dün gecedен sonra nasıl hissediyorsun?"

Gözlerini ovuşturdu ve kıkırdadı. "Beklediğimden çok daha iyi. Neden bu kadar erken kalktın?"

"Remedy'ye saat onda onunla buluşup kitap alışverişine çıkacağıma söz verdim."

Kaşlarını çattı ve elini saçlarında gezdirdi. "Fender ve ben siz iki kız için yeterli değil miyiz? Hayatınızda tüm bu hayali erkeklere gerçekten ihtiyacınız var mı?"

Güldüm. "Oldukça güzel olanlar var."

"Rekabet konusunda endişelenmeme gerek var mı?"

Dudaklarımı büzdüm ve başımı salladım. "O erkeklerden bazıları ne kadar ateşli olursa olsun, hiçbirisi senin dokunuşunun, edepsiz konuşmalarının ve aşkının yerini tutamaz. Tüm o erkekler arasında en sevdiğim sensin."

"Ve gerçek olduğum için şanslısın."

Sesinde hafif bir kıskançlık sezerek sııttım. Çenesini öptüm ve elimi tekrar sikine doğru kaydurdım. "Ben gelmiş geçmiş en şanslı kızım."

Yeniden sertleşmeye başlamıştı ve o içimde olmadan yataktan kalkmak hiç bu kadar kolay olmamıştı.

Remedy'nin ve tüm o hayali adamların da bekleyebileceğine karar verdim.

Hayallerimin erkeği yanımdaydı ve elimden geldiğince ondan yararlanmamak utanç verici olurdu.

Kalbim doluydu ve her gün yoğun bir şekilde onun için atıyordu. Ve hayatımın geri

kalanında da Öyle olacaktı.

Seven Rue tarafından daha fazlası bulun

Web sitesi: www.authorsevenrue.com

Amazon: [Seven Rue](#)

Instagram: [@sevenrue](#)

TikTok: [@authorsevenrue](#)

Facebook'ta Okuyucu Grubu: Seven Rue'nun Tabuları

